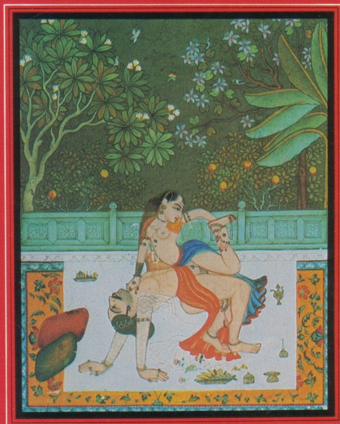
VISIT…

LANZAROTE Caliente.com

Kama Sutra

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ

ΒΑΤΣΙΑΓΙΑΝΑ

ΚΑΜΑ ΣΟΥΤΡΑ

Μετάφραση:
Γιάννης Μικεδάκης

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος στην αρχική έκδοση του Byrton

Στη φιλολογία όλων των λαών υπάρχει ένας αριθμός έργων που ασχολούνται ειδικά με τον έρωτα. Βέβαια σε κάθε χώρα διαπραγματεύονται αυτό το θέμα με διαφορετικό τρόπο και κάτω από διαφορετική σκοπιά. Στόχος της παρούσας έκδοσης είναι να δώσει μια πλήρη μετάφραση του έργου, που θεωρείται κορυφαίο της σανσκριτικής φιλολογίας και το οποίο ονομάζεται ΚΑΜΑ ΣΟΥΤΡΑ *του Βατσιγιάνα ή ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ.*

Ενώ η εισαγωγή ασχολείται με μαρτυρίες σχετικά με τη χρονολογία συγγραφής του έργου και με τα σχόλια που γράφτηκαν γι' αυτό, τα κεφάλαια που ακολουθούν δίνουν μια μετάφραση του ίδιου του έργου. Οπωσδήποτε είναι σωστό να παραθέσουμε εδώ μια σύντομη ανάλυση άλλων έργων παρόμοιας φύσης, τα οποία έγραψαν συγγραφείς που έζησαν κι έγραψαν αρκετά χρόνια μετά τον Βάτσια, άλλά οι οποίοι τον θεωρούσαν σαν την κορυφαία φυσιογνωμία και τον ανέφεραν σαν τον κυριότερο οδηγό της ινδικής ερωτικής φιλολογίας.

Εκτός απ' την πραγματεία του Βατσιαγιάνα ξεχωρίζουν και τα εξής έργα, με παρόμοιο θέμα, στην Ινδία:

1. Η Ρατιραχάσια ή Τα Μυστικά του Έρωτα.
2. Η Πανσασάκια ή Τα Πέντε Βέλη.
3. Η Σμάρα Πραντίπα ή Το Φως της Αγάπης.
4. Η Ρατιμανζάρι ή Το Στεφάνι της Αγάπης.
5. Η Ρασμανζάρι ή Ο Βλαστός της Αγάπης.
6. Η Ανούγκα Ρούγκα ή Το Πεδίο του Έρωτα, που επί-

σης ονομάζεται Καμαλεντιπλάβα ή Μια Βάρκα μέσα στον Ωκεανό του Έρωτα.

Ο συγγραφέας του πρώτου έργου ήταν ένας ποιητής ονόματι Κουκκόκα. Συνέθεσε το ποίημά του για να ευχαριστήσει κάποιον Βενουντούττα, που ίσως ήταν ένας βασιλιάς. Όταν υπέγραφε στο τέλος κάθε κεφαλαίου ομόμαζε τον εαυτό του Σίντα Πατίγια Παντίτα, δηλ. «Ένας ευφυής μεταξύ μορφωμένων ανδρών». Το έργο μεταφράστηκε στα ινδικά πριν από χρόνια και το όνομα του συγγραφέα ήταν Κόκα. Και επειδή το ίδιο όνομα του συγγραφέα αναφέρονταν σ' όλες τις μεταφράσεις άλλων ινδικών διαλέκτων, το βιβλίο έγινε ευρέως γνωστό σαν Κόκα Σάστρα ή Διδασκαλίες του Κόκα, που είναι το ίδιο με το Κάμα Σάστρα ή Διδασκαλία του Έρωτα, ενώ οι τίτλοι Κόκα Σάστρα και Κάμα Σάστρα έχουν το ίδιο νόημα.

Το έργο περιέχει σχεδόν οκτακόσιους στίχους και διαιρείται σε δέκα κεφάλαια, που ονομάζονται Πασιβέδες. Μερικά απ' τα θέματα που διαπραγματεύεται δεν συναντώνται στο βιβλίο του Βατσιαγιάνα, όπως π.χ. οι τέσσερις τάξεις γυναικών (Παντμίνι, Χιτρίνι, Σανκίνι και Χαστίνι) καθώς και η απαρίθμηση των ημερών κατά τις οποίες οι γυναίκες κάθε τάξης διάκεινται ευνοϊκά στον έρωτα. Ο συγγραφέας προσθέτει ότι έγραψε αυτά τα πράγματα έχοντας υπ' όψη του τη γνώμη του Γκονικαπούτρα και του Ναντικεσβάρα, τους οποίους αναφέρει κι ο Βατσιαγιάνα, τα έργα τους, όμως, έχουν χαθεί.

Είναι δύσκολο να προσδιορίσουμε πότε γράφτηκε το έργο. Μπορούμε μόνο να υποθέσουμε ότι γράφτηκε μετά το έργο του Βατσιαγιάνα και πριν από τα άλλα παρόμοια που έχουν βρεθεί.

Ο Βατσιαγιάνα δίνει τα ονόματα δέκα συγγραφέων που ασχολήθηκαν με το ίδιο θέμα, και των οποίων τα έργα συμβουλεύτηκε· σήμερα δεν υπάρχει κανένα, ούτε και αναφέρεται σ' αυτό το βιβλίο. Αυτό δείχνει ότι ο Κουκόκα έγραψε μετά τον Βάτσια, διαφορετικά ο Βάτσια θα τον μνημόνευε σαν συγγραφέα αυτού του λογοτεχνικού είδους.

Ο συγγραφέας των «Πέντε Βελών» ήταν κάποιος Γιοτιρίσα. Αποκαλείται «στολίδι των ποιητών», ο θησαυρός των

εξηντατεσσάρων τεχνών και ο καλύτερος δάσκαλος των κανόνων της μουσικής. Ισχυρίζεται ότι συνέθεσε το έργο εμπνεόμενος από τους «Αφορισμούς του Έρωτα» όπως τους αποκάλυψαν οι θεοί και αφού πήρε τις γνώμες των Γκονικαπούτρα, Μουλαντέβα, Μπαμπχράβια, Ραμτιντέβα, Νουντικεσβάρα και Κσεμάντρα. Είναι αδύνατο να ξέρουμε αν μελέτησε όλα τους τα έργα ή απλώς άκουσε γι' αυτούς. Γεγονός είναι ότι κανένα απ' αυτά δεν υπάρχει σήμερα.

Το έργο περιέχει σχεδόν εξακόσιους στίχους· χωρίζονται σε πέντε κεφάλαια που ονομάζονται Σαγιάκας ή Βέλη.

Συγραφέας του έργου «Φως της Αγάπης» ήταν ο ποιητής Γκουνακάρα, ο γιος του Βεσαπάτι. Το έργο περιέχει τετρακόσιους στίχους και δίνει περίληψη μόνο των κανόνων του Έρωτα, ενώ ασχολείται περισσότερο με άλλα θέματα.

«Το στεφάνι της Αγάπης» είναι έργο του φημισμένου ποιητή Τζαγιαντέβα, που έλεγε για τον εαυτό του ότι είναι ο Συγγραφέας όλων των θεμάτων. Η πραγματεία, πάντως, αυτή είναι πολύ σύντομη, εφόσον περιέχει μόνο 120 στίχους.

Συγγραφέας του έργου «Ο Βλαστός της Αγάπης» ήταν ένας ποιητής που ονομαζόταν Μπανουντάττα. Απ' τον τελευταίο στίχο φαίνεται ότι ήταν κάτοικος της επαρχίας Τιρούτ και γιος ενός βραχμάνου, ονόματι Γκανεσβάρ, που επίσης ήταν ποιητής. Το έργο, γραμμένο στα σανσκριτικά, περιγράφει διάφορες τάξεις ανδρών και γυναικών, ανάλογα με την ηλικία τους. Περιέχει τρία κεφάλαια και η χρονολόγησή του είναι αδύνατη.

Το έργο «Το Πεδίο του Έρωτα» συνέθεσε ο ποιητής Κουλιανμούλ για να ευχαριστήσει τον Λαντκάν, το γιο του Αχμέντ Λοντί, ενώ ο ίδιος ο Λαντκάν εμφανίζεται σε μερικά σημεία του ποιήματος να μιλάει με το όνομα Λαντάνα Μουλ και σε άλλα με το όνομα Λανταναμπάλλα. Θεωρούνταν ως ο συνδετικός κρίκος του οίκου Λοντί που κυβέρνησε το Ινδοστάν απ' το 1450 μέχρι το 1528 μ.Χ. Έτσι το έργο πρέπει να γράφτηκε το 15ο ή 16ο αιώνα μ.Χ. Περιέχει δέκα κεφάλαια και μεταφράστηκε στα αγγλικά αλλά κυκλοφόρησε μόνο σε έξι βιβλία για ένα στενό κύκλο αναγνωστών. Θεωρείται το τελευταίο έργο πάνω σ' αυτό το θέμα και οι ιδέες του ήταν παρ-

μένες από προηγούμενα έργα παρόμοιας υφής.

Το περιεχόμενο των έργων αυτών είναι κάτι το αξιοπερίεργο. Τόσο στη σανσκριτική ποίηση όσο και στο σανσκριτικό δράμα συναντάται μία δόση ποιητικής ευαισθησίας και ρομαντισμού, που υπάρχει σε κάθε χώρα και σε κάθε γλώσσα. Εδώ, όμως, άνδρες και γυναίκες χωρίζονται σε τάξεις όπως διαιρούσαν σε συνομοταξίες τα ζώα ο Μπυφφόν και οι άλλοι συγγραφείς της φυσικής ιστορίας. Όπως οι Έλληνες παρουσίαζαν την Αφροδίτη σαν τον κλασσικό τύπο της όμορφης γυναίκας, έτσι και οι Ινδοί περιγράφουν την Παντμίνι ή Γυναίκα - Λωτό σαν το τέλειο θηλυκό ώς εξής:

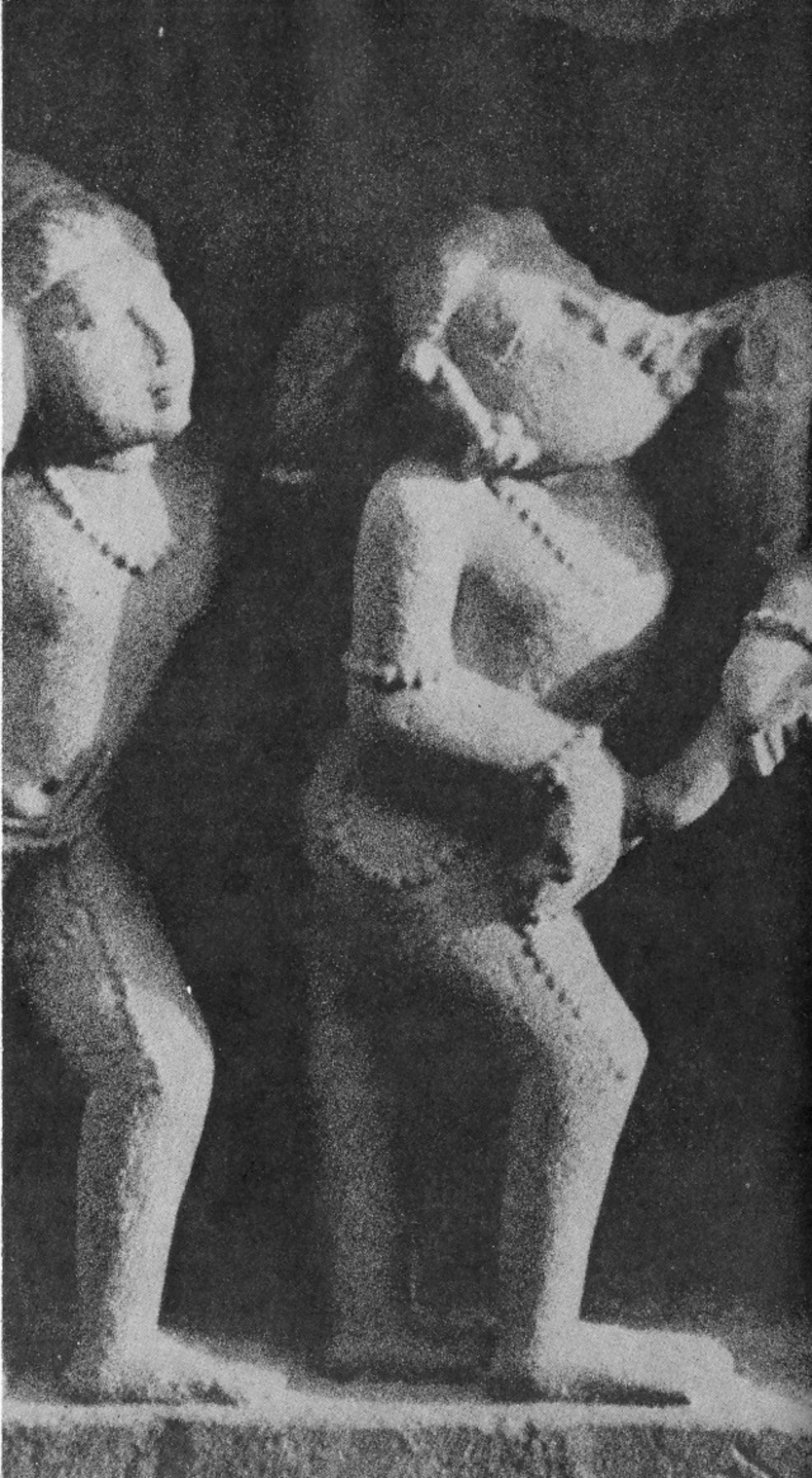
> *«Εκείνη στην οποία εμφανίζονται τα παρακάτω σημάδια ή χαρακτηριστικά ονομάζεται Παντμίνι: το πρόσωπό της είναι ωραίο σαν την πανσέληνο, το κορμί της είναι εύσαρκο και απαλό σαν το άνθος του φυτού Σίρα. Η επιδερμίδα της είναι λεπτή, τρυφερή και γυαλιστερή σαν τον κίτρινο λωτό. Τα μάτια της φωτεινά και όμορφα σαν του ελαφιού. Το στήθος της σκληρό, γεμάτο και στητό. Έχει ωραίο λαιμό. Η μύτη της είναι ίσια και όμορφη. Το αιδοίο της είναι σαν ανοιχτό μπουμπούκι λωτού και ευωδιάζει σαν φρεσκοκομένος κρίνος. Το λικνιστό βάδισμά της θυμίζει κύκνο και η φωνή της είναι χαμηλή και τραγουδιστή σαν του πουλιού Κοκίλα. Της αρέσουν τα λευκά φορέματα και τα φίνα κοσμήματα. Τρώει λίγο, κοιμάται ελαφρά και επειδή είναι αξιαγάπητη και ευσεβής, έξυπνη και περιποιητική, φροντίζει πάντα για τη λατρεία των θεών και στολίζει με την παρουσία της τις συζητήσεις των βραχμάνων. Έτσι, λοιπόν, είναι η Παντμίνι ή Γυναίκα - Λωτός.»*

Υπάρχει ένα παρόμοιο έργο στην αγγλική γλώσσα. Ονομάζεται «Οι κανόνες της γυναικείας ομορφιάς» και αποτελεί το βασικό έργο αυτής της επιστήμης. Το έγραψε ο γιατρός Τ. Μπελλ και εκδόθηκε στο Λονδίνο το 1821. Ασχολείται με την ομορφιά, τον έρωτα, τη σεξουαλική πράξη, τους κανόνες που τη διέπουν, τη μονογαμία και την πολυγαμία, την πορνεία, την απιστία και τελειώνει μ' έναν κατάλογο ελαττωμάτων της γυναικείας ομορφιάς.

Υπάρχουν και άλλα βιβλία στ' αγγλικά που υπεισέρχονται στην ιδιωτική ζωή: το βιβλίο «Στοιχεία κοινωνικής επιστήμης ή σωματική, σεξουαλική και φυσική θρησκεία» ενός γιατρού που έγραψε στα 1880 και το «Βιβλίο κάθε γυναίκας» του Δρα Γουώτερς, που γράφτηκε στα 1826.

Όσοι ενδιαφέρονται για τέτοια θέματα θα βρουν σ' αυτά τα βιβλία λεπτομέρειες που ήταν άγνωστες πριν την έκδοσή τους και πρέπει να τις κατανοήσουν όλοι οι φιλάνθρωποι και οι ευεργέτες της κοινωνίας.

Μετά τη μελέτη των ινδικών και των αγγλικών βιβλίων που αναφέραμε πιο πάνω, ο αναγνώστης θα κατανοήσει το θέμα από υλική, ρεαλιστική και πρακτική άποψη. Αν η επιστήμη θεμελιωνόταν πάνω σε γεγονότα, δεν θα πείραζε να μάθει η ανθρωπότης μερικά γεγονότα που σχετίζονται στενά με την ιδιωτική και κοινωνική ζωή του ανθρώπου. Δυστυχώς όμως η πλήρης άγνοια αυτών των θεμάτων βλάπτει άνδρες και γυναίκες, ενώ και η μικρή γνώση ενός θέματος, που γενικά είναι άγνωστο στις Μάζες, θα έδινε τη δυνατότητα σε πολλούς ανθρώπους να κατανοήσουν πράγματα που θεωρούνται ακατανόητα ή τα οποία δεν είχαν εξετάσει σε βάθος.

Εισαγωγή στις αυθεντικές Μεταφράσεις του Μπάρτον

Θα ήταν ενδιαφέρον για μερικούς να μάθουν πώς ήρθε για πρώτη φορά στο φως ο Βατσιαγιάνα και μεταφράστηκε στ' αγγλικά. Συνέβη ως εξής:

Όταν μετέφραζα με τους Παντίτας[1] *το «Anunga Runga» έβλεπα ότι με παρέπεμπε συχνά σε κάποιον Βάτσια: ο σοφός Βάτσια είχε αυτήν ή εκείνη τη γνώμη, ο σοφός Βάτσια είπε αυτό, κλπ.*

Ήταν, λοιπόν, φυσικό να δημιουργηθούν απορίες για το ποιος ήταν αυτός ο σοφός, οπότε οι Παντίτας απάντησαν ότι ο Βάτσια ήταν ο συγγραφέας του κλασσικού ερωτικού έργου της σανσκριτικής φιλολογίας, ότι καμιά σανσκριτική βιβλιοθήκη δεν ήταν πλήρης αν δεν είχε το βιβλίο του, κι ότι τώρα ήταν πολύ δύσκολο να το βρει κανείς σε ολοκληρωμένη μορφή. Το χειρόγραφο που υπήρχε στην Βομβάη ήταν ελλιπές, έτσι οι Παντίτας έγραψαν στο Μπεναρές, την Καλκούτα και το Τζεϋπούρ για να τους στείλουν αντίγραφα των χειρογράφων που υπήρχαν εκεί. Όταν τους τα έστειλαν έκαναν συγκρίσεις ανάμεσα στα κείμενα του καθενός και με τη βοήθεια μιας μελέτης με τίτλο «Ζαγιαμαγκάλα» ετοίμασαν μια αναθεωρημένη κόπια του όλου έργου, το οποίο μεταφράστηκε στ' αγγλικά. Το παρακάτω κείμενο είναι η βεβαίωση του αρχηγού των Παντίτας:

> *«Το χειρόγραφο διόρθωσα εγώ ο ίδιος αφού έκανα σύγκριση ανάμεσα σε τέσσερις διαφορετικές κόπιες του*

1. *Παντίτα:* σοφός, δάσκαλος, εισηγητής Σχολής ή δόγματος

έργου. Χρησιμοποίησα ένα σχόλιο με τον τίτλο «Ζαγιαμαγκάλα» για να διορθώσω τα πέντε πρώτα μέρη, αλλά συνάντησα μεγάλη δυσκολία στο υπόλοιπο τμήμα, γιατί λαμβάνοντας υπ' όψη μια κόπια που ήταν αρκετά σωστή έπρεπε να απορρίψω τις άλλες τρείς. Εν πάση περιπτώσει θεώρησα σωστό το τμήμα για το οποίο συμφωνούσαν οι περισσότερες κόπιες.»

Οι «Αφορισμοί του Έρωτα» του Βατσιαγιάνα περιέχουν περίπου χίλιους διακόσιους πενήντα στίχους και χωρίζονται σε μέρη, κεφάλαια και παραγράφους. Υπάρχουν συνολικά επτά μέρη, τριάντα έξι κεφάλαια και εξήντα δύο παράγραφοι. Ελάχιστα πράγματα είναι γνωστά για τον συγγραφέα. Το πραγματικό του όνομα πιθανόν να ήταν Μαλλινάγκα ή Μριλλάνα, ενώ Βατσιαγιάνα ήταν το οικογενειακό του όνομα. Στο τέλος του έργου ο ίδιος γράφει τα εξής για τον εαυτό του:

«Αφού διάβασα και μελέτησα τα έργα του Μπαμπχράβια και άλλων αρχαίων συγγραφέων και αφού στοχάστηκα πάνω στους κανόνες που δίνουν, συνέγραψα αυτή την πραγματεία, σύμφωνα με τις εντολές των Ιερών Γραφών, για το καλό του κόσμου, ενώ διήγα ζωή ενός ευσεβούς σπουδαστή στο Μπεναρές και όντας ολοκληρωτικά αφοσιωμένος στη λατρεία των Θεών. Αυτό το έργο δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί απλώς σαν μέσο για την ικανοποίηση των σεξουαλικών μας επιθυμιών. Ένα άτομο που γνωρίζει τους πραγματικούς κανόνες αυτής της επιστήμης και διαφυλάσσει το Ντάρμα του (αρετή ή θρησκευτικές αξίες), την Άρθα του (παγκόσμιος πλούτος) και το Κάμα του (σεξουαλική απόλαυση) και σέβεται τα έθιμα του λαού, είναι σίγουρο ότι θα επιβληθεί στις αισθήσεις του. Με λίγα λόγια, ένα έξυπνο και μορφωμένο άτομο που συμμορφώνεται με τους κανόνες του Ντάρμα, της Άρθα και του Κάμα, χωρίς να γίνεται σκλάβος των παθών του, θα έχει επιτυχία σε οτιδήποτε κάνει.»

Είναι αδύνατο να προσδιορίσουμε την ακριβή χρονολογία της ζωής του Βατσιαγιάνα ή του έργου του . Υποτίθεται

ότι θα πρέπει να έζησε μεταξύ 1ου και 6ου αι. μ.Χ. βάσει των παρακάτω ενδείξεων: αναφέρει ότι ο Σατκαρνί Σατβαχάν, βασιλιάς του Κουντάλ, σκότωσε τη σύζυγό του Μαλαγιεβάτι μ' ένα όργανο ονόματι Καρτάρι, χτυπώντας την πάνω στην ερωτική έξαψη. Ο Βάτσια παραθέτει αυτή την περίπτωση για να προειδοποιήσει τον κόσμο για τον κίνδυνο που δημιουργείται από διάφορα παλιά έθιμα, να χτυπούν τις γυναίκες κάτω από την επήρεια του πάθους. Πιστεύεται ότι αυτός ο βασιλιάς του Κουντάλ έζησε και βασίλεψε τον 1ο αιώνα μ.Χ., και επομένως ο Βάτσια έζησε μετά απ' αυτόν. Απ' την άλλη μεριά, ο Βιραχαμιχίρα, στο 18ο κεφάλαιο του βιβλίου του «Μπριχατσανχίτα», πραγματεύεται την επιστήμη του έρωτα και φαίνεται να έχει δανειστεί πολλά στοιχεία απ' τον Βατσιαγιάνα πάνω σ' αυτό το θέμα. Λέγεται ότι ο Βιραχαμιχίρα έζησε τον 6ο αιώνα μ.Χ. και καθώς ο Βάτσια πρέπει να έγραψε τα έργα του νωρίτερα, εκεί ανάμεσα θα πρέπει να τοποθετήσουμε την χρονολογία που έζησε, όχι πριν απ' τον πρώτο αιώνα μ.Χ. κι όχι αργότερα απ' τον έκτο.

Πάνω στο κείμενο των «Αφορισμών του Έρωτα» του Βατσιαγιάνα, βρέθηκαν μόνο δυο μελέτες. Η μια ονομάζεται «Ζαγιαμαγκάλα» ή «Σουτραμπάσια» και η άλλη «Σούτρα Βρίτι». Η Χρονολογία του πρώτου τοποθετείται μεταξύ δεκάτου και ενδεκάτου αιώνα μ.Χ., γιατί ενώ διαπραγματεύεται τις 64 τέχνες παίρνει ένα παράδειγμα απ' το βιβλίο «Καβγιαπρακάσα» που γράφτηκε γύρω στον δέκατο αιώνα μ.Χ. Το σχόλιο αυτό είχε αντιγραφεί από ένα χειρόγραφο της βιβλιοθήκης κάποιου βασιλιά του Χαουλουκγιάν, ονόματι Βισαλαντέβα, γεγονός που συμπεραίνεται από μια παράγραφο στο τέλος του κειμένου του:

> «Εδώ τελειώνει το τμήμα του σχολίου που έχει σχέση με την τέχνη του έρωτα, που σχολιάζει την Κάμα Σούτρα του Βατσιαγιάνα, σχόλιο που προέρχεται απ' τη βιβλιοθήκη του βασιλιά των βασιλέων Βισαλαντέβα, που ήταν ένας πανίσχυρος ήρωας, ένας δεύτερος Αργιούνα, και εκόσμησε τον οίκο Χαουλούκγια».

Είναι γνωστό ότι αυτός ο βασιλιάς βασίλεψε στο Γκουζεράτ απ' το 1244 μέχρι το 1262 μ.Χ. και ίδρυσε μιά πόλη ο-

νόματι Βισαλναγκούρ. Πρέπει λοιπόν η χρονολογία συγγραφής του σχολίου να τοποθετείται όχι νωρίτερα απ' τον δέκατο αιώνα μ.Χ. κι όχι αργότερα απ' τον δέκατο τρίτο αιώνα μ.Χ. Πιθανολογείται ότι ο συγγραφέας του είναι κάποιος Γιασοντάρα. Φαίνεται ότι το έγραψε όταν ήταν απογοητευμένος για τον χωρισμό του από μια έξυπνη και προικισμένη γυναίκα, όπως παραδέχεται ο ίδιος στο τέλος του βιβλίου του. Θεωρείται πιθανό ότι έδωσε στο έργο του το όνομα της ερωμένης του ή ότι ο τίτλος έχει κάποια σχέση με τ' όνομά της.

Αυτό το σχόλιο ήταν πολύ χρήσιμο στην ερμηνεία της αληθινής σημασίας του έργου του Βατσιαγιάνα, γιατί ο συγγραφέας του φαίνεται να είχε κάποια γνώση για την εποχή που έζησε ο Βατσιαγιάνα και δίνει αρκετές πληροφορίες. Δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο και για το άλλο σχόλιο που ονομάζεται «Σούτρα Βρίττι», και γράφηκε γύρω στα 1789 μ.Χ. απ' τον Ναρσίγκ Σαστρί, μαθητή του Σαρβεσβάρ Σαστρί. Ο τελευταίος ήταν απόγονος του Μπακσούρ ο οποίος αυτοαποκαλείται Μπακσούρ Ναρσίνγκ Σαστρί. Στη συγγραφή του έργου τον προέτρεψε ο λόγιος Ρατζά Βριτζαλαλά, όταν έμενε στο Μπεναρές, δεν αξίζει, όμως, πολλά πράγματα. Σε πολλές περιπτώσεις ο συγγραφέας δεν φαίνεται να έχει κατανοήσει τις πραγματικές ιδέες του αρχικού συγγραφέα και έχει αλλάξει το κείμενο σε αρκετά σημεία για να το προσαρμόσει στις δικές του θεωρίες.

Τώρα, ακολουθεί η πλήρης μετάφραση του αυθεντικού έργου. Έχει προετοιμασθεί σε πλήρη συμφωνία με το κείμενο του χειρογράφου και παρατίθεται χωρίς περιττά σχόλια.

Καμα Σουτρα

ΜΕΡΟΣ Ι

Η ΣΟΥΤΡΑ ΤΟΥ ΒΑΤΣΙΑΓΙΑΝΑ

BOOK I
MEDITATIONS

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Χαιρετισμοί στη Ντάρμα, Άρθα και Κάμα

Στην αρχή ο Κύριος των Όντων δημιούργησε τους άνδρες και τις γυναίκες και υπό μορφήν εντολών, σε εκατό χιλιάδες κεφάλαια, συνέταξε κανόνες για να ρυθμίσει την ύπαρξή τους σε σχέση με την Ντάρμα[1], την Άρθα[2] και την Κάμα[3]. Μερικές απ' αυτές τις εντολές, και ειδικά όσες ασχολούνται με την Ντάρμα, γράφτηκαν χωριστά απ' τον Σβαγιαμπού Μανού. Οι εντολές που αφορούν την Άρθα συντάχθηκαν απ' τον Μπριχασπάτι, κι εκείνες που αφορούν την Κάμα απ' τον Νάντι, ακόλουθο του Μαχαντέβα, σε χίλια κεφάλαια.

Η Κάμα Σούτρα (Αφορισμοί του Έρωτα), που έγραψε ο Νάντι σε χίλια κεφάλαια, αντιγράφτηκε απ' τον Σβετακετού, το γιο του Ουντβαλάκα, σε μορφή περίληψης, σε πεντακόσια κεφάλαια, και αυτό το έργο αντιγράφηκε πάλι σε πιο περιληπτική μορφή (εκατόν πενήντα κεφάλαια) απ' τον Μπαμπχράβια, κάτοικο της Πουνκάλα (νότια του Δελχί). Αυτά τα

1. *Ντάρμα:* Αρετή, Πίστη.

2. *Άρθα:* Γνώση, Πνευματική Δύναμη

3. *Κάμα:* Έρωτας, Ευχαρίστηση, η αισθησιακή ικανοποίηση.

Διατηρήσαμε παντού αμετάφραστους αυτούς τους τρεις όρους, ως «τεχνικούς» του πρωτοτύπου κειμένου. Χρησιμοποιούνται πολύ συχνά, εξάλλου, και στους Νόμους του Μανού.

εκατόν πενήντα κεφάλαια χωρίστηκαν σε επτά μέρη που ονομάστηκαν:

1) Σαντχαράνα (Γενικά Θέματα)

2) Σαμπραγιογκίκα (Διαχύσεις κλπ)

3) Κάνγια Σαμπραγιονκτάτα (Ένωση αρσενικών και θηλυκών)

4) Μπαργιαντικαρίκα (Η σύζυγος κάποιου)

5) Παρανταρίκα (Οι σύζυγοι των άλλων)

6) Βαϊσίκα (Οι εταίρες)

7) Αουπαρνισαντίκα (Η τέχνη της αποπλάνησης και τα τονωτικά φάρμακα)

Το έκτο μέρος αυτού του τελευταίου έργου μετέφρασε ξεχωριστά ο Ντατάκα ύστερα από παράκληση των κοινών γυναικών του Παταλιπούτρα (Πάτνα) και με τον ίδιο τρόπο που ο Χαραγιάνα μετέφρασε το πρώτο μέρος. Τα υπόλοιπα μέρη μετέφρασαν ξεχωριστά οι εξής:

Ο Σουβαρνανάμπα (δεύτερο μέρος)

Ο Γκοτακαμούκα (τρίτο μέρος)

Ο Γκοναρντίγια (τέταρτο μέρος)

Ο Γκονικαπούτρα (πέμπτο μέρος)

Ο Κουτσουμάρα (έβδομο μέρος)

Έτσι, επειδή το έργο γράφηκε από διαφορετικούς συγγραφείς, ήταν αδύνατο να το αποκτήσει κανείς ολοκληρωμένο, και επειδή είχε μεγάλη έκταση, ο Βατσιαγιάνα έγραψε μια περίληψή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η απόκτηση της Ντάρμα, Άρθα και Κάμα

Ο άνθρωπος που ζη για μια περίοδο εκατό χρόνων θα πρέπει να εξασκηθεί στη Ντάρμα, την Άρθα και την Κάμα σε διαφορετικούς χρόνους και με τρόπο που να υπάρχει μεταξύ τους αρμονία και να μην αλληλοσυγκρούονται. Θα πρέπει να εκπαιδευτεί στην παιδική ηλικία, στην εφηβεία, όταν είναι μεσήλικας και στα γηρατειά και τελικά ν' αναζητήσει τη Μόκσα δηλ. την αποφυγή της άσκοπης περιπλάνησης, ή, έχοντας υπ' όψη του την αβεβαιότητα της ζωής, μπορεί να εξασκηθεί όταν πρέπει να διάγει ζωή ενός ευλαβούς μαθητού ώσπου να τελειώσει τον κύκλο των μαθημάτων.

Η Ντάρμα είναι η υπακοή στις εντολές της Σάστρα ή Ιερών Γραφών των Ινδών, προκειμένου να κάνουν ορισμένα πράγματα, όπως η εκτέλεση θυσιών, που δεν γίνονται συχνά, λόγω του ότι δεν ανήκουν σ' αυτόν τον κόσμο και παράγουν μη ορατά αποτελέσματα. Απ' την άλλη μεριά πρέπει να αποφεύγουν άλλα πράγματα, όπως η κρεοφαγία, πράγμα που συνηθίζεται συχνά σ' αυτόν τον κόσμο κι έχει ορατά αποτελέσματα.

Η Ντάρμα πρέπει να διδαχθεί απ' την Σρούτι (Ιερή Γραφή) και άλλα σχετικά κείμενα.

Η Άρθα είναι η κατάκτηση των τεχνών, γης, χρυσού, ζώων, υγείας, ακολούθων και φίλων. Επί πλέον είναι η προστασία των αγαθών που έχουν αποκτηθεί και η αύξησή τους. Η Άρθα διδάσκεται από τους αξιωματικούς του βασιλιά και

από εμπόρους που έχουν πείρα στο εμπόριο.

Η Κάμα είναι η απόλαυση των αποκτηθέντων αγαθών μέσω των πέντε αισθήσεων, δηλ. της ακοής, της αφής, της όρασης, της γεύσης, και της οσμής, βοηθούμενων από το μυαλό και την ψυχή.

Το χαρακτηριστικό αυτής της περίπτωσης είναι μια ιδιόμορφη σχέση μεταξύ των αισθητηρίων οργάνων και του αντικειμένου, ενώ η απόλαυση που προέρχεται απ' αυτήν την επαφή ονομάζεται Κάμα.

Η Κάμα διδάσκεται απ' την Κάμα Σούτρα (Αφορισμοί του Έρωτα) και από την πρακτική εφαρμογή.

Όταν και οι τρεις, δηλ. η Ντάρμα, η Άρθα και η Κάμα, συμπίπτουν τότε η προηγούμενη είναι καλύτερη της επόμενης π.χ. η Ντάρμα είναι καλύτερη απ' την Άρθα και αυτή καλύτερη απ' την Κάμα. Η Άρθα, όμως, πρέπει πάντα να εφαρμόζεται απ' τον βασιλιά γιατί από αυτήν εξασφαλίζονται τα προς το ζην. Ενώ η Κάμα, όντας προνόμιο των δημοσίων γυναικών, πρέπει να προτιμάται απ' τις δύο άλλες, πράγμα που αποτελεί εξαίρεση του γενικού κανόνα.

Αντίρρηση 1.

Μερικοί πολυμαθείς άνδρες λένε ότι επειδή η Ντάρμα συνδέεται με πράγματα που δεν ανήκουν σ' αυτόν τον κόσμο, δεν μπορεί ν' αναλυθεί κατάλληλα σ' ένα βιβλίο. Το ίδιο ισχύει και για την Άρθα, γιατί εφαρμόζεται μόνο με ορισμένα μέσα που αποκτώνται με την μελέτη. Επειδή, όμως, η Κάμα είναι κάτι που εφαρμόζεται ήδη από την πρωτόγονη εποχή και βρίσκεται παντού, δεν χρειάζεται ειδική εξάσκηση.

Απάντηση

Δεν είναι έτσι. Η σεξουαλική επαφή, όντας κάτι που εξαρτάται απ' τον άνδρα και τη γυναίκα, απαιτεί την εφαρμογή των κατάλληλων μέσων, τα οποία μπορούμε να μάθουμε απ' την Κάμα Σάστρα. Η μη εφαρμογή αυτών των μέσων, όπως γίνεται στα άγρια όντα, προκαλείται απ' την ακράτειά τους, από το ότι τα θηλυκά τους είναι ευεπήφορα προς την σεξουαλική

επαφή ορισμένες μόνον εποχές του χρόνου, ενώ συντελεί, επίσης, και το γεγονός ότι κανενός είδους λογική διεργασία δεν προηγείται της ένωσής τους.

Αντίρρηση 2.

Οι Λοκαγιατίκας[1] λένε: Οι θρησκευτικοί κανόνες δεν πρέπει να τηρούνται γιατί υπόσχονται τη συγκομιδή ενός μελλοντικού καρπού, επισφαλούς όμως, όπως κάθε μελλοντικό πράγμα. Ποιός τρελός θα χαρίσει αυτό που έχει μέσα στα χέρια του; Επί πλέον είναι καλύτερα να έχεις ένα περιστέρι σήμερα παρά ένα παγώνι αύριο, και ένα χάλκινο νόμισμα που έχουμε τη βεβαιότητα να κερδίσουμε είναι καλύτερο από ένα χρυσό νόμισμα, η απόκτηση του οποίου είναι αμφίβολη.

Απάντηση

1. Δεν είναι έτσι. Οι Ιερές Γραφές που προστάζουν την πρακτική εφαρμογή της Ντάρμα, δεν επιτρέπουν καμιά αμφιβολία.

2. Οι θυσίες, όπως αυτές που γίνονται για την καταστροφή των εχθρών ή για βροχόπτωση, γεννούν φρούτα.

3. Ο ήλιος, το φεγγάρι, τ' άστρα, οι πλανήτες και τ' άλλα ουράνια σώματα φαίνεται να εργάζονται εντατικά για το καλό του κόσμου.

4. Η ύπαρξη αυτού του κόσμου εξαρτάται από την τήρηση των κανόνων που αφορούν τις τέσσερις τάξεις[2] και τα τέσσερα στάδια της ζωής.

5. Βλέπουμε ότι ο σπόρος πέφτει στο έδαφος με την ελπίδα

1. Πρόκειται, σίγουρα, για τους υλιστές, οι οποίοι πρέσβευαν ότι: «κάλλιο πέντε και στο χέρι, παρά δέκα και καρτέρει».

2. Στους Ινδούς, οι τέσσερις τάξεις των ανθρώπων είναι: οι Βραχμάνοι (τάξη των κληρικών), οι Ξούτρια (τάξη των πολεμιστών), οι Βαΐσια (τάξη των γεωργών και εμπόρων) και οι Σούντρα (τάξη των χειρωνακτών). Τα τέσσερα στάδια της ζωής είναι: του ευσεβούς μαθητή, του αρχηγού της οικογένειας, του ερημίτη και του Σουνιάζι (του αφιερωμένου στον Θεό).

μιας μελλοντικής συγκομιδής.

Γι' αυτό ο Βατσιαγιάνα είναι της γνώμης ότι οι εντολές της θρησκείας πρέπει να τηρούνται.

Αντίρρηση 3.

Αυτοί που πιστεύουν ότι το πεπρωμένο είναι κινητήρια δύναμη όλων των πραγμάτων λένε: Δεν θα πρέπει να εξαναγκάζουμε τον εαυτό μας σε αναζήτηση πλούτου, γιατί μερικές φορές είναι ανέφικτος όσο και να προσπαθούμε, ενώ άλλες φορές μας έρχεται από μόνος του, δίχως καμιά δική μας προσπάθεια. Τα πάντα, λοιπόν, εξαρτώνται απ' το πεπρωμένο, που ρυθμίζει τα κέρδη και τις απώλειες, τις επιτυχίες και τις αποτυχίες, τη χαρά ή τον πόνο. Έτσι βλέπουμε ότι ο Μπάλι[1] ανέβηκε στο θρόνο του Ίντρα χάρη στο πεπρωμένο, έπεσε απ' την ίδια δύναμη και μόνο αυτή μπορεί να τον ανυψώσει.

Απάντηση

Δεν είναι σωστό να το λέμε αυτό. Καθώς η απόκτηση οποιουδήποτε πράγματος προϋποθέτει κάποια προσπάθεια του ανθρώπου, θα πρέπει να πούμε ότι η εφαρμογή των κατάλληλων μέσων είναι η αιτία κάθε επιτυχίας μας γι' αυτό και τα μέσα αυτά είναι απαραίτητα (έστω κι αν κάτι είναι γραφτό να γίνει) γιατί διαφορετικά ο άνθρωπος δεν θα γνωρίσει καμιά ευτυχία.

Αντίρρηση 4.

Αυτοί που νομίζουν ότι η Άρθα είναι το πρώτο που πρέπει να αποκτηθεί ισχυρίζονται τα εξής: Δεν πρέπει να αποζητούμε τις απολαύσεις, γιατί αποτελούν εμπόδιο για την πρακτική εφαρμογή της Ντάρμα και της Άρθα, που είναι ανώτερες απ' τις απολαύσεις και είναι αντιπαθείς στους ενάρετους

1. Ο Μπάλι ήταν ένας δαίμονας, που νίκησε τον Ίντρα και πήρε το θρόνο του· αργότερα, τον ξανάχασε από τον Βισνού, κατά την εποχή της πέμπτης του μετενσάρκωσης.

ανθρώπους. Επί πλέον, οι απολαύσεις φέρνουν στον άνθρωπο στενοχώριες και επαφές με κατώτερα άτομα, ενώ τον υποκινούν να διαπράξει παράνομες πράξεις και τον κάνουν να καταντήσει ελεεινός, να αδιαφορεί για το μέλλον και τον καθιστούν αμελή και ελαφρόμυαλο. Τέλος, τον καθιστούν αφερέγγυο ακόμη και στον ίδιο τον εαυτό του. Επί πλέον είναι αξιοσημείωτο ότι πολλοί άνθρωποι που έχουν παραδοθεί στις απολαύσεις έχουν καταστρέψει τις σχέσεις τους με τις οικογένειές τους και τους συγγενείς τους. Έτσι ο βασιλιάς Ντατάκια[1], της δυναστείας των Μπόγια, αποπλάνησε την κόρη ενός βραχμάνου με αποτέλεσμα να καταστραφεί και να χάσει το βασίλειό του. Ο Ίντρα που βίασε την αγνή Αχάλγια[2] το πλήρωσε ακριβά στο τέλος. Με τον ίδιο τρόπο ο πανίσχυρος Κιτσάκα[3], που προσπάθησε ν' αποπλανήσει την Ντραουπάντι και ο Ραβάνα[4] τη Σίτα, τιμωρήθηκαν για τα εγκλήματά τους. Αυτοί και πολλοί άλλοι απέτυχαν στη ζωή τους εξ αιτίας των απολαύσεων.

Απάντηση

Αυτό το ζήτημα δεν στέκεται, επειδή οι απολαύσεις, όντας το ίδιο αναγκαίες για την ύπαρξη του ανθρώπου όσο και το φαγητό, είναι απαραίτητες. Επί πλέον είναι το αποτέλεσμα της Ντάρμα και της Άρθα. Πρέπει όμως να υπάρχει κά-

1. Λέγεται πως ο Νταντάκα έκλεψε απ' το δάσος την κόρη ενός βραχμάνου, ονόματι Μπαργκάβα. Ο βραχμάνος τον καταράστηκε, οπότε θάφτηκε μαζί με το βασίλειό του κάτω από ένα κύμα χώματος. Το δάσος εκείνο πήρε αργότερα το όνομα του Νταντάκα, και ήταν πασίγνωστο στο Ραμαγιάνα, άγνωστο, όμως, σήμερα.

2. Η Αχάλια ήταν σύζυγος του σοφού Γκαουτάμα. Ο Ίντρα την ξεγέλασε, πως ήταν ο Γκαουτάμα, και έτσι την χάρηκε. Ο τελευταίος τον καταράστηκε, οπότε ο Ίντρα γέμισε πληγές σ' όλο του το σώμα.

3. Ο Κιτσάκα ήταν κουνιάδος του βασιλιά Βιράτα, κοντά στον οποίον κατέφυγαν, για έναν χρόνο, οι Παντάβας. Τον Κιτσάκα τον σκότωσε κάποιος Μπχίμα, ο οποίος μεταμφιέστηκε σε Ντραουπάντι. Στην ιστορία αυτή αναφέρεται και η Μαχαμπαράτα.

4. Η Ιστορία του Ραβάνα αναφέρεται στην Ραμαγιάνα, η οποία αποτελεί, μετά την Μαχαμπαράτα, το δεύτερο μεγάλο επικό ποίημα των Ινδών· η δεύτερη έχει γραφεί από τον Βιάσα, ενώ η πρώτη από τον Βαλμίκι.

ποιο μέτρο και κάποια προσοχή. Έτσι, λοιπόν, ένας άνθρωπος που εφαρμόζει τη Ντάρμα, την Άρθα και την Κάμα απολαμβάνει την ευτυχία και σ' αυτόν και στον άλλο κόσμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Οι Τέχνες και οι επιστήμες που πρέπει να μελετήσουμε

Ο άνθρωπος πρέπει να μελετάει την Κάμα Σούτρα και τις συναφείς τέχνες και επιστήμες και επί πλέον τις τέχνες και τις επιστήμες που περιέχονται στη Ντάρμα και την Άρθα. Οι νεαρές κοπέλλες θα πρέπει να μελετούν την Κάμα Σούτρα πριν παντρευτούν, και μετά το γάμο τους με τη συγκατάθεση του συζύγου τους.

Μερικοί διανοούμενοι έχουν αντίθετη γνώμη πάνω σ' αυτό το θέμα και λένε ότι οι γυναίκες που δεν τους επιτρέπεται να μελετούν οποιαδήποτε επιστήμη δεν πρέπει να μελετούν και την Κάμα Σούτρα. Όμως ο Βατσιαγιάνα είναι της γνώμης ότι αυτή η αντίρρηση δεν στέκει, γιατί οι γυναίκες γνωρίζουν ήδη την πρακτική εφαρμογή της Κάμα Σούτρα. Επί πλέον, δεν είναι μόνο αυτό, αλλά και σε πολλές άλλες περιπτώσεις η πρακτική εφαρμογή μιας επιστήμης είναι γνωστή σε όλους, μόνο λίγα όμως άτομα γνωρίζουν τους κανόνες και τους νόμους στους οποίους βασίζεται. Έτσι οι Γιαντμίκας (ή θύτες), αν και αγνοούν τη γραμματική ωστόσο χρησιμοποιούν τις κατάλληλες λέξεις όταν απευθύνονται στις θεότητες, χωρίς να ξέρουν πώς σχηματίζονται αυτές οι λέξεις. Άλλα άτομα πάλι εκτελούν τα καθήκοντα που απαιτούνται για ορισμένες ευνοϊκές μέρες, οι οποίες καθορίζονται απ' την αστρολογία, παρ' όλο που δεν έχουν σχέση με την αστρολογία. Κατά τον ίδιο τρόπο οι αναβάτες των αλόγων

και των ελεφάντων κουμαντάρουν αυτά τα ζώα χωρίς να γνωρίζουν την τέχνη, την οποία μαθαίνουν πρακτικά. Το ίδιο και οι κάτοικοι των πιο απόμακρων επαρχιών γνωρίζουν πρακτικά τους νόμους του κράτους, επειδή υπάρχει ένας βασιλιάς και χωρίς άλλο λόγο.

Από πείρα ξέρουμε ότι μερικές γυναίκες, όπως οι κόρες των πριγκήπων και των υπουργών και οι κοινές γυναίκες, επιδίδονται στην Κάμα Σάστρα.

Μια γυναίκα, λοιπόν, πρέπει να μάθει την Κάμα Σούτρα, ή τουλάχιστον ένα μέρος αυτής, μελετώντας την πρακτικά με τη βοήθεια μιας έμπιστης φίλης. Θα πρέπει να μελετήσει μόνη τις εξήντα τέσσερις τέχνες που είναι ένα μέρος της Κάμα Σάστρα. Δάσκαλός της πρέπει να είναι ένα απ' τα παρακάτω πρόσωπα: Η κόρη μιας τροφού που είναι παντρεμένη ή μια φίλη στην οποία μπορεί να εμπιστευτεί τα πάντα ή η αδελφή της μητέρας της ή μια γριά υπηρέτρια ή μια ζητιάνα που ζούσε πριν με την οικογένεια και την οποία μπορεί να εμπιστεύεται.

Οι τέχνες που πρέπει να μελετηθούν μαζί με την Κάμα Σούτρα είναι οι ακόλουθες:

1) Τραγούδι

2) Παίξιμο μουσικών οργάνων

3) Χορός

4) Ομαδικός χορός, τραγούδι και παίξιμο μουσικών οργάνων.

5) Γράψιμο και ζωγραφική

6) Τατουάζ

7) Διακόσμηση ενός ειδώλου με ρύζι και λουλούδια

8) Στόλισμα κρεββατιών και καναπέδων με λουλούδια

9) Διακόσμηση δοντιών, ρούχων, νυχιών και σωμάτων

10) Επένδυση του δαπέδου με χρωματιστό γυαλί

11) Η τέχνη του στρωσίματος κρεββατιών

12) Παίξιμο μουσικών γυάλινων οργάνων γεμισμένων με νερό

13) Αποθήκευση νερού σε υδραγωγεία, δεξαμενές και τεπόζιτα

14) Σχεδιασμός και διακόσμηση εικόνων

15) Κατασκευή κομπολογιών, περιδεραίων και στεφάνων

16) Κατασκευή τουρμπανιών, στεφάνων και λοφίων από λουλούδια

17) Παρουσίαση θεατρικών έργων

18) Η τέχνη κατασκευής σκουλαρικιών

19) Κατασκευή αρωμάτων

20) Κατάλληλη τοποθέτηση κοσμημάτων και διακόσμηση ενδυμάτων.

21) Μαγεία ή βασκανία

22) Ταχύτης και επιδεξιότητα

23) Μαγειρική τέχνη

24) Παρασκευή λεμονάδων, σερμπετιών, ανθρακούχων ποτών, οινοπνευματωδών με κατάλληλη γεύση και χρώμα.

25) Κοπτική και ραπτική

26) Κατασκευή ψεύτικων παπαγάλων, λουλουδιών, θυσάνων κλπ, από κλωστή ή νήμα.

27) Λύση γρίφων, αινιγμάτων κλπ.

28) Ένα παιχνίδι που συνίσταται στην επανάληψη στίχων, όπου καθώς ο ένας τελειώνει κάποιος άλλος πρέπει να αρχίσει αμέσως, επαναλαμβάνοντας έναν άλλο στίχο, ο οποίος άρχιζε με το ίδιο γράμμα με το οποίο τελείωνε ο στίχος του τελευταίου ομιλητή. Όποιος αποτύγχανε να επαναλάβει εθεωρείτο ότι είχε χάσει και ήταν υποχρεωμένος να πληρώσει ένα χρηματικό ποσό ή άλλο τίμημα.

29) Η τέχνη της μιμητικής ή απομίμηση

30) Διάβασμα, συμπεριλαμβανομένου του τραγουδιού και της σωστής διακύμανσης της φωνής.

31) Μελέτη προτάσεων με δυσκολίες στην προφορά. Παίζεται σαν παιχνίδι, ιδιαίτερα από γυναίκες και παιδιά, και αποτελείται από μια δύσκολη πρόταση που δίνεται, και όταν επαναλαμβάνεται γρήγορα, οι λέξεις συχνά παραμορφώνονται ή προφέρονται άσχημα.

32) Εξάσκηση με σπαθί, μονή ράβδο, και τοξοβολία

33) Συζήτηση και αποδοχή συμπερασμάτων

34) Ξυλουργική ή η τέχνη του μαραγκού

35) Αρχιτεκτονική ή η τέχνη της κατασκευής

36) Γνώσεις πάνω σε χρυσά ή ασημένια νομίσματα, κοσμήματα και πολύτιμες πέτρες.

37) Χημεία και ορυκτολογία

38) Χρωματισμός κοσμημάτων, πετραδιών και χαντρών

39) Γνώσεις ορυχείων και λατομείων

40) Κηπουρική, γνώσεις θεραπείας ασθενειών των δέντρων και φυτών, καλλιέργεια αυτών και καθορισμός της ηλικίας τους

41) Η τέχνη της κοκορομαχίας και της κριαρομαχίας

42) Η τέχνη της διδασκαλίας ομιλίας σε παπαγάλους και ψαρόνια

43) Η τέχνη της επάλειψης του σώματος με αρωματικές αλοιφές και το στόλισμα και πλέξιμο μαλλιών με διακοσμητικά και αρώματα

44) Η τέχνη της κατανόησης της γραφής λέξεων με ιδιόμορφο τρόπο

45) Η τέχνη της ομιλίας αλλάζοντας μορφή λέξεων. Είναι δε διαφορετικών ειδών. Μερικοί μιλούν αλλάζοντας την αρχή και το τέλος των λέξεων, άλλοι προσθετοντας περιττα γράμματα ανάμεσα σε κάθε συλλαβή της λέξης και ούτω καθ' εξής

46) Γνώσεις γλωσσών και διαλέκτων

47) Η τέχνη του στολίσματος αμαξών με λουλούδια

48) Η τέχνη του κορνιζώματος μυστικών διαγραμμάτων και κατασκευή μαγικών φυλακτών

49) Πνευματικές ασκήσεις, όπως συμπλήρωση ατέλειωτων στροφών ή προσθήκη ενός ή δύο στίχων όταν οι υπόλοιποι στίχοι δίνονται από διαφορετικές στροφές, έτσι ώστε το αποτέλεσμα να είναι μια ολοκληρωμένη στροφή και σωστή έννοια, ή τακτοποιώντας τις λέξεις μιας στροφής μη σωστής σωστά γραμμένες, χωρίζοντας τα φωνήεντα από τα σύμφωνα ή παραλείποντάς τα τελείως· ή βάζοντας μέσα στο ποίημα ή την πρόζα προτάσεις που αντιπροσωπεύονται από σύμβολα. Υπάρχουν πολλές ασκήσεις αυτού του είδους

50) Σύνθεση ποιημάτων

51) Γνώσεις λεξιλογίων και λεξικών

52) Γνώσεις τρόπων αλλαγής ή μεταμφίεσης ατόμων

53) Γνώσεις τεχνικής αλλαγής στην εμφάνιση πραγμάτων, όπως το να κάνεις το βαμβάκι να φαίνεται σαν μετάξι, σκληρά και συνηθισμένα αντικείμενα να φαίνονται όμορφα και ντελικάτα

54) Διάφορα είδη τυχερών παιχνιδιών

55) Τέχνη της απόκτησης της ιδιοκτησίας άλλων με την βοήθεια υποβολής και μαγείας

56) Επιδεξιότητα σε σπορ για νέους

57) Γνώσεις των κανόνων της κοινωνίας και απόδοση σεβασμού και κολακείας στους άλλους

58) Γνώσεις στην τέχνη του πολέμου, του στρατού κλπ.

59) Γνώσεις γυμναστικής

60) Τέχνη της κατανόησης του χαρακτήρα του ατόμου από τα εξωτερικά χαρακτηριστικά του

61) Γνώσεις σύνθεσης στίχων και στροφών

62) Γνώσεις αριθμητικής

63) Κατασκευή τεχνητών λουλουδιών

64) Κατασκευή ειδώλων και μορφών από πηλό

Μια κοινή γυναίκα, προικισμένη με καλό χαρακτήρα, ομορφιά και άλλα θέλγητρα και επίσης με γνώσεις των παραπάνω τεχνών, παίρνει το όνομα Γκανίκα, ή κοινή γυναίκα υψηλής ποιότητας, και καταλαμβάνει θέση περίοπτη ανάμεσα στους άνδρες. Αυτή, επιπλέον, πάντοτε τιμάται από τον βασιλιά, επαινείται από τους μορφωμένους άνδρες, όλοι επιδιώκουν την εύνοιά της και γίνεται αντικείμενο γενικής εκτίμησης. Η κόρη επίσης ενός βασιλιά, καθώς και η κόρη ενός υπουργού που έχουν διδαχθεί τις παραπάνω τέχνες έχουν τη δύναμη να έλκουν συνεχώς τους άνδρες τους, παρ' όλο που αυτοί παράλληλα μπορεί να έχουν χιλιάδες άλλες γυναίκες.

Κατά τον ίδιο τρόπο μια γυναίκα που χωρίζει από τον άνδρα της και πέφτει σε δυσμένεια, μπορεί άνετα να συντηρήσει τον εαυτό της – έστω ακόμη και σε μια ξένη χώρα – με την βοήθεια των τεχνών αυτών. Κι απλή ακόμη γνώση αυτών των

τεχνών προσδίδει ελκυστικότητα σε μια γυναίκα έστω κι αν η εφαρμογή τους είναι δυνατή σε ορισμένες μόνο περιπτώσεις. Ένας άνδρας που είναι ενημερωμένος σ' αυτές τις τέχνες, ομιλητικός, με ευγενικούς τρόπους, κατακτά σύντομα τις καρδιές των γυναικών, έστω κι αν έχει ολιγόχρονη γνωριμία μαζί τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Η ζωή ενός πολίτη

Έχοντας αποκτήσει έτσι γνώσεις ένας άντρας, μαζί με τα πλούτη τα οποία ίσως έχει κερδίσει, κατακτήσει, αγοράσει, αποταμιεύσει ή κληρονομήσει από τους προγόνους του, γίνεται κάτοχος σπιτιού και ζει τη ζωή ενός πολίτη. Πρέπει να αγοράσει ένα σπίτι στην πόλη ή σε ένα μεγάλο χωριό ή σε περιοχή που ζουν σημαίνοντα πρόσωπα, ή σε τόπους αναψυχής πολλών ανθρώπων. Αυτά τα μέρη βρίσκονται κοντά σε νερό και χωρίζονται σε διάφορα τμήματα για διαφορετικούς σκοπούς. Πρέπει να περιβάλλεται από κήπο, ο οποίος επίσης έχει δύο χώρους, έναν εσωτερικό και έναν εξωτερικό. Ο εσωτερικός χώρος προορίζεται για τις γυναίκες, ενώ ο εξωτερικός, πλημμυρισμένος με ακριβά αρώματα, πρέπει να έχει ένα κρεββάτι μαλακό, ευχάριστο και στην όψη, σκεπασμένο με καθαρά άσπρα σεντόνια, χαμηλό στη μέση, έχοντας γιρλάντες και μπουκέτα με λουλούδια επάνω του, μια κουνουπιέρα και δύο μαξιλάρια, ένα στην επάνω άκρη κι ένα στην κάτω. Επίσης πρέπει να υπάρχει δίπλα του κάποιο είδος καναπέ και στην κορυφή του ένα μικρό σκαμπώ πάνω στο οποίο θα τοποθετούνται οι αρωματικές αλοιφές για την νύχτα, επίσης λουλούδια και δοχεία με υγρά και άλλες αρωματικές ουσίες, πράγματα που χρησιμοποιούνται για την ευοσμία του στόματος, και φλούδα από κίτρο. Κοντά στον καναπέ, στο πάτωμα, πρέπει να υπάρχει ένα πτυελοδοχείο, ένα κουτί με στολίδια, επίσης ένα λαούτο κρεμασμένο σε καρφί από δόντι ελέφαν-

τα, ένα χαρτόνι ζωγραφικής, ένα δοχείο με αρώματα, μερικά βιβλία και μερικές γιρλάντες από κίτρινα αμάραντα λουλούδια. Όχι μακρυά από τον καναπέ και κάτω, στο πάτωμα, πρέπει να υπάρχει ένα κυκλικό κάθισμα, ένα καρότσι με παιγνίδια και χώρος για να παίζουν ζάρια· έξω από το εξωτερικό δωμάτιο πρέπει να υπάρχουν κλουβιά με πουλιά και ένας ξεχωριστός χώρος για γνέσιμο, σκάλισμα ξύλων και τέτοιου είδους απασχολήσεις. Στον κήπο πρέπει να υπάρχει μια αιώρα, μια κοινή κούνια, και επίσης ένα παρτέρι με αναρριχητικό φυτό με λουλούδια, όπου δημιουργείται ένας χώρος για κάθισμα.

Οι κάτοικοι του σπιτιού, έχοντας ξυπνήσει το πρωί, και έχοντας εκπληρώσει τα απαραίτητα καθήκοντά τους, πρέπει να πλυνουν τα δόντια τους, να απλώσουν μια ποσότητα αλοιφών και αρωμάτων στο σώμα τους, να βάλουν μερικά στολίδια και χρώματα στα μάτια τους, να βάψουν τα χείλη τους και να κοιταχτούν στον καθρέφτη. Αφού μασήσουν φύλλα που δίνουν ευχάριστη οσμή στο στόμα, κατόπιν αρχίζουν τις συνηθισμένες ασχολίες τους. Πρέπει να κάνουν μπάνιο καθημερινώς, ν' αλοίφουν το σώμα τους με λάδι μέρα παρά μέρα, να απλώνουν κάθε τρεις μέρες μια αφρώδη[1] ουσία στο σώμα τους, να ξυρίζουν το κεφάλι και το πρόσωπο κάθε τέσσερις μέρες και κάθε πέντε ή δέκα μέρες τα άλλα μέρη του σώματος. Όλα αυτά πρέπει να γίνονται τακτικά πάντα, με ιδιαίτερη προσοχή, επίσης, στον ιδρώτα της μασχάλης, που πρέπει να εξαφανίζεται. Γεύματα σερβίρονται νωρίς το μεσημέρι, το απόγευμα και ξανά το βράδυ σύμφωνα με τον Χαραγιάνα. Μετά το πρωινό ακολουθεί η διδασκαλία ομιλίας στους παπαγάλους και τα άλλα πουλιά, οι κοκορομαχίες και κριαρομαχίες. Ένας περιορισμένος χρόνος αφιερώνεται στους Πιταμάρντας, Βίτας και Βιντουσάκας[2], και μετά έρχεται η ώρα του

1. Η ουσία αυτή αντικαθιστούσε το σαπούνι, το οποίο έγινε γνωστό στην Ινδία κατά την μωαμεθανική κυριαρχία.

2. Πρόσωπα που συναντούμε συχνά στο Ινδικό δράμα. Τα γνωρίσματά τους θα τα δούμε πιο κάτω.

μεσημεριανού ύπνου. Κατόπιν τούτου, οι άνθρωποι του σπιτιού θα ντυθούν και θα στολιστούν, και το απόγευμα θα συναντήσουν και θα συζητήσουν με τους φίλους τους. Το βραδάκι τραγουδούν και κατόπιν ο αρχηγός του σπιτιού μαζί με τους φίλους του πρέπει να περιμένει στο δωμάτιό του, το οποίο έχει διακοσμηθεί και αρωματιστεί προηγουμένως, την γυναίκα που τον έλκει, ή μπορεί να στείλει κάποια γυναίκα για να την καλέσει ή να την επισκεφτεί ο ίδιος. Μετά την άφιξή της στο σπίτι του αυτός και οι φίλοι του πρέπει να τηv καλοσωρίσουν και να την διασκεδάσουν με ευχάριστη, απαλή συζήτηση. Ετσι τελειωνουν οι ασχολίες της μέρας.

Τα παρακάτω είναι πράγματα τα οποία γίνονται κάπου–κάπου για διασκέδαση

1. Γιορτές προς τιμή διαφόρων θεοτήτων
2. Κοινωνικές συγκεντρώσεις και των δύο φύλων
3. Πάρτυ με πιοτά
4. Εκδρομές
5. Άλλες κοινωνικές διασκεδάσεις.

Γιορτές

Σε μερικές συγκεκριμένες, ευοίωνες μέρες, μερικοί πολίτες θα μαζευτούν στον ναό της Σαρασβάτι[1]. Έκεί διαγωνίζεται η τέχνη των τραγουδιστών ή άλλων που ίσως έχουν έλθει πρόσφατα στην πόλη, και την επόμενη μέρα πρέπει να τους απονεμηθούν τα βραβεία. Μετά από αυτούς μπορούν να παραμείνουν ή να φύγουν ανάλογα με το πόσο αρεστή ήταν στο κοινό η παράστασή τους. Το κοινό πρέπει να ενεργεί σαν σύνολο και σε αντίξοες και σε εύθυμες περιστάσεις· είναι επίσης καθήκον των πολιτών να είναι φιλόξενοι προς τους ξένους που έχουν έλθει στη συγκέντρωση. Ό,τι αναφέρεται παραπάνω πρέπει να γίνει κατανοητό ότι ισχύει για όλες τις γιορτές που γίνονται προς τιμήν διαφόρων θεοτήτων, ανάλογα με τους υπάρχοντες νόμους.

1. Θεωρείται προστάτις των καλών τεχνών, και ειδικά της μουσικής και της ρητορικής, καθώς και εμπνεύστρια της σανσκριτικής γλώσσας. Είναι, γενικά, η θεά της αρμονίας, της ευγλωτίας και της γλώσσας, κάτι ανάλογο με την Αθηνά των αρχαίων Ελλήνων.

Κοινωνικές συγκεντρώσεις

Όταν άτομα της ίδιας ηλικίας, θέσης και ταλέντου, με κοινά γούστα και τον ίδιο βαθμό μόρφωσης, μαζί με συντροφιά εταιρών, ή σε μία συνέλευση, ή στο σπίτι ενός από αυτούς, ξεκινήσουν μια ευχάριστη συζήτηση μεταξύ τους, αυτό λέγεται κοινωνική συγκέντρωση. Τα θέματα της συζήτησης είναι μισοτελειωμένα ποιήματα αρχινημένα από άλλους και η εξέταση γνώσεων διαφόρων τεχνών σε μέλη της συντροφιάς. Τις όμορφες γυναίκες που θα τύχει νάχουν τα ίδια γούστα και τάλαντα με τους άντρες και σκλαβώνουν τις καρδιές τους τις εκτιμούν και τις τιμούν πολύ σε τέτοιες συντροφιές.

Πάρτυ με ποτά

Άνδρες - γυναίκες, θα πρέπει να πίνουν ο ένας στο σπίτι του άλλου. Κι εδώ οι άνδρες θα πρέπει να καλούν τις εταίρες να πίνουν και έπειτα να πίνουν κι ίδιοι ποτά όπως το Μαντού, Αϊρέγια, Σάρα και Ασάβα, ποτά τα οποία έχουν πικρόξυνη γεύση, και επίσης ποτά φτιαγμένα από φλοιούς δέντρων, άγρια φρούτα και φύλλα.

διασκεδάσεις Υπαίθριες ή Πικ–νικ

Το μεσημεράκι οι άνδρες, ντυμένοι, επάνω στ' άλογα πρέπει να πηγαίνουν στους κήπους, συνοδευόμενοι από κοινές γυναίκες και υπηρέτες. Και έχοντας εκπληρώσει εκεί όλα τα καθήκοντα της ημέρας, έχοντας περάσει τον καιρό τους με διάφορες ευχάριστες ασχολίες, όπως κοκορομαχίες, κριαρομαχίες και άλλα θεάματα, πρέπει να επιστρέψουν σπίτι το απόγευμα κατά τον ίδιο τρόπο, κουβαλώντας μαζί τους μπουκέτα από λουλούδια κλπ.

Το ίδιο επίσης συμβαίνει και στα μπάνια το καλοκαίρι, σε μέρη απ' όπου απομακρύνθηκαν προηγουμένως τα άγρια ζώα και κτίστηκαν δεξαμενές.

Άλλες κοινωνικές ασχολίες

Πέρνώντας τις νύχτες παίζοντας ζάρια. Περπατώντας σε φεγγαρόφωτες νύχτες. Γιορτάζοντας τιμητικά την πρώτη μέρα της άνοιξης. Μαζεύοντας φύτρες και φρούτα από τα μάνγκος. Τρώγοντας ίνες λωτών. Τρώγοντας τα τρυφερά

φύλλα του καλαμποκιού. Παίζοντας στα νερά. Στολίζοντας ο ένας τον άλλο με λουλούδια και άλλες ασχολίες οι οποίες είτε είναι το ίδιο γνωστές σ' όλη την χώρα ή διαφέρουν από μέρος σε μέρος. Αυτές και άλλες παρόμοιες είναι οι διασκεδάσεις των πολιτών.

Οι παρακάτω εκδηλώσεις παρακολουθούνται είτε από μεμονωμένα άτομα που διασκεδάζουν με την παρέα μιας δημόσιας γυναίκας, είτε από δημόσιες γυναίκες που μπορούν να κάνουν το ίδιο συντροφιά με τις υπηρέτριές τους ή με άλλους πολίτες.

Ο Πιταμάρντα[1] είναι άνθρωπος ο οποίος δεν έχει πλούτη, είναι μόνος στον κόσμο, η μοναδική του ιδιοκτησία είναι ένα κάθισμα σε σχήμα Τ, κάποια σαπουνοειδής ουσία, ένα κόκκινο ύφασμα και προέρχεται από μία γνωστή χώρα και είναι ειδικευμένος σ' όλες τις τέχνες. Διδάσκοντας όλες τις τέχνες απολαμβάνει σαν αντάλλαγμα την συντροφιά των πολιτών καθώς και των δημοσίων γυναικών.

Ο Βίτα[2] είναι ο άνθρωπος που έχει ζήσει τις απολαύσεις του πλούτου, είναι συντοπίτης των πολιτών που συναναστρέφεται, με τους οποίους έχει ικανότητες οικοδεσπότη, έχει την γυναίκα του μαζί του, τιμάται από το σύνολο των πολιτών και από τις δημόσιες γυναίκες, και ζει με την βοήθειά τους ή από αυτούς.

Ο Βιντουσάκα,[3] που λέγεται και Βαϊχασάκα, δηλ. κάποιος που προκαλεί γέλιο, είναι το άτομο που γνωρίζει μόνον ορισμένες τέχνες, είναι κωμικός και τον εμπιστεύονται όλοι.

1. Κατά την περιγραφή αυτή, ο Πιταμάρντα, είναι κάτι σαν δάσκαλος όλων των τεχνών, και σαν τέτοιος είναι ευπρόσδεκτος από τους πολίτες.

2. Ο Βίτα μοιάζει να αντιστοιχεί στον τύπο του Παρασίτου της αρχαιοελληνικης κωμωδίας. Πιθανότατα εκτελούσε χρέη παιδαγωγού ή συνοδού στις πλουσιότερες οικογένειες.

3. Ο Βιντουσάκα είναι, δίχως άλλο, ο γελωτοποιός. Κατά τον Wilson, είναι ο ταπεινός σύντροφος, και όχι υπηρέτης, ενός πρίγκηπα ή άλλου ανθρώπου υψηλής κοινωνικής τάξης ή θέσης, και, κατά παράδοξο τρόπο, πάντοτε Βραχμάνος. Το αντίστοιχό του, στην δυτική κουλτούρα, είναι ο Σάντσο Πάντσα, που συνδυάζει, επίσης, φινέτσα, αφέλεια και την εύκολη καλοπέραση.

Αυτοί οι άνθρωποι αναλαμβάνουν και τακτοποιούν καυγάδες και συμφιλιώσεις μεταξύ πολιτών και δημοσίων γυναικών.

Αυτό επίσης συμβαίνει και με τις γυναίκες ζητιάνες, γυναίκες με ξυρισμένο κεφάλι, μοιχές και με γυναίκες μεγάλης ηλικίας ειδικευμένες σε διάφορες τέχνες.

Έτσι ένας πολίτης που ζει στην πόλη του ή το χωριό του, και είναι σεβαστός σ' όλους, πρέπει να επισκέπτεται ανθρώπους μόνον της δικής του κάστας, η γνωριμία των οποίων έχει κάποιαν αξία. Πρέπει να συζητά με παρέες και να ευχαριστεί τους φίλους του με την παρουσία του, και με την βοήθειά του, υποχρεώνοντας δε τους άλλους πρέπει να τους προκαλεί να αλληλοβοηθούνται κατά τον ίδιο τρόπο.

Υπάρχουν μερικές παραλλαγές σ' αυτό το θέμα, οι εξής:

«Ένας που κάνει ομιλίες, όχι ολοκληρωτικά στην Σανσκριτική γλώσσα ή στις διαλέκτους της χώρας, με διάφορα θέματα στο κοινό, γίνεται περισσότερο σεβαστός. Οι σοφοί δεν κινούνται σε μια κοινωνία μη αρεστή στο κοινό, στην οποία δεν υπάρχουν κανόνες και αποβλέπει στην καταστροφή των άλλων. Μα ένας γνωστικός άνθρωπος, που ζη σε μια κοινωνία που ενεργεί κατά τις επιθυμίες των ανθρώπων χαίρει μεγάλης εκτιμήσεως σ' αυτόν τον κόσμο».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Οι κατηγορίες των γυναικών που ταιριάζουν για να συναναστρέφονται έναν πολίτη, οι φίλοι του κι οι αγγελιοφόροι

Όταν η Κάμα εφαρμόζεται από άτομα των τεσσάρων τάξεων, σύμφωνα με τους κανόνες του Ιερού Νόμου (με νόμιμο γάμο, δηλαδή) με παρθένους της ιδίας τάξης, τότε γίνεται μέσον απόκτησης νομίμων απογόνων και καλής φήμης και δεν αντιτίθεται στα ήθη του κόσμου.

Αντίθετα, όταν η Κάμα εφαρμόζεται με γυναίκες κατώτερης κοινωνικής τάξης, με γυναίκες που εξοβελίστηκαν από την τάξη τους, με δημόσιες, δευτεροπαντρεμένες ή γυναίκες τις οποίες έχουν άλλοι προηγουμένως απολαύσει, έστω κι αν είναι της ίδιας τάξης, τότε η εφαρμογή της ούτε ενδείκνυται αλλά ούτε και απαγορεύεται. Η εφαρμογή της Κάμα σ' αυτές τις περιπτώσεις έχει ως αποκλειστικό σκοπό την ηδονή.

Οι Ναγίκας[1], λοιπόν, είναι τριών ειδών: οι υπηρέτριες, γυναίκες δευτεροπαντρεμένες και οι κοινές γυναίκες. Ο Γκο-

1. Οποιαδήποτε γυναίκα, την οποίαν μπορεί να χαρεί κανείς χωρίς να θεωρηθεί αμαρτία. Η επαφή με την γυναίκα έχει δύο σκοπούς: την ηδονή και την τεκνοποιΐα. Ναγίκα θεωρείται οποιαδήποτε γυναίκα μπορεί να χαρεί κανείς για τον έναν από τους δύο αυτούς λόγους. Υπάρχει κι ένα τέταρτο είδος Ναγίκα, το οποίο θα αναφέρει αργότερα ο Βάτσια, που δεν την χαίρεται, όμως, κάποιος παρά για να πετύχει άλλον, συγκεκριμένο, στόχο. Η λέξη «Ναγίκα» διατηρείται παντού αμετάφραστη, ως «τεχνικός» όρος.

νικαπούτρα έχει εκφράσει την γνώμη ότι υπάρχει και τέταρτο είδος, η γυναίκα στην οποία καταφεύγει κανείς σε ειδικές περιπτώσεις έστω κι αν έχει προηγουμένως παντρευτεί κάποιον άλλον.

Αυτές οι ιδιάζουσες περιπτώσεις είναι όταν ο άνδρας σκέφτεται:

α) «Αυτή η γυναίκα είναι εύκολη και την έχουν απολαύσει προηγουμένως κι άλλοι εκτός από μένα. Έτσι μπορώ ασφαλώς να καταφύγω σ' αυτήν όπως σε μια κοινή γυναίκα έστω κι αν ανήκει σε υψηλότερη από τη δική μου κοινωνική τάξη και κάνοντάς το δεν παραβαίνω την αρμονία της Ντάρμα».

ή ότι:

β) «Είναι μια δευτεροπαντρεμένη γυναίκα, την οποίαν έχουν χαρεί κι άλλοι, πριν από μένα, οπότε δεν υπάρχει πρόβλημα να καταφύγω σ' αυτήν».

ή ότι:

γ) «Αυτή η γυναίκα έχει κερδίσει την καρδιά του μεγάλου και ισχυρού συζύγου της, και τον κατευθύνει, εκείνος δε είναι φίλος του εχθρού μου. Εάν αυτή ενωθεί μαζί μου, θα κάνει τον σύζυγό της να εγκαταλείψει τον εχθρό μου».

ή ότι:

δ) «Κάνοντας αυτή τη γυναίκα φίλη μου θα κερδίσω κάτι για κάποιον φίλο μου ή θα προκαλέσω την καταστροφή κάποιου εχθρού μου ή θα πετύχω κάποιον δύσκολο σκοπό μου».

ή ότι:

ε) «Αυτή η γυναίκα μπορεί να αλλάζει τη στάση του άντρα της, που είναι πολύ ισχυρός, απέναντί μου, προς όφελός μου. Εκείνος δε, προς το παρόν, δεν με συμπαθεί και σκοπεύει να μου κάνει κακό».

ή ότι:

στ) «Εάν ενωθώ μ' αυτή τη γυναίκα θα σκοτώσω τον άντρα της και θα αποκτήσω τα πλούτη του».

ή ότι:

ζ) «Η ένωση της γυναίκας αυτής μαζί μου δεν δημιουργεί κανέναν κίνδυνο, αντίθετα, θα μου φέρει πλούτη, τα οποία

λόγω της φτώχειας μου και της αδυναμίας να συντηρήσω τον εαυτό μου, μου χρειάζονται πάρα πολύ. Έτσι θα αποκτήσω τα μεγάλα πλούτη της χωρίς δυσκολία».

ή ότι:

η) «Αυτή η γυναίκα μ' αγαπά φλογερά και γνωρίζει όλα τα αδύνατά μου σημεία· εάν δεν ενωθώ μαζί της, θα κάνει γνωστά στον κόσμο τα ελαττώματά μου και θα καταστρέψει τη φήμη μου. Ή θα μου αποδώσει κάποια κατηγορία από την οποία θα είναι δύσκολο να απαλλαγώ και θα καταστραφώ. Ή, ίσως, στρέψει τον πανίσχυρο σύζυγό της εναντίον μου καθώς βρίσκεται υπό τον έλεγχό της και ενωθεί αυτός με τον εχθρό μου ή η ίδια ενωθεί με τον εχθρό μου».

ή ότι:

θ) «Ο σύζυγος αυτής της γυναίκας έχει διασύρει την τιμή των γυναικών μου, έτσι θα του ανταποδώσω το πλήγμα, διασύροντας την γυναίκα του».

ή ότι:

ι) «Με την βοήθειά της θα σκοτώσω τον εχθρό του βασιλιά, που ζήτησε άσυλο κοντά της, και τον οποίο με έχει διατάξει ο βασιλιάς να καταστρέψω».

ή ότι:

ια) «Η γυναίκα που αγαπώ είναι υπό την επιρροή αυτής της γυναίκας. Έτσι, μέσα από την επιρροή της δεύτερης θα φθάσω στην πρώτη».

ή ότι:

ιβ) «Η γυναίκα αυτή θα μου φέρει μια νέα, με πλούτη κι ομορφιά, αλλά που είναι δύσκολο να πλησιάσουν και επηρεάζεται από κάποιον άλλο».

ή ότι:

ιγ) «Ο εχθρός μου είναι φίλος του συζύγου της, έτσι θα την κάνω να πάει μαζί του και θα δημιουργήσω έχθρα ανάμεσα σ' αυτόν και τον άνδρα της».

Γι' αυτούς και άλλους λόγους καταφεύγουν στις συζύγους άλλων αντρών, αλλά πρέπει να γίνει καθαρά κατανοητό ότι επιτρέπεται μόνον για ειδικούς λόγους και όχι για απλή απόλαυση και μόνον.

Ο Χαραγιάνα πιστεύει ότι κάτω απ' αυτές τις συνθήκες υπάρχει κι ένα πέμπτο είδος Ναγίκα, η γυναίκα που συντηρεί ένας υπουργός, ή ζη μαζί του, ή κατά διαστήματα, ή μια χήρα που εκπληρώνει τους σκοπούς του άνδρα με τον οποίον συζεί.

Ο Σουβαρνανάμπα συμπληρώνει ότι η γυναίκα που ζει ζωή ασκητική θεωρείται ως έκτο είδος Ναγίκα.

Ο Γκοτακαμούκα λέει ότι η κόρη μιας κοινής γυναίκας ή μια υπηρέτρια, που είναι ακόμη παρθένες, αποτελούν ένα έβδομο είδος Ναγίκα.

Ο Γκοναρντίγια θεωρεί ότι οποιαδήποτε γυναίκα από καλή οικογένεια , όταν φθάσει στην κατάλληλη ηλικία είναι ένα όγδοο είδος Ναγίκα.

Αλλά αυτά τα τελευταία είδη Ναγίκα δεν διαφέρουν πολύ από τα τέσσερα πρώτα. Έτσι ο Βατσιαγιάνα είναι της γνώμης ότι υπάρχουν μόνον τέσσερα είδη, η ελεύθερη, η δευτεροπαντρεμένη, η κοινή και αυτή στην οποία καταφεύγει κανείς για ειδικούς λόγους.

Οι παρακάτω γυναίκες αποκλείονται για διασκέδαση:

Η λεπρή

Η τρελλή

Η γυναίκα που διώχτηκε από την κάστα της

Μια γυναίκα που δεν μπορεί να κρατήσει μυστικά

Η γυναίκα που εκφράζει δημόσια την επιθυμία της για σεξουαλική επαφή

Η γυναίκα που είναι υπερβολικά άσπρη

Η γυναίκα που είναι υπερβολικά μαύρη

Η γυναίκα με άσχημη οσμή

Η γυναίκα που έχει άλλο δεσμό

Μια στενή συγγενής

Η πολύ φίλη

Η γυναίκα που ζει σαν ασκητής και, τέλος, γυναίκα συγγενούς, ή φίλου, ή ενός βραχμάνου ή του βασιλιά.

Οι οπαδοί του Μπαμπχράβια λένε ότι κάθε γυναίκα την οποίαν έχουν απολαύσει πέντε άνδρες είναι κατάλληλη για διασκέδαση, αλλά ο Γκονικαπούτρα επιμένει ότι και σ' αυτήν την περίπτωση εξαιρούνται οι σύζυγοι συγγενών, Βραχ-

μάνων και του βασιλιά.

Οι παρακάτω είναι κατηγορίες φίλων:

Κάποιος με τον οποίον έπαιξες παιδί στις σκόνες

Κάποιος δεμένος με μιαν υποχρέωση

Κάποιος με τον ίδιο χαρακτήρα που αγαπά τα ίδια πράγματα

Κάποιος που ήταν συμμαθητής

Κάποιος που γνωρίζει τα μυστικά και τα λάθη σου κι εσύ τα δικά του

Κάποιος που είναι παιδί της νοσοκόμας σου

Κάποιος που μεγάλωσε μαζί σου

Κάποιος που είναι φίλος από κληρονομιά

Αυτοί οι φίλοι πρέπει να έχουν τα παρακάτω χαρίσματα:

Πρέπει να λένε την αλήθεια

Δεν πρέπει να αλλάζουν με τον καιρό

Πρέπει να ασπάζονται τα σχέδιά σου

Πρέπει να είναι σταθεροί

Πρέπει να μην είναι άπληστοι

Δεν πρέπει να καθοδηγούνται από άλλους

Δεν πρέπει να φανερώνουν τα μυστικά σου

Ο Χαραγιάνα λέει πως οι πολίτες κάνουν φιλίες με πλύστες, κουρείς, βοσκούς, λουλουδάδες, φαρμακοποιούς, ταβερνιάρηδες, ζητιάνους, Πιταμάρντας, Βίτας και Βιντουσάκας, καθώς επίσης και με τις συζύγους όλων αυτών.

Ένας αγγελιοφόρος πρέπει να έχει τα εξής χαρίσματα:

Επιδεξιότητα

Γενναιότητα

Να καταλαβαίνει τι σκοπεύουν να κάνουν οι άνθρωποι από την έκφρασή τους

Διαύγεια σκέψης

Γνώση της ακριβούς έννοιας αυτού που λένε οι άλλοι

Καλούς τρόπους

Γνώση καλής συμπεριφοράς στις εκάστοτε περιπτώσεις

Ειλικρίνεια στην δουλειά του

Γρήγορη αντίληψη

Αφθονία τεχνασμάτων και επιχειρημάτων

Και αυτό το κομμάτι τελειώνει με το απόφθεγμα:

«Ο συνετός άνθρωπος, όταν συνοδεύεται από φίλο, ξέρει τους σκοπούς των άλλων, καθώς επίσης πράττει τα κατάλληλα στον σωστό χρόνο, μπορεί να κερδίσει πολύ εύκολα ακόμη και μια δύσκολη γυναίκα».

ΜΕΡΟΣ II

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

BOOK II
LOVEMAKING

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Είδη σεξουαλικής ένωσης σύμφωνα με
α) Τις διαστάσεις
β) Τη δύναμη της επιθυμίας ή του πάθους
γ) Τον χρόνο
Διάφοροι τρόποι ένωσης

Οι άντρες χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες, τον άντρα-λαγό, τον άντρα-ταύρο και τον άντρα-άλογο, ανάλογα με το μέγεθος του οργάνου του.

Η γυναίκα, επίσης, ανάλογα με το βάθος του κόλπου της, χωρίζεται σε γυναίκα-ζαρκάδι, φοράδα ή γυναίκα-ελέφαντα.

Έτσι, υπάρχουν έξι άνισες ενώσεις, όταν οι διαστάσεις δεν συμφωνούν, ή εννέα συνολικά, όπως δείχνει ο παρακάτω πίνακας:

ΙΣΕΣ		**ΑΝΙΣΕΣ**	
ΑΝΔΡΕΣ	**ΓΥΝΑΙΚΕΣ**	**ΑΝΔΡΕΣ**	**ΓΥΝΑΙΚΕΣ**
Λαγός	Ζαρκάδι	Λαγός	Φοράδα
Ταύρος	Φοράδα	Λαγός	Ελέφας
Άλογο	Ελέφας	Ταύρος	Ζαρκάδι
		Ταύρος	Ελέφας
		Άλογο	Ζαρκάδι
		Άλογο	Φοράδα

Σ' αυτές τις άνισες ενώσεις, όταν ο άντρας υπερέχει της γυναίκας σε μέγεθος, η ένωσή του με γυναίκα στο αμέσως μετά απ' αυτόν μέγεθος λέγεται υψηλή ένωση, και είναι δύο ειδών, και η ένωσή του με γυναίκα πολύ μακρυά σε σχέση μ' αυτόν, σε μέγεθος, λέγεται υψηλότατη ένωση και είναι μόνον ενός είδους. Από την άλλη πλευρά, όταν η γυναίκα υπερέχει του ανδρός σε μέγεθος, η ένωσή της με άνδρα στο αμέσως μετά απ' αυτήν μέγεθος λέγεται χαμηλή ένωση, και είναι δύο ειδών, ενώ η ένωσή της με άνδρα πολύ μακρύ σε σχέση μ' αυτήν σε μέγεθος λέγεται χαμηλότατη ένωση, και είναι ενός είδους. Με άλλα λόγια το άλογο και η φοράδα, ο ταύρος και το ζαρκάδι, σχηματίζουν την υψηλή ένωση, ενώ το άλογο και το ζαρκάδι, σχηματίζουν την υψηλότατη ένωση. Από την πλευρά της γυναίκας, ο ελέφαντας και ο ταύρος, η φοράδα και ο λαγός σχηματίζουν την χαμηλή ένωση, ενώ ο ελέφαντας και ο λαγός την χαμηλότατη.

Υπάρχουν, άρα, εννιά είδη ενώσεων, ανάλογα με τις διαστάσεις. Ανάμεσα σ' αυτά, οι ίσες ενώσεις είναι οι καλύτερες, εκείνες που είναι υπερθετικού βαθμού, π.χ. η υψηλότατη και η χαμηλότατη, είναι οι χειρότερες και οι υπόλοιπες είναι οι μεσαίες, και σ' αυτές οι υψηλές είναι οι καλύτερες.

Υπάρχουν επίσης εννιά είδη ενώσεων ανάλογα με τη δύναμη του πάθους ή σωματικής επιθυμίας – οι εξής:

ΙΣΕΣ		ΑΝΙΣΕΣ	
ΑΝΔΡΕΣ	**ΓΥΝΑΙΚΕΣ**	**ΑΝΔΡΕΣ**	**ΓΥΝΑΙΚΕΣ**
Μικρές	Μικρές	Μικρές	Μεσαίες
Μεσαίες	Μεσαίες	Μικρές	Έντονες
Έντονες	Έντονες	Μεσαίες	Μικρές
		Μεσαίες	Έντονες
		Έντονες	Μικρές
		Έντονες	Μεσαίες

Ένας άνδρας θεωρείται με μικρό πάθος όταν η επιθυμία του κατά τη στιγμή της σεξουαλικής ένωσης δεν είναι μεγά-

λη, του οποίου το σπέρμα είναι λιγοστό και ο οποίος δεν α-νέχεται τους θερμούς εναγκαλισμούς της γυναίκας.

Αυτοί που έχουν κάπως καλύτερο ταμπεραμέντο λέγονται άνδρες με μεσαίο πάθος, ενώ εκείνοι με έντονο πάθος είναι γεμάτοι πόθο.

Κατά τον ίδιο τρόπο, θεωρείται ότι και οι γυναίκες έχουν τις τρεις αυτές βαθμίδες αισθημάτων.

Τέλος, ανάλογα με τον χρόνο, υπάρχουν τρία είδη ανδρών και γυναικών, οι ολιγόχρονοι, οι μέσου χρόνου και αυτοί(ές) που χρειάζονται μεγάλο διάστημα. Και σ' αυτές τις κατηγορίες όπως και προηγουμένως υπάρχουν εννιά είδη ένωσης.

Απλά, στον τρίτο αυτόν διαχωρισμό, υπάρχει μια διχογνωμία σχετικά με τις γυναίκες, η οποία πρέπει να παρατεθεί:

Ο Ωνταλίκα λέει: «Οι γυναίκες δεν εκσπερματώνουν, όπως οι άντρες. Αυτοί ικανοποιούν τον πόθο τους, ενώ εκείνες, αποζητώντας επίσης ενσυνείδητα την ικανοποίησή τους, νιώθουν κάποιαν ηδονή, μα αδυνατούν να σας πουν τι είδους είναι ακριβώς. Απόδειξη, ότι, όταν τελειώσει η συνουσία, οι άντρες αποσύρονται ικανοποιημένοι, ενώ δεν συμβαίνει το ίδιο με τις γυναίκες».

Οι αντιρρήσεις που διατυπώνονται γι' αυτήν την άποψη, λένε ότι όσο περισσότερο χρόνο συντηρήσει ο άντρας την συνουσία, τόσο περισσότερο τον αγαπά η γυναίκα, ενώ όσο λιγότερον, τόσο δυσαρεστείται μαζί του. Από δω βγάζουν το συμπέρασμα ότι και η γυναίκα εκσπερματώνει επίσης.

Αλλά ούτε κι αυτή η γνώμη έχει σταθερές βάσεις, γιατί αν χρειάζεται πολύ χρόνο για να διεγείρεις μια γυναίκα, κατά τη διάρκεια αυτή η γυναίκα απολαμβάνει και είναι αρκετά φυσικό να επιθυμεί τη συνέχιση της πράξης. Και πάνω σ' αυτό υπάρχει το εξής εδάφιο: «Ερχόμενες σε επαφή με έναν άνδρα, η σαρκική επιθυμία, ο πόθος ή το πάθος των γυναικών ικανοποιείται και η ευχαρίστηση που απορρέει από την αίσθηση αυτή λέγεται ικανοποίηση».

Οι οπαδοί του Μπαμπχράβια, όμως, λένε ότι το ωάριο των γυναικών ρέει συνεχώς από την αρχή μέχρι το τέλος της

σεξουαλικής επαφής, και πρέπει να είναι έτσι, γιατί εάν δεν είχαν ωάριο δεν θα υπήρχε έμβρυο.

Κι εδώ υπάρχει μια αντίρρηση. Στην αρχή της επαφής το πάθος της γυναίκας είναι μέτριο, και δεν αντέχει τα δυνατά σπρωξίματα του εραστή της, αλλά σιγά–σιγά το πάθος της αυξάνεται μέχρι που σταματά να σκέπτεται το σώμα της και, τέλος, επιθυμεί να σταματήσει η επαφή.

Αυτή η αντίρρηση, όμως, δεν είναι λογική, γιατί ακόμη και σε συνηθισμένα πράγματα που περιστρέφονται με μεγάλη δύναμη, όπως ο τροχός του αγγειοπλάστη, βρίσκουμε ότι η κίνηση στην αρχή είναι αργή, ενώ σταδιακά γίνεται γρηγορότερη. Κατά τον ίδιο τρόπο ο πόθος της γυναίκας, ο οποίος αυξήθηκε σταδιακά, ηρεμεί, και θέλει να σταματήσει η επαφή όταν όλα τα σπέρματα έχουν ρεύσει.

Γι' αυτό υπάρχει το παρακάτω εδάφιο:

«Η πτώση του σπέρματος στον άνδρα γίνεται μόνον στο τέλος της επαφής, ενώ το σπέρμα στη γυναίκα ρέει συνεχώς, και όταν τα σπέρματα και των δύο έχουν πέσει, τότε επιθυμούν να σταματήσουν την επαφή.»

Τελικά, ο Βατσιαγιάνα είναι της γνώμης ότι το σπέρμα της γυναίκας πέφτει κατά τον ίδιο τρόπο, όπως του άνδρα.

Τώρα, ίσως κάποιος ρωτήσει: εάν άνδρες και γυναίκες είναι ίδια πλάσματα, και φτάνουν στα ίδια αποτελέσματα, γιατί τότε επιτελούν διαφορετικές λειτουργίες;

Ο Βάτσια λέει ότι αυτό συμβαίνει διότι και ο τρόπος της πράξης, αλλά και η ευχαρίστηση διαφέρει στους άνδρες και στις γυναίκες. Η διαφορά στον τρόπο, κατά τον οποίον οι άνδρες είναι τα ενεργά μέλη και οι γυναίκες τα παθητικά, έγκειται στην φύση του αρσενικού και του θηλυκού, διαφορετικά αυτός που ενεργεί θα μπορούσε να είναι το πρόσωπο όπου μεταβαίνει η ενέργεια και αντίστροφα. Και από αυτή τη διαφορά στον τρόπο απορρέει και η διαφορά στην αίσθηση της ευχαρίστησης, γιατί ο άνδρας σκέφτεται «αυτή η γυναίκα είναι ενωμένη μαζί μου» και η γυναίκα σκέφτεται «είμαι ενωμένη μ' αυτόν τον άνδρα».

Θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς: «Εφόσον οι τρόποι

της πράξης είναι διαφορετικοί στον άντρα και στην γυναίκα, γιατί δεν διαφέρει ανάλογα και το είδος της ηδονής που αποκομίζουν, εφόσον αυτή εξαρτάται άμεσα από την πράξη;».

Αλλά κι αυτή η αντίρρηση στερείται βάσεως, διότι οι διαφορές στον τρόπο ενέργειας του καθενός έχουν να κάνουν με την διαφορετική του φύση (φύλο), καθώς και με τους διαφορετικούς δρόμους αίσθησης της ηδονής. Δεν υπάρχουν, όμως, διάφορα είδη ηδονής, εφόσον και οι δύο συντελούν στην ίδια πράξη.

Σχετικά μ' αυτό ίσως μερικοί πουν πως όταν διαφορετικά άτομα κάνουν την ίδια εργασία, τότε επιτυγχάνουν το ίδιο αποτέλεσμα ή σκοπό. Ενώ, αντίθετα, στην περίπτωση του άνδρα και της γυναίκας βρίσκουμε ότι καθένας επιτυγχάνει το αποτέλεσμά του χωριστά και αυτό είναι αντιφατικό. Αλλά αυτό είναι λάθος, γιατί βλέπουμε πως μερικές φορές δύο πράγματα γίνονται συγχρόνως, όπως π.χ. στις κριαρομαχίες, όπου και τα δύο κριάρια νιώθουν την ένταση του κτυπήματος συγχρόνως στα κεφάλια τους. Το ίδιο επίσης συμβαίνει κτυπώντας ένα ξύλινο μήλο πάνω σ' ένα άλλο ή με τους παλαιστές επίσης. Εάν λεχθεί ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις τα πράγματα είναι του ίδιου είδους τότε απαντάται ότι και στην περίπτωση ανδρών, γυναικών, η φύση των δύο ατόμων είναι η ίδια. Και καθώς η διαφορά στον τρόπο επαφής απορρέει από την διαφορά προσαρμογής μόνον έπεται ότι οι άνδρες απολαμβάνουν την ίδια ευχαρίστηση με τις γυναίκες.

Υπάρχει επίσης ένας στίχος πάνω σ' αυτό το θέμα που έχει ως ακολούθως: «Οι άνδρες και οι γυναίκες, μια και είναι της ίδιας φύσης, αισθάνονται το ίδιο είδος ευχαρίστησης, και έτσι ο άνδρας θα πρέπει να παντρευτεί μια γυναίκα που θα τον αγαπά για πάντα»

Η ευχαρίστηση των ανδρών και γυναικών, έχοντας πλέον αποδειχτεί ότι είναι του ίδιου είδους, ακολουθεί σε σχέση με τον χρόνο το σκεπτικό ότι υπάρχουν εννέα είδη σύμφωνα με την ένταση του πάθους.

Υπάρχοντας, έτσι, εννέα είδη ένωσης όσον αφορά τις διαστάσεις, τη δύναμη του πάθους και τον χρόνο εντίστοιχα,

με συνδυασμούς αυτών μπορούν να υπάρξουν αναρίθμητα είδη ένωσης. Έτσι για κάθε ξεχωριστό είδος σεξουαλικής ένωσης οι άνδρες πρέπει να χρησιμοποιούν μέσα τα οποία θεωρούν κατάλληλα για την περίσταση.

Την πρώτη φορά της σεξουαλικής ένωσης το πάθος του αρσενικού είναι έντονο, και ο χρόνος λίγος αλλά σ' επόμενες επαφές την ίδια μέρα συμβαίνει το αντίθετο. Με το θηλυκό, όμως, συμβαίνει το ανίθετο, την πρώτη φορά το πάθος είναι αδύναμο και ο χρόνος πολύς, αλλά στη συνέχεια την ίδια μέρα, το πάθος της είναι δυνατό και ο χρόνος λίγος μέχρι που το πάθος της ικανοποιείται.

Διάφοροι τρόποι έρωτα

Άτομα με πολλές γνώσεις πάνω στο ανθρώπινο είδος, έχουν τη γνώμη ότι υπάρχουν τέσσερα είδη αγάπης:

1)Αγάπη που επιτυγχάνεται μέσα από συνήθεια

2)Αγάπη που απορρέει μέσα από φαντασία

3)Αγάπη που βγαίνει μέσα από πίστη

4)Αγάπη που απορρέει από την αντίληψη εξωτερικών αντικειμένων

1)Αγάπη που είναι αποτέλεσμα της συνέχειας κάποιας πράξης, λέγεται αγάπη απορρέουσα από την συνεχή εξάσκηση μιας συνήθειας, όπως π.χ. η αγάπη της σεξουαλικής ένωσης, η αγάπη του κυνηγιού, η αγάπη του ποτού, η αγάπη της χαρτοπαιξίας κ.τ.λ.

2)Αγάπη την οποία νιώθουμε για πράγματα που δεν έχουν γίνει συνήθεια, και αγάπη αποκλειστικά από ιδέες, λέγεται αγάπη απορρέουσα από τη φαντασία, όπως π.χ. η αγάπη την οποία μερικοί άνδρες, γυναίκες, ευνούχοι νιώθουν για το Ωπαριστάκα ή επαφή σώματος, και η οποία βγαίνει από πράγματα όπως η αγκαλιά, το φιλί κ.τ.λ.

3)Η αγάπη η οποία είναι κοινή και στις δύο πλευρές, και έχει αποδειχθεί αληθινή – όταν ο ένας αντιμετωπίζει τον άλλο σαν κάτι πολύ δικό του – λέγεται αγάπη που βγαίνει μέσα από πίστη.

4)Αγάπη η οποία βγαίνει μέσα από την αντίληψη εξωτε-

ρικών αντικειμένων είναι αρκετά εμφανής και πολύ γνωστή στον κόσμο, γιατί η ευχαρίστηση που απορρέει απ' αυτήν είναι μεγαλύτερη έναντι της ευχαρίστησης που απορρέει από άλλα είδη αγάπης.

Ό,τι έχει λεχθεί σ' αυτό το κεφάλαιο με θέμα την σεξουαλική ένωση είναι ικανοποιητικό για τον έχοντα γνώσεις, αλλά γι' αυτόν που δεν έχει επαρκείς γνώσεις, το ίδιο κεφάλαιο θα μελετηθεί εκτενέστερα και λεπτομερέστερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Το αγκάλιασμα

Αυτό το κομμάτι του Κάμα Σάστρα, που ασχολείται με την σεξουαλική ένωση, καλείται επίσης «εξήντα–τέσσερα» (Σατουσάστρι). Μερικοί συγγραφείς λένε ότι καλείται έτσι γιατί περιλαμβάνει εξήντα τέσσερα κεφάλαια. Άλλοι είναι της γνώμης ότι συγγραφέας αυτού του μέρους, είναι κάποιος ονομαζόμενος Πανχάλα, αυτός που απήγγελε το μέρος του Ριγκ-Βέντα, το Ντασατάπα, το οποίο περιέχει εξήντα τέσσερις στροφές· τις επονομαζόμενες και Πανχάλα. Η ονομασία «εξήντα–τέσσερα» έχει δοθεί σ' αυτό το κομμάτι του έργου προς τιμή των Ριγκ-Βέντα. Οι πιστοί του Μπαμπχράβια λένε ότι αυτό το κομμάτι περιλαμβάνει οκτώ θέματα, το αγκάλιασμα, το φίλημα, το ξύσιμο με τα νύχια ή τα δάχτυλα, το δάγκωμα, το ξάπλωμα, την παραγωγή διαφόρων ήχων, το να παίζεις τον ρόλο του άνδρα και το Ωπαριστάκα ή στοματική συνουσία. Κάθε ένα από αυτά τα θέματα διαιρείται σε οχτώ είδη, και οχτώ επί οχτώ δίνει εξήντα τέσσερα, έτσι αυτό το τμήμα λέγεται «εξήντα–τέσσερα». Αλλά ο Βατσιαγιάνα υποστηρίζει ότι αυτό το τμήμα περιέχει επίσης τα ακόλουθα θέματα: το κτύπημα, το κλάμα, τις διάφορες ενέργειες του άνδρα κατά την πράξη, τα διάφορα είδη πράξης, και άλλα θέματα, οπότε το όνομα έχει δοθεί τελείως τυχαία. Όπως π.χ. λέμε ότι αυτό το δέντρο είναι επτάφυλλο, ότι αυτή η προσφορά ρυζιού είναι πεντάχρωμη, αλλά ούτε το δέντρο έχει επτά φύλλα

ούτε το ρύζι έχει πέντε χρώματα.

Παρ' όλα αυτά το τμήμα αυτό λέγεται εξήντα–τέσσερα, και το πρώτο θέμα είναι το αγκάλιασμα, με το οποίο και θα ασχοληθούμε.

Τώρα το αγκάλιασμα, το οποίο δείχνει αμοιβαία αγάπη άνδρα και γυναίκας που βρίσκονται μαζί, είναι τεσσάρων ειδών:

Ανάλαφρο
Συγκλονιστικό
Ερεθιστικό
Περιπαθές

Η ενέργεια κάθε περίπτωσης αποδίδεται από την έννοια της λέξης με την οποία περιγράφεται.

1) Όταν ο άνδρας πηγαίνει μπροστά ή στο πλάι της γυναίκας και αγγίζει το σώμα της με το δικό του καλείται 'αγκάλιασμα ανάλαφρο'.

2) Όταν η γυναίκα σ' ένα μοναχικό μέρος σκύβει κάτω, σα να θέλει να μαζέψει κάτι, και είναι σα να τρυπά με τα στήθη της κάποιον άντρα που κάθεται ή στέκεται, και ο άνδρας αμέσως τ' αρπάζει, καλείται 'αγκάλιασμα συγκλονιστικό'.

Τα δύο παραπάνω είδη αγκαλιάσματος συμβαίνουν μόνο ανάμεσα σε άτομα τα οποία δεν μιλούν ακόμη ελεύθερα μεταξύ τους.

3) Όταν οι δύο εραστές περπατούν αργά μαζί, είτε στο σκοτάδι, ή σ' ένα μέρος με πολύ κόσμο, ή σ' ένα μοναχικό μέρος και τρίβουν ο ένας το σώμα του επάνω στο σώμα του άλλου καλείται 'αγκάλιασμα ερεθιστικό'.

4) Όταν στην παραπάνω περίπτωση ο ένας από τους δύο πιέζει το σώμα του άλλου με δύναμη πάνω σε τοίχο, ή κολόνα, αυτό καλείται 'περιπαθές αγκάλιασμα'.

Τα δύο αυτά τελευταία είδη εναγκαλισμού είναι γι' αυτούς που γνωρίζουν εκ των προτέρων αμοιβαία τις προθέσεις τους.

Κατά την επαφή χρησιμοποιούνται τα τέσσερα ακόλου- αγκαλιάσματος:

ιάκα ή το περιτριγύρισμα του κισσού

Βρικσαντιρουντάκα ή η αναρρίχηση σ' ένα δέντρο
Τίλα–Ταντουλάκα ή το ανακάτεμα του σησαμιού με το ρύζι
Κσιρανιράκα ή αγκάλιασμα γάλατος και νερού.

1) Όταν η γυναίκα ακουμπά στον άντρα όπως ο κισσός τυλίγεται γύρω από ένα δέντρο, χαμηλώνει με το κεφάλι του προς τα κάτω με την επιθυμία να τον φιλήσει, κάνει απαλά τον ήχο sut–sut, τον αγκαλιάζει και τον κοιτά μ' αγάπη: αυτό λέγεται αγκάλιασμα σαν «το περιτριγύρισμα του κισσού».

2) Όταν η γυναίκα, έχοντας τοποθετήσει το ένα από τα πόδια της πάνω στο πόδι του εραστού της και το άλλο πάνω σ' ένα από τους γοφούς του, περνά το ένα μπράτσο της γύρω από τη πλάτη του και το άλλο στους ώμους του κάνει απαλά ήχους τραγουδιού, και φαίνεται σα να επιθυμεί να σκαρφαλώσει επάνω του για να τον φιλήσει, αυτό λέγεται αγκάλιασμα σαν «το σκαρφάλωμα σε δέντρο».

Αυτά τα είδη αγκαλιών γίνονται όταν ο εραστής στέκεται όρθιος.

3) Όταν οι εραστές είναι ξαπλωμένοι σε κρεββάτι και είναι αγκαλιασμένοι τόσο σφιχτά ώστε τα μπράτσα και οι γλουτοί του ενός είναι περικυκλωμένα από τα μπράτσα και τους γλουτούς του άλλου και είναι σα να τρίβεται ο ένας πάνω στον άλλον, αυτό λέγεται αγκάλιασμα όπως «το ανακάτεμα του σπόρου του σησαμιού με το ρύζι».

4) Όταν ο άνδρας και η γυναίκα αγαπούν ο ένας τον άλλο πάρα πολύ σα να θέλει να μπει ο ένας στο σώμα του άλλου, είτε όταν η γυναίκα κάθεται στα γόνατα του άνδρα, ή μπροστά του, ή πάνω σε κρεββάτι, αυτό λέγεται αγκάλιασμα όπως «το ανακάτεμα του γάλακτος με το νερό».

Αυτά τα δύο αγκαλιάσματα συμβαίνουν κατά τη διάρκεια της σεξουαλικής ένωσης.

Έτσι έχει συνδυάσει τα παραπάνω οκτώ είδη αγκαλιάς ο Μπαμπχράβια. Ο Σουβαρνανάμπα μας δίνει τέσσερα ακόμη είδη αγκαλιάσματος απλών μελών του σώματος, τα οποία είναι:

Το αγκάλιασμα των γλουτών

Το αγκάλιασμα του γιαγκάνα δηλ. το μέρος εκείνο του

σώματος από τον αφαλό μέχρι τους γλουτούς

Το αγκάλιασμα του στήθους

Το αγκάλιασμα του μετώπου

1) Όταν ο ένας από τους δύο εραστές πιέζει με δύναμη τον ένα ή και τους δύο γλουτούς ανάμεσα στους δικούς του, της, αυτό λέγεται «αγκάλιασμα των γλουτών»

2) Όταν ο άνδρας πιέζει το γιαγκάνα ή το μεσαίο μέρος του γυναικείου σώματος στο δικό του και ανεβαίνει επάνω της γρατσουνώντας της με τα νύχια ή τα δάχτυλα, ή δαγκώνοντας ή φιλώντας της, τα μαλλιά δε της γυναίκας είναι λυτά, αυτό λέγεται «αγκάλιασμα του γιαγκάνα»

3) Όταν ο άντρας βάλει το στήθος του ανάμεσα στα στήθη της γυναίκας και την πιέζει, αυτό καλείται «αγκάλιασμα του στήθους».

4) Όταν ο ένας από τους δύο αγγίζει το στόμα, τα μάτια, και το μέτωπο του άλλου με τα δικά του αυτό καλείται «αγκάλιασμα του μετώπου».

Μερικοί λένε ότι ακόμη το λούσιμο είναι είδος εναγκαλισμού γιατί το ένα σώμα αγγίζει το άλλο. Αλλά ο Βατσιαγιάνα πιστεύει ότι το λούσιμο γίνεται σε διαφορετικό χρόνο και για διαφορετικό σκοπό, και έτσι είναι διαφορετικού χαρακτήρα, και δεν μπορεί να λεχθεί ότι συμπεριλαμβάνεται στο αγκάλιασμα.

Υπάρχουν επίσης μερικά αποφθέγματα πάνω στο θέμα αυτό, τα ακόλουθα: «Το όλο θέμα του αγκαλιάσματος είναι τέτοιας φύσεως που ο άνδρας, ο οποίος ρωτάει σχετικά, ή που ακούει γι' αυτό, ή συζητά σχετικά, αναπτύσσει μια επιθυμία για απόλαυση. Ακόμα και αυτά τα αγκαλιάσματα που δεν συμπεριλαμβάνονται στο Κάμα Σάστρα πρέπει να δοκιμάζονται κατά την διάρκεια της σεξουαλικής διασκέδασης, εάν συντελούν καθ' οιονδήποτε τρόπο στην ένταση της αγάπης ή του πάθους. Οι κανόνες του Σάστρα εφαρμόζονται όταν το πάθος του άνδρα κλιμακώνεται, αλλά όταν ο μηχανισμός του έρωτα έχει τεθεί σε κίνηση, τότε δεν υπάρχει ούτε Σάστρα ούτε κανόνες».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Το φιλί

Λέγεται ότι δεν υπάρχει σταθερός χρόνος ή σειρά ανάμεσα στο αγκάλιασμα, το φιλί και την πίεση ή ξύσιμο με τα νύχια ή τα δάχτυλα, αλλά πως όλα αυτά πρέπει να γίνουν γενικά πριν την σεξουαλική ένωση, ενώ το χάδι και οι διάφοροι ήχοι γενικά συμβαίνουν κατά την ένωση. Ο Βατσιαγιάνα, όμως, πιστεύει ότι τα πάντα μπορούν να συμβούν σ' οποιονδήποτε χρόνο, διότι η αγάπη δεν σκέφτεται τον χρόνο ή τη σειρά. Στην περίπτωση πρώτης επαφής, το φίλημα και τα άλλα δεν πρέπει να συνεχιστούν για πολύν χρόνο, και πρέπει να εναλλάσσονται. Στη συνέχεια, όμως, η εναλλαγή όλων αυτών μπορεί να συμβεί, μπορούν να συνεχίσουν γι' αρκετό χρόνο και, για την ποικιλία της αγάπης, τα πάντα μπορούν να συμβούν συγχρόνως.

Τα ακόλουθα είναι σημεία για φίλημα: το μέτωπο, τα μάτια, τα μάγουλα, ο λαιμός, το στήθος, οι μαστοί, τα χείλη και το εσωτερικό του στόματος. Οι κάτοικοι, όμως, της περιοχής Λατ φιλούν επίσης τα ακόλουθα σημεία: το σημείο ένωσης των μηρών, τα μπράτσα και τον αφαλό. Αλλά ο Βατσιαγιάνα πιστεύει ότι αν και το φίλημα γίνεται από τους ανθρώπους στα παραπάνω μέρη λόγω της έντασης της αγάπης και των συνηθειών της χώρας τους, δεν πρέπει να γίνεται από όλους.

Τώρα, στην περίπτωση ενός νεαρού κοριτσιού υπάρχουν τρία είδη φιλιού

Το κατ' όνομα φιλί
Το φιλί που πάλλει
Το φιλί που συγκινεί

1) Όταν ένα κορίτσι αγγίζει μόνον το στόμα του εραστή της με το δικό της αλλά δεν κάνει τίποτα άλλο, αυτό λέγεται «κατ' όνομα φιλί».

2) Όταν ένα κορίτσι, ξεχνώντας την ντροπή της για λίγο, θέλει να αγγίξει τα χείλη που πιέζουν το στόμα της και έτσι ανοίγει το κάτω χείλος, αλλά όχι και το επάνω, αυτό λέγεται «φιλί που πάλλει».

3) Όταν ένα κορίτσι αγγίξει τα χείλη του εραστή της με την γλώσσα της και κλείνοντας τα μάτια, ακουμπά τα χέρια της πάνω στα δικά του, αυτό λέγεται «φιλί που συγκινεί».

Άλλοι συγγραφείς περιγράφουν τέσσερα άλλα είδη φιλιού

Το ίσιο φιλί
Το πλαγιαστό φιλί
Το γυριστό φιλί
Το πιεστικό φιλί

1) Όταν τα χείλη των εραστών ενώνονται απ' ευθείας αυτό λέγεται «ίσιο φιλί»

2) Όταν τα κεφάλια των εραστών σκύβουν το ένα στο άλλο και έτσι σκυμένα φιλιούνται αυτό λέγεται «πλαγιαστό φιλί»

3) Όταν ο ένας από τους δύο σηκώνει το πρόσωπο του άλλου κρατώντας το κεφάλι και το πηγούνι και φιλιούνται τότε αυτό λέγεται «γυριστό φιλί»

4)Και τελικά όταν το κάτω χείλος πιέζεται με δύναμη, τότε αυτό λέγεται «πιεστικό φιλί».

Υπάρχει επίσης ένα πέμπτο είδος φιλιού που λέγεται «με πολύ πίεση φιλί», το οποίο συμβαίνει όταν κρατώντας το κάτω χείλος με δύο δάχτυλα, αγγίζοντας το με την γλώσσα, πιέζεις με μεγάλη δύναμη το χείλος.

Υπάρχουν και πολλά παιχνίδια που συνοδεύουν τα φιλιά.

Φιλώντας ο ένας τον άλλο, βάζουν στοίχημα ποιος θα

πιάσει πρώτος το στόμα του άλλου. Εάν η γυναίκα χάσει, τότε προσποιείται ότι κλαίει, απομακρύνοντας τον εραστή της με τα χέρια της και φεύγει από κοντά του λέγοντας «ας βάλουμε άλλο ένα στοίχημα». Σαν χάσει για δεύτερη φορά, υποτίθεται ότι είναι πολύ λυπημένη, και όταν ο εραστής της ηρεμεί ή κοιμάται, τότε παίρνει με δύναμη το κάτω χείλος του και κρατώντας το με τα δόντια της για να μην φύγει, αρχίζει να γελά, θορυβώντας πολύ, χοροπηδά και μιλάει, αστειεύεται κουνώντας τα φρύδια της και περιφέροντας τα μάτια της εδώ κι εκεί. Κάπως έτσι είναι τα στοιχήματα και οι καυγάδες σχετικά με το φιλί, αλλά το ίδιο συμβαίνει και στο ξύσιμο με τα νύχια ή τα δάχτυλα, το κτύπημα. Όλα αυτά, όμως, συμβαίνουν σε άνδρες και γυναίκες που βρίσκονται σε στιγμές έντονου πάθους.

Όταν ο άνδρας φιλά το πάνω χείλος της γυναίκας και αυτή σ' ανταπόδοση το κάτω χείλος του αυτό λέγεται φίλημα του «πάνω χείλους».

Όταν ο ένας από αυτούς παίρνει και τα δύο χείλη του άλλου στο στόμα του αυτό λέγεται «σφιχτό φιλί». Μια γυναίκα, όμως, μπορεί να απολαύσει αυτό το φιλί μόνον όταν ο άνδρας δεν έχει μουστάκι. Και σ' αυτή την περίπτωση φιλιού, εάν ένας από τους δύο αγγίξει την γλώσσα του άλλου, τα δόντια, τον ουρανίσκο, με την γλώσσα του (της), αυτό λέγεται «μάχη της γλώσσας». Κατά τον ιδιο τρόπο μπορεί ο ένας να πιέσει τα δόντια του στο στόμα του άλλου.

Υπάρχουν τέσσερα είδη φιλήματος:

Μέτριο, κλειστό, σφιχτό και γλυκό, ανάλογα με τα μέρη του σώματος που φιλάει κανείς, γιατί υπάρχουν ανάλογα φιλιά για τα διάφορα μέρη του σώματος.

Όταν μια γυναίκα κοιτάζει το πρόσωπο του αγαπημένου της που κοιμάται, και τον φιλάει για να δείξει έτσι τις προθέσεις της ή τον πόθο της, αυτό λέγεται: (φιλί που ξυπνάει τον έρωτα).

Αν μια γυναίκα φιλάει τον εραστή της όταν αυτός είναι απασχολημένος, ή όταν τη μαλλώνει, ή όταν κοιτάζει κάτι άλλο και το μυαλό του είναι αλλού, αυτό λέγεται: (φιλί που ε-

παναφέρει).

Όταν ο άντρας γυρίσει αργά στο σπίτι του και φιλήσει τη γυναίκα που κοιμάται, για να της δείξει τον πόθο του, αυτό λέγεται: (το φιλί που αφυπνίζει).

Πολλές φορές η γυναίκα καμώνεται πως κοιμάται για να μπορέσει να καταλάβει τις προθέσεις του άντρα.

Υπάρχουν ακόμη τα παρακάτω συμβολικά φιλιά:

Όταν κάποιος φιλάει το είδωλο ενός αγαπημένου προσώπου, που αντανακλάται στον καθρέφτη, ή στο νερό, ή τη σκιά του στον τοίχο, αυτό λέγεται: (φιλί που δείχνει την πρόθεση).

Όταν κάποιος φιλάει ένα παιδί καθισμένο στα γόνατά του, ή μια ζωγραφιά, ή μια εικόνα, μπροστά σ' αυτόν που αγαπάει, αυτό λέγεται: (φιλί που μεταβιβάζεται).

Όταν τη νύχτα στο θέατρο, ή σε μια συγκέντρωση, ένας άντρας πάει μπροστά από μια γυναίκα και φιλήσει ένα δάχτυλο του χεριού της, αν είναι όρθια, ή ένα δάχτυλο του ποδιού της, αν κάθεται, ή όταν μια γυναίκα, χαϊδεύοντας το κορμί του αγαπημένου της, βάζει το κεφάλι της πάνω στο μηρό του, σα να ήθελε να κοιμηθεί, έτσι ώστε να ξυπνήσει το πάθος του, και φιλήσει το μηρό του ή το μεγάλο δάχτυλο του ποδιού του, αυτό λέγεται: (φιλί αποδεικτικό).

Υπάρχει γι' αυτό το θέμα ένα εδάφιο, να το κείμενό του:

«Ό,τι κι αν κάνει ο ένας στον άλλον, ο δεύτερος πρέπει να του το ανταποδώσει. Δηλαδή, αν η γυναίκα φιλήσει τον άντρα, ο άντρας με τη σειρά του πρέπει κι αυτός να τη φιλήσει. Αν αυτή τον χτυπήσει κι αυτός θα κάνει το ίδιο».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Πίεση ή σημάδι ή γρατσούνισμα με τα νύχια

Όταν το πάθος είναι έντονο, τότε μπορεί κανείς να εφαρμόσει την πίεση ή το γρατσούνισμα στο σώμα με τα νύχια. Αυτό γίνεται στις πιο κάτω περιπτώσεις: στην πρώτη συνάντηση, που το πάθος είναι δυνατό, όταν φεύγει κανείς για ταξίδι, όταν επιστρέφει από ταξίδι, όταν συμφιλιωθεί κανείς και πάλι με τον αγαπημένο του και, τέλος, όταν η γυναίκα είναι μεθυσμένη.

Όμως πρέπει να σημειωθεί ότι η πίεση με τα νύχια δεν γίνεται παρά μόνο από ανθρώπους με δυνατό πάθος. Όσοι αρέσκονται σ' αυτό, δε δειλιάζουν και να δαγκώνουν ακόμη.

Η πίεση με τα νύχια είναι οκτώ ειδών, ανάλογα με το σχήμα και το σημάδι που θ' αφήσουν:

1) Ψιθυριστή.
2) Μισοφέγγαρο.
3) Κύκλος.
4) Γραμμή.
5) Σαν το νύχι της τίγρης.
6) Σαν το πόδι του παγωνιού.
7) Σαν το πήδημα του λαγού.
8) Σαν το φύλλο του γαλάζιου λωτού.

Τα μέρη, στα οποία μπορεί κανείς να κάνει αυτά τα σημάδια, είναι: η μασχάλη, ο λαιμός, τα στήθια, τα χείλη, το γιαγκάνα - ή μεσαίο μέρος του σώματος - και οι μηροί. Αλλά

ο Σουβαρνανάμπα είναι της γνώμης ότι, αν η επιτακτικότητα του πάθους είναι υπέρμετρη, τότε όλα τα μέρη είναι κατάλληλα.

Τα νύχια πρέπει να είναι: γυαλιστερά, καλοκαμωμένα, επιδέξια, ολόκληρα, κυρτά, μαλακά και καθαρά. Υπάρχουν τριών ειδών νύχια:

Μικρά.

Μέτρια.

Μεγάλα.

Τα μεγάλα νύχια, που δίνουν χάρη στο χέρι και σαγηνεύουν με την εμφάνισή τους τις καρδιές των γυναικών, τα έχουν όσοι είναι απ' τη Βεγγάλη.

Τα μικρά νύχια, που χαρίζουν την ηδονή, τα έχουν εκείνοι που κατοικούν στις νότιες περιοχές.

Τα μέτρια νύχια, που έχουν τις ιδιότητες των δύο πρώτων, ανήκουν στο λαό του Μαχαράστρα.

1) Όταν κάποιος πιέζει το σαγόνι, τα στήθια, το κάτω χείλι ή το γιαγκάνα ενός άλλου, τόσο σιγά που να μην αφήσει κανένα σημάδι ή γρατσουνιά, και που μόνο το χνούδι του σώματος ανατριχιάζει με την επαφή των νυχιών, που αφήνουν κάποιον ήχο, αυτό λέγεται: (ψιθυριστή πίεση με τα νύχια).

Αυτή η πίεση γίνεται σε μια κοπέλλα, όταν ο καλός της την χαϊδεύει, της ξύνει το κεφάλι και θέλει να την συνταράξει ή να την αλαφιάσει.

2) Το κυρτό σημάδι με τα νύχια, που αποτυπώνεται συνήθως στο λαιμό και στα στήθια, λέγεται: (μισοφέγγαρο).

3) Όταν τα μισοφέγγαρα αποτυπώνονται το ένα αγνάντια στο άλλο, σχηματίζουν τον (κύκλο). Αυτό το σημάδι με τα νύχια γίνεται γενικά στον αφαλό, στις μικρές κοιλότητες, γύρω απ' τους γλουτούς, και στην ένωση των μηρών.

4) Το σημάδι σε σχήμα μικρής γραμμής, που γίνεται οπουδήποτε, λέγεται (γραμμή).

5) Η ίδια γραμμή, αν είναι κυρτή και χαραγμένη στο στήθος, λέγεται: (νύχι της τίγρης).

6) Όταν χαράζει κανείς μια κυρτή γραμμή στο στήθος

με τα πέντε νύχια, αυτό λέγεται: (πόδι του παγωνιού). Αυτό το κάνουν οι πεπειραμένοι, γιατί χρειάζεται μεγάλη επιδεξιότητα για να γίνει όπως πρέπει.

7) Όταν πέντε σημάδια χαράζονται το ένα δίπλα στ' άλλο με τα νύχια, γύρω από το μαστό, αυτό λέγεται: (το πήδημα του λαγού).

8) Το σημάδι που γίνεται στο στήθος ή στους γοφούς σε σχήμα φύλλου γαλάζιου λωτού λέγεται: (το φύλλο του γαλάζιου λωτού).

Όταν κάποιος, που φεύγει σε ταξίδι, κάνει ένα σημάδι πάνω στους μηρούς ή στο στήθος της γυναίκας, αυτό λέγεται: «μη με λησμόνει» ή «σημάδι για ενθύμιο». Σε τέτοιες περιπτώσεις αποτυπώνει κανείς με τα νύχια τρεις ή τέσσερις γραμμές, τη μια κοντά στην άλλη.

Εδώ τελειώνουμε με τα σημάδια των νυχιών. Μπορούμε ακόμη να χαράξουμε κι άλλα σημάδια, εκτός απ' αυτά που περιγράψαμε παραπάνω, γιατί κατά τις παρατηρήσεις των αρχαίων συγγραφέων, υπάρχουν τόσα σημάδια, όσοι κι επιδέξιοι άνθρωποι που γνωρίζουν την τέχνη αυτή. Κι όπως η πίεση ή τα σημάδια με τα νύχια εξαρτώνται από τον έρωτα, κανείς δε μπορεί να πει με βεβαιότητα πόσα διαφορετικά είδη υπάρχουν πραγματικά. Η γνώμη του Βατσιαγιάνα γι' αυτό είναι: αν η ποικιλία είναι αναγκαία για τον έρωτα, ο έρωτας πρέπει να δημιουργείται απ' την ποικιλία των μέσων. Να γιατί οι εταίρες που κατέχουν τους τρόπους και τα μέσα αυτά είναι τόσο επιθυμητές απ' όλους. Γιατί αυτή την αλλαγή που τη γυρεύουμε σ' όλες τις τέχνες και σ' όλες τις διασκεδάσεις, πόσο μάλλον θα πρέπει να την αναζητάμε στον έρωτα!

Οι νυχιές δεν πρέπει να γίνονται σε παντρεμένες γυναίκες. Μπορούν να γίνονται μερικές στα κρυφά τους μέρη, για ενθύμιο ή για ν' αυξήσουν τον έρωτα.

Υπάρχουν επίσης γι' αυτό το θέμα μερικά εδάφια:

«Ο έρωτας μιας γυναίκας που βλέπει τις νυχιές στα κρυφά μέρη του κορμιού της, ακόμη κι όταν αυτές είναι παλιές ή σχεδόν σβυσμένες, ξαναζωντανεύει κι ανανεώνεται. Αν δεν υπάρχουν σημάδια εμφανή για να θυμίζουν το πέρασμα του

έρωτα, τότε το πάθος ελαττώνεται, όπως συμβαίνει συχνά, όταν περάσει αρκετός καιρός χωρίς επαφή».

Όταν ένας ξένος αντιληφτεί, κι από μακριά ακόμη, μια νέα γυναίκα με σημάδια από νύχια πάνω στα στήθια της ανάβει από έρωτα.

Το ίδιο γίνεται κι όταν ένας άντρας έχει νυχιές ή δαγκωματιές σ' ορισμένα σημεία του κορμιού του. Επηρρεάζει τη διάθεση της γυναίκας, όσο σταθερή κι αν είναι. Με λίγα λόγια τίποτα δεν είναι πιο ερεθιστικό όσο τα σημάδια των νυχιών ή τ' αποτυπώματα των δοντιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Δάγκωμα - πώς μεταχειρίζονται τις γυναίκες στους διάφορους τόπους

Όλα τα μέρη του σώματος που μπορούν να φιληθούν, μπορούν να δαγκωθούν, εκτός απ' το πάνω χείλι, το εσωτερικό του στόματος και τα μάτια.

Τα δόντια πρέπει να είναι: συμμετρικά, λαμπερά, ωραία, να χρωματίζονται εύκολα, ίδια, γερά, και κοφτερά στην άκρη.

Αντίθετα, άσχημα δόντια είναι: σπασμένα, λειψά, σκληρά, μαλακά, μεγάλα ή κακοφτιαγμένα.

Τα διάφορα είδη δαγκώματος είναι:

Το κρυφό δάγκωμα.

Το εξογκωμένο δάγκωμα.

Η τελεία.

Η γραμμή από τελείες.

Το κοράλλι και το κόσμημα.

Η γραμμή από κοσμήματα.

Το χαραγμένο σύννεφο.

Το δάγκωμα του αγριόχοιρου.

1) Το δάγκωμα που φαίνεται μόνο από την κοκκινίλα στο δέρμα, λέγεται: (κρυφό δάγκωμα).

2) Όταν με το δάγκωμα πιέζονται οι δύο άκρες, αυτό λέγεται: (εξογκωμένο δάγκωμα).

3) Όταν μόνο ένα μικρό μέρος του δέρματος έχει δαγκωθεί, με δύο δόντια, αυτό λέγεται: (γραμμή από τελείες).

5) Το δάγκωμα που γίνεται με τα δόντια και τα χείλη ενωμένα λέγεται: (κοράλλι και κόσμημα). Το χείλι είναι το κοράλλι και τα δόντια το κόσμημα.

6) Όταν το δάγκωμα γίνεται με όλα τα δόντια, τότε λέγεται: (γραμμή κοσμημάτων).

7) Το δάγκωμα που τα σημάδια του είναι κυκλικά αλλά ανόμοια, γιατί διατηρεί τις αποστάσεις των δοντιών, λέγεται: (χαραγμένο σύννεφο). Αυτό γίνεται πάνω στα στήθια.

8) (Το δάγκωμα του αγριόχοιρου) είναι: πολλές φαρδειές σειρές από σημάδια, το ένα κοντά στο άλλο, με διαστήματα κόκκινα. Αυτό γίνεται στα στήθια ή στους ώμους. Αυτά τα δυο τελευταία δαγκώματα γίνονται προπάντων από πολύ θερμούς ανθρώπους.

Το κρυφό δάγκωμα γίνεται στο κάτω χείλι, όπως επίσης το εξογκωμένο δάγκωμα και η τελεία. Το εξογκωμένο δάγκωμα, το κοράλι και το κόσμημα μπορούν ακόμη να γίνουν και στο μάγουλο. Το φιλί, η πίεση με τα νύχια και το δάγκωμα είναι τα στολίδια του αριστερού μάγουλου, και όταν γίνεται λόγος για μάγουλο, πάντοτε το αριστερό εννοούν.

Η σειρά από τελείες και η σειρά από κοσμήματα πρέπει ν' αφήνουν τ' αποτυπώματά τους στο λαιμό, στη μασχάλη, και στις κλειδώσεις των μηρών, όμως η σειρά από τελείες μόνη της πρέπει να γίνεται στο μέτωπο ή στους μηρούς.

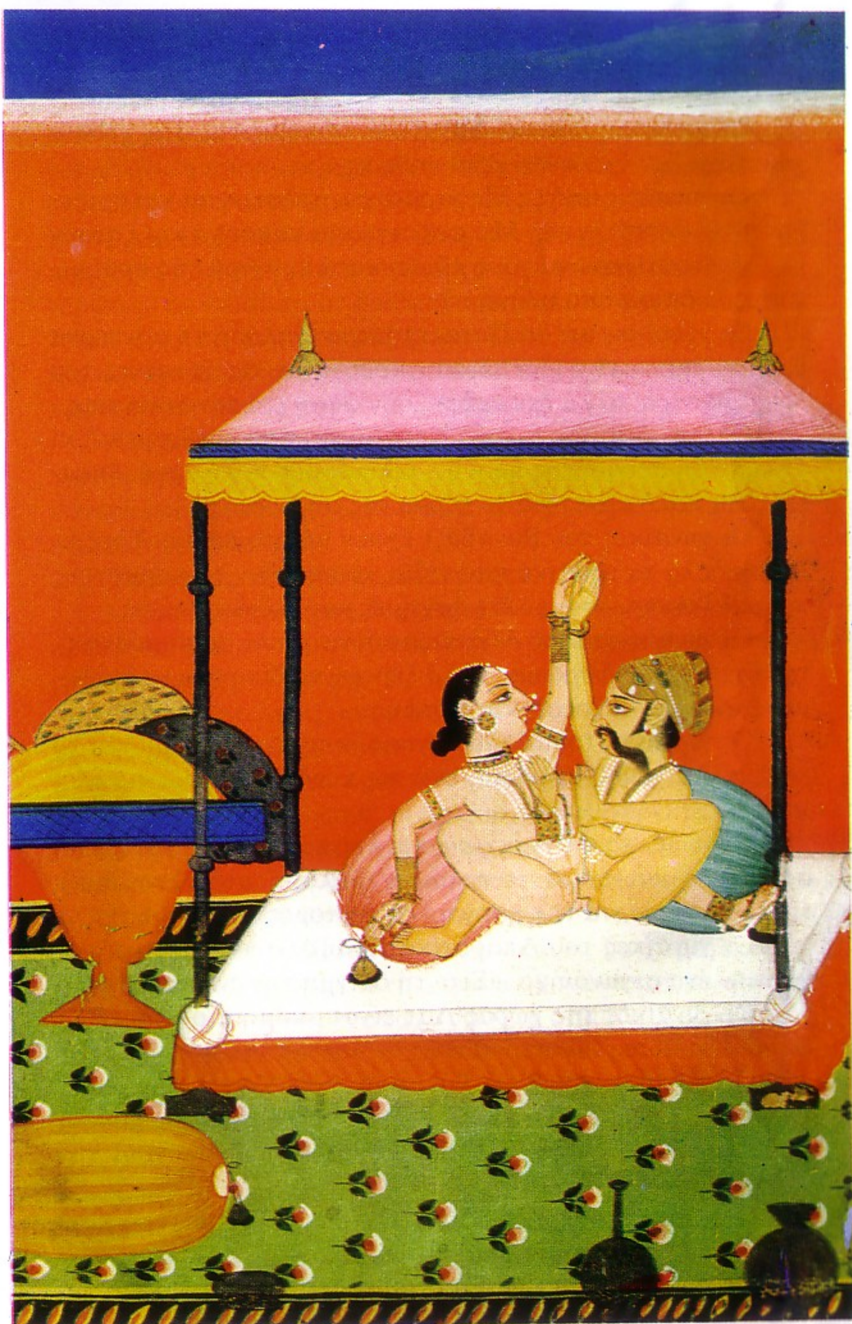
Αν κανείς σημαδέψει με τα νύχια ή δαγκώσει τα πιο κάτω αντικείμενα: ένα στολίδι του μετώπου, ένα σκουλαρίκι, ένα μπουκέτο λουλούδια, ένα φύλλο πιπεριάς ή ένα φύλλο ταμάλας, που τα φοράει η αγαπημένη γυναίκα, ή είναι δικά της, αυτό σημαίνει: την επιθυμία να την χαρείς (πόθος γι' αυτήν).

Εδώ τελειώνουν οι διάφοροι τρόποι δαγκώματος.

Όσον αφορά τον έρωτα, ένας άντρας πρέπει να ξέρει να ευχαριστεί με πολλούς τρόπους τις γυναίκες στον κάθε τόπο.

Οι γυναίκες των κεντρικών πόλεων (δηλαδή ανάμεσα στο Γάγγη και στο Ντζουμνάχ) έχουν ευγενικό χαρακτήρα, δεν είναι συνηθισμένες στα δυσάρεστα πράγματα και συχαίνονται την πίεση με τα νύχια και το δάγκωμα.

Οι γυναίκες της περιοχής του Μπαλχίκα, τρελλαίνονται

για όσους τις δέρνουν.

Οι γυναίκες από το Αβαντίκα, αρέσκονται στα χυδαία χάδια και δεν έχουν καλές συνήθειες.

Οι γυναίκες από τη Μαχαράστρα, αρέσκονται και στις εξηντατέσσερις τέχνες. Μιλάνε σιγά και κακόηχα και ζητούν και από τον άντρα να τους μιλάει κατά την ώρα της πράξης. Αυτές λυσσάνε από ηδονή.

Οι γυναίκες απ' το Παταλιπούτρα (δηλαδή τη μοντέρνα Πάτνα) έχουν την ίδια ιδιοσυγκρασία με τις γυναίκες του Μαχαράστρα, αλλά δεν εκφράζουν φωναχτά τον πόθο τους.

Οι γυναίκες της χώρας Ντραβίντα, όσο ερεθισμένες κι αν είναι τη στιγμή της ηδονής, τελειώνουν πολύ αργά, δηλαδή είναι πολύ αργές για το πέρας της συνουσίας.

Οι γυναίκες του Βαναβάζι έχουν μέτριο πάθος. Τους αρέσουν όλα τα ερωτικά παιγνίδια, σκεπάζουν το κορμί τους και μαλλώνουν όσους λένε άσχημες και χυδαίες λέξεις.

Οι γυναίκες απ' το Αβάντι μισούν το φιλί, το σημάδι απ', τα νύχια και το δάγκωμα, αλλά ξέρουν να δίνονται με διάφορους τρόπους σεξουαλικής επαφής.

Οι γυναίκες του Μάλβα αγαπούν το αγκάλιασμα και το φιλί, αλλά χωρίς σημάδια, ενώ τις κερδίζουν όσοι τις δέρνουν.

Οι γυναίκες του Αμπχίρα, και κείνες της χώρας ανάμεσα στον Ινδό και τα πέντε ποτάμια (δηλαδή στο Πεντζάμπ), τρελλαίνονται για το ωπαριστάκα ή στοματική συνουσία.

Οι γυναίκες του Απαρατίκα είναι όλο πάθος. Αυτές αφήνουν ένα σιγανό ήχο: «Σιτ» τη στιγμή της ένωσης.

Οι γυναίκες της χώρας Λατ είναι ακόμη πιο θερμές· αφήνουν κι αυτές τον ήχο «Σιτ».

Οι γυναίκες του Στρι Ράζια και του Κοσόλα έχουν ακράτητες επιθυμίες. Το σπέρμα τους είναι άφθονο και τους αρέσει να πίνουν διάφορα φάρμακα για να διευκολύνουν την εκσπερμάτωση.

Οι γυναίκες της χώρας του Ώντρα έχουν τρυφερά κορμιά κι είναι παιγνιδιάρες και θερμές στον έρωτα.

Οι γυναίκες του Γκάντα έχουν τρυφερή καρδιά και φι-

λάνε σιγά και γλυκά.

Τώρα, αν αφήσουμε το Σουρβαρνανάμπα να κρίνει, θα δούμε ότι, η ιδιοσυγκρασία του κάθε ανθρώπου χωριστά μας ενδιαφέρει περισσότερο παρά οι γενικές συνήθειες του κάθε τόπου και κατά συνέπεια, οι ίδιες συνήθειες δεν πρέπει ν' ακολουθούνται στη μια ή την άλλη περίπτωση. Οι διάφορες τέρψεις, το ντύσιμο, οι διασκεδάσεις και οι συνήθειες ενός τόπου είναι τις περισότερες φορές δανεισμένες από έναν άλλο, και πρέπει στην περίπτωση αυτή να τις θεωρήσουμε σαν πρότυπα του τόπου της καταγωγής τους.

Απ' όσα αναφέραμε πριν (το αγκάλιασμα, το φιλί κλπ.), πρέπει πρώτα να κάνουμε εκείνα που ανάβουν το πάθος, και ύστερα εκείνα που δεν έχουν άλλο σκοπό παρά τη διασκέδαση και την ποικιλία.

Υπάρχουν γι' αυτά μερικά εδάφια:

«Όταν ένας άντρας δαγκώσει δυνατά μια γυναίκα, αυτή πρέπει αμέσως να του ανταποδώσει τη δαγκωματιά με δυο φορές περισσότερη δύναμη. Έτσι, για μια τελεία, αυτή θα κάμει μια σειρά από τελείες, και για μια σειρά από τελείες θα φτιάξει ένα χαραγμένο σύννεφο. Αν είναι πολύ ερεθισμένη, τότε θ' αρχίσει αμέσως το ερωτικό καυγαδάκι. Ταυτόχρονα θα πιάσει τον εραστή της απ' τα μαλλιά, θα του γύρει το κεφάλι, θα του φιλήσει το κάτω χείλι, και, λυσσασμένη από πόθο, κλείνοντας τα μάτια, θα τον δαγκώσει σε διάφορα μέρη. Την άλλη μέρα, σα θα βρίσκονται με συντροφιά, αν ο εραστής της της δείξει τα σημάδια που του έχει κάνει, θα χαμογελάσει, και γυρίζοντας το κεφάλι της, σα να ήθελε να τον μαλλώσει, θα του δείξει με θυμωμένο τάχα ύφος τα σημάδια που κι αυτός της έκανε. Έτσι, λοιπόν, όταν δυο άνθρωποι συμφωνούν σεξουαλικά, ο αμοιβαίος έρωτάς τους δε θα ελαττωθεί, όσος καιρός κι αν περάσει».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Διάφοροι τρόποι κατάκλισης και διάφοροι τρόποι συνουσίας

Στην περίπτωση της υψηλής συνουσίας, η γυναίκα - ελαφίνα θα πρέπει να ξαπλώσει με τέτοιον τρόπο, ώστε το γιονί της να φαρδύνει, ενώ στη χαμηλή συνουσία, η γυναίκα - ελέφαντας θα ξαπλώσει έτσι, ώστε να στενέψει το δικό της. Αλλά στην όμοια συνουσία, θα ξαπλώσουν, άντρας και γυναίκα, σε φυσική στάση. Ό,τι ισχύει για την γυναίκα-ζαρκάδι και την γυναίκα-ελέφαντα, ισχύει επίσης και για την γυναίκα-φοραδίτσα. Στην χαμηλή συνουσία, οι γυναίκες πρέπει να χρησιμοποιήσουν διεγερτικά, για να επιταχύνουν την ικανοποίησή τους.

Για τη γυναίκα-ελαφίνα, υπάρχουν τρεις τρόποι κατάκλισης:

Η πολύ ανοιχτή στάση.

Η ορθάνοιχτη στάση.

Η στάση της γυναίκας του Ίντρα.

1) Όταν η γυναίκα σκύβει το κεφάλι και σηκώνει το μεσαίο μέρος του σώματός της, στηριγμένη στα χέρια και στα γόνατά της, αυτή λέγεται (η πολύ ανοιχτή στάση). Σ' αυτή την περίπτωση, ο άντρας πρέπει να βάλει καμμιά αλοιφή για να διευκολύνει την είσοδο.

2) Όταν η γυναίκα σηκώνει τους μηρούς και τους κρατάει ορθάνοιχτους, έτοιμη για τη συνουσία, αυτό λέγεται: (ορθάνοιχτη στάση).

3) Όταν η γυναίκα μαζεύει τους μηρούς της, μέχρις ότου κολλήσουν στα πλευρά της, με τις γάμπες διπλωμένες πάνω τους και σ' αυτή τη θέση αρχίζει την πράξη, αυτή λέγεται (η στάση της Ιντράνι). Μόνο με εξάσκηση μπορεί κανείς να μάθει τούτη τη στάση. Είναι, επίσης, κατάλληλη και στην περίπτωση της πολύ υψηλής συνουσίας.

Η σφιχτή στάση συνηθίζεται στη χαμηλή και στην πολύ χαμηλή συνουσία, μαζί με την πιεστική στάση, την ελαστική, και τη στάση της φοραδίτσας.

Όταν τα πόδια του άντρα και της γυναίκας είναι τεντωμένα σε ευθεία γραμμή, το ένα κοντά στο άλλο, αυτό λέγεται: (στάση σφιχτή). Υπάρχουν δύο είδη: η πλάγια στάση κι η ξαπλωτή, ανάλογα με τον τρόπο που είναι πλαγιασμένοι. Στην πλάγια στάση, ο άντρας πρέπει πάντα να πέφτει στο αριστερό πλευρό και η γυναίκα να ξαπλώνει στο δεξί. Αυτός ο κανόνας ισχύει για οποιαδήποτε γυναίκα.

Όταν η συνουσία αρχίζει στη σφιχτή στάση, και η γυναίκ πιέζει τον άντρα ανάμεσα στους μηρούς της, αυτή λέγεται: (πιεστική στάση).

Όταν η γυναίκα τοποθετήσει τον ένα της μηρό κάθετα στο μηρό του άντρα, αυτή λέγεται: (ελαστική στάση).

Όταν η γυναίκα συγρατεί το λιγκάμ στο γιονί της σα να το τραβάει, αυτή λέγεται: (στάση της φοραδίτσας). Μόνο με την εξάσκηση μπορεί κανείς να το μάθει. Το συνηθίζουν κυρίως οι γυναίκες απ' το Άντρα.

Αυτοί είναι οι διάφοροι τρόποι κατάκλισης που αναφέρει ο Μπαμπχράβια. Εν τούτοις, υπάρχουν κι άλλοι, που μας δείχνει ο Σουβαρνανάμπα:

Όταν η γυναίκα σηκώνει και τους δυο μηρούς της, ολόϊσια, αυτό λέγεται: (η σηκωτή στάση).

Όταν σηκώνει τις δυο γάμπες της και τις τοποθετεί πάνω στους ώμους του εραστή της, αυτό λέγεται: (η ορθάνοιχτη στάση).

Όταν τα πόδια της γυναίκας μένουν κλειστά και κρατιούνται έτσι απ' τον άντρα μπροστά στο στήθος του, αυτό λέγεται: (πιεστική στάση).

Όταν μόνο το ένα πόδι είναι τεντωμένο, λέγεται: (μισοπιεστική στάση).

Όταν η γυναίκα τοποθετεί το ένα πόδι πάνω στον ώμο του εραστή της, και τεντώνει το άλλο, ύστερα βάζει το τελευταίο στον ώμο και τεντώνει το πρώτο, και συνεχίζεται εναλλάξ, λέγεται: (το σκίσιμο του μπαμπού).

Όταν το ένα πόδι της γυναίκας βρίσκεται πάνω στο κεφάλι του άντρα και το άλλο τεντωμένο, αυτή λέγεται: (η στάστη του καρφιού). Μόνο με την εξάσκηση μπορεί να το μάθει κανείς.

Όταν κι οι δυο γάμπες της γυναίκας είναι ενωμένες και ακουμπισμένες στο στομάχι της, αυτή λέγεται: (στάση του κάβουρα).

Όταν τα πόδια της γυναίκας είναι σηκωμένα και βαλμένα σταυρωτά το ένα πάνω στ' άλλο, λέγεται: (στάση σε σχήμα πακέτου).

Όταν ο άντρας βρίσκεται ανάμεσα στους μηρούς της γυναίκας κι αυτή ενώνει τα πόδια της σταυρωτά, αυτή λέγεται: (στάση σε σχήμα λωτού).

Όταν ο άντρας, κατά την πράξη, περιστρέφεται χωρίς να εγκαταλείψει τη γυναίκα, κι αυτή του αγκαλιάζει πάντα τα νεφρά, λέγεται: (περιστροφική στάση). Μόνο με την εξάσκηση μπορεί κανείς να το εφαρμόσει.

Ο Σουβαρνανάμπα λέει ότι οι διάφορες αυτές στάσεις, ξαπλωμένη, καθιστή ή όρθια, πρέπει να γίνονται μέσ' το νερό, γιατί εκεί είναι πιο εύκολες. Αλλά ο Βατσιαγιάνα είναι της γνώμης ότι η πράξη μές στο νερό δεν πρέπει να γίνεται, γιατί απαγορεύεται απ' τους νόμους της θρησκείας.

Όταν ένας άντρας και μια γυναίκα ακουμπάνε ο ένας στο κορμί του άλλου, ή σ' έναν τοίχο, ή σ' ένα στύλο, κι έτσι όρθιοι ενώνονται, αυτή λέγεται: (στάση επαφής).

Όταν ένας άντρας ακουμπάει σ' έναν τοίχο κι η γυναίκα κάθεται πάνω στα ενωμένα από κάτω της χέρια του, περνάει τα χέρια της γύρω απ' το λαιμό του, κολλάει τους μηρούς της γύρω στη μέση του, και κουνιέται με τη βοήθεια των ποδιών της, που ακουμπούν στον τοίχο που στηρίζεται αυτός, λέγε-

ται: (στάση κούνιας).

Όταν μια γυναίκα στηρίζεται πάνω στα χέρια και τα πόδια της, σαν τετράποδο, κι ο άντρας ανεβαίνει πάνω της σαν ταύρος, αυτό λέγεται: (η ένωση της αγελάδας). Σ' αυτή την περίπτωση κάνει κανείς πάνω στην πλάτη ό,τι γίνεται συνήθως στο στήθος.

Μπορεί κανείς να εφαρμόσει ακόμη την ένωση του σκύλου, την ένωση της κατσίκας, την ένωση της ελαφίνας, τη βίαιη έφοδο του όνου, την ένωση της γάτας, το πήδημα της τίγρης, την πίεση του ελέφαντα, την τριβή του αγριόχοιρου, και την έφοδο του αλόγου. Και σ' όλες τις περιπτώσεις πρέπει κανείς να μιμείται το φέρσιμο του κάθε ζώου.

Όταν ένας άντρας χαίρεται ταυτόχρονα δύο γυναίκες που τον αγαπούν το ίδιο κι οι δυο, αυτή λέγεται: (συνθετική ένωση).

Όταν ένας άντρας χαίρεται ταυτόχρονα πολλές γυναίκες, λέγεται: (η ένωση του κοπαδιού των αγελάδων).

Στο Γκραμανέρι, πολλοί άντρες χαίρονται μια γυναίκα, που ίσως να είναι και παντρεμένη μ' έναν απ' αυτούς, ή ο ένας μετά τον άλλο, ή κι όλοι μαζί. Έτσι, ο ένας την κρατάει, ο άλλος έρχεται σε επαφή, ο τρίτος αρπάζει τα χείλια της, ένας τέταρτος την κοιλιά της, και μ' αυτόν τον τρόπο χαίρονται εναλλάξ όλα της τα μέρη.

Το ίδιο πράγμα γίνεται όταν πολλοί άντρες βρίσκονται με μιαν εταίρα. Κι οι γυναίκες του βασιλικού χαρεμιού, απ' την πλευρά τους, μπορούν να κάνουν το ίδιο, αν κατά τύχη πέσει στα χέρια τους ένας άντρας.

Οι κάτοικοι των μεσημβρινών τόπων έχουν κι αυτοί μια ένωση, την ένωση του πρωκτού, που λέγεται: (η κάτω ένωση).

Έτσι τελειώνουν οι διάφοροι τρόποι συνουσίας. Υπάρχουν γι' αυτές δυο εδάφια:

«Ένας έξυπνος άνθρωπος πρέπει ν' αυξάνει τους τρόπους επαφής, μιμούμενος τα διάφορα ζώα ή πουλιά. Γιατί αυτοί οι διάφοροι τρόποι επαφής, που γίνονται ανάλογα με τις συνήθειες του κάθε τόπου και τη φαντασία του καθενός, γεννούν τον έρωτα, τη φιλία και το σεβασμό στην καρδιά των γυ-

ναικών».

ται: (στάση κούνιας).

Όταν μια γυναίκα στηρίζεται πάνω στα χέρια και τα πόδια της, σαν τετράποδο, κι ο άντρας ανεβαίνει πάνω της σαν ταύρος, αυτό λέγεται: (η ένωση της αγελάδας). Σ' αυτή την περίπτωση κάνει κανείς πάνω στην πλάτη ό,τι γίνεται συνήθως στο στήθος.

Μπορεί κανείς να εφαρμόσει ακόμη την ένωση του σκύλου, την ένωση της κατσίκας, την ένωση της ελαφίνας, τη βίαιη έφοδο του όνου, την ένωση της γάτας, το πήδημα της τίγρης, την πίεση του ελέφαντα, την τριβή του αγριόχοιρου, και την έφοδο του αλόγου. Και σ' όλες τις περιπτώσεις πρέπει κανείς να μιμείται το φέρσιμο του κάθε ζώου.

Όταν ένας άντρας χαίρεται ταυτόχρονα δύο γυναίκες που τον αγαπούν το ίδιο κι οι δυο, αυτή λέγεται: (συνθετική ένωση).

Όταν ένας άντρας χαίρεται ταυτόχρονα πολλές γυναίκες, λέγεται: (η ένωση του κοπαδιού των αγελάδων).

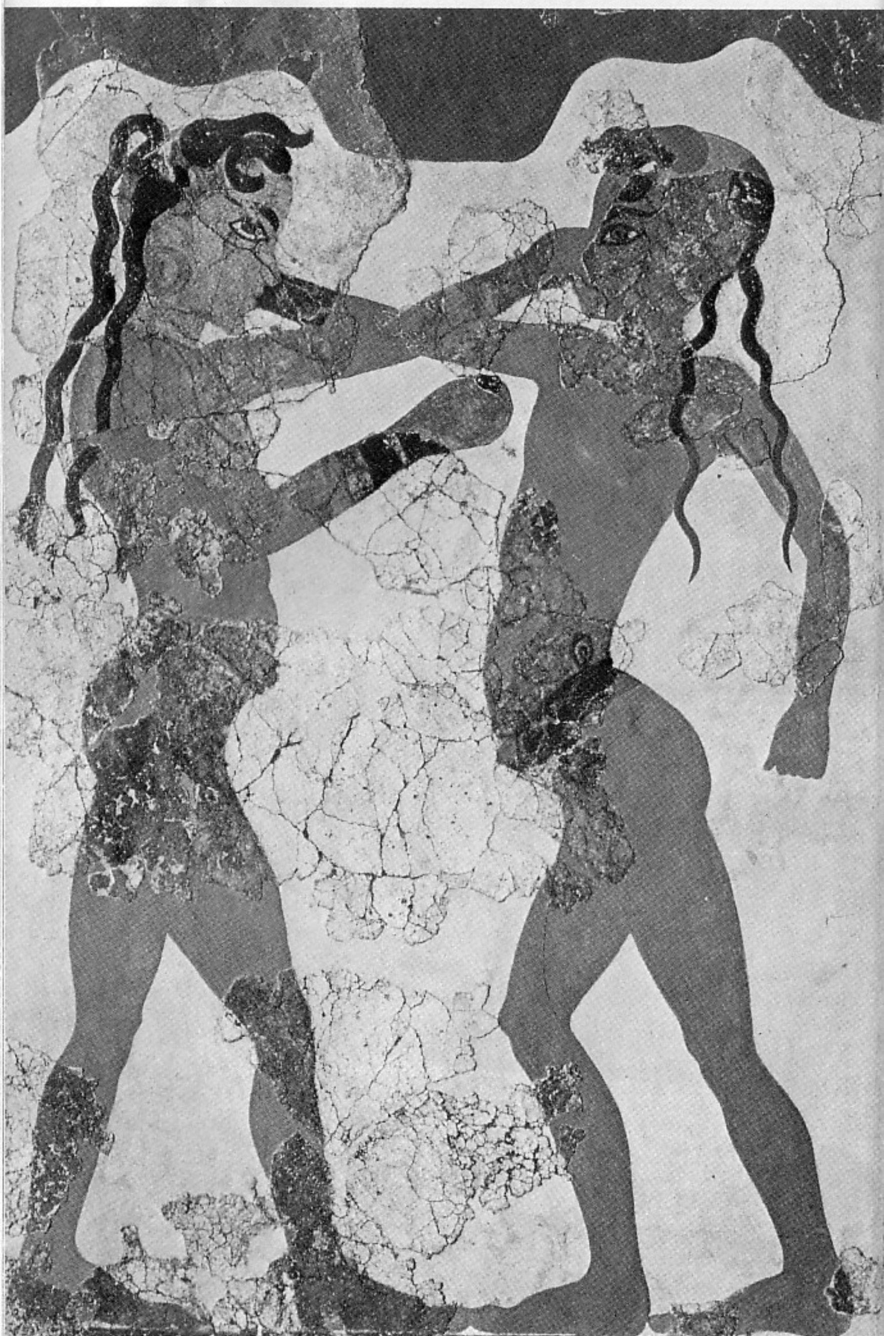
Στο Γκραμανέρι, πολλοί άντρες χαίρονται μια γυναίκα, που ίσως να είναι και παντρεμένη μ' έναν απ' αυτούς, ή ο ένας μετά τον άλλο, ή κι όλοι μαζί. Έτσι, ο ένας την κρατάει, ο άλλος έρχεται σε επαφή, ο τρίτος αρπάζει τα χείλια της, ένας τέταρτος την κοιλιά της, και μ' αυτόν τον τρόπο χαίρονται εναλλάξ όλα της τα μέρη.

Το ίδιο πράγμα γίνεται όταν πολλοί άντρες βρίσκονται με μιαν εταίρα. Κι οι γυναίκες του βασιλικού χαρεμιού, απ' την πλευρά τους, μπορούν να κάνουν το ίδιο, αν κατά τύχη πέσει στα χέρια τους ένας άντρας.

Οι κάτοικοι των μεσημβρινών τόπων έχουν κι αυτοί μια ένωση, την ένωση του πρωκτού, που λέγεται: (η κάτω ένωση).

Έτσι τελειώνουν οι διάφοροι τρόποι συνουσίας. Υπάρχουν γι' αυτές δυο εδάφια:

«Ένας έξυπνος άνθρωπος πρέπει ν' αυξάνει τους τρόπους επαφής, μιμούμενος τα διάφορα ζώα ή πουλιά. Γιατί αυτοί οι διάφοροι τρόποι επαφής, που γίνονται ανάλογα με τις συνήθειες του κάθε τόπου και τη φαντασία του καθενός, γεννούν τον έρωτα, τη φιλία και το σεβασμό στην καρδιά των γυ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Διάφοροι τρόποι δαρσίματος κι οι ήχοι που παράγονται απ' αυτό

Η σεξουαλική σχέση μπορεί να συγκριθεί μ' ένα τσακωμό, εξ αιτίας των αντιξοοτήτων του έρωτα και της τάσης του να καταλήγει σε καυγά. Το μέρος που χτυπάει κανείς με πάθος είναι το σώμα, και στο σώμα τα ειδικά μέρη είναι:

Οι ώμοι.

Το κεφάλι.

Το διάστημα ανάμεσα στα στήθια.

Η πλάτη.

Το γιαγκάνα, ή μεσαίο μέρος του σώματος.

Τα πλευρά.

Υπάρχουν τέσσερις τρόποι χτυπήματος:

Το χτύπημα με την ανάστροφη του χεριού.

Το χτύπημα με ενωμένα λίγο τα δάχτυλα.

Το χτύπημα με γροθιά.

Το χτύπημα με την παλάμη.

Τα χτυπήματα που προξενούν πόνο, έχον σαν αποτέλεσμα το σφυριχτό ήχο, που είναι διαφόρων ειδών.

Τα οχτώ είδη στεναγμών είναι:

Ο ήχος Χίνν.

Ο βροντώδης ήχος.

Ο γουργουριστός ήχος.

Ο κλαψιάρικος ήχος.

Ο ήχος Φουττ.

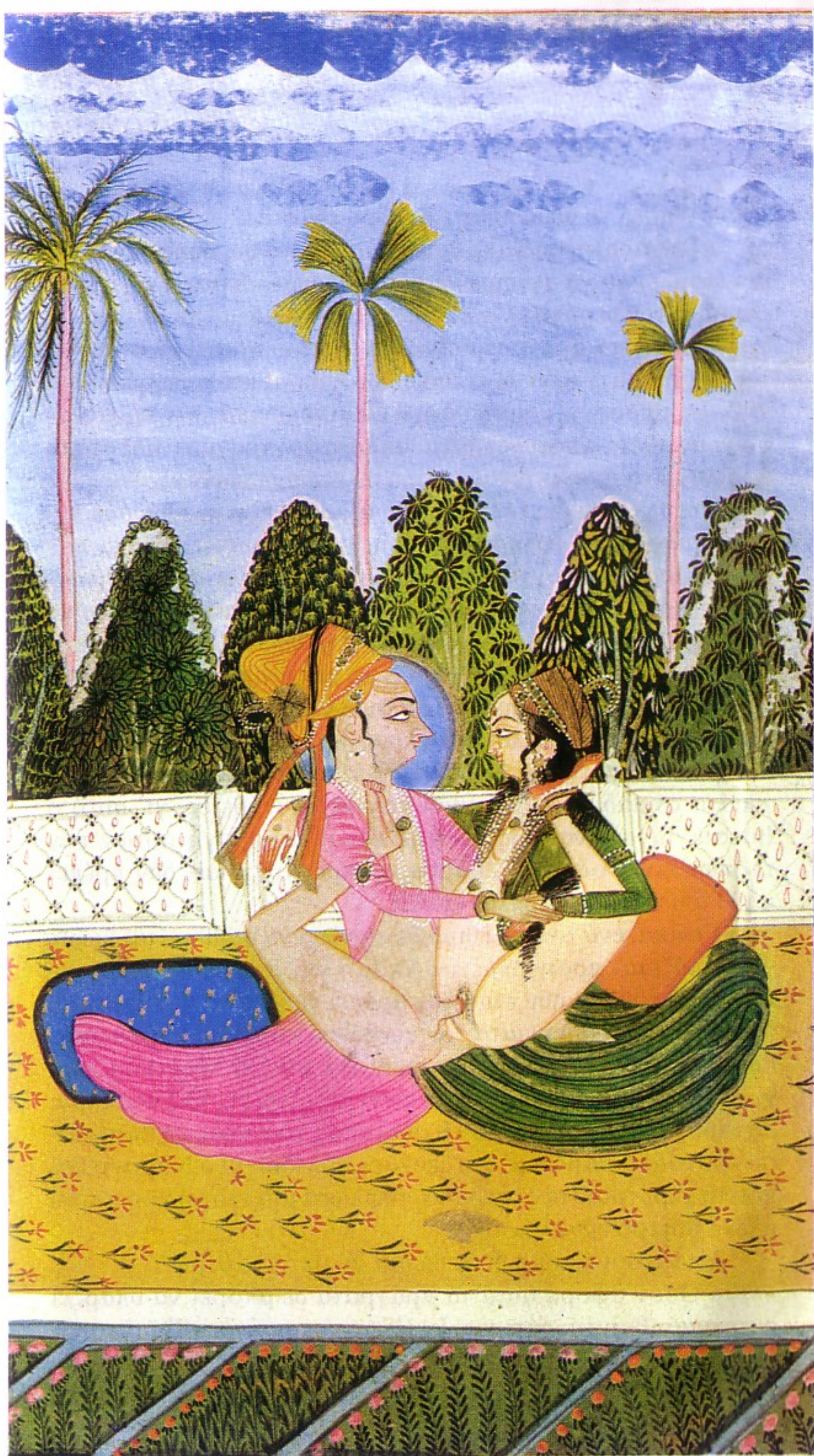
Ο ήχος Σούττ.

Ο ήχος Πλάττ.

Επίσης, υπάρχουν λέξεις που έχουν μια έννοια, όπως «Μάνα μου!» και άλλες, όπως «μη», «φτάνει», «άσε με», «ωχ», στις οποίες μπορεί κανείς να προσθέσει ήχους σαν του περιστεριού, του κούκου, του παπαγάλου, της μέλισσας, του σπουργίτη, του καναριού και του ορτυκιού, που τους συνηθίζουν στη μια ή στην άλλη περίπτωση.

Το χτύπημα με τη γροθιά πρέπει να δίνεται στην πλάτη της γυναίκας όσο είναι καθισμένη στα γόνατα του άντρα. Αυτή πρέπει να του το ανταποδώσει, μαλλώνοντάς τον σα νάχε θυμώσει, βγάζοντας ήχους γουργουριστούς και κλαψιάρικους. Όταν η πράξη αρχίσει, ο άντρας χτυπάει το διάστημα ανάμεσα στα στήθια με την ανάστροφη του χεριού, στην αρχή αργά, ύστερα όλο και πιο γρήγορα, ανάλογα με την ένταση του ερεθισμού, μέχρι το τέλος.

Κείνη τη στιγμή θ' αφήσει κανείς τους ήχους «Χινν» ή άλλους, εναλλάξ, ανάλογα με τη συνήθεια που έχει. Όταν ο άντρας αφήνει ν' ακουστεί ο ήχος «Φαττ», και χτυπάει τη γυναίκα στο κεφάλι με τα δάχτυλα λίγο κλειστά, αυτό λέγεται: Πρασριτάκια. Σ' αυτήν την περίπτωση, οι ήχοι που βγαίνουν είναι: ο γουργουριστός ήχος, ο ήχος Φάττ, ο ήχος Φούττ, και, στο τέλος της πράξης, θ' ακολουθήσουν οι αναστεναγμοί κι οι κλαψιάρικοι ήχοι. Ο ήχος Φάττ μοιάζει με το θόρυβο που προκαλεί το σπάσιμο του μπαμπού. Ο ήχος Φούττ μοιάζει με το θόρυβο που κάνει κάτι που πέφτει στο νερό. Κάθε φορά που τη φιλούν ή τη χαϊδεύουν, η γυναίκα πρέπει ν' απαντήσει με τον σφυριχτό ήχο. Κατά την ένωση αν η γυναίκα δεν είναι συνηθισμένη να την χτυπούν, μουρμουρίζει συνεχώς λέξεις που εκφράζουν απαγόρευση, επάρκεια, επιθυμία απελευθέρωσης ή λέξεις όπως: «Πατέρα μου!» «Μάνα μου!» που τις διακόπτουν αναστεναγμοί, ήχοι κλαψιάρικοι και τελικά ηχηροί. Προς το τέλος της πράξης, ο άντρας θα πιέσει δυνατά με την παλάμη του τους μαστούς, το γιαγκάνα και τα πλευρά της γυναίκας, κι αυτό θα εξακολουθήσει μέχρι την εκσπερμάτωση. Η γυναίκα τότε θα βγάλει ήχους σαν του ορτυκιού ή

της πάπιας.

Γι' αυτό το θέμα υπάρχουν δυο εδάφια:

«Τα χαρακτηριστικά του ισχυρού φύλου, κατά γενική ομολογία, είναι: η σκληράδα κι η επιτακτικότητα, ενώ η αδυναμία, η τρυφερότητα, η ευαισθησία και μια τάση αποφυγής για δυσάρεστα πράγματα είναι τα χαρακτηριστικά σημάδια του αδύνατου φύλου. Η ένταση του πάθους και ορισμένες συνήθειες μπορούν καμμιά φορά, φαινομενικά, να προκαλέσουν αντίθετα αποτελέσματα, αλλά στην πραγματικότητα, η πορεία είναι ανοδική και το αποτέλεσμα ευνοϊκό».

Στους τέσσερις τρόπους χτυπήματος που αναφέραμε πιο πάνω, μπορούμε να προσθέσουμε κι άλλους τέσσερις, που κάνουν συνολικά οχτώ. Οι τέσσερις τελευταίοι τρόποι γίνονται με ορισμένα εργαλεία και είναι: το κτύπημα με σφήνα πάνω στο στήθος, με ψαλίδι πάνω στο κεφάλι, μ' ένα αιχμηρό εργαλείο πάνω στο μάγουλο, και με τσιμπίδες πάνω στους μαστούς και στα πλευρά. Αλλά αυτοί οι τέσσερις τελευταίοι τρόποι συνηθίζονται απ' τους κατοίκους των μεσημβρινών επαρχιών, γι' αυτό και βλέπει κανείς τα στήθια των γυναικών γεμάτα σημάδια. Αυτές είναι τοπικές συνήθειες, γι' αυτό ο Βατσιαγιάνα είναι της γνώμης ότι η εφαρμογή αυτών των τρόπων είναι οδυνηρή, βάρβαρη, πρόστυχη και δεν πρέπει καθόλου να τους μιμείται κανείς.

Γενικά, ένα τοπικό έθιμο δεν πρέπει να υιοθετείται χωρίς να εξετάζεται προηγούμενα. Ακόμη και στα μέρη όπου η εφαρμογή του συνηθίζεται, δεν πρέπει να γίνεται κατάχρηση. Να μερικά παραδείγματα του κινδύνου αυτών των τρόπων: ο βασιλιάς των Πανχάλας σκότωσε την εταίρα Μανταβαζένα, χρησιμοποιώντας μια σφήνα κατά την ένωση. Ο Σατακάρνι Σαταβαχάνα, βασιλιάς των Κουντάλας, σκότωσε τη βασίλισσά του Μαλαγιαβάτι μ' ένα ζευγάρι ψαλίδια, κι ο Ναροντέβα, που το χέρι του είτανε στραβό, τύφλωσε μια νεαρή χορεύτρια μ' ένα μυτερό εργαλείο.

Υπάρχουν ακόμη δυο εδάφια γι' αυτό το θέμα:

«Όσον αφορά αυτά τα πράγματα δε μπορεί να υπάρξει ούτε απαρίθμηση, ούτε κανόνας συγκεκριμένος. Όταν αρχί-

σει η επαφή, το πάθος γίνεται ο μόνος κάτοχος και κύριος όλων των πράξεων».

Αυτές οι πράξεις γεμάτες πάθος, οι κινήσεις γεμάτες έρωτα που γεννιούνται απ' τον ερεθισμό της στιγμής, στη συνουσία, δε θα μπορούσαν να προσδιοριστούν. Είναι ακατάστατες, όπως τα όνειρα. Το άλογο που ξεπέρασε τον πέμπτο βαθμό της εκκίνησης, εξακολουθεί την κούρσα του με μια τυφλή ταχύτητα, χωρίς να κοιτάει τους λάκκους, τα χαντάκια, τα εμπόδια που μπορούν να του κλείσουν το δρόμο. Έτσι κι οι εραστές στη θέρμη της συνουσίας. Το πάθος τους τυφλώνει, προχωρούν, προχωρούν πάντοτε, με λύσσα, χωρίς ν' ανησυχούν για τον παροξυσμό. Γι' αυτό το λόγο, ο άντρας που κατέχει καλά την τέχνη του έρωτα, και που γνωρίζει τη δύναμή του, όπως επίσης και την τρυφερότητα, το σθένος και τη δύναμη της αγαπημένης του, θα ενεργήσει ανάλογα. Οι διάφοροι τρόποι ηδονής δεν ισχύουν για οποιαδήποτε ώρα, ούτε για οποιοδήποτε πρόσωπο. Για να τους εφαρμόσει κανείς πρέπει να έχει συναίσθηση του τόπου και του χρόνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Για τις γυναίκες που αναλαμβάνουν τον ρόλο του άνδρα· και για το έργο του άνδρα

Όταν η γυναίκα βλέπει ότι ο εραστής της είναι κουρασμένος από τη συνεχή επαφή, χωρίς να έχει ικανοποιηθεί η επιθυμία του, πρέπει, με την άδειά του, να τον ξαπλώσει και να τον βοηθήσει παίρνοντας τον ρόλο του. Μπορεί επίσης να το κάνει για να ικανοποιήσει την περιέργεια του εραστή της ή την δική της επιθυμία για κάτι καινούργιο.

Υπάρχουν δύο τρόποι για να τό κάνει αυτό: ο ένας είναι όταν κατά τη διάρκεια της επαφής γυρίζει κι έρχεται επάνω από τον εραστή της, και κατ' αυτόν τον τρόπο συνεχίζει την συνουσία χωρίς να εμποδίζει την ευχαρίστηση· ο άλλος είναι όταν παίζει τον ρόλο του άνδρα απ' την αρχή. Τότε, με λουλούδια στα λυτά μαλλιά της, χαμόγελο σπασμένο από τις βαρειές αναπνοές, πρέπει να πιέζει το στήθος του εραστή της με τα δικά της στήθη και χαμηλώνοντας συχνά το κεφάλι πρέπει να κάνει τις ίδιες πράξεις που έκανε εκείνος προηγουμένως, ανταποδίδοντας τα χτυπήματά του, και να πει: «Ήμουν ξαπλωμένη και κουράστηκα από την έντονη επαφή, τώρα θα σε ξαπλώσω εσένα σ' ανταπόδοση». Πρέπει κατόπιν πάλι να δείξει σημάδια ντροπής και κούρασης και την επιθυμία της να σταματήσει την επαφή. Κατ' αυτόν τον τρόπο πρέπει να κάνει το έργο του άνδρα, το οποίο θα παρουσιάσουμε εδώ.

Οτιδήποτε γίνεται από έναν άνδρα για να ευχαριστήσει την γυναίκα, λέγεται «έργο του άνδρα» και είναι το εξής:

Ενώ η γυναίκα είναι ξαπλωμένη στο κρεββάτι του, και μοιάζει να απορροφήθηκε από την κουβέντα του, αυτός πρέπει να χαλαρώσει το δέσιμο των εσωρούχων της και, αν αρχίσει εκείνη να τον μαλλώνει, να την σκεπάσει με φιλιά. Το λιγκάμ του[1] θα πάθει στύση. Τότε θα την χαϊδέψει απαλά, και ειδικά σε ορισμένα σημεία του σώματός της. Αν είναι ντροπαλή, η βρίσκονται για πρώτη φορά μαζί, θα πρέπει να γλιστρήσει ο άντρας τα χέρια του ανάμεσα στους μηρούς της – ίσως να τους κρατά κλειστούς· αν, πάλι, πρόκειται για κανένα πολύ νέο κορίτσι, θα πρέπει να της χαϊδέψει τα στήθη – ίσως να προσπαθήσει εκείνη να τα σκεπάσει με τα χέρια της – καθώς και τις μασχάλες και τον λαιμό. Αν, όμως, πρόκειται για γυναίκα πεπειραμένη, θα κάνει ό,τι θεωρεί ευχάριστο και για τους δυό τους, ό,τι ταιριάζει στην κάθε περίσταση. Έπειτα, θα πιάσει τα μαλλιά της, θα κρατήσει το πηγούνι της στα δάχτυλά του και θα σκύψει να την φιλήσει. Αν η κοπέλλα είναι ντροπαλή θα κλείσει τα μάτια. Τέλος, πρέπει να καταλάβει από τις κινήσεις της γυναίκας τι θα την ευχαριστούσε κατά την διάρκεια της επαφής.

Εδώ, ο Σουβαρνανάμπα λέει ότι ενώ ο άνδρας κατά τη διάρκεια της επαφής κάνει ό,τι τον ευχαριστεί στη γυναίκα, πρέπει πάντοτε να φροντίζει να χαϊδεύει τα σημεία εκείνα του σώματος στα οποία στρέφει εκείνη το βλέμμα της.

Σημάδια ευχαρίστησης και ικανοποίησης της γυναίκας είναι τα ακόλουθα: το σώμα της ηρεμεί, και χαλαρώνει, κλείνει τα μάτια της, παραμερίζει κάθε ντροπή, και δείχνει μία υπέρμετρη επιθυμία για την όσο το δυνατόν ισχυρότερη ένωση των δύο οργάνων. Αντίθετα, σημάδια ότι δεν ικανοποιήθηκε ακόμη είναι τα εξής: χτυπάει τα χέρια της, δεν τον αφήνει να σηκωθεί, φαίνεται τσακισμένη, τον δαγκώνει, τον χτυπά και εξακολουθεί να κινείται ενώ εκείνος έχει τελειώσει. Σ' αυτήν την περίπτωση ο άνδρας πρέπει να τρίψει το γιονί[1] της

1. Λιγκάμ: το πέος.

1. Γιονί: το αιδοίο.

γυναίκας με τα χέρια και τα δάχτυλά του (όπως ο ελέφαντας τρίβει οτιδήποτε με την προβοσκίδα του) πριν έλθει πάλι σε επαφή μαζί της, μέχρι που να ηρεμήσει τον πόθο της· μετά πρέπει να βάλει το λιγκάμ του μέσα της.

Οι κινήσεις που πρέπει να γίνονται από τον άνδρα είναι:

Κίνηση προς τα μπρος

Να χτυπήσει το γάλα

Τρύπημα

Τρίψιμο

Πίεση

Χτύπημα

Το χτύπημα του αγριόχοιρου

Το χτύπημα του ταύρου

Το παιχνίδι του σπουργιτιού

1) Όταν τα όργανα έρχονται σ' επαφή κατ' ευθείαν, τότε λέγεται «κίνηση προς τα μπρος»

2) Όταν ο άνδρας κρατά το λιγκάμ του με το χέρι και το τρίβει μέσα στο γιονί της γυναίκας, αυτό λέγεται «χτυπώ το γάλα».

3) Όταν το γιονί της γυναίκας είναι χαμηλωμένο, και το πάνω μέρος του πιέζεται από το όργανο του άνδρα, λέγεται «τρύπημα».

4) Όταν το ίδιο γίνεται στο κάτω μέρος του γυναικείου οργάνου, λέγεται «τρίψιμο»

5) Όταν το όργανο της γυναίκας πιέζεται επί αρκετό χρόνο από του άνδρα, αυτό λέγεται «πίεση»

6) Όταν το ανδρικό όργανο απομακρύνεται από το γυναικείο και από κάποια απόσταση μπαίνει με πίεση, αυτό λέγεται «χτύπημα»

7) Όταν η μία πλευρά του γυναικείου οργάνου τρίβεται από το ανδρικό, αυτό λέγεται «χτύπημα του αγριόχοιρου»

8) Όταν και οι δύο πλευρές του γυναικείου οργάνου τρίβονται κατ' αυτόν τον τρόπο, λέγεται «το χτύπημα του ταύρου»

9) Όταν το ανδρικό όργανο βρίσκεται μέσα στο γυναικείο και κινείται πάνω-κάτω, γρήγορα, χωρίς να βγαίνει έξω,

αυτό λέγεται «το παιχνίδι του σπουργίτη». Συμβαίνει στο τέλος της επαφής.

Όταν η γυναίκα παίζει το ρόλο του άνδρα, τότε εκτός από τα εννέα, που έχουν αναφερθεί, πρέπει να κάνει και τα εξής:

Την τσιμπίδα

Τη σβούρα

Την κούνια

1) Όταν η γυναίκα κρατά το ανδρικό όργανο μέσα της, το τραβά, το πιέζει και το κρατά έτσι γι' αρκετό χρόνο, αυτό λέγεται «τσιμπίδα»

2) Όταν, κατά τη διάρκεια της επαφής, περιστρέφεται σαν σβούρα, λέγεται «η σβούρα». Μαθαίνεται μόνον με εξάσκηση.

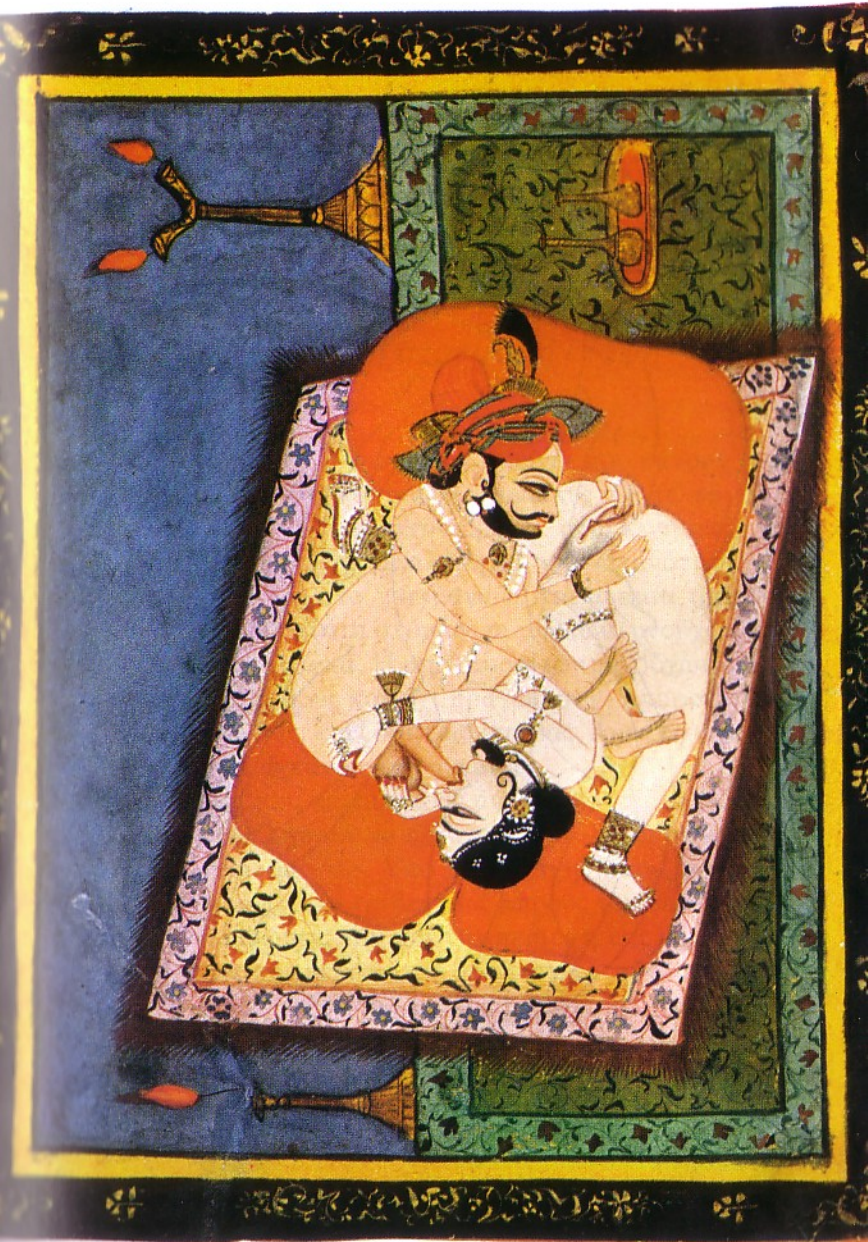
3) Όταν, σε μία τέτοια περίπτωση, ο άνδρας σηκώνει το μεσαίο τμήμα του σώματός του και η γυναίκα στριφογυρίζει το ίδιο τμήμα του σώματός της, αυτό λέγεται «η κούνια».

Όταν η γυναίκα είναι κουρασμένη, πρέπει να βάλει το μέτωπό της στο μέτωπο του εραστή της και να ξεκουραστεί έτσι, χωρίς να διακόπτει την ένωση των οργάνων· όταν η γυναίκα ξεκουραστεί, ο άντρας γυρίζει και έτσι αρχίζει ξανά η επαφή.

Υπάρχουν επίσης μερικά εδάφια για το θέμα, τα ακόλουθα:

«Αν η γυναίκα είναι συντηρητική, και κρατά κρυμένα τα αισθήματά της, όταν βρίσκεται πάνω από τον άνδρα δείχνει όλη την αγάπη και την επιθυμία της.

»Ο άνδρας πρέπει να συμπεραίνει από τις ενέργειες της γυναίκας, σε τι διάθεση βρίσκεται, και με ποιον τρόπο θάθελε να ικανοποιηθεί. Η γυναίκα που βρίσκεται στην έμμηνο ροή της, ή που έχει γεννήσει πρόσφατα, και η χοντρή γυναίκα δεν πρέπει να παίζουν τον ρόλο του άνδρα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ωπαριστάκα ή στοματική επαφή

Υπάρχουν δύο είδη ευνούχων, εκείνοι που κάνουν τους άνδρες και εκείνοι που κάνουν τις γυναίκες. Οι τελευταίοι, τις μιμούνται στο ντύσιμο, στην ομιλία, στις κινήσεις, την τρυφερότητα, απλότητα, απαλότητα, και σεμνότητα. Οι πράξεις που γίνονται στο γιαγκάνα ή στα μεσαία τμήματα των γυναικών γίνονται στα στόματα αυτών των ευνούχων, και αυτό λέγεται ωπαριστάκα. Η απόλαυση των ευνούχων - πλάσμα της φαντασίας τους και όχι πραγματική - απορρέει από αυτό το είδος επαφής, και ζουν ζωή εταίρας. Αυτά σχετικά με τους ευνούχους που κάνουν τις γυναίκες.

Οι ευνούχοι που κάνουν τους άντρες δεν εκδηλώνονται ανοιχτά, και αν θελήσουν να εργασθούν διαλέγουν συνήθως το επάγγελμα του μασσέρ. Υπό το πρόσχημα του μασσάζ ο ευνούχος αγκαλιάζει και τρίβει τους μηρούς του πελάτη του, χαϊδεύει τις κλειδώσεις του και την περιοχή της μέσης του. Αν δει το όργανο του πελάτη του σε στύση το χαϊδεύει για να το κρατήσει έτσι. Αν δεν του πει εκείνος να συνεχίσει, αρχίζει με δική του πρωτοβουλία ο ευνούχος τη συνουσία. Αν, όμως, του το παραγγείλει ο πελάτης του, ο ευνούχος αρνείται κατ' αρχήν και υποχωρεί με αρκετή δυσκολία.

Οπότε ο ευνούχος κάνει τις εξής οκτώ κινήσεις κατά σειρά:

Συνουσία κατ' όνομα
Λάγκωμα των πλευρών

Εξωτερική πίεση
Εσωτερική πίεση
Φιλί
Τρίψιμο
Το πιπίλισμα του μάγκο[1]
Απορρόφηση

Μόλις τελειώσει την κάθε κίνηση ο ευνούχος εκφράζει την πρόθεσή του να σταματήσει, καθώς όμως ο άντρας του ζητά την επόμενη, υποχωρεί και την κάνει και πάει λέγοντας.

(1) «Συνουσία κατ' όνομα» λέγεται η φάση κατά την οποίαν ο ευνούχος κρατά το όργανο του άντρα στα χέρια του, το ακουμπά στα χείλη του και το χαϊδεύει γύρω-γύρω με το στόμα.

(2) Το «δάγκωμα των πλευρών» είναι το εξής: σκεπάζει την άκρη του πέους με τα δάχτυλά του κλειστά, όπως το μπουμπούκι, και πιέζει τις πλευρές με τα χείλη και τα δόντια του.

(3) Όταν τον παρακαλέσει να εξακολουθήσει, πιέζει την άκρη του πέους με τα χείλη του σφιγμένα, και το φιλά σαν νάθελε να το τραβήξει: αυτή είναι η «εξωτερική πίεση».

(4) Ύστερα, αν παρακληθεί να συνεχίσει, βάζει το όργανο του πελάτη στο στόμα του, και μια το πιέζει με τα χείλη του, μια το βγάζει: αυτή είναι η «εσωτερική πίεση».

(5) Η επόμενη φάση είναι το «φιλί», κατά την οποία ο ευνούχος κρατά το πέος στα χέρια του και το φιλά όπως θα φιλούσε το κάτω χείλος.

(6) Μετά το φιλί το χαϊδεύει παντού με τη γλώσσα του και ιδιαίτερα στην άκρη: αυτό είναι το «τρίψιμο».

(7) Το «πιπίλισμα του μάνγκο» είναι η επόμενη φάση, κατά την οποία ο ευνούχος βάζει το μισό, περίπου, πέος στο στόμα του, το φιλάει και το πιπιλάει με δύναμη.

(8) «Απορρόφηση», τέλος, λέγεται η κίνηση κατά την οποίαν ο ευνούχος βάζει ολόκληρο το πέος του άντρα στο

1. Μάγκο: φρούτο των Ινδιών.

στόμα του και το ρουφά μέχρι τη ρίζα, σαν νάθελε να το καταπιεί.

Χτύπημα, γρατσούνισμα και άλλα πράγματα μπορούν να γίνουν κατά τη διάρκεια της επαφής.

Το ωπαριστάκα μπορεί επίσης να γίνει από περιπλανώμενες γυναίκες, υπηρέτριες κ.τ.λ. οι οποίες δεν είναι παντρεμένες και κερδίζουν τη ζωή τους λούζοντας, κάνοντας μασσάζ κλπ.

Οι Αχάρι (παλιοί συγγραφείς) είναι της γνώμης ότι το ωπαριστάκα είναι δουλειά σκύλου και όχι άνδρα, γιατί είναι υποτιμητική πράξη, και αντιτίθεται στις εντολές της Αγίας Γραφής και διότι ο ίδιος ο άνδρας υποφέρει φέρνοτας το όργανό του σε επαφή με τα στόματα ευνούχων και γυναικών. Αλλά ο Βατσιαγιάνα λέει ότι οι εντολές της Αγίας Γραφής δεν ισχύουν για όσους συχνάζουν σε εταίρες, ενώ ο νόμος απαγορεύει το ωπαριστάκα μόνο με παντρεμένες γυναίκες. Όσον αφορά τον τραυματισμό του ανδρός, εύκολα μπορεί να θεραπευτεί.

Οι κάτοικοι των Ανατολικών Ινδιών δεν πηγαίνουν με γυναίκες που επιδίδονται στο ωπαριστάκα.

Οι κάτοικοι του Αχιχάτρα καταφεύγουν σε τέτοιες γυναίκες, αλλά δεν κάνουν τίποτα μαζί τους που να έχει σχέση με την στοματική επαφή.

Οι κάτοικοι του Σακέτα κάνουν μ' αυτές τις γυναίκες κάθε είδος στοματικής επαφής ενώ οι κάτοικοι του Ναγκάρα κάνουν τα πάντα εκτός από αυτό.

Οι κάτοικοι της χώρας του Σουρασένα, στην νότια όχθη του Τζούμνα, κάνουν τα πάντα χωρίς κανένα δισταγμό, διότι λένε ότι οι γυναίκες εκ του φυσικού τους είναι βρώμικες, κανένας δεν μπορεί να είναι βέβαιος για τον χαρακτήρα, την αγνότητά τους, τη συμπεριφορά τους, τις πράξεις τους, την εμπιστοσύνη τους ή τα λεγόμενά τους. Παρ' όλα αυτά όμως δεν πρέπει να διαγράφονται τελείως, διότι ο θρησκευτικός νόμος, με τα λεγόμενα του οποίου θεωρούνται αγνές, τονίζει ότι ο μαστός της αγελάδας είναι καθαρός κατά τη διάρκεια του αρμέγματος, αν και το στόμα της αγελάδας και το στόμα επί-

σης του μοσχαριού θεωρούνται βρώμικα από τους Ινδούς. Επίσης το σκυλί είναι καθαρό όταν πιάνει ένα ζαρκάδι στο κυνήγι αν και κάθε άλλη τροφή την οποία έχει αγγίξει σκυλί θεωρείται βρώμικη. Ένα πουλί είναι καθαρό όταν προκαλεί την πτώση ενός φρούτου από το δέντρο τσιμπώντας το, αν και αυτά τα οποία τρώνε τα κοράκια κι' άλλα πουλιά θεωρούνται βρώμικα. Και το στόμα της γυναίκας είναι καθαρό για φίλημα και τέτοιου είδους πράξεις κατά την διάρκεια της σεξουαλικής επαφής. Ο Βατσιαγιάνα επί πλέον υποστηρίζει ότι στα ζητήματα του έρωτα ο καθένας πρέπει να πράττει σύμφωνα με τις συνήθειες της χώρας του και τις δικές του επιθυμίες.

Υπάρχουν επίσης τα παρακάτω εδάφια σχετικά με το θέμα:

«Οι υπηρέτες μερικών ανδρών έρχονται σε στοματική επαφή με τα αφεντικά τους. Αυτό γίνεται επίσης από μερικούς πολίτες, που γνωρίζουν ο ένας τον άλλο πολύ καλά. Μερικές γυναίκες του χαρεμιού, όταν νιώσουν ερωτευμένες, μεταξύ τους εφαρμόζουν τη στοματική επαφή ή μία στο γιονί της άλλης, και μερικοί άνδρες κάνουν το ίδιο με γυναίκες. Ένας τρόπος να το κάνει κανείς αυτό (το φίλημα του γυναικείου οργάνου) είναι να μιμηθεί το φιλί στο στόμα. Όταν ο άνδρας και η γυναίκα ξαπλώνουν με το κεφάλι του ενός ανάμεσα στα πόδια του άλλου και αρχίζουν την επαφή αυτό λέγεται «επαφή της κουρούνας».

» Για χάρη αυτών των πραγμάτων εταίρες εγκαταλείπουν άνδρες με καλά στοιχεία, ελεύθερους και έξυπνους, και συνδέονται με χαμηλά πρόσωπα, όπως σκλάβους και οδηγούς ελεφάντων. Το ωπαριστάκα, ή στοματική επαφή, ποτέ δεν πρέπει να γίνεται από έναν Βραχμάνο, από διοικητή ο οποίος ασχολείται με τις υποθέσεις της χώρας, ή από ευυπόληπτο άνδρα διότι αν και η πράξη επιτρέπεται από τις Σάστρας, δεν υπάρχει λόγος να γίνεται παρά μόνον σε ορισμένες περιπτώσεις. Κατά τον ίδιο τρόπο, π.χ. η γεύση και οι πεπτικές ιδιότητες της σάρκας των σκυλιών αναφέρονται στις εργασίες της ιατρικής αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει και να τρώγεται από τους ανθρώπους. Κατά τον ίδιο τρόπο υπάρχουν με-

ρικοί άνθρωποι, όπως και οι κατάλληλοι τόποι και στιγμές, με τους οποίους μπορεί να γίνει αυτή η πράξη. Ένας άνδρας λοιπόν.πρέπει να προσέχει τον τόπο, τον χρόνο και την πράξη η οποία πρόκειται να γίνει, καθώς επίσης να προσέχει αν αυτή συμφωνεί με την φύση του και τότε μπορεί να προβεί σ' αυτήν ή όχι, ανάλογα με τις καταστάσεις. Αλλά, πέρα από όλα αυτά, αυτά τα πράγματα γίνονται κρυφά και οι σκέψεις των ανθρώπων είναι άγνωστες, πώς μπορεί, λοιπόν, να ξέρει κανείς τι πρόκειται να κάνει ο άνθρωπος σε ένα συγκεκριμένο χρόνο και για ποιον συγκεκριμένο σκοπό;».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Πώς αρχίζει και πώς τελειώνει η συνουσία. Διαφορετικοί τρόποι επαφής και ερωτικά καυγαδάκια

Στο δωμάτιο των απολαύσεων, στολισμένο με λουλούδια και αρώματα, με την συντροφιά φίλων του και υπηρετών, ο άντρας πρέπει να δεχτεί την γυναίκα που θα έρθει μπανιαρισμένη και ντυμένη, και θα την προσκαλέσει να πιεί ένα δροσιστικό. Τότε πρέπει να την καθίσει στην αριστερή του πλευρά και κρατώντας τα μαλλιά της και αγγίζοντας την άκρη του φορέματός της, πρέπει ευγενικά να την αγκαλιάσει με το δεξί του χέρι. Αυτοί πρέπει έτσι να αρχίσουν μια διασκεδαστική συζήτηση για διάφορα θέματα και ίσως μιλήσουν και για πράγματα που θεωρούνται σκληρά ή δεν πρέπει να αναφέρονται σε κοινωνικές συζητήσεις. Μπορούν να τραγουδήσουν είτε με είτε χωρίς χειρονομίες, να παίξουν κάποιο μουσικό όργανο, να συζητήσουν για τέχνη, και να πείσουν ο ένας τον άλλο να πιεί. Τελικά, όταν η γυναίκα είναι γεμάτη αγάπη και πόθο, ο άντρας πρέπει να διώξει τους άλλους που βρίσκονται εκεί μαζί του, δίνοντάς τους λουλούδια, αρωματικές αλοιφές, φύλλα μπετέλ, και όταν μείνουν μόνοι πρέπει να αρχίσουν όπως έχει περιγραφεί στα προηγούμενα κεφάλαια.

Έτσι γίνεται η αρχή της σεξουαλικής επαφής. Στο τέλος της, οι εραστές, με σεμνότητα, και χωρίς να κοιτάζουν ο ένας τον άλλον, πρέπει να πάνε χωριστά στο λουτρό.

Μετά από αυτό, καθισμένοι στις ίδιες θέσεις, πρέπει να

φάνε μερικά φύλλα μπετέλ, και ο πολίτης πρέπει με τα ίδια του τα χέρια του να απλώσει στο σώμα της γυναίκας λίγη αγνή αλοιφή κέδρου, ή κάποιαν άλλη. Πρέπει να την αγκαλιάσει με το αριστερό του χέρι και με ευχάριστα λόγια να την κάνει να πιεί από ένα φλυτζάνι που κρατά ο ίδιος. Μπορούν κατόπιν να φάνε ζωμό κρέατος, ή οτιδήποτε άλλο ανάλογα με την όρεξή της, ή να πιούν φρέσκο χυμό, σούπα, ζωμό από βρασμένο κρέας, σιρόπι, χυμό από μάνγκο, χυμό από κίτρα με ζάχαρη, ή οτιδήποτε άλλο, ανάλογα με τις συνήθειες των διαφορετικών τόπων.

Οι εραστές μπορούν επίσης να καθήσουν στο μπαλκόνι του μεγάρου ή του σπιτιού, να απολαύσουν το φως του φεγγαριού, ο άντρας πρέπει να της δείξει διάφορους πλανήτες, τον αυγερινό, το πολικό αστέρι και τη Μεγάλη Άρκτο.

Έτσι θα τελειώσει η ερωτική ένωση.

Υπάρχουν τα ακόλουθα είδη επαφής:

Συνουσία από έρωτα
Συνουσία με ανεκδήλωτο έρωτα
Συνουσία τεχνητού έρωτα
Συνουσία αντανακλαστικού έρωτα
Επαφή όπως αυτή των ευνούχων
Απατηλή συνουσία
Συνουσία αυθορμήτου έρωτα

1) Όταν ο άνδρας και η γυναίκα, που είναι εδώ και λίγο χρόνο ερωτευμένοι, πλησιάζουν ο ένας τον άλλο με μεγάλη δυσκολία, ή όταν ο ένας από τους δύο επιστρέφει από ταξίδι ή μονοιάζουν μετά από χωρισμό εξ αιτίας κάποιου καβγά, τότε η επαφή λέγεται «ερωτική επαφή», γίνεται δε ανάλογα με τις επιθυμίες των εραστών και για όσον χρόνο επιθυμούν αυτοί.

2) Όταν τα δύο πρόσωπα έρχονται σε επαφή ενώ η αγάπη τους βρίσκεται ακόμη στα σπάργανα, η επαφή τους λέγεται «συνουσία με ανεκδήλωτο έρωτα».

3) Όταν ο άνδρας έρχεται σε επαφή διασκεδάζοντας τον εαυτό του με τους εξήντα τέσσερις τρόπους όπως φίλημα κ.τ.λ. ή όταν ο άνδρας και η γυναίκα έρχονται σε επαφή ενώ

στην πραγματικότητα και οι δύο ανήκουν σε διαφορετικά πρόσωπα, η επαφή τους τότε λέγεται «συνουσία τεχνητού έρωτα».

Σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να χρησιμοποιούνται όλοι οι τρόποι και τα μέσα που αναφέρονται στο Κάμα Σάστρα.

4) Όταν ο άνδρας, από την αρχή μέχρι το τέλος της συνουσίας, αν και έχει σχέση με τη γυναίκα, πιστεύει όλην την ώρα ότι χαίρεται κάποιαν άλλη που αγαπά, αυτό λέγεται «συνουσία με υποκατάστατο έρωτα».

5) Επαφή μεταξύ άνδρα και γυναίκας νεροκουβαλητρίας, ή γυναίκας υπηρετρίας, από κάστα χαμηλότερη της δικής του, που διαρκεί όσο και η ικανοποίηση της επιθυμίας του, λέγεται «επαφή όπως αυτή των ευνούχων».

Εδώ ιδιαίτεροι τρόποι, φιλιά και οδηγίες δεν χρησιμοποιούνται.

6) Επαφή μεταξύ εταίρας και χωριάτη, και αυτή μεταξύ πολιτών και γυναικών από χωριά, ή γειτονικές χώρες, λέγεται «απατηλή συνουσία».

7) Επαφή δύο ατόμων που είναι δεμένοι μεταξύ τους και η οποία γίνεται ανάλογα με τις δικές τους επιθυμίες, λέγεται «αυθόρμητη συνουσία».

Έτσι τελειώνουν τα είδη της επαφής.

Τώρα θα μιλήσουμε για τα ερωτικά καυγαδάκια.

Μια γυναίκα που είναι πολύ ερωτευμένη με έναν άνδρα δεν μπορεί να αντέξει να ακούει να αναφέρεται το όνομα της αντιζήλου της ή να κάνει οποιαδήποτε συζήτηση σχετικά μ' αυτήν, ή να αποκληθεί με το όνομα της αντιζήλου της κατά λάθος. Εάν συμβεί κάτι τέτοιο, τότε ξεκινά ένας μεγάλος καβγάς, και η γυναίκα κλαίει, θυμώνει, τινάζει τα μαλλιά της πέρα-δώθε, χτυπά τον εραστή της, πέφτει από το κρεββάτι της ή το κάθισμά της, αφήνοντας στην άκρη τα στολίδια της και τις γιρλάντες, και πέφτει στο πάτωμα.

Τότε ο εραστής πρέπει να προσπαθήσει να μονοιάσει μαζί της με παρηγορητικές λέξεις, πρέπει να την σηκώσει απαλά και να τη βάλει στο κρεββάτι. Εκείνη δεν απαντά στις

ερωτήσεις του, θα δείχνει ολοένα και περισσότερο θυμωμένη, θα τραβήξει τα μαλλιά του εραστή της, θα τον χτυπήσει δυο-τρεις φορές στα μπράτσα, στο στήθος, στο κεφάλι ή την πλάτη, και θα τραβήξει προς την πόρτα του δωματίου. Ο Ντattάκα λέει ότι θα πρέπει να καθήσει κατσουφιασμένη κοντά στην πόρτα και ν' αφήσει να κυλήσουν μερικά δάκρυα, αλλά να μη βγει έξω, γιατί μπορεί να αποδειχθεί λάθος της. Τέλος, όταν πιστέψει ότι οι παρηγορητικές λέξεις του εραστή της και οι πράξεις του έχουν κορυφωθεί πρέπει να τον αγκαλιάσει μιλώντας του βραχνά αλλά και δείχνοντας συγχρόνως μία έντονη επιθυμία επαφής.

Όταν η γυναίκα είναι στο δικό της σπίτι κι έχει μαλλώσει με τον εραστή της, πρέπει να πάει σ' αυτόν, να του δείξει πόσο θυμωμένη είναι και να φύγει. Κατόπιν, αφού ο άντρας στείλει τον Βίτα, τον Βιντουσάκα ή τον Πιταμάρντα[1] να την ηρεμήσει, πρέπει να επιστρέψει μαζί τους στο σπίτι του και να περάσει τη νύχτα της με τον εραστή της.

Έτσι τελειώνουν τα ερωτικά καυγαδάκια.

Συμπερασματικά:

Ένας άνδρας, χρησιμοποιώντας τους εξήντα τέσσερις τρόπους που αναφέρονται από τον Μπαμπχράβια, φτάνει πάντοτε στον σκοπό του και κατακτά και την καλύτερη ακόμη γυναίκα. Όσο καλά κι αν μπορεί να μιλά για άλλα πράγματα, όσο σοβαρά κι αν είναι, δεν θα χαίρει ιδιαίτερης εκτίμησης στους κύκλους των μορφωμένων αν δεν γνωρίζει τα «εξηντατέσσερα μέρη». Αντίθετα, ένας άντρας που κατέχει καλά αυτά τα ζητήματα, όσο ανίδεος κι αν είναι για άλλα, θάχει τα πρωτεία σ' οποιανδήποτε κοινωνική συνάθροιση. Και ποιος δεν θα εκτιμήσει την γνώση των «εξηντατεσσάρων μερών», εφόσον την εκτιμούν οι μορφωμένοι, οι άντρες και οι γυναίκες; Οι Αχάριας τα ονομάζουν: *αγαπητά στις γυναίκες*, γιατί προσθέτουν στα υπόλοιπα χαρίσματά τους σεβασμό,

1. Τα γνωρίσματα των τριών προσώπων αναφέρονται στο 1ο Μέρος αυτού του βιβλίου.

χάρη και αξία. Όποιον άντρα γνωρίζει καλά τα «εξηντατέσσερα μέρη» τον αγαπά και η γυναίκα του, και οι γυναίκες των άλλων και οι εταίρες.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Η
ΑΠΟΚΤΗΣΗ
ΣΥΖΥΓΟΥ

BOOK III
COURTSHIP

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο γάμος

Όταν μια κοπέλλα μιας ορισμένης τάξης παντρεύεται σύμφωνα με τις επιταγές των Ιερών Γραφών, τα αποτελέσματα είναι τα εξής: απόκτηση της Ντάρμα και Άρθα, τεκνοποιία, συγγενικές σχέσεις, αύξηση των φίλων, ανέφελος έρωτας. Γι' αυτό το λόγο ο άνδρας πρέπει να πολλαπλασιάσει την αφοσίωσή του στην κοπέλλα που προέρχεται από καλή οικογένεια, που οι γονείς της βρίσκονται στη ζωή, και η οποία είναι τρία ή περισσότερα χρόνια νεότερή του.

Η κοπέλλα θα πρέπει να προέρχεται από οικογένεια με μεγάλη υπόληψη, καλή υγεία, καλές σχέσεις μεταξύ των μελών της, και η οποία έχει πολλές γνωριμίες και φίλους. Επίσης, η κοπέλλα θα πρέπει να είναι όμορφη, να έχει καλή θέση, σημάδια τύχης στο σώμα της και ωραία μαλλιά, νύχια, δόντια, αυτιά, μάτια, και στήθη.

Τα ίδια ισχύουν φυσικά και για τον άντρα. Όμως, όπως λέει ο Γκοτακαμούκα, δεν πρέπει ποτέ να ερωτευθεί κανείς ένα κορίτσι που το είχαν πρωτύτερα άλλοι (που δεν είναι πια, δηλαδή, παρθένα)· κάτι τέτοιο είναι αρκετά επιλήψιμο.

Τώρα, όσο αφορά τον γάμο μ' ένα κορίτσι όπως το περιγράψαμε παραπάνω, οι γονείς και συγγενείς του υποψηφίου γαμπρού πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους μαζί με τους φίλους κι απ' τις δύο πλευρές, για να βοηθήσουν την υπόθεση. Οι φίλοι θα πρέπει να τονίσουν στους γονείς της κο-

πέλλας τα ελαττώματα όλων των άλλων υποψηφίων γαμπρών και συγχρόνως να εκθειάσουν μέχρις υπερβολής όλα τα χαρίσματα του δικού τους φίλου, ώστε να τον παρουσιάσουν συμπαθή και ιδιαίτερα στην μητέρα της κοπέλλας. Ένας απ' τους φίλους θα πρέπει να μεταμφιεστεί και να δηλώσει το ευνοϊκό μέλλον και την υγεία του φίλου του, δείχνοντας όλους τους καλούς οιωνούς[1] και σημάδια[2], την ευνοϊκή επίδραση των πλανητών, την αίσια είσοδο του ήλιου σ' ένα ζώδιο του ζωδιακού κύκλου, ευνοϊκά άστρα και σημάδια τύχης στο σώμα του.

Άλλοι φίλοι θα πρέπει να εξαλείψουν τη ζήλεια της πεθεράς λέγοντάς της ότι ο φίλος τους έχει τη δυνατότητα να βρει άλλη νύφη, και μάλιστα καλύτερη, σε άλλη γειτονιά.

Θα πρέπει κανείς να πάρει μια γυναίκα για σύζυγο όταν η τύχη, τα σημάδια, οι οιωνοί και τα λόγια[3] είναι ευνοϊκά, γιατί, όπως λέει ο Γκοτακαμούκα, ο άνδρας δεν πρέπει να παντρεύεται όποτε του καπνίσει. Το κορίτσι δεν πρέπει να κοιμάται ή να κλαίει ή να βρίσκεται έξω απ' το σπίτι όταν θα το ζητήσουν σε γάμο, ή να είναι αρραβωνιασμένο με άλλον. Επίσης πρέπει να αποκλειστούν τα προξενιά για κοπέλλα που:

1) Την έχουν κρυμένη
2) Έχει κακόηχο όνομα
3) Έχει πλατσουκωτή μύτη
4) Έχει ανασηκωμένη μύτη
5) Έχει διάπλαση αγοριού

1. Καλός οιωνός θεωρείται π.χ. το πέταγμα μιας γαλάζιας κάργιας στ' αριστερά ενός ανθρώπου, την ώρα που ξεκινάει για κάποια δουλειά του. Κακός, αντίθετα, η εμφάνιση μιας γάτας μπροστά του σε ανάλογη στιγμή. Πολλές άλλες παρόμοιες ενδείξεις θεωρούνται καλοί ή κακοί οιωνοί.

2. Το «παίξιμο», π.χ, του δεξιού ματιού στον άντρα και του αριστερού στην γυναίκα.

3. Είναι έθιμο, πριν ξεκινήσει κανείς οτιδήποτε, να πηγαίνει νωρίς το πρωί στο σπίτι του γείτονα και να ακούει ποιες θάναι οι πρώτες κουβέντες που θ' ανταλλαγούν στην οικογένεια. Ανάλογα με το αν είναι καλές ή κακές, κρίνει και την έμβαση του διαβήματός του, αν θα πετύχει, δηλαδή, ή όχι.

6) Καμπουριάζει
7) Έχει στραβά πόδια
8) Έχει προτεταμένο μέτωπο
9) Έχει αραιά μαλλιά
10) Δεν της αρέσει η καθαριότητα
11) Έχει πάει με άλλον άνδρα
12) Έχει προσβληθεί από «Γκούλμα»[1]
13) Έχει παραμορφωθεί με οποιοδήποτε τρόπο
14) Έχει πλήρη ανάπτυξη ήβης
15) Είναι απλώς μια φίλη
16) Είναι η μικρότερη αδελφή
17) Είναι «Βαρσακάρι».[2]

Κατά τον ίδιο τρόπο, ένα κορίτσι που έχει το όνομα ενός απ' τα είκοσι επτά άστρα ή ενός δέντρου ή ενός ποταμού θεωρείται ανάξιο, όπως επίσης ένα κορίτσι του οποίου το όνομα τελειώνει σε «ρ» ή σε «λ». Όμως μερικοί συγγραφείς λένε ότι η ευτυχία κερδίζεται μόνο αν παντρευτεί κανείς το κορίτσι με το οποίο έχει δεσμό.

Όταν ένα κορίτσι φτάνει σε ηλικία γάμου οι γονείς του πρέπει να το ντύνουν κατάλληλα και να το εμφανίζουν σε μέρη που μπορεί εύκολα να το δει οποιοσδήποτε. Κάθε απόγευμα, αφού το ντύσουν και το στολίσουν, θα πρέπει να το στέλνουν με τις φίλες της για σπορ, θυσίες και γαμήλιες τελετές και έτσι να της δείξουν πώς να προοδεύσει στην κοινωνία – γιατί είναι ένα είδος εμπορεύματος... Θα πρέπει, επίσης, να υποδέχονται με καλά λόγια, φιλικές χειρονομίες τους νέους που έχουν ωραία εμφάνιση και έρχονται με σκοπό να παντρευτούν την κόρη τους, και να την παρουσιάζουν μπροστά τους αφού την προετοιμάσουν κατάλληλα. Μετά απ' αυτό πρέπει να περιμένουν την εύνοια της τύχης και την ημέρα που θα 'ρθουν να ζητήσουν την κόρη τους. Εκείνη τη μέρα, μόλις έρθουν οι προξενήτες, οι γονείς της κοπέλλας θα τους προ-

1. Αδενικός όγκος, σε οποιοδήποτε μέρος του σώματος.

2. Έτσι λέγεται η γυναίκα, οι παλάμες και τα πέλματα της οποίας είναι μονίμως ιδρωμένα.

τείνουν να πλυθούν και να φάνε και μετά θα τους πουν: «το κάθε τι θα γίνει στον καιρό του», δεν θα πρέπει όμως να συμφωνήσουν αμέσως με τις απαιτήσεις του γαμπρού, αλλά ν' αφήσουν το θέμα γι' αργότερα.

Όταν κανείς αποκτήσει μ' αυτό τον τρόπο μια σύζυγο, σύμφωνα με τα έθιμα της χώρας ή με την επιθυμία του, πρέπει να την παντρευτεί σύμφωνα με τις εντολές των Ιερών Γραφών και σύμφωνα με έναν από τους τέσσερις τρόπους γάμου.

Έτσι τελειώνει ο γάμος.

Υπάρχουν, όμως, και μερικές άλλες εκδοχές πάνω σ' αυτό το θέμα, που είναι οι εξής:

«Προκειμένου για κοινωνικές διασκεδάσεις – όπως είναι η σύνθεση ποιημάτων – γάμους, τελετές, κλπ. δεν θα πρέπει να συμμετέχουμε εφ' όσον οι άλλοι είναι ανώτεροι ή κατώτεροί μας, αλλά μόνο αν είναι ίσοι μ' εμάς. Όταν ένας άντρας παντρευτεί μια κοπέλλα και μεταβάλλεται σε υπηρέτη της, αυτό επισύρει την κατακραυγή. Το ίδιο φυσικά ισχύει και για την κοπέλλα. Όταν, όμως, και οι δύο ικανοποιούν ο ένας τον άλλο και οι συγγενείς τους τους σέβονται, τότε η σχέση είναι ομαλή. Γι' αυτό ο άνδρας δεν πρέπει να δημιουργεί σχέσεις ούτε με ανώτερες ούτε με κατώτερές του γυναίκες».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Πώς θα εμπνέει κανείς εμπιστοσύνη σε μία κοπέλλα

Τις πρώτες τρεις μέρες μετά τον γάμο το ζευγάρι πρέπει να κοιμάται στο πάτωμα, απέχοντας από σεξουαλικές απολαύσεις και τρώγοντας φαγητό χωρίς αλάτι και σάλτσες. Τις επόμενες επτά μέρες πρέπει να κάνουν μπάνιο υπό τους ήχους κατάλληλων μουσικών οργάνων, να στολιστούν, να γευματίσουν μαζί και να υποδεχτούν τους συγγενείς και τους φίλους που έρχονται να δουν πώς πάει ο γάμος τους. Αυτό ισχύει για όλες τις κάστες. Την νύχτα της δέκατης μέρας ο άνδρας πρέπει να βρει ένα απόμερο μέρος και να αρχίσει το ερωτικό φλερτ με απαλά λόγια κι έτσι να κερδίσει την εμπιστοσύνη της κοπέλλας.

Μερικοί συγγραφείς λένε ότι για να την κερδίσει δεν πρέπει να της μιλήσει για τρεις μέρες, αλλά οι οπαδοί του Μπαμπχράβια έχουν τη γνώμη ότι αν δεν της μιλήσει τρεις μέρες η κοπέλλα μπορεί να απογοητευθεί και να τον βλέπει σαν άψυχη κολόνα και να τον περάσει για ανίκανο.

Ο Βατσιαγιάνα λέει ότι ο άνδρας πρέπει να την κερδίσει και να της εμπνεύσει εμπιστοσύνη, αλλά στην αρχή να απέχει από σεξουαλικές απολαύσεις. Οι ευαίσθητες γυναίκες θέλουν τρυφερή μεταχείριση στην αρχή, και όταν ο άνδρας τις πλησιάσει δυναμικά συχνά τους δημιουργεί απέχθεια για τη σεξουαλική πράξη και, ακόμη, για το ανδρικό φύλο. Γι' αυτό ο άνδρας πρέπει να πλησιάσει την κοπέλλα σύμφωνα με

τον τρόπο που της αρέσει και να χρησιμοποιήσει μέσα που θα της εμπνεύσουν μεγαλύτερη εμπιστοσύνη.

Αυτά τα μέσα είναι τα εξής:

Πρώτα απ' όλα θα πρέπει να την αγκαλιάσει με τον τρόπο που της αρέσει περισσότερο, γιατί αυτό δεν κρατάει πολλή ώρα.

Θα την αγκαλιάσει με το πάνω μέρος του σώματός του, γιατί αυτό είναι ευκολότερο και απλότερο. Αν το κορίτσι είναι ενήλικο ή αν ο άνδρας την γνωρίζει αρκετό καιρό, μπορεί να την αγκαλιάσει κάτω απ' το φως ενός φαναριού, αλλά αν δεν την γνωρίζει καλά ή αν είναι ανήλικη, πρέπει να την αγκαλιάσει στο σκοτάδι.

Όταν το κορίτσι δέχεται το αγκάλιασμα, ο άνδρας πρέπει να της βάλει στο στόμα φύλλα πιπεριάς, ενώ αν δεν το δέχεται θα πρέπει να την πείσει με πειστικά λόγια, ικεσίες, όρκους και γονατίζοντας στα πόδια της – γιατί είναι παγκόσμιος κανόνας, όσο ντροπαλή ή θυμωμένη κι αν είναι μια γυναίκα, ποτέ δεν βλέπει με κακό μάτι την υπόκλιση ενός άνδρα. Όταν της δίνει φύλλα της πιπεριάς πρέπει να την φιλήσει απαλά στο στόμα χωρίς να κάνει πολύ θόρυβο. Όταν το καταφέρει αυτό πρέπει να την κάνει να μιλήσει και να της κάνει ερωτήσεις για ορισμένα πράγματα που ξέρει ή υποκρίνεται ότι δεν τα γνωρίζει και τα οποία μπορούν ν' απαντηθούν με λίγα λόγια.

Αν εκείνη δεν του μιλήσει, δεν πρέπει να την τρομάξει, αλλά να την ρωτήσει πάλι τα ίδια με πειστικό τρόπο. Αν εκείνη εξακολουθεί να μην μιλάει, θα την παροτρύνει να του δώσει μιαν απάντηση, γιατί, όπως λέει ο Γκοτακαμούκα, «όλα τα κορίτσια ακούνε όσα τους λένε οι άνδρες, αλλά μερικές φορές δεν βγάζουν λέξη».

Όταν την πιέσει φορτικά, η κοπέλλα θ' απαντήσει κουνώντας το κεφάλι, αλλά αν τη μαλλώσει μπορεί να μην κάνει ούτε αυτό. Όταν ο άνδρας τη ρωτήσει αν τον θέλει κι αν τον αρέσει, εκείνη πρέπει να μείνει σιωπηλή για πολλή ώρα, κι όταν την πιέσει ν' απαντήσει πρέπει να του δώσει ευνοϊκή απάντηση μ' ένα κούνημα του κεφαλιού. Αν ο άνδρας γνωρίζει

την κοπέλλα από πριν, πρέπει να της μιλήσει σαν να είναι φίλοι. Σ' αυτήν την περίπτωση το κορίτσι πρέπει να χαμογελάσει με σκυμένο το κεφάλι, γιατί αν αρχίσει να μιλάει περισσότερο απ' όσο πρέπει, ο άνδρας θα την κατσαδιάσει και θα την μαλλώσει.

Αν η κοπέλλα έχει εξοικειωθεί με τον άνδρα, θα πρέπει, χωρίς να του πει τίποτε, να τοποθετήσει κοντά του φύλλα πιπεριάς, την αλοιφή και τη γιρλάντα που μπορεί να της ζητήσει. Ενώ κάνει αυτό, εκείνος πρέπει να αγγίξει με τα δάχτυλά του το στήθος της, κι αν αυτή τον εμποδίσει εκείνος θα της πει: «Αν με αγκαλιάσεις δεν θα το ξανακάνω», και να της ζητήσει να τον αγκαλιάσει. Ενώ εκείνη τον αγκαλιάζει, θα της χαϊδεύει όλο το σώμα. Σιγά–σιγά πρέπει να την πάρει στην αγκαλιά του και να προσπαθήσει να αποκτήσει την εμπιστοσύνη της και αν εκείνη δεν υποχωρεί να τη φοβερίσει λέγοντάς της: «Θ' αφήσω τα σημάδια των νυχιών και των δοντιών μου στα χείλη σου και στο κορμί σου, θα κάνω το ίδιο και στο δικό μου και θα πω στους φίλους μου ότι εσύ το έκανες. Τι θα πεις μετά;»

Μ' αυτόν και μ' άλλους τρόπους μπορεί να την κερδίσει.

Την δεύτερη και την τρίτη νύχτα, όταν η εμπιστοσύνη της θα έχει μεγαλώσει, θα την χαϊδέψει και θα την φιλήσει σ' ολόκληρο το σώμα· θα βάλει τα χέρια του στους μηρούς της και θα τους χαϊδέψει, και, αν το καταφέρει, θα την χαϊδέψει επίσης στη ρίζα των μηρών της. Αν θελήσει εκείνη να τον εμποδίσει, θα της πει: «Μα τι κακό βλέπεις;» και θα την πείσει να του το επιτρέψει. Αφού κάνει κι αυτό το βήμα, θα χαϊδέψει τα κρυφά της σημεία· θα της λύσει τη ζώνη και τον φιόγγο του φουστανιού της, θα σηκώσει το μεσοφόρι της, και θα χαϊδέψει τις άκρες των γυμνών μηρών της. Όλ' αυτά θα γίνουν με διάφορες προφάσεις, αλλά δεν πρέπει να επιχειρήσει ακόμα πραγματική συνουσία. Μετά θα της μάθει τα «εξηντατέσσερα μέρη», και τα της εξομολογηθεί πόσο την αγαπά, πόσα όνειρα κι ελπίδες έπλαθε τόσον καιρό για κείνην. Θα της υποσχεθεί πως θα της μείνει πιστός και θα διασκεδάσει κάθε έγνοια της, για ύπαρξη τυχόν αντιζήλου. Τέλος, αφού

κατανικήσει την συστολή της, θα την κάνει δική του δίχως να την φοβίσει. Αυτά, λοιπόν, για το πώς θα κερδίσει ο άντρας την εμπιστοσύνη ενός κοριτσιού. Υπάρχουν, ακόμη, και τα εξής εδάφια για το ίδιο ζήτημα:

«Όταν ένας άντρας ενεργεί σύμφωνα με τις διαθέσεις της κοπέλλας, πρέπει να προσπαθήσει να την πλησιάσει κατά τρόπον, ώστε και να τον αγαπήσει και εμπιστοσύνη να του δείξει. Αυτό, βέβαια, δεν γίνεται ούτε με την άμετρη υποχωρητικότητα στις αιτιάσεις της κοπέλλας, ούτε αγνοώντας τες πλήρως: χρειάζεται η μέση οδός. Όποιος ξέρει και ν' αγαπά τις γυναίκες, και να τις σέβεται και εμπιστοσύνη να τους εμπνέει, αυτός αποτελεί σίγουρα και της δικής τους αγάπης αντικείμενο. Όποιος αγνοεί την κοπέλλα, θεωρώντας την πολύ συνεσταλμένη, προκαλεί την περιφρόνησή της: θα τον θεωρήσει ένα κτήνος, που δεν ξέρει πώς να κερδίσει την καρδιά μιας γυναίκας. Ακόμη περισσότερο, αν κάνει με τη βία δική του την κοπέλλα, αδιαφορώντας για τα σκιρτήματα της καρδιάς της, θα την δει να γίνεται νευρική, ανήσυχη, απογοητευμένη, ενώ σε λίγο θ' αρχίσει να μισεί τον άντρα που την χάρηκε. Και εφόσον η αγάπη της δεν βρίσκει κατανόηση ή ανταπόκριση, θα φτάσει ή να μισήσει συλλήβδην το άλλο φύλο ή, αν μισήσει μόνο τον άντρα της, θα καταφύγει σε άλλους άντρες»[1].

1. Η παρατήρηση αυτή έδωσε τροφή σε πολλά σχετικά μυθιστορήματα της εποχής εκείνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Το φλερτ και η εκδήλωση των αισθημάτων με συμβολικές χειρονομίες και πράξεις

Ένας φτωχός άνδρας που έχει πολλά προτερήματα, ένας άνδρας που κατάγεται από φτωχή οικογένεια και έχει μέτρια προτερήματα, ένα γείτονας που έχει καλή υγεία και ένας που βρίσκεται κάτω απ' τον έλεγχο του πατέρα του, της μητέρας του και των αδελφών του δεν πρέπει να παντρεύεται χωρίς να προσπαθήσει να κάνει το κορίτσι να τους αγαπήσει και να τους εκτιμήσει. Έτσι, ένα αγόρι που ζει χωριστά από τους γονείς του, στο σπίτι του θείου του, πρέπει να προσπαθήσει να κερδίσει την κόρη του ή κάποιο άλλο κορίτσι, έστω και αν πρόσφατα έχει αρραβωνιαστεί με άλλον. Και αυτός ο τρόπος κατάκτησης ενός κοριτσιού είναι άμεμπτος, λέει ο Γκοτακαμούκα, γιατί και μ' αυτόν μπορεί να αποκτήσει την Ντάρμα όπως και με οποιονδήποτε άλλον τρόπο γάμου.

Όταν, λοιπόν, ένα αγόρι αρχίσει να φλερτάρει μ' αυτόν τον τρόπο το κορίτσι που αγαπάει, πρέπει να περνάει την ώρα του μαζί του και να το διασκεδάζει με διάφορα παιχνίδια που ταιριάζουν στην ηλικία τους: θα μαζεύουν λουλούδια, θα φτιάχνουν γιρλάντες, θα υποδύονται μια φανταστική οικογένεια, θα ψήνουν διάφορα φαγητά, θα παίζουν ζάρια, χαρτιά, πεντόβολα, το παιχνίδι των έξη κοχυλιών – ό,τι παιχνίδι συνηθίζεται, τέλος πάντων, σ' εκείνον τον τόπο ή αρέσει στο κορίτσι. Μπορεί, ακόμη, το αγόρι να οργανώνει συντροφιές και να παίζουν όλοι μαζί κρυφτό, να κρύβουν αντικείμενα

μέσα στα στάχυα και να ψάχνουν να τα βρουν, να κάνουν γυμναστικές ασκήσεις και άλλα πολλά – πάντοτε, όμως, με τη συντροφιά της κοπέλλας, των φίλων του και των δούλων της. Πρέπει, επίσης να δείχνει ο νέος εύνοια για όποια γυναίκα θεωρεί η κοπέλλα άξια εμπιστοσύνης, και θα κοιτάξει να δημιουργήσει καινούργιες γνωριμίες. Πάνω απ' όλα δε, πρέπει να κερδίσει, με την ευγένεια, τη χάρη και την εξυπηρετικότητά του, την συμπάθεια της κόρης της παραμάνας της αγαπημένης του: αν την έχει με το μέρος του, όχι μόνο δεν θα του δημιουργήσει προβλήματα, αλλά θα τον βοηθήσει στην ένωσή του με την κοπέλλα. Κι έπειτα, ξέροντας τα χαρίσματά του, δεν θα πάψει να τον παινεύει στους γονείς και τους συγγενείς της κοπέλλας, και μάλιστα χωρίς να της το ζητήσει κανείς.

Έτσι, λοιπόν, ο άνδρας πρέπει να κάνει οτιδήποτε ευχαριστεί την κοπέλλα και να της παίρνει ό,τι επιθυμεί. Μπορεί έτσι να της προσφέρει πράγματα που δύσκολα αποκτούν άλλα κορίτσια. Μπορεί να της πάρει μια πολύχρωμη μπάλλα και άλλα περίεργα πράγματα – κούκλες φτιαγμένες από πανί, ξύλο, κέρατο βουβάλου, ελεφαντόδοντο, κερί, ζυμάρι, ή πηλό.

Επίσης, μπορεί να της χαρίσει μαγειρικά σκεύη ή αγάλματα από ξύλο, δύο πρόβατα ή κατσίκα. Ακόμη μπορεί να της χαρίσει ένα ναό από πηλό ή μπαμπού ή ξύλο, αφιερωμένο σε κάποια θεότητα, ή ένα κλουβί για παπαγάλους ή άλλα πτηνά, κανάτες με κομψά σχήματα, μηχανές ραντίσματος, κιθάρες, κορνίζες, σκαμνάκια, αλοιφές, κλπ. Αυτά τα δώρα μπορεί να τα προσφέρει όποτε νάναι, και κυρίως όταν την συναντά δημοσίως. Με λίγα λόγια, πρέπει να προσπαθήσει με κάθε τρόπο να την κάνει να τον βλέπει σαν τον άνθρωπο που μπορεί να κάνει το παν γι' αυτήν.

Κατόπιν θα πρέπει να την πείσει να τον συναντήσει σε κάποιον ιδιωτικό χώρο και να της εξηγήσει ότι ο λόγος για τον οποίο της δίνει αυτά τα δώρα κρυφά είναι ότι φοβάται μην ενοχληθούν οι γονείς της ή οι δικοί του· θα μπορούσε να προσθέσει, επίσης, ότι τα δώρα του τα ζήλεψαν πολλοί. Αν

αρχίσουν να διαφαίνονται σημάδια της αγάπης της, θα της διηγηθεί διάφορες διασκεδαστικές ιστορίες, αν εκφράσει εκείνη την επιθυμία να ακούσει. Αν της αρέσουν οι ταχυδακτυλουργίες, θα της κάνει μερικά τέτοια κόλπα. Αν αγαπάει τη μουσική και το τραγούδι, θα της παίζει εκείνος. Αν τύχει καμιά φορά να πάνε σε πανηγύρι ή φεγγαρόλουστες γιορτές, ή γυρίζει εκείνη σπίτι της μετά από απουσία λίγων ημερών, θα της χαρίσει λουλούδια, σκουλαρίκια ή κρίκους – μόνο σ' αυτές τις περιπτώσεις κάνουν τέτοια δώρα.

Θα πρέπει επίσης να διδάξει στην κόρη της νταντάς του κοριτσιού και τους εξήντα τέσσερις τρόπους ευχαρίστησης που χρησιμοποιούνται από τους άνδρες, και θα πρέπει επίσης να την ενημερώσει για τη μεγάλη του δεξιοτεχνία στην τέχνη της σεξουαλικής απόλαυσης. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να φορά ένα ωραίο ένδυμα, και να έχει όσο το δυνατόν καλύτερη εμφάνιση, γιατί στις νεαρές γυναίκες αρέσει οι άνδρες που ζουν μαζί τους να είναι ωραίοι, ευχάριστοι και ωραία ντυμένοι. Όσον αφορά αυτό που λέγεται ότι αν και οι γυναίκες ερωτεύονται δεν κάνουν όμως καμία προσπάθεια οι ίδιες να κερδίσουν το αντικείμενο της αρεσκείας τους, είναι απλώς λόγια.

Τώρα, ένα κορίτσι πάντα δείχνει την αγάπη του, με εμφανή σημάδια και πράξεις, όπως τα ακόλουθα: ποτέ δεν κοιτάζει τον άνδρα κατά πρόσωπο και κοκκινίζει όταν αυτός την κοιτάζει έτσι: μερικές φορές, κάτω από ορισμένες συνθήκες, του δείχνει τα άκρα της, τον κοιτάζει κρυφά αν και αυτός έχει φύγει από δίπλα της, σκύβει το κεφάλι όταν την ρωτά κάτι, και απαντά με όχι ευδιάκριτες λέξεις και ημιτελείς προτάσεις, απολαμβάνει την παρέα του για αρκετό διάστημα, μιλά στις υπηρέτριές της σε ιδιαίτερο τόνο, με την ελπίδα ότι θα τραβήξει την προσοχή του, όταν αυτός βρίσκεται σε κάποια απόσταση, δεν θέλει να φύγει από το μέρος όπου βρίσκεται και κείνος, με διάφορες κινήσεις στρέφει την προσοχή του σε διαφορετικά πράγματα, του διηγείται ιστορίες πολύ αργά ώστε να μπορεί να συνεχίσει να συζητά μαζί του για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, φιλά και αγκαλιάζει ένα παιδί που

κάθεται στα γόνατά της, μπροστά του, σχεδιάζει διακοσμητικά σημάδια στα μέτωπα των υπηρετριών της, κινείται σωστά και χαριτωμένα όταν οι υπηρέτριές της συζητούν μαζί της παρουσία του αγαπημένου της, εκμυστηρεύεται στους φίλους του αγαπημένου της, τους σέβεται και τους υπακούει, δείχνει ευγένεια στους υπηρέτες τους, συζητά μαζί τους και τους ζητά να κάνουν δουλειές γι' αυτήν σαν να ήταν αυτή η κυρία τους και τους ακούει προσεχτικά όταν διηγούνται ιστορίες σχετικά με τον αγαπημένο της σε κάποιον άλλο, μπαίνει στο σπίτι του όταν της ζητείται αυτό από την κόρη της νταντάς της, και με την βοήθειά της καταφέρνει να συζητήσει και να παίξει μαζί του, αποφεύγει να την δει ο αγαπημένος της όταν δεν είναι ντυμένη και στολισμένη, του δίνει μέσω της φίλης της το σκουλαρίκι της, το δαχτυλίδι της ή γιρλάντες λουλουδιών που ίσως αυτός έχει ζητήσει να δει: πάντα φορά κάτι που της έχει δώσει ο ίδιος, αντιδρά όταν οι γονείς της της αναφέρουν κάποιον άλλο γαμπρό, και δεν κάνει παρέα με τους φίλους αυτού του γαμπρού ή μ' αυτούς που τον υποστηρίζουν.

Υπάρχουν μερικά αποφθέγματα γι' αυτό το θέμα τα εξής:

«Ένας άνδρας που έχει δει και αντιληφθεί τα αισθήματα του κοριτσιού προς αυτόν, και που έχει προσέξει τα εμφανή σημάδια και κινήσεις μέσω των οποίων αυτά τα αισθήματα εκφράζονται, πρέπει να κάνει τα πάντα, μέσα στις δυνατότητές του, για να επιτύχει μια ένωση μαζί της. Πρέπει να κερδίσει ένα νεαρό κορίτσι με σπορ παιδικής ηλικίας, ένα μεγαλύτερο κορίτσι με την δεξιοτεχνία του στις τέχνες και ένα κορίτσι που τον αγαπά, συζητώντας και κάνοντας παρέα με ανθρώπους που αυτή εμπιστεύεται».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Πράγματα τα οποία γίνονται μόνον από τον άνδρα, για την κατάκτηση της κοπέλλας. Επίσης τι πρέπει να κάνει η κοπέλλα για να κερδίσει έναν άνδρα και να τον κάνει δικό της

Τώρα, όταν η κοπέλλα αρχίζει να δείχνει την αγάπη της με εμφανή σημάδια και κινήσεις, όπως περιγράφεται στο τελευταίο κεφάλαιο, ο αγαπημένος της πρέπει να προσπαθήσει να την κερδίσει ολοκληρωτικά με διάφορους τρόπους και μέσα, όπως τα παρακάτω:

Όταν ασχολείται μαζί της με κάποιο σπορ ή παιγνίδι πρέπει εσκεμμένα να της πιάσει το χέρι. Πρέπει να χρησιμοποιήσει διάφορους τρόπους εναγκαλισμού μαζί της, όπως το ανάλαφρο αγκάλιασμα, και άλλα που ήδη έχουμε περιγράψει στα προηγούμενα κεφάλαια. Θα της δείξει τίποτα ανθρωπάκια, σκαλισμένα στον κορμό κάποιου δέντρου. Στη θάλασσα, θα βουτάει από κάποια απόσταση και θα βγαίνει στην επιφάνεια κοντά της. Θα τον γοητεύει η καινούργια φυλλωσιά των δέντρων, ο ήλιος και τα λουλούδια. Θα της πει τι τραβάει γι' αυτήν. Θα της διηγηθεί ένα όμορφο όνειρο που είδε με άλλες γυναίκες. Σε συγκεντρώσεις ή γλέντια της κάστας τους, όποτε τύχει να συναντηθούν, θα καθήσει δίπλα της, θα την αγγίζει με οποιοδήποτε πρόσχημα και, πατώντας ελαφρά το πόδι της με το δικό του, θα της χαϊδέψει τα δάχτυλα και θα πιέσει

τις άκρες των νυχιών της. Αν τα καταφέρει μέχρις εδώ, θα προσπαθήσει να χαϊδέψει το πόδι της με το χέρι του και να επαναλάβει το ίδιο. Κάθε φορά που θα της δίνει ή θα παίρνει κάτι από τα χέρια της, η στάση του και οι ματιές του πρέπει να εκφράζουν το μέγεθος του έρωτά του.

Θα την ραντίσει με το νερό που θα του δώσουν για να βρέξει το στόμα του· άν βρεθεί μόνος μαζί της σε κάποιο μοναχικό μέρος ή στο σκοτάδι, πρέπει να κάνει έρωτα μαζί της και να της πει την αληθινή σκέψη του χωρίς να την φοβίσει κατά οποιονδήποτε τρόπο.

Όποτε κάθεται μαζί της στο ίδιο κάθισμα ή στο κρεβάτι πρέπει να της λέει: «Έχω κάτι προσωπικό να σου πω» και τότε, όταν αυτή έλθει να το ακούσει σε ένα απόμερο μέρος, πρέπει να της εκφράσει την αγάπη του με τους τρόπους του περισσότερο και χάδια, παρά με λόγια. Όταν μάθει τα αισθήματά της προς αυτόν, τότε πρέπει να προσποιηθεί ότι είναι άρρωστος και να την κάνει έτσι να έλθει σπίτι του για να του μιλήσει. Εκεί θα της κρατήσει το χέρι με σημασία και θα το βάλει πάνω στα μάτια και το μέτωπό του· θα κάνει τάχα πως χρειάζεται κάποιο φάρμακο, και θα την παρακαλέσει να το φτιάξει μόνη της με τούτα τα λόγια: «δική σου δουλειά είναι αυτή – δική σου, και κανενός άλλου». Όταν θα πρέπει να φύγει, να την αφήσει - θα την παρακαλέσει, όμως, να ξανάρθει να τον δει. Η ψευτοαρρώστια αυτή πρέπει να συνεχιστεί για τρεις μέρες και τρεις νύχτες. Μετά, όταν θ' αρχίσει να τον επισκέπτεται συχνά, εκείνος πρέπει να δημιουργεί μεγάλες συζητήσεις μαζί της, γιατί, όπως λέει και ο Γκοτακαμούκα, «όσο κι αν ένας άνδρας αγαπά μια κοπέλλα, δεν θα πετύχει ποτέ να την κερδίσει παρά μόνον μετά από ένα κάρρο λόγια». Τελικά όταν ο άνδρας κερδίσει την κοπέλλα ολοκληρωτικά, μπορεί να αρχίσει να διασκεδάζει μαζί της. Όσον αφορά αυτό που λέγεται – ότι οι γυναίκες είναι πιο χαλαρές απ' ό,τι συνήθως το βράδυ, στο σκοτάδι, και επιθυμούν την επαφή περισσότερο αυτές τις ώρες και τότε δεν αντιστέκονται στους άνδρες και πρέπει μόνον αυτές τις ώρες να τις απολαμβάνει κανείς – αυτά είναι λόγια του αέρα.

Όταν είναι αδύνατο για τον άνδρα να συνεχίσει τις προσπάθειες μόνος του, πρέπει να ζητήσει τη βοήθεια της κόρης της νταντάς ή κάποιας φίλης, με την οποία η κοπέλλα συζητά, να καταφέρει να έλθει σ' αυτόν χωρίς να γνωρίζει τα σχέδιά του, οπότε πρέπει να προχωρήσει με τον τρόπο που έχουμε περιγράψει πιο πάνω. Ή πρέπει από την αρχή να στείλει την υπηρέτριά του να ζήσει με την κοπέλλα σαν φίλη της και κατόπιν αρχίζει να την κερδίζει με την βοήθειά της.

Τελικά, όταν καταλάβει τα αισθήματά της από τις κινήσεις της και την συμπεριφορά της προς αυτόν στις θρησκευτικές τελετές, σε γάμους, πανηγύρια, γιορτές, θέατρα, λαϊκές συγκεντρώσεις, και άλλες παρόμοιες περιπτώσεις, πρέπει να αρχίσει να διασκεδάζει μαζί της όταν είναι μόνη, διότι ο Βατσιαγιάνα λέει, ότι οι γυναίκες όταν βρεθούν σε κατάλληλο χώρο και χρόνο δεν εγκαταλείπουν τους εραστές τους.

Όταν μια κοπέλλα με καλά στοιχεία και σωστή ανατροφή – αν και κατάγεται από ταπεινή οικογένεια, ή οικογένεια που έχει πτωχεύσει και δεν είναι επιθυμητή από τους ίσους της, ή μια ορφανή κοπέλλα, ή εγκαταλελειμένη από γονείς, αλλά που τηρεί τους κανόνες των γονιών της και της τάξης της – επιθυμεί να κάνει τον γάμο της όταν φτάσει στην κατάλληλη ηλικία, μια τέτοια κοπέλλα πρέπει να προσπαθήσει να κερδίσει κάποιον δυνατό και ωραίον άνδρα, ή ένα άτομο το οποίο πιστεύει ότι θα την παντρευτεί λόγω της αδυναμίας του σ' αυτήν, έστω ακόμα και χωρίς την συγκατάθεση των γονιών του.

Πρέπει να το κάνει με τέτοιο τρόπο που θα την κάνει αγαπητή στο άτομο αυτό, καθώς επίσης και συναντώντας το πιο συχνά. Το ίδιο το κορίτσι πρέπει να προσπαθήσει να βρεθεί μόνο με τον αγαπημένο του σε κάποιο ήσυχο μέρος, και σε εξαιρετικές περιπτώσεις να του δίνει λουλούδια, καρπούς μπέτελ, φύλλα μπέτελ και αρώματα. Πρέπει επίσης να του δείξει την δεξιοτεχνία της στις τέχνες, στο λούσιμο, στο ξύσιμο και την πίεση με τα νύχια. Πρέπει επίσης να συζητά μαζί του θέματα που του αρέσουν και τρόπους και μέσα για να κερδίσει κανείς την προσοχή και αγάπη ενός κοριτσιού.

Αλλά οι παλιοί συγγραφείς λένε ότι αν και μια κοπέλλα αγαπά έναν άνδρα πολύ, δεν πρέπει να του προσφέρει τον εαυτό της, ή να κάνει τα πρώτα βήματα, γιατί η κοπέλλα που το κάνει χάνει την αξιοπρέπειά της και δίνει το δικαίωμα να την κοροϊδέψουν και να την διώξουν. Αλλά όταν ο άνδρας δείχνει επιθυμία να διασκεδάσει μαζί της, πρέπει να είναι αρεστή σ' αυτόν, και δεν πρέπει να δείξει καμιά αλλαγή στην συμπεριφορά της όταν την αγκαλιάζει· πρέπει να δεχτεί όλα τα δείγματα της αγάπης του σαν να μην ξέρει τι σκέφτεται ο άνδρας.

Όταν,όμως, προσπαθήσει να την φιλήσει πρέπει να αντισταθεί, όταν την προκαλεί να κάνουν έρωτα πρέπει να τον αφήσει να αγγίξει μόνον τα απόκρυφα σημεία της με σχετική δυσκολία. Έστω κι αν την πιέσει, αυτή δεν πρέπει να δώσει τον εαυτό της με τη θέλησή της, αλλά πρέπει να αντισταθεί στις προσπάθειές του να την αποκτήσει. Μόνον όταν είναι σίγουρη ότι είναι ειλικρινά αγαπητή, και ο αγαπημένος της της είναι πράγματι αφοσιωμένος, και δεν θα αλλάξει στάση, τότε πρέπει να του δοθεί και να τον πείσει να την παντρευτεί σύντομα. Όταν χάσει την παρθενιά της και μετά, πρέπει να το συζητήσει με τους έμπιστους φίλους της. Εδώ τελειώνουν οι προσπάθειες της κοπέλλας να κερδίσει έναν άνδρα.

Υπάρχουν επίσης μερικά ρητά πάνω στο θέμα: «Μια κοπέλλα, την οποία ζητούν πολλοί, πρέπει να παντρευτεί τον άνδρα που αυτή αρέσει, και αυτόν που πιστεύει ότι θα της είναι πιστός, και ικανός να της δώσει απολαύσεις. Αλλά όταν, λόγω της επιθυμίας του πλούτου, ένα κορίτσι παντρευτεί από τους γονείς της με πλούσιο άνδρα χωρίς να λαμβάνει υπ' όψην της τον χαρακτήρα ή την εμφάνιση του γαμπρού, ή όταν την δώσουν σ' έναν άνδρα που έχει διάφορες γυναίκες, ποτέ δεν συνδέεται με τον άνδρα, έστω κι αν αυτός έχει καλά στοιχεία, υπακούει στις επιθυμίες της, είναι δραστήριος, δυνατός και πλούσιος και έτοιμος να την ευχαριστήσει με οποιονδήποτε τρόπο. Ένας σύζυγος που είναι υπάκουος, αλλά κύριος του εαυτού του, έστω κι αν είναι φτωχός και όχι ω-

ραίος, είναι καλύτερος από κάποιον άλλο που είναι κοινός για πολλές γυναίκες αν και είναι ωραίος και ελκυστικός. Οι σύζυγοι των πλουσίων ανδρών, όταν υπάρχουν πολλές σύζυγοι, γενικά δεν είναι δεμένες με τον σύζυγό τους, δεν τους εμπιστεύονται, και, αν και παίρνουν όλες τις φαινομενικές απολαύσεις της ζωής, παρ' όλα αυτά πηγαίνουν με άλλους άνδρες. Ένας άνδρας χαμηλής πνευματικής στάθμης που έχει ξεπέσει από την κοινωνική του θέση, και που ταξιδεύει πολύ, δεν πρέπει να παντρευτεί, ούτε αυτός που έχει πολλές γυναίκες και παιδιά, ή αυτός που είναι αφοσιωμένος στα σπορ και τα χαρτιά και έρχεται στη γυναίκα του μόνον όταν του αρέσει. Εξ άλλου, για μια κοπέλλα, ο αληθινός σύζυγος είναι αυτός που έχει στοιχεία αρεστά σ' αυτήν, και μόνο τέτοιος σύζυγος απολαμβάνει κυριαρχία επάνω της, γιατί αυτός είναι ο σύζυγος της αγάπης της».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Διάφοροι τύποι γάμων[1]

Όταν μια κοπέλλα δεν μπορεί να συναντήσει τον αγαπημένο της μόνη της, πρέπει να του στείλει την κόρη της νταντάς της εφόσον της έχει εμπιστοσύνη, και την έχει προηγουμένως κατατοπίσει σχετικά. Βλέποντας τον άνδρα, η κόρη της νταντάς κατά τη διάρκεια της συζήτησης να του περιγράψει την ευγενική καταγωγή, την καλή κατάσταση, την ομορφιά, τα ταλέντα, την δεξιοτεχνία, την γνώση της ανθρώπινης φύσης και στοργής της κοπέλλας, με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην τον αφήσει να υποθέσει ότι έχει σταλεί από κείνην, και να γεννήσει έτσι αγάπη για την κοπέλλα στην καρδιά του άντρα.

Η ίδια πάλι θα μιλάει στην κοπέλλα για τα πολλά χαρίσματα του άντρα, και ειδικά για όσα ξέρει ότι την συγκινούν περισσότερο. Θα της μιλάει, επίσης, με δυσφορία για τους άλλους υποψήφιους, θα τους επικρίνει για την φιλαργυρία και αδιακρισία των γονιών τους και την αστάθεια του χαρακτήρα τους. Θα της πει παραδείγματα άλλων γυναικών, παλαιοτέρων εποχών (της Σακουντάλα, για παράδειγμα, και άλ-

1. Αυτές οι μορφές γάμου διαφέρουν από τους τέσσερις τύπους που περιγράψαμε στο Κεφάλαιο Ι. Χρησιμοποιούνται μόνο όταν η κοπέλλα κατακτάται με κάποιον από τους τρόπους που περιγράψαμε στα Κεφάλαια ΙΙΙ και ΙV.

λων), που παντρεύτηκαν κάποιον της δικής τους κάστας και επιλογής και έζησαν ευτυχισμένες στο περιβάλλον τους. Θα της πει και για άλλες, που παντρεύτηκαν πλούσιους και μπήκαν σε μεγάλες οικογένειες, που ταλαιπωρήθηκαν από τις άλλες συζύγους, έγιναν δύστροπες και δυστυχισμένες και, τελικά, της παράτησαν. Θα της μιλά, ακόμη, για την καλή τύχη, την σταθερή ευτυχία, την αγνότητα, την υπακοή και την αφοσίωση του νέου. Κι αν η κοπέλλα τον ερωτευτεί, η κόρη της παραμάνας της θα προσπαθήσει να διώξει την ντροπαλοσύνη της, να διαλύσει τους φόβους και τις έγνοιες της, για τυχόν ατυχία που θα μπορούσε να της φέρει αυτός ο γάμος. Η κόρη της παραμάνας, με δυο λόγια, θα παίξει το ρόλο της μεσίτρας, πληροφορώντας την κοπέλλα για όσα ξέρει, για την αγάπη του νέου, για τα μέρη που συχνάζει, για τις προσπάθειές του να την συναντήσει. Θα της λέει συχνά: «Να δεις που θάναι καλύτερα νάρθει ο καλός σου και να σ' αρπάξει ξαφνικά».

Τρόποι γάμου

Όταν πια δοθεί ολοκληρωτικά η κοπέλλα στον άντρα και του φέρεται ανοιχτά, σαν σύζυγός του, θα πρέπει να ζητήσει εκείνος να του φέρουν φωτιά από το σπίτι κάποιου βραχμάνου. Θα σπείρει πρώτα στο χώμα το χόρτο Κούσα, θα προσφέρει μια θυσία στη φωτιά και θα παντρευτεί την κοπέλλα κατά τις επιταγές του θρησκευτικού νόμου. Θα πρέπει έπειτα να ενημερώσει και τους γονείς του, γιατί, κατά την άποψη των παλαιών συγγραφέων, ένας γάμος που τελέστηκε επίσημα μπροστά στην φωτιά δεν μπορεί μετά να ακυρωθεί.

Μετά την τελετή του γάμου, οι συγγενείς του άνδρα πρέπει σιγά-σιγά να μάθουν το γεγονός και οι συγγενείς του κοριτσιού πρέπει επίσης να ενημερωθούν γι' αυτό, με τέτοιον τρόπο ώστε να συγκατατεθούν στο γάμο και να παραβλέψουν τον τρόπο με τον οποίον έγινε· μετά πρέπει να συμφιλιωθούν με όμορφα δώρα και φιλική συμπεριφορά. Έτσι πρέπει να παντρευτεί την κοπέλλα ένας άντρας, κατά τον τρόπο Γκαντάρβα.

Όταν η κοπέλλα δεν μπορεί να αποφασίσει, ή δεν εκδηλώνει την διάθεσή της να παντρευτεί, ο άνδρας πρέπει να την αποκτήσει με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

1) Στην κατάλληλη περίπτωση, και κάτω από κάποια δικαιολογία, πρέπει με την βοήθεια κάποιας φίλης της με την οποία γνωρίζεται εκείνη πολύ καλά και την εμπιστεύεται και είναι επίσης γνωστή στην οικογένεια της κοπέλλας, να την φέρει απροσδόκητα στο σπίτι και τότε να φέρει την φωτιά από το σπίτι κάποιου Βραχμάνου και να συνεχίσει όπως έχει περιγραφεί προηγούμενα.

2) Όταν κοντεύει ο γάμος του κοριτσιού με κάποιον άλλο, ο άνδρας πρέπει να δυσφημήσει τον μελλοντικό σύζυγο όσο το δυνατό περισσότερο στην μητέρα του κοριτσιού και κάνοντάς την να έλθει σε κάποιο γειτονικό σπίτι με την συγκατάθεση της μητέρας της, πρέπει να φέρει φωτιά από το σπίτι κάποιου Βραχμάνου και να συνεχίσει όπως παραπάνω.

3) Ο άνδρας πρέπει να γίνει καλός φίλος του αδελφού της κοπέλλας, ο αδελφός να είναι της ίδιας ηλικίας μ' αυτόν, και συνηθισμένος στις παλλακίδες και στις μηχανορραφίες με τις γυναίκες των άλλων, να τον βοηθά σε τέτοια θέματα, και να του δίνει περιστασιακά δώρα. Τότε πρέπει να του μιλήσει για την μεγάλη του αγάπη για την αδερφή του, σαν νεαροί άνδρες που μπορούν να θυσιάσουν ακόμα και την ζωή τους για χάρη όσων είναι της ίδιας ηλικίας, συνηθειών και συμπεριφοράς, όπως αυτοί. Κατόπιν πρέπει φέρει με την βοήθεια του αδερφού την κοπέλλα σε ένα ασφαλές μέρος και, έχοντας φέρει φωτιά από το σπίτι κάποιου Βραχμάνου, να συνεχίσει όπως έχει ήδη περιγραφεί.

4) Ο άνδρας σε κάποια γιορτή, πρέπει να πείσει την κόρη της νταντάς να δώσει στην κοπέλλα κάποια ναρκωτική ουσία, και κατόπιν να καταφέρει να την πάει σε κάποιο μέρος ασφαλές με την πρόφαση κάποιας δουλειάς και εκεί, έχοντας απολαύσει την κοπέλλα πριν συνέρθει από την νάρκωση, πρέπει να φέρει φωτιά από το σπίτι κάποιου Βραχμάνου και να συνεχίσει όπως προηγουμένως έχει περιγραφεί.

5) Ο άνδρας πρέπει με την συμπαράσταση της κόρης της

ντάς να μεταφέρει το κορίτσι από το σπίτι του ενόσω κοιμάται και, έχοντας διασκεδάσει μαζί της πριν συνέλθει από τον ύπνο της, πρέπει να φέρει φωτιά από το σπίτι κάποιου Βραχμάνου και να συνεχίσει όπως ήδη έχει περιγραφεί.

6) Όταν η κοπέλλα πάει στον κήπο ή σε κάποιο χωριό εκεί κοντά, ο άνδρας πρέπει με τους φίλους του, να πέσουν πάνω στους φύλακές της και σκοτώνοντας ή εκφοβίζοντάς τους, να την πάρει παρά την θέλησή της και να προχωρήσει όπως και παραπάνω.

Υπάρχουν ρητά στο θέμα, τα εξής:

«Σ' όλους τους τρόπους γάμου που έχουν περιγραφεί σ' αυτό το κεφάλαιο, αυτός που προηγείται είναι καλύτερος από αυτόν που ακολουθεί λόγω του ότι συμφωνεί περισσότερο με τις επιταγές της θρησκείας, και έτσι μόνον όταν είναι αδύνατο να εφαρμοσθεί ο πρώτος τότε εφαρμόζονται οι άλλοι.

»Όπως το φρούτο όλων των σωστών γάμων είναι η αγάπη, ο Γκαντάρβα τρόπος γάμου είναι σεβαστός, αν και τελείται κάτω από μη αρεστές καταστάσεις, γιατί ολοκληρώνει το αντικείμενό του. Ένας άλλος λόγος σεβασμού του Γκαντάρβα τρόπου γάμου είναι το ότι φέρνει ευτυχία, δημιουργεί λιγότερη φασαρία σαν τελετή από τους άλλους τρόπους γάμων και, πάνω απ' όλα, είναι το αποτέλεσμα μιας προηγούμενης αγάπης».

ΜΕΡΟΣ IV

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΖΥΓΟ

BOOK IV
MARRIAGE

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Τρόπος ζωής μιας ενάρετης γυναίκας και η συμπεριφορά της κατά την απουσία του άνδρα της

Μια ενάρετη γυναίκα που νιώθει αγάπη για τον άνδρα της, πρέπει να ενεργεί σύμφωνα με τις επιθυμίες του σαν να ήταν κάποιο θείο ον, και με την συγκατάθεσή του πρέπει να παίρνει την φροντίδα όλης της οικογένειάς του.

Πρέπει να κρατά όλο το σπίτι καθαρό, και τακτοποιημένα λουλούδια διαφόρων ειδών σε διάφορα μέρη του σπιτιού, να κάνει το πάτωμα λείο και γυαλισμένο έτσι ώστε να δίνει στο σύνολο μία όμορφη και ευχάριστη εμφάνιση. Πρέπει να περικυκλώσει το σπίτι με έναν κήπο και να τοποθετήσει έτοιμα σ' αυτό όλα όσα χρειάζονται για τις πρωινές, τις μεσημεριανές και τις βραδινές θυσίες. Επίσης μόνη της πρέπει να λειτουργεί το ιερό των Θεών του Σπιτιού, γιατί ο Γκοναρντίγια λέει ότι «τίποτα δεν προσελκύει περισσότερο τον κύριο ενός σπιτιού στην γυναίκα του, όσο η προσεκτική παρακολούθηση των πραγμάτων που αναφέρονται πιο πάνω».

Απέναντι στους γονείς, τους συγγενείς, τους φίλους, τις αδερφές και τους υπηρέτες του συζύγου της πρέπει να φέρεται όπως τους αρμόζει. Στον κήπο πρέπει να φυτέψει τμήματα με πράσινα λαχανικά, ζαχαροκάλαμο, μικρά φυτά συκιάς, φυτά μουστάδρας, μαϊντανό, μάραθο και ξανθόχυμο. Τμήματα με διάφορα λουλούδια όπως τράπα ή μπισπινόζα, γιασεμί, ντάλιες και κίτρινο αμάραντο, άγριο γιασεμί, taberna monta-

na coronaria, nadyaworta, τριαντάφυλλα Κίνας και άλλα· πρέπει επίσης να φυτεύουν μαζί με ευωδιαστό γρασίδι το andropogon manthus και τις ευωδιαστές ρίζες του φυτού andropogon miricatus. Πρέπει να κάνει πάγκους και καθίσματα στον κήπο, στο μέσον των οποίων πρέπει να σκαφτεί ένα πηγάδι ή πισίνα. Η σύζυγος πρέπει πάντα να αποφεύγει τις συναναστροφές με ζητιάνες, Βουδιστές, γυναίκες θεραπεύτριες, βρώμικες και με άσχημη φήμη, γυναίκες που λένε τη μοίρα και μάγισσες. Όσον αφορά τα γεύματα, πάντοτε πρέπει να γνωρίζει τι αρέσει και τι όχι στον σύζυγό της, τι είναι καλό γι' αυτόν και τι είναι βλαβερό. Όταν ακούσει τον ήχο των βημάτων του πρέπει αμέσως να σηκωθεί και να είναι έτοιμη να κάνει ό,τι της ζητήσει, και είτε να καλέσει την υπηρέτρια να του πλύνει τα πόδια ή να του τα πλύνει η ίδια. Όταν πάει κάπου με τον σύζυγό της πρέπει να φορέσει τα στολίδια της, και χωρίς την σύγκατάθεσή του δεν πρέπει να καλεί ή να δέχεται προσκλήσεις ή να παρακολουθεί γάμους και θυσίες ή να κάθεται με τη συντροφιά γυναικών ή να επισκέπτεται τους ναούς των θεών. Εάν θέλει να ασχοληθεί δε με κάποιο σπορ ή παιγνίδι δεν πρέπει να το κάνει χωρίς τη θέλησή του. Κατά τον ίδιο τρόπο δεν πρέπει ποτέ να τον ξυπνά όταν κοιμάται. Η κουζίνα πρέπει να βρίσκεται σε ένα ήσυχο, μακρινό τμήμα του σπιτιού, έτσι ώστε να μην μπαίνουν ξένοι εκεί και να είναι πάντοτε καθαρή.

Σε περίπτωση άσχημης συμπεριφοράς εκ μέρους του συζύγου της δεν πρέπει να τον κατηγορεί έντονα, έστω και αν είναι δυσαρεστημένη. Δεν πρέπει να χρησιμοποιεί άσχημη γλώσσα προς αυτόν, αλλά να τον κατευνάσει με απαλές λέξεις, έστω και αν βρίσκεται με φίλους ή μόνος. Επιπλέον δεν πρέπει να τον μαλλώνει, γιατί όπως λέει ο Γκοναρντίγια «δεν υπάρχει τίποτα πιο δυσάρεστο για τον άντρα όσο αυτό το χαρακτηριστικό της γυναίκας».

Πρέπει, τέλος, να αποφεύγει τις κακές εκφράσεις, τα άσχημα βλέμματα, τα κρυφομιλήματα, το να στέκεται στην εξώπορτα και να κοιτάζει τους περαστικούς, να φλυαρεί στους δημόσιους περιπάτους και να στέκεται πολλήν ώρα σε μονα-

χικά μέρη. Πρέπει επίσης να διατηρεί το σώμα, τα δόντια της, τα μαλλιά και ό,τι άλλο δικό της τακτοποιημένο, όμορφο, καθαρό.

Όταν η γυναίκα θέλει να πλησιάσει τον σύζυγό της σε μια δική τους στιγμή, πρέπει το φόρεμά της να έχει πολλά στολίδια, διαφόρων ειδών λουλούδια, ένα κομμάτι ύφασμα με διάφορα χρώματα και μερικές αλοιφές και λάδια με γλυκές μυρουδιές. Αλλά το καθημερινό της φόρεμα πρέπει να είναι φτιαγμένο από ένα λεπτό, γερό ύφασμα, με λίγα στολίδια και λουλούδια και μια ελαφριά μυρωδιά, όχι έντονη. Πρέπει επίσης να γνωρίζει και να παρακολουθεί τις νηστείες και τα τάματα του συζύγου της, και όταν αυτός προσπαθήσει να την εμποδίσει, πρέπει να τον πείσει να της επιτρέψει να το κάνει.

Σε ορισμένες εποχές του χρόνου, όποτε είναι φτηνότερα, πρέπει να αγοράζει χώμα, μπαμπού, καυσόξυλα, δέρματα, σιδερένια δοχεία καθώς επίσης αλάτι και λάδι, αρώματα, δοχεία φτιαγμένα από τους καρπούς του φυτού wrightea antidysenterica ή από το φυτό wrightea με οβάλ φύλλα· φάρμακα και άλλα χρειαζούμενα πρέπει επίσης να αγοράζονται και να φυλάγονται σε κάποιο ιδιαίτερο μέρος στο σπίτι. Στις κατάλληλες εποχές δε, πρέπει να αγοράζονται και να σπέρνονται οι σπόροι για τα ραπάνια, τις πατάτες, τα ζαχαρότευτλα, το ινδικό αψέντι, μάγκο, αγγούρια, μελιτζάνες, κουσμάντα, κολοκύθια, σουράνια, ινδική μπιγκόνια, φτέρες, σκόρδα, κρεμμύδια και άλλα λαχανικά.

Δεν πρέπει ποτέ, επίσης, να αποκαλύπτει σε ξένους η σύζυγος τα εισοδήματά της ούτε τα μυστικά που της έχει εμπιστευτεί ο άντρας της.

Πρέπει να ξεπερνά όλες τις γυναίκες της τάξης της στην εξυπνάδα, στην εμφάνιση, στη γνώση της μαγειρικής, στην υπερηφάνεια και στον τρόπο συμπεριφοράς προς τον σύζυγό της. Τα έξοδα του χρόνου πρέπει να ρυθμίζονται σύμφωνα με τα έσοδα. Το γάλα που μένει μετά το φαγητό πρέπει να γίνεται βούτυρο. Το λάδι και η ζάχαρη πρέπει να φτιάχνονται στο σπίτι· υφαντά και πλεχτά πρέπει επίσης να γίνονται στο σπίτι. Πρέπει ακόμη να υπάρχει απόθεμα σχοινιών και καλω-

δίων, καθώς επίσης και ίνες από δέντρα τα οποία μπορούν να γίνουν σχοινιά. Πρέπει να επιβλέπει το κοπάνισμα και καθάρισμα του ρυζιού, και να χρησιμοποιεί τον φλοιό και τον καρπό με διαφόρους τρόπους. Πρέπει να πληρώνει τους μισθούς των υπηρετών, να φροντίζει την τακτοποίηση των αγρών, τα κοπάδια και τις βοσκές των ζώων, να επίσταται στην κατασκευή οχημάτων, να φροντίζει τα κριάρια, τους κόκκορες, τα ορτύκια, τους παπαγάλους, τους κούκους, τα παγώνια, τις μαϊμούδες, και τα ζαρκάδια· τέλος δε να τακτοποιεί τα έσοδα και τα έξοδα της ημέρας. Τα φορεμένα ρούχα πρέπει να δίνονται στις υπηρέτριες που έχουν προσφέρει σωστή δουλειά, για να τους δείξει ότι η δουλειά τους έχει εκτιμηθεί πολύ, ή μπορούν να χρησιμοποιηθούν κάπου αλλού. Τα βαρέλια μέσα στα οποία γίνεται το κρασί, καθώς επίσης κι αυτά μέσα στα οποία αποθηκεύεται, πρέπει να φροντίζονται ιδιαίτερα και να τα τακτοποιεί στον κατάλληλο χρόνο. Πρέπει επίσης να επιβλέπει με προσοχή όλες τις πωλήσεις και τις αγορές, πρέπει να καλοσωρίζει τους φίλους του συζύγου της με λουλούδια, αλοιφές αρωματικές, αρωματικά ξυλάκια, φύλλα και καρπούς από μπέτελ. Πρέπει να συμπεριφέρεται στον πεθερό και την πεθερά της όπως τους αρμόζει, πάντοτε να συμμορφώνεται με τη θέλησή τους, ποτέ να μην διαπληκτίζεται μαζί τους, να τους μιλά με λίγες και όχι σκληρές λέξεις, δεν πρέπει να γελά δυνατά μπροστά τους και να συμπεριφέρεται στους φίλους και εχθρούς τους όπως και στους δικούς της. Επί πλέον δεν πρέπει να είναι ματαιόδοξη, ή να υπερβάλλει στην διασκέδασή της. Δεν πρέπει να είναι καταπιεστική προς τους υπηρέτες της, να τους επιβραβεύει με διακοπές και γιορτές, και να μην δίνει τίποτα εάν δεν το συζητήσει πρώτα με τον σύζυγό της. Αυτή πρέπει να είναι η ζωή μιας ενάρετης γυναίκας.

Κατά τη διάρκεια της απουσίας του συζύγου της λόγω κάποιου ταξιδιού η ενάρετη γυναίκα πρέπει να φορά μόνον τα ευοίωνα στολίδια της, και να παρακολουθεί τις γιορτές προς τιμή των Θεών. Ανυπομονώντας δε να μάθει νέα του συζύγου της πρέπει να φροντίζει σωστά τις υποθέσεις του σπι-

τιού της. Πρέπει να κοιμάται κοντά στη γηραιότερη γυναίκα του σπιτιού και να είναι αγαπητή σε όλους. Πρέπει να φροντίζει και να τακτοποιεί τα πράγματα που αρέσουν στον σύζυγό της και να συνεχίσει τις δουλειές που έχει αρχίσει εκείνος. Δεν πρέπει να επισκέπτεται τους συγγενείς παρά μόνον σε περιπτώσεις χαράς ή λύπης, και τότε θα πρέπει να πάει με το συνηθισμένο της ταξιδιωτικό ένδυμα, συνοδευόμενη από τους υπηρέτες του συζύγου της και να μην μείνει πολήν ώρα. Οι νηστείες και οι γιορτές πρέπει να τηρούνται με τη συγκατάθεση των γηραιοτέρων του σπιτιού. Τα ἀποθέματα πρέπει να αυξάνουν με αγοραπωλησίες, ανάλογα με τα προσφερόμενα από τους εμπόρους και με τη βοήθεια τιμίων υπηρετών – να επιβλέπονται δε από την ίδια. Τα έσοδα πρέπει να αυξηθούν και τα έξοδα να περιοριστούν στο ελάχιστο. Όταν ο σύζυγος επιστρέψει από το ταξίδι, πρέπει να τον υποδεχτεί πρώτα με τα καθημερινά ρούχα της, ώστε να καταλάβει πώς ζούσε όσο εκείνος έλειπε, πρέπει να του φέρει μερικά δώρα καθώς επίσης και υλικά για την λατρεία της θεάς.

Έτσι τελειώνει το κομμάτι που ασχολείται με την συμπεριφορά της συζύγου κατά την απουσία του συζύγου της σε ταξίδι. Υπάρχουν επίσης μερικά λεγόμενα σχετικά με το θέμα, τα ακόλουθα:

«Η σύζυγος, είτε αυτή είναι γυναίκα ευγενικής καταγωγής είτε είναι μια παρθένος χήρα που έχει ξαναπαντρευτεί ή ένας συνδυασμός αυτών, πρέπει να ζει μια αγνή ζωή, αφοσιωμένη στον σύζυγό της και να κάνει τα πάντα για το καλό του. Γυναίκες που ζουν έτσι, αποκτούν Νιάρμα, Άρθα, και Κάμα, μια υψηλή θέση, και γενικά κρατούν τους συζύγους τους αφοσιωμένους προς αυτές».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Συμπεριφορά της μεγαλύτερης συζύγου προς τις άλλες γυναίκες του συζύγου της, και αυτή της νεαρότερης προς τις μεγαλύτερες. Συμπεριφορά μιας ξαναπαντρεμένης παρθένου χήρας. Μιας γυναίκας που δεν είναι αρεστή από τον σύζυγό της. Συμπεριφορά των γυναικών στο χαρέμι του βασιλιά. Και τέλος συμπεριφορά του συζύγου έναντι πολλών γυναικών.

Λόγοι για να ξαναπαντρευτεί ο σύζυγος μιας γυναίκας είναι οι εξής:

1) Η ψεύτικη ή αρρωστημένη διάθεση της συζύγου
2) Η δυσαρέσκειά του προς αυτήν
3) Η αναζήτηση απογόνου
4) Η συνεχής γέννηση θυγατέρων
5) Η ακολασία του συζύγου

Από την αρχή η σύζυγος πρέπει να προσπαθήσει να κερδίσει την καρδιά του συζύγου της δείχνοντάς του συνεχώς την αφοσίωσή της, την καλή της διάθεση και την σοφία της. Εάν, όμως, δεν μπορεί να του κάνει παιδιά, η ίδια πρέπει να ζητήσει από τον σύζυγό της να ξαναπαντρευτεί μία άλλη γυναίκα. Και όταν παντρευτεί, και η δεύτερη γυναίκα έρθει στο σπίτι, η πρώτη σύζυγος πρέπει να της δώσει θέση ανώτερη από τη δική της και να την αντιμετωπίζει σαν αδελφή της. Το

πρωί η αρχαιότερη σύζυγος πρέπει να βάλει τη νεότερη να στολιστεί για να εμφανιστεί στον σύζυγό της και να μη ενοχληθεί με την προσοχή που δείχνει εκείνος για την δεύτερη. Εάν η νεότερη σύζυγος κάνει κάτι που δυσαρεστεί τον σύζυγο, η μεγαλύτερη δεν πρέπει να αδιαφορήσει, αλλά να είναι πάντα έτοιμη να την συμβουλέψει και να της διδάξει πώς να φτιάχνει διάφορα πράγματα παρουσία του συζύγου της. Πρέπει να συμπεριφέρεται προς τα παιδιά της σαν να ήταν δικά της, πρέπει να απευθύνεται προς τους υπηρέτες της με μεγαλύτερο σεβασμό απ' ό,τι στους δικούς της, πρέπει να αγαπά και να είναι ευγενική προς τους φίλους της, και να τιμά τους συγγενείς της.

Όταν υπάρχουν παράλληλα πολλές άλλες σύζυγοι, η αρχαιότερη πρέπει να κάνει παρέα με όποιαν έρχεται αμέσως μετά σε σειρά και ηλικία, να παρακινήσει δε την σύζυγο που χάρηκε τελευταία ο σύζυγος να μαλλώσει με την ευνοουμένη της μέρας. Μετά θα συμπονέσει την πρώτη και έχοντας συγκεντρώσει όλες τις άλλες συζύγους μαζί, πρέπει να τις βάλει να διαβάλουν την τελευταία σαν στριμμένη γυναίκα, χωρίς όμως να μπλέκεται η ίδια με οποιονδήποτε τρόπο. Εάν συμβεί να μαλλώσει η ενοουμένη σύζυγος με τον σύζυγο, τότε η μεγαλύτερη πρέπει να πάρει το μέρος της και να της δώσει ψεύτικο κουράγιο ώστε να φουντώνει τον καυγά. Εάν συμβεί κανένα μικροκαυγαδάκι μεταξύ τους, η μεγαλύτερη πρέπει να κάνει τα πάντα για να τον μεγαλοποιήσει. Αλλά αν, παρ' όλα αυτά, καταλάβει ότι ο σύζυγος συνεχίζει να αγαπά την ευνοούμενη σύζυγο, τότε πρέπει να αλλάξει τακτική και να προσπαθήσει να τους συμφιλιώσει, έτσι ώστε να αποφύγει την δυσαρέσκεια του συζύγου της προς την ίδια.

Έτσι τελειώνει η συμπεριφορά της παλαιότερης συζύγου.

Η νεότερη σύζυγος πρέπει να αντιμετωπίζει την μεγαλύτερη σαν μητέρα της, και δεν πρέπει να χαρίζει τίποτα ούτε και τους συγγενείς της ακόμη, χωρίς να ρωτήσει την άλλη. Πρέπει να της πει τα πάντα σχετικά με τον εαυτό της και να μην πλησιάζει τον άνδρα της χωρίς την άδειά της. Οτιδήποτε

της πει η αρχαιότερη σύζυγος, δεν πρέπει να το φανερώσει πουθενά και πρέπει να φροντίζει τα παιδιά των μεγαλυτέρων της περισσότερο κι από τα δικά της. Όταν είναι μόνη με τον άνδρα της, πρέπει να του φέρεται σωστά, και δεν πρέπει να του λέει πόσο υποφέρει από την παρουσία μιας άλλης συζύγου. Ίσως αποκτήσει κάποιες κρυφές ενδείξεις ιδιαίτερης προτίμησης του συζύγου της προς αυτήν και την αγάπη της. Ποτέ όμως δεν πρέπει να φανερώσει την αγάπη της στον σύζυγό της, ούτε και την δική του αγάπη για κείνην, σε κανέναν, ούτε απο υπερηφάνεια ούτε από θυμό. Γιατί μια γυναίκα που φανερώνει τα μυστικά του συζύγου της είναι άξια περιφρόνησης. Όσο για το πώς θα κερδίσει την προσοχή και την αγάπη του συζύγου, ο Γκοναρντίγια λέει, ότι πρέπει πάντα να γίνεται κρυφά από την αρχαιότερη σύζυγο. Εάν η μεγαλύτερη σύζυγος δεν είναι αρεστή στον άνδρα ή δεν κάνει παιδιά, πρέπει να την συμπονεί και να ζητήσει από τον άνδρα της να κάνει το ίδιο, αλλά πρέπει να την ξεπεράσει στον τρόπο ζωής σαν μία αγνή σύζυγος.

Έτσι τελειώνει η συμπεριφορά της νεότερης συζύγου προς την μεγαλύτερη.

Μια χήρα που ξανασυνδέεται με έναν άνδρα, λόγω ατυχιών ή αδυνάτου χαρακτήρα, λέγεται ξαναπαντρεμένη χήρα. Οι μαθητές του Μπαμπχράβια λένε ότι μία παρθένος χήρα δεν πρέπει να παντρευτεί κάποιον, τον οποίον θα αναγκαστεί να εγκαταλείψει λόγω του άσχημου χαρακτήρα του ή ελλείψεως των προσόντων που πρέπει να έχει ένας άνδρας, οπότε θα είναι υποχρεωμένη να έλθει σε επαφή με κάποιον άλλο.

Ο Γκοναρντίγια είναι της γνώμης ότι μια χήρα που ξαναπαντρεύεται το κάνει αναζητώντας την ευτυχία· μα καθώς αυτή εξαρτάται από τα χαρίσματα του άντρα και την αγάπη του προς την ηδονή, το καλύτερο είναι να διαλέξει κάποιον που να συγκεντρώνει αυτά τα στοιχεία. Ο Βατσιαγιάνα, ωστόσο, πιστεύει ότι μια χήρα μπορεί να ξαναπαντρευτεί με όποιον της αρέσει, αρκεί να κρίνει πως της ταιριάζει.

Την ώρα του γάμου της η χήρα πρέπει να ζητήσει από τον άντρα τα χρήματα για να πληρώσει το φαγοπότι, τα γλέν-

τια με τους συγγενείς και τα δωράκια που θα τους προσφέρουν· μπορεί, όμως, να τα πληρώσει και με δικά της χρήματα, αν θέλει. Μπορεί, επίσης, να φορέσει ή τα δικά της ή του ανδρός της τα κοσμήματα. Όσο για τα δώρα που θα κάνει ο ένας στον άλλον, δεν υπάρχει κανένας γενικός κανόνας. Εάν η γυναίκα με την θέλησή της εγκαταλείψει τον σύζυγό της, πρέπει να του επιστρέψει όσα δώρα της έχει κάνει, εκτός από τα αμοιβαία. Εάν, όμως, την διώξει ο άντρας της από το σπίτι, δεν πρέπει να του επιστρέψει τίποτα.

Μετά τον γάμο θα ζήσει στο σπίτι του συζύγου της ως κύριο μέλος της οικογένειας, αλλά πρέπει να συμπεριφέρεται προς τις μεν άλλες γυναίκες με ευγένεια, προς τους υπηρέτες γενναιόδωρα και προς όλους τους φίλους του σπιτιού με οικειότητα και καλή διάθεση. Πρέπει να αποδείξει ότι κατέχει καλύτερα από τις άλλες τις εξηντατέσσερεις τέχνες, ενώ αν μαλλώσει ποτέ με τον σύζυγό της δεν πρέπει να του κακομιλήσει, παρά να υποταχτεί τελικά στην επιθυμία του, χρησιμοποιώντας τους εξηντατέσσερεις τρόπους απόλαυσης. Πρέπει να είναι ευγενής απέναντι στις άλλες συζύγους του ανδρός της, να κάνει δώρα στα παιδιά τους, να συμπεριφέρεται σαν δασκάλα τους και να τους φτιάχνει στολίδια και παιχνίδια. Περισσότερη εμπιστοσύνη, όμως, πρέπει να δείχνει στους φίλους και στους υπηρέτες του ανδρός της, παρά στις άλλες του γυναίκες. Και, τέλος, πρέπει να της αρέσουνε τα γλέντια, οι γιορτές, οι εκδρομές και κάθε είδους διασκέδαση και παιχνίδια.

Εδώ τελειώνει η συμπεριφορά μιας χήρας παρθένου που ξαναπαντρεύεται.

Η γυναίκα που δεν την αγαπά ο σύζυγός της, ενώ και οι άλλες του γυναίκες την παιδεύουν και την καταδιώκουν, πρέπει να συναναστρέφεται με όποιαν σύζυγο αρέσει περισσότερο ο άντρας της. Πρέπει να την βοηθά και να την περιποιείται περισσότερο από τις άλλες και να της μάθει όλες τις τέχνες που γνωρίζει. Πρέπει, επίσης, να συμπεριφέρεται σαν παραμάνα των παιδιών του ανδρός της και να επιδιώκει να κερδίσει την φιλία των φίλων του, οπότε, μέσω αυτών, να

μάθει εκείνος πόσο αφοσιωμένη του είναι. Πρέπει να πρωτοστατεί στις θρησκευτικές τελετές, στα τάματα και τις νηστείες, χωρίς όμως να πιστεύει ότι είναι καλύτερη από τις άλλες. Όταν ο άντρας της αποσύρεται στο υπνοδωμάτιό του δεν θα πάει ποτέ πρώτη να τον βρει παρά μόνο αν την ζητήσει εκείνος, δεν πρέπει να του κάνει παράπονα ή οποιαδήποτε πείσματα. Αν μαλλώσει με κάποιαν άλλη σύζυγο ο άντρας της αυτή πρέπει να πασχίσει να τους συμφιλιώσει, και αν εκείνος επιθυμεί να συναντήσει κρυφά κάποιαν από τις γυναίκες του αυτή είναι που πρέπει να προετοιμάσει την συνάντηση. Πρέπει ακόμη να μάθει τις αδυναμίες του ανδρός της, που δεν θα τις φανερώσει πουθενά αλλού, και γενικά να είναι τέτοια η συμπεριφορά της, που να τον οδηγήσει να την θεωρήσει καλή και αφοσιωμένη σύζυγο.

Εδώ τελειώνει η συμπεριφορά μιας γυναίκας που δεν την αγαπά ο σύζυγός της.

Στις παραπάνω παραγράφους είδαμε ποια πρέπει να είναι η συμπεριφορά των γυναικών του χαρεμιού, οπότε τώρα θα μιλήσουμε μόνο για τον βασιλιά.

Οι γυναίκες που υπηρετούν στο βασιλικό χαρέμι λέγονται Κανσουκίγιας[1], Μαχαλαρίκας[2] και Μαχαλίκας[3]. Αυτές πρέπει να προσφέρουν στον βασιλιά εκ μέρους των γυναικών του λουλούδια, αρωματικές αλοιφές και ρούχα. Κι ο βασιλιάς με την σειρά του θα κάνει δώρα στις δούλες, όπως επίσης θα τους χαρίσει και τα ρούχα που φορούσε την προηγουμένη. Το απόγευμα, ντυμένος και στολισμένος, θα επισκεφθεί τις γυναίκες του χαρεμιού, οι οποίες επίσης θα είναι ντυμένες και στολισμένες με όλα τους τα κοσμήματα. Θα τις τιμήσει α-

1. Οι δούλες του βασιλικού χαρεμιού, τον καιρό εκείνο, σκεπάζανε τα στήθη τους μ' ένα ύφασμα που το λέγανε Κανσούκι. Αντίθετα, το έθιμο έλεγε να έχουν οι βασίλισσες τα στήθη τους ξέσκεπα. Από το ύφασμα αυτό προέρχεται και το όνομά τους.

2. «Μαχαλαρίκα» σημαίνει «ανώτερη γυναίκα». Θα πρέπει, μάλλον, να συμπεράνουμε ότι πρόκειται για την επικεφαλής των άλλων δούλων.

3. Και αυτή η λέξη υποδηλώνει κάποιον τίτλο ανάμεσα στις άλλες δούλες του χαρεμιού. Αργότερα αυτές αντικαταστάθηκαν από ευνούχους.

ποδίδοντας στην καθεμιά τους τον σεβασμό και τον χρόνο που της αξίζει, και θα πιάσει μιαν ευχάριστη κουβέντα μαζί τους. Μετά πρέπει να επισκεφθεί όσες υπηρετούν τις γυναίκες του, που είναι συνήθως χήρες παρθένες ξαναπαντρεμμένες, μετά τις παλλακίδες και, τέλος, τις χορεύτριες. Η επίσκεψη, για τις τρεις τελευταίες κατηγορίες, θα πρέπει να γίνει στα δωμάτιά τους.

Όταν σηκώνεται ο βασιλιάς από τον μεσημεριανό ύπνο, πρέπει να πάει να τον βρει η γυναίκα, καθήκον της οποίας είναι να τον ενημερώσει με ποιαν γυναίκα θα περάσει τη νύχτα του, συνοδευόμενη από τις δούλες αυτής της συζύγου. Αυτή μπορεί να είναι η σύζυγος της οποίας έφτασε η σειρά, μια που όταν ήταν η δική της πέρασε για οποιονδήποτε λόγο, ή κάποια που έτυχε να είναι αδιάθετη. Όλες αυτές στέλνουν με τις δούλες τους στον βασιλιά αλοιφές και αρώματα, σφραγισμένα με το δαχτυλίδι τους. Οι δούλες λένε στον βασιλιά η κάθε μια το όνομα της κυράς της και τον λόγο για τον οποίον του στέλνει τα δώρα. Ο βασιλιάς δέχεται την αλοιφή μιας απ᾽ όλες τους, η οποία το μαθαίνει αμέσως και ξέρει έτσι ότι έφτασε η σειρά της[1].

Στις γιορτές, τις μουσικές συγκεντρώσεις, στις λειτουργίες, πρέπει να δείχνουν σεβασμό στις γυναίκες του βασιλιά και να τους προσφέρουν ποτά.

Οι γυναίκες του χαρεμιού, βέβαια, δεν επιτρέπεται να βγαίνουν έξω μόνες τους, ούτε και καμιά ξένη μπορεί να μπει μέσα – εκτός αν είναι πολύ γνωστή. Και, τέλος, οι δουλειές που κάνουν οι γυναίκες του βασιλιά δεν πρέπει να είναι κουραστικές.

Εδώ τελειώνει το κεφάλαιο της συμπεριφοράς του βασιλιά προς το χαρέμι του, καθώς και των γυναικών του προς ε-

1. Επειδή, γενικά, οι βασιλιάδες είχαν πολλές γυναίκες, συνήθιζαν να πηγαίνουν μαζί τους με τη σειρά. Συνέβαινε, όμως, καμιά φορά να χάνει μία τη σειρά της, είτε διότι έλλειπε ο βασιλιάς, είτε επειδή ήταν αδιάθετη. Τότε, η γυναίκα που ήταν κανονικά η σειρά της, και όσες τυχόν η σειρά τους είχε περάσει, έρριχναν μεταξύ τους κάτι σαν κλήρο: έστελναν όλες από μία αλοιφή στον βασιλιά, εκείνος διάλεγε μία κι έτσι λυνότανε το πρόβλημα.

κείνον.

Όταν ένας άντρας παντρεύεται περισσότερες γυναίκες πρέπει να φέρεται δίκαια προς όλες. Δεν πρέπει να παραβλέπει ή να είναι επιεικής με τα σφάλματτά τους, ούτε να φανερώνει την αγάπη, το πάθος του για μία από αυτές στις υπόλοιπες, ή τις φυσικές ατέλειες και τα ψυχικά ελαττώματά τους. Σε καμιά δεν πρέπει να επιτρέπει να του μιλά για τις αντίζηλές της, και αν αρχίσει κάποια να κακολογεί κάποιαν άλλη πρέπει να την επιπλήξει και να της τονίσει ότι και η ίδια έχει τα ίδια μελανά σημεία στον χαρακτήρα και την διαγωγή της. Πρέπει να προσπαθεί να τις ευχαριστεί όλες, την μια δείχνοντάς της κρυφά εμπιστοσύνη, στην άλλη σεβασμό, την τρίτη κάνοντάς της μυστικά φιλοφρονήσεις, να τις πηγαίνει όλες στους κήπους, να τις διασκεδάζει, να τους κάνει δώρα, να τιμά τους συγγενείς τους, να αγαπά τις επαφές μαζί τους. Μια νέα γυναίκα, με καλό χαρακτήρα, και εφόσον συμπεριφέρεται κατά τις επιταγές του Αγίου Λόγου, κερδίζει την εύνοια του συζύγου της, όσες αντιζήλους κι αν έχει.

Εδώ τελειώνει η συμπεριφορά του συζύγου που έχει πολλές γυναίκες.

ΜΕΡΟΣ V

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΛΛΩΝ

BOOK V

OTHER MEN'S WIVES

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Χαρακτηριστικά ανδρών και γυναικών - Γιατί αντιδρούν οι γυναίκες στους χαιρετισμούς των ανδρών - Άντρες που έχουν επιτυχία στις γυναίκες, και γυναίκες που κατακτώνται εύκολα

Σχέσεις με γυναίκες άλλων ανρθώπων μπορεί να επιδιώξει κανείς στις περιπτώσεις που έχουν ήδη αναφερθεί στο Μέρος 1, Κεφάλαιο 5 αυτού του βιβλίου. Πριν απ' όλα, όμως, πρέπει να εξετάζεται η πιθανότητα της κατάκτησής τους, η ικανότητά τους για συγκατοίκηση, οι κίνδυνοι που διατρέχει όποιος ενωθεί μαζί τους, καθώς και οι συνέπειες μιας τέτοιας σχέσης. Ένας άντρας μπορεί να συνάψει σχέσεις με την γυναίκα κάποιου άλλου για να σώσει την ίδια του τη ζωή – όταν καταλαβαίνει ότι ο έρωτάς του γι' αυτήν ανεβαίνει σε ανώτερη βαθμίδα στην κλίμακα της έντασης. Οι βαθμίδες αυτές είναι δέκα, και μπορεί να τις καταλάβει κανείς από τα εξής συμπτώματα:

1) Έρωτας δι' οράσεως (από τα μάτια πιάνεται, στα χείλη κατεβαίνει..., όπως λέει κι ο λαϊκός ποιητής).
2) Νοερή προσήλωση σ' εκείνην
3) Ακατάπαυστη απασχόληση της σκέψης του.
4) Αϋπνία
5) Μαρασμός
6) Αδιαφορία για τις διασκεδάσεις
7) Έλλειψη αιδημοσύνης

8) Τρέλα
9) Κατάπτωση
10) Θάνατος

Οι παλιοί συγγραφείς λένε ότι μπορεί να καταλάβει ο άντρας τις διαθέσεις, την ειλικρίνεια, την αγνότητα και τα ένστικτα μιας νέας γυναίκας, όπως επίσης την έκταση ή υποτονικότητα των επιθυμιών της, από την διάπλαση του σώματός της ή ορισμένα χαρακτηριστικά της γνωρίσματα. Ο Βατσιαγιάννα, όμως, είναι της γνώμης ότι η διάπλαση του σώματος και τα χαρακτηριστικά αποτελούν απατηλές, συχνά, ενδείξεις: τις γυναίκες πρέπει να τις κρίνει κανείς από την συμπεριφορά τους, την εξωτερίκευση της σκέψης τους και τις κινήσεις του σώματός τους.

Ο Γκονικαπούτρα λέει ότι, γενικά, μια γυναίκα ερωτεύεται κάθε ωραίον άντρα που βλέπει, όπως και κάθε άντρας όποιαν ωραία γυναίκα. Συχνά, όμως, και για διάφορους λόγους, αρκούνται σ' αυτό και δεν προχωρούν παραπέρα. Οι εναλλαγές είναι πολύ συχνές στον έρωτα, και ιδιαίτερα στην γυναίκα. Αγαπά χωρίς να λογαριάζει το σωστό ή το στραβό, και δεν προσπαθεί να κατακτήσει έναν άντρα για να πετύχει, απλώς, κάποιον σκοπό. Ακόμη, αν ο άντρας την πλησιάσει πρώτος, εκείνη απομακρύνεται, τον καιρό, μάλιστα, που θα ήταν έτοιμη να ενωθεί μαζί του. Αν, όμως, οι κρούσεις του ανδρός συνεχιστούν, τότε εκείνη στο τέλος υποκύπτει οπωσδήποτε. Ο άντρας, αντίθετα, ακόμη κι αν ερωτευτεί κάποια γυναίκα, επιβάλλεται στα αισθήματά του, προσπαθεί, επιστρατεύοντας την λογική και την ηθική του, να τα μετριάσει και δεν ενδίδει όσο κι αν τη σκέφτεται, όσες προσπάθειες κι αν κάνει εκείνη για να τον κερδίσει. Καμιά φορά, βέβαια, κάνει κι αυτός ό,τι μπορεί για να κατακτήσει ό,τι ποθεί. Αν αποτύχει, μετά αδιαφορεί. Λέγεται, επίσης, ότι ένας άντρας αδιαφορεί για ό,τι κατακτάται εύκολα και δεν επιθυμεί παρά ό,τι δεν μπορεί ν' αποκτήσει κανείς χωρίς κόπο· θα ήταν κουτό να επιμείνουμε σε μια τέτοια άποψη.

Οι λόγοι για τους οποίους αντιδρά μια γυναίκα στις επιθέσεις ενός άντρα είναι οι παρακάτω:

1) Αφοσίωση στον άντρα της
2) Επιθυμία νομίμων απογόνων
3) Έλλειψη ευκαιριών
4) Ενόχληση, γιατί την πλησίασαν με μεγαλύτερη οικειότητα
5) Διαφορά κοινωνικής τάξης
6) Ανασφάλεια, αν τύχει και ταξιδεύει ο άντρας πολύ
7) Υποψία, ότι μπορεί να είναι κάπου αλλού δοσμένος
8) Φόβος, μήπως δεν κρατήσει τις σχέσεις τους μυστικές
9) Η σκέψη, μην είναι ο άντρας πολύ αφοσιωμένος στους φίλους του και τους εμπιστεύεται πάρα πολύ
10) Φόβος, μήπως δεν είναι αρκετά σοβαρός
11) Συστολή, αν είναι κάποιος διάσημος
12) Δέος, αν φαίνεται πολύ δυναμικός ή κατειλημμένος από θερμότατο πάθος – στην περίπτωση της γυναίκας-ελαφίνας
13) Συστολή, αν φαίνεται πολύ έξυπνος
14) Η σκέψη ότι κάποτε είχε φιλικές, και μόνο, σχέσεις μαζί του
15) Δυσφορία, αν είναι οφθαλμοφανής ο πόθος του να γνωρίσει τον κόσμο
16) Δυσπιστία, αν δείχνει κακός χαρακτήρας
17) Απαρέσκεια, αν επιμείνει να του δείχνει πολύ ανοιχτά την αγάπη της
18) Ο φόβος, στην περίπτωση της γυναίκας-ελέφαντα, μήπως είναι άντρας-λαγός, ή πολύ χλιαρό το πάθος του.
19) Φόβος, μήπως το υπερβάλλον πάθος του δημιουργήσει καμιά δυστυχία
20) Απελπισία για τις ίδιες της τις ατέλειες
21) Ο φόβος της αποκάλυψης
22) Απομυθοποίηση, αν δει τα μαλλιά του ψαρά ή την εμφάνισή του ταπεινή
23) Φόβος, μην τον έχει βάλει ο σύζυγός της να δοκιμάσει την αγνότητά της
24) Υποψία, μην είναι σχολαστικός στα ζητήματα ηθικής

Όποιαν από τις παραπάνω αιτίες μαντέψει ο άντρας, πρέπει, απ' την αρχή κιόλας, να προσπαθήσει να την ανατρέψει. Έτσι, αν η θέση ή οι ικανότητές του εμπνέουν δέος, πρέπει να το προλάβει δείχνοντας τον έρωτα και την αφοσίωσή του σ' εκείνην. Αν αυτή προτάξει την έλλειψη καταλλήλων ευκαιριών για να συναντηθούν ή το ότι ο άντρας είναι δυσ-
πρόσιτος, θα πρέπει να της υποδείξει μερικούς εύκολους τρόπους για να συναντιούνται. Αν η γυναίκα επιδεικνύει ιδιαίτερο σεβασμό απέναντί του, θα φροντίσει να της δώσει θάρρος δείχνοντας πολύ οικείος μαζί της. Αν υπάρχουν δυσκολίες που ξεκινούν από την καχυποψία για τον ταπεινό του χαρακτήρα, θα πρέπει να τις ξεπεράσει δείχνοντάς της την αξία του και την σύνεσή του. Όσο για κείνες που ξεκινούν από παράπονα ότι την παραμελεί, δείχνοντάς της μεγάλη προσοχή, ενώ τους φόβους της θα πρέπει να τους διαλύσει ενθαρρύνοντάς την ο ίδιος.

Οι άντρες που έχουν επιτυχία στις γυναίκες είναι οι εξής:

1) Όσοι κατέχουν καλά την τέχνη της αγάπης
2) Όσοι διηγούνται όμορφα ιστορίες
3) Όσοι έχουν εξοικειωθεί από μικροί με τις γυναίκες
4) Οι εχέμυθοι
5) Όσοι στέλνουν δώρα
6) Εκείνοι που μιλάνε ωραία
7) Όσοι ικανοποιούν τα γούστα των γυναικών
8) Όσοι δεν έχουν ξαναγαπήσει πρωτήτερα γυναίκα
9) Όσοι παίζουν το ρόλο του μεσάζοντα
10) Εκείνοι που γνωρίζουν τα αδύναμα σημεία των γυναικών
11) Όσοι αγαπιούνται από τίμιες γυναίκες
12) Εκείνοι που σχετίζονται με τις φιλενάδες τους
13) Οι ευπαρουσίαστοι
14) Εκείνοι, που μεγάλωσαν μαζί
15) Οι γείτονές τους
16) Όσοι είναι δοσμένοι στις σαρκικές απολαύσεις, α-

κόμα και με τις υπηρέτριές τους

17) Οι εραστές των θυγατέρων της παραμάνας τους

18) Οι νιόπαντροι

19) Οι άντρες που αγαπούν τις εκδρομές τα γλέντια

20) Οι ελευθεριάζοντες

21) Όσοι φημίζονται για την δύναμή τους (άντρες-ταύροι)

22) Όσοι έχουν επιχειρηματικό μυαλό και είναι ριψοκίνδυνοι

23) Εκείνοι που επισκιάζουν τον σύζυγό τους σε εμφάνιση, γνώσεις, προτερήματα και φιληδονία

24) Εκείνοι που ντύνονται και, γενικά, ζουν μεγαλόπρεπα

Οι γυναίκες που εύκολα μπορεί κανείς να κατακτήσει είναι οι παρακάτω:

1) Εκείνες που στέκονται στην εξώπορτα του σπιτιού τους

2) Εκείνες που χαζεύουν συχνά στον δρόμο

3) Εκείνες που περνάνε τον καιρό τους φλυαρώντας στην γειτόνισσα

4) Μια γυναίκα που σας κοιτάζει επίμονα

5) Μια μεσίτρα

6) Η γυναίκα που σαν κοιτάζει λοξά

7) Η γυναίκα, της οποίας ο σύζυγος πήρε κι άλλη γυναίκα χωρίς σοβαρή αιτία

8) Η γυναίκα που συχαίνεται τον άντρα της, ή την συχαίνεται εκείνος

9) Μια γυναίκα την οποίαν κανείς δεν επιβλέπει ή επιτηρεί

10) Η γυναίκα που δεν έκαμε παιδιά

11) Η γυναίκα, της οποίας η οικογένεια ή η κάστα δεν είναι και πολύ γνωστές

12) Μια γυναίκα που έχασε τα παιδιά της

13) Όσες αγαπούν τις συντροφιές

14) Εκείνες που φαίνονται πολύ αφοσιωμένες στους συζύγους τους

15) Η γυναίκα ενός ηθοποιού

16) Οι χήρες

17) Οι φτωχές

18) Όσες αγαπούν τα γλέντια

19) Όσες έχουν συζύγους με πολλούς μικρότερους αδελφούς

20) Οι ματαιόδοξες

21) Όσες παντρεύτηκαν υποδεέστερους, κατά την κοινωνική θέση ή ικανότητες, συζύγους

22) Όσες φαίνονται υπερήφανες για την αφοσίωσή τους στην τέχνη

23) Όσες απηύδησαν από την τρέλα του συζύγου τους

24) Η γυναίκα, που την πάντρεψαν από παιδί με κανέναν πλούσιο, μα δεν της αρέσει όταν μεγαλώνει και επιθυμεί έναν άντρα με κοινωνική θέση, ταλέντα και γνώσεις του γούστου της

25) Η γυναίκα, την οποίαν ο σύζυγός της κακομεταχειρίζεται αδίκως

26) Η γυναίκα, την οποίαν δεν υπολήπτονται οι όμοιές της κατά την κοινωνική θέση ή ομορφιά

27) Η γυναίκα, της οποίας ο σύζυγος ταξιδεύει συνέχεια

28) Η σύζυγος ενός κοσμηματοπώλη

29) Η ζηλιάρα

30) Η άπληστη

31) Η ανήθικη

32) Η στείρα

33) Η τεμπέλα

34) Η μαλθακή

35) Η καμπουριασμένη

36) Η γυναίκα-νάνος

37) Η σακάτισα

38) Η πρόστυχη

39) Η γυναίκα που μυρίζει άσχημα

40) Η άρρωστη

41) Η ώριμη γυναίκα

Υπάρχουν δύο εδάφια για το θέμα, τα εξής:

«Όταν ο πόθος εμπνέεται από τη φύση, αυξάνεται με την τέχνη και τον βοηθά η σύνεση να αποφεύγει κάθε κίνδυνο, γίνεται σταθερός και ασφαλής. Ένας έξυπνος άντρας, με αυτοπεποίθηση, που παρατηρεί προσεκτικά τις σκέψεις και τα αισθήματα των γυναικών, που ξέρει να ξεπερνά τις αιτίες της αποστροφής τους προς τους άντρες, έχει, γενικά, επιτυχία μαζί τους».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η γνωριμία με την γυναίκα, και τι πρέπει να κάνει κανείς για να την κατακτήσει

Οι παλιοί συγγραφείς είναι της γνώμης ότι τα κορίτσια δεν πλανεύονται τόσο εύκολα, ούτε από τις μεσίτρες ούτε από τις όποιες προσπάθειες του ίδιου του άντρα. Οι γυναίκες των άλλων, αντίθετα, ενδίδουν ευκολότερα είτε με την μεσολάβηση της μεσίτρας, είτε στις προσπάθειες του ίδιου του άντρα. Ο Βατσιαγιάνα, όμως, λέει ότι σε τέτοια θέματα, και εφόσον είναι δυνατόν, είναι καλύτερα να ενεργεί μόνος του ο άντρας, και μόνο όταν είναι αδύνατον κάτι τέτοιο να καταφεύγει στις υπηρεσίες κάποιας μεσίτρας. Όσο γι' αυτό που λέγεται, ότι οι γυναίκες.που δείχνουν ενεργητικότητα και μιλούν ευθαρσώς και ανενδοίαστα ενδίδουν στα διαβήματα του ίδιου του άντρα, ενώ όσες δεν χαρακτηρίζονται από ανάλογη συμπεριφορά υποκύπτουν μόνο στις υπηρεσίες της προξενήτρας, πρόκειται, απλούστατα, για λόγια.

Όταν αποφασίζει, λοιπόν, ένας άντρας να δράσει μόνος του, πρέπει, πρώτα-πρώτα, να κάνει την γνωριμία της γυναίκας που αγαπά, κατά τον ακόλουθο τρόπο:

1. Θα φροντίσει να τον δει κάπου η γυναίκα, σε κάποια φυσιολογική ή ειδική περίσταση. Φυσιολογική είναι όταν ο ένας από τους δύο πάει στο σπίτι του άλλου, ενώ ειδική περίσταση είναι η συνάντηση στο σπίτι κάποιου φίλου, γιατρού, σε γιορτή γάμων, θυσιών, τελετών, κηδείας ή υπαίθριας συνάθροισης.

2. Όποτε συναντηθούν, θα πρέπει να φροντίσει ο άντρας να κοιτάξει με τέτοιον τρόπο τη γυναίκα, ώστε να καταλάβει εκείνη την ψυχική του κατάσταση. Θα τραβήξει το μουστάκι του, θα κάμει κάποιον ήχο με τα νύχια του, θα κάνει τα κοσμήματά του να σημάνουν, θα δαγκώσει το κάτω χείλος του, και διάφορες άλλες ενδεικτικές κινήσεις. Όταν θα ρίχνει εκείνη το βλέμμα της πάνω του, θα μιλάει με τους φίλους του γι' άλλες γυναίκες, και θα φροντίσει να της δείχνει την ελευθεριότητά του και την αγάπη του προς τις ηδονές. Όποτε κάθεται δίπλα σε καμιά γνωστή του πρέπει να σμίγει τα φρύδια, να χασμουριέται, να τεντώνει το κορμί του, να μιλά αργά, σαν νάνιωθε κουρασμένος, και θα την ακούει εμφανώς αδιάφορα. Μπορεί να πιάσει καμιά αλληγορική συζήτηση με κανένα παιδί ή οποιονδήποτε άλλον, ώστε ενώ θα κάμει πως αναφέρεται σε κάποιο τρίτο πρόσωπο, θα υπονοεί, στην πραγματικότητα, την γυναίκα που αγαπά. Θα της δείξει, λοιπόν, έτσι τον έρωτά του υπό το πρόσχημα ότι αναφέρεται σε άλλες μάλλον παρά στην ίδια. Θα χαράζει στο χώμα με τα νύχια ή το μπαστούνι του, διάφορα σημάδια που θ' απευθύνονται σ' εκείνην. Θ' αγκαλιάσει και θα φιλήσει μπροστά της ένα παιδί, θα του δώσει με την γλώσα καρπό και φύλλα πιπεριάς ανακατωμένα και θα του σφίξει χαϊδευτικά με τα δάχτυλα το πηγούνι. Όλ' αυτά πρέπει να γίνουν στον κατάλληλο τόπο, τον κατάλληλο χρόνο.

3. Αν τύχει να κάθεται κανένα παιδί στα γόνατά της, θα το χαϊδέψει, θα του δώσει κάποιο παιχνίδι που θα το ξαναπάρει, αργότερα. Μπορεί, ακόμη, ν' αρχίσει κουβέντα μαζί της γι' αυτό το παιδί, προσπαθώντας ν' αποκτήσει, σιγά-σιγά, οικειότητα. Θα φροντίσει, επίσης, να γίνει ευχάριστος για τους δικούς της. Η γνωριμία τους θα γίνει το πρόσχημα για να την επισκέπτεται συχνά στο σπίτι της, και θα γυρνά τεχνηέντως την κουβέντα σε ερωτικά ζητήματα όποτε εκείνη δεν είναι μεν μπροστά, αλλά αρκετά κοντά για ν' ακούει. Καθώς η φιλία τους θα μεγαλώνει μπορεί να της εμπιστευτεί κάτι δικό του, ή κάποιο χρηματικό ποσόν να του φυλάξει, που θα τα παίρνει πίσω λίγα-λίγα, ή φύλλα και καρπούς πιπεριάς. Με-

τά θα πρέπει να κάνει τ' αδύνατα-δυνατά για να την γνωρίσει στην σύζυγό του, να γίνουν φίλες, να εμπιστεύεται η μία στην άλλη και να κάθονται μαζί σε απόμερα μέρη. Θα φροντίσει, για να την βλέπει συχνότερα, να έχουν και οι δύο οικογένειες τον ίδιο κοσμηματοπώλη, τον ίδιο καλαθά, τον ίδιο μπογιατζή και ασπρορουχά. Θα της κάνει πολύωρες επισκέψεις με την πρόφαση κάποιας κοινής τους υπόθεσης ή δουλειάς, και η μία δουλειά θα φέρνει την άλλη, ώστε να διατηρεί πάντοτε την επαφή μαζί της. Αν επιθυμήσει εκείνη κάτι, έχει ανάγκη από χρήματα ή θελήσει να μάθει κάποια τέχνη, θα της δώσει να καταλάβει ότι είναι και πρόθυμος και σε θέση να της παράσχει ό,τι επιθυμεί, να της δώσει χρήματα ή να της διδάξει την τέχνη, εφόσον όλα αυτά είναι μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του. Κατά τον ίδιο τρόπο θα συζητά μαζί της, παρουσία και άλλων, θα διατυπώνει κρίσεις για όσα είπαν ή έκαμαν άλλοι, θα εξετάζει διάφορα αντικείμενα, κοσμήματα, πολύτιμους λίθους, και θα φροντίζει να της δείχνει μερικά πράγματα που θα της είναι πρωτόγνωρα. Αν διαφωνήσει μαζί του για τα πράγματα ή την αξία τους δεν θα της φέρει αντιρρήσεις, μα θα την διαβεβαιώσει ότι συμφωνεί σε όλα μαζί της.

Εδώ τελειώνει η περιγραφή του πώς μπορεί να κάνει κανείς την γνωριμία της γυναίκας που ποθεί.

Αφού, τώρα, εξοικειωθεί η κοπέλλα με τον άντρα, όπως περιγράψαμε παραπάνω, αφού του εκδηλώσει κι εκείνη την αγάπη της με διάφορους τρόπους και με τις κινήσεις της, θα πρέπει αυτός να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να την κατακτήσει. Καθώς, όμως, τα κορίτσια δεν έχουν εξοικειωθεί με την ιδέα της σεξουαλικής επαφής, θα πρέπει ο άντρας να τη μεταχειρίζεται με τη μεγαλύτερη λεπτότητα και να προχωρά με τις μέγιστες προφυλάξεις, εκτός αν πρόκειται για γυναίκα έμπειρη στην σεξουαλική επαφή, οπότε όλ' αυτά περιττεύουν. Αφού πια γίνουν φανερές οι προθέσεις της κοπέλλας και υπερνικηθούν όλοι οι δισταγμοί, θα πρέπει ο άντρας ν' αρχίσει να χρησιμοποιεί τα χρήματά του, ν' ανταλλάξουν μεταξύ τους ρούχα, δαχτυλίδια και λουλούδια. Θα

πρέπει να προσέξει ιδιαίτερα, τα δώρα που της διαλέγει να είναι ακριβά και προσεγμένα, θα δεχτεί, ακόμη, από κείνην το μίγμα καρπών και φύλλων πιπεριάς, ενώ αν την συναντήσει σε κάποια συγκέντρωση θα της ζητήσει το λουλούδι που φορά στα μαλλιά ή κρατά στα χέρια της. Αν εκείνος της χαρίσει άνθος, θα πρέπει να είναι κάποιο με ωραίο άρωμα, και να κάνει στα πέταλά τους σημάδια, με τα νύχια ή τα δόντια του. Με την επιμονή του θα παραμερίσει σιγά-σιγά τους ενδοιασμούς της και θα την πείσει βαθμιαία να πηγαίνει μαζί του σε ξεμοναχιασμένα μέρη, όπου θα την αγκαλιάζει και θα την φιλά. Και, τέλος, τη στιγμή που θα της δίνει κάποιον καρπό πιπεριάς ή δέχεται, αντίστοιχα, έναν από κείνην, ή σε μια στιγμή που θα ανταλλάσσουν λουλούδια, θα αγγίζει και θα πιέσει τα απόκρυφα σημεία του σώματός της ώστε να οδηγηθούν οι προσπάθειές του σε ικανοποιητικό αποτέλεσμα.

Όταν ένας άντρας προσπαθεί να πλανέψει μια γυναίκα δεν πρέπει να επιχειρεί ταυτόχρονα το ίδιο και με άλλη. Αφού, όμως, τα καταφέρει με την πρώτη και την χαρεί αρκετόν καιρό, μπορεί να διατηρήσει την φιλία τους, χαρίζοντάς της ό,τι της αρέσει, και ν' αρχίσει να κάνει το ίδιο με μία άλλη. Όταν βλέπει ένας άντρας τον σύζυγο της γυναίκας να πηγαίνει κάπου, κοντά στο σπίτι του, θα αποφύγει να την συναντήσει, ακόμη κι αν εκείνη τη στιγμή θα μπορούσε εύκολα να την κατακτήσει. Ο φρόνιμος άντρας, που σέβεται τον εαυτό του, δεν πρέπει να σκεφτεί και να σαγηνεύσει γυναίκα φοβισμένη, δειλή, επιπόλαιη, που την επιτηρούν πολύ στενά, ή έχει πεθερό ή πεθερά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Εξέταση των διαθέσεων της γυναίκας

Όταν προσπαθεί ένας άντρας να κατακτήσει μια γυναίκα, πρέπει να εξετάσει και τις δικές της διαθέσεις, οπότε πρέπει να συμπεριφερθεί ως εξής:

Αν τον ακούσει χωρίς, όμως, να εκδηλώσει η ίδια οποιεσδήποτε προθέσεις, πρέπει να ξαναπροσπαθήσει να την κατακτήσει χρησιμοποιώντας μια προξενήτρα.

Αν συναντηθούν μια φορά, και την δεύτερη πάει εκείνη καλύτερα ντυμένη από την πρώτη, ή δεχθεί να τον δει σε απόμερο σημείο, πρέπει να είναι βέβαιος ότι με μια μικρή προσπάθεια θα την κερδίσει σίγουρα. Η γυναίκα που αφήνει έναν άντρα να την φλερτάρει για καιρό, χωρίς όμως να ενδίδει, θεωρείται ζαβολιάρα στα ζητήματα του έρωτα. Αφού ξέρουμε, όμως, πόσο άστατοι είναι οι άνθρωποι, ακόμα και μια τέτοια γυναίκα μπορεί κανείς να την κατακτήσει αν διατηρήσει στενή σχέση μαζί της.

Όταν μια γυναίκα αποφεύγει τις περιποιήσεις ενός άντρα, από σεβασμό προς αυτόν ή από υπερηφάνεια, και δεν θέλει ούτε να τον συναντήσει ούτε να τον πλησιάσει, μπορεί κι αυτή να κατακτηθεί, με αρκετή δυσκολία, είτε αν συνδεθεί κανείς φιλικά μαζί της, είτε με την βοήθεια καμιάς πολύ έξυπνης προξενήτρας.

Άμα φλερτάρει ένας άντρας μια γυναίκα και τον αποκρούσει με βαρειά λόγια, πρέπει να την εγκαταλείψει αμέσως.

Όταν αποκρούει η γυναίκα έναν άντρα αλλά την ίδια στιγμή είναι τρυφερή μαζί του, εκείνος πρέπει να επιμείνει και να την κατακτήσει με κάθε τρόπο.

Μια γυναίκα που συναντά έναν άντρα σε ερημικό μέρος και τον αφήνει να της αγγίξει το πόδι κάνοντας πως δεν καταλαβαίνει, μπορεί να κατακτηθεί με υπομονή και επίμονες προσπάθειες, όπως περιγράφεται παρακάτω:

Αν τύχει κι αποκοιμηθεί κοντά του, θα την αγκαλιάσει με το αριστερό του χέρι και θα προσπαθήσει, όταν ξυπνήσει, να καταλάβει αν θα τον αποκρούσει στ' αλήθεια ή, απλώς, με τέτοιον τρόπο, σαν νάθελε να επαναληφθεί. Ό,τι γίνεται με το χέρι μπορεί, εξίσου καλά, να γίνει και με το πόδι. Αν τα καταφέρει μέχρις εδώ, θα την αγκαλιάσει πιο σφιχτά. Αν δεν δεχτεί εκείνη το αγκάλιασμα, μα εξακολουθήσει να του φέρεται σαν και πρώτα, τότε η νίκη δεν είναι μακρυά. Αν όμως, δεν ξαναφανεί, πρέπει ο άντρας να την πλησιάσει με την βοήθεια μιας προξενήτρας. Αν χαθεί για λίγον καιρό και ξαναγυρίσει κοντά του σαν να μην είχε συμβεί τίποτα, σημαίνει ότι δεν έχει πια κανέναν ενδοιασμό να ενωθεί μαζί του.

Όταν μια γυναίκα χρησιμοποιεί οποιαδήποτε περίσταση για να εκδηλώσει την αγάπη της σ' έναν άντρα, πρέπει να δεχτεί τον έρωτά της και να την χαρεί. Οι δε τρόποι, με τους οποίους εκφράζει μια γυναίκα την αγάπη της, είναι οι εξής:

1. Απευθύνεται πρώτη σ' έναν άντρα, πριν της μιλήσει εκείνος.

2. Εμφανίζεται μαζί του σε απόμερα σημεία

3. Του μιλά τραυλίζοντας, με μισόλογα

4. Ιδρώνουν τα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών της και το πρόσωπό της λάμπει από χαρά.

5. Του χαϊδεύει το κορμί και του σφίγγει το κεφάλι.

6. Τον σαπουνίζει δουλεύοντας με το ένα μόνο χέρι, ενώ με το άλλο αγγίζει και χαϊδεύει διάφορα σημεία του σώματός του.

7. Αφήνει τα χέρια της στο πρόσωπό του, ακίνητα, σαν κάτι να την ξάφνιασε ή σαν νάναι πολύ κουρασμένη.

8. Σκύβει το πρόσωπό της προς τους μηρούς του και δε

δείχνει καμιά δυσαρέσκεια αν την παρακαλέσει εκείνος να τη σαπουνίσει.

9. Αφήνει ένα χέρι της ακίνητο στο σώμα του και δεν το τραβά ακόμη κι αν ο άντρας της το σφίξει ανάμεσα σε δύο μέλη του.

10. Τέλος, αφού αντιστάθηκε σ' όλες τις προσπάθειες του ανδρός να την κατακτήσει, ξαναγυρίζει την άλλη μέρα να τον βρει και να τον χαϊδέψει, όπως πρώτα.

Όταν η γυναίκα ούτε ενθαρρύνει ούτε αποπαίρνει, όμως, τον άντρα, αλλά ξεμοναχιάζεται σε κάποιο ερημικό μέρος, μπορεί να την κερδίσει με την βοήθεια κάποιας υπηρέτριας, που να βρίσκεται αρκετά κοντά της. Αν την καλέσει ο άνδρας κι αυτή εξακολουθήσει να αντιδρά κατά τον ίδιο τρόπο, θα πρέπει τότε να καταφύγει στις υπηρεσίες μιας ικανής προξενήτρας. Αν, όμως, δεν έχει τίποτα να του πει, πρέπει να το σκεφτεί καλά πριν συνεχίσει τις προσπάθειές του.

Εδώ τελειώνει η εξέταση των διαθέσεων της γυναίκας.

Ένας άντρας πρέπει πρώτα να συστηθεί σε μια γυναίκα και να την προσπαθήσει έπειτα να ανοίξει μια συζήτηση μαζί της. Θα της κάνει μερικές νύξεις για τον έρωτά του κι αν δει ότι τις δέχεται – από τις απαντήσεις της – θα εξακολουθήσει για να φτάσει άφοβα στον σκοπό του. Η γυναίκα που εκδηλώνεται αμέσως κατακτάται εύκολα και γρήγορα. Καθώς, επίσης, και μια ελευθεριάζουσα γυναίκα, η οποία στα ερωτόλογα που της απευθύνουν απαντά ανοιχτά εκφράζοντας κι εκείνη την αγάπη της, θεωρείται κατακτημένη την ίδια κιόλας στιγμή. Μιλώντας γενικά για τις γυναίκες, είτε σεμνές είναι, είτε απλές, είτε φρόνιμες, ισχύει ο κανόνας ότι όσες εκδηλώνουν ανοιχτά τον έρωτά τους κατακτώνται ευκολότερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Η δουλειά της προξενήτρας

Αν είτε μια γυναίκα έχει μεν εκδηλώσει τον έρωτα ή τον πόθο της, με νεύματα ή κινήσεις του σώματός της, και έκτοτε σπανίως ή ποτέ δεν την έχει συναντήσει κάπου, είτε για πρώτη φορά την βλέπει ένας άντρας, τότε πρέπει να χρησιμοποιήσει μια προξενήτρα για να την πλησιάσει.

Η προξενήτρα, τώρα, πρέπει να κερδίσει την εμπιστοσύνη της γυναίκας, πηγαίνοντας στην αρχή με τα νερά της. Έπειτα θα προσπαθήσει τεχνηέντως να πιάνει διάφορες κουβέντες μαζί της για να την κάνει να περιφρονήσει ή να μισήσει τον σύζυγό της. Θα της αναφέρει διάφορα φάρμακα για να κάνει παιδιά, θα της διηγηθεί ιστορίες από άλλους ανθρώπους, διάφορες ιστορίες με τις γυναίκες άλλων ανδρών, και, παινεύοντας την ομορφιά, την φρονιμάδα, την γενναιοδωρία, τον καλό της χαρακτήρα, θα της πει: «Κρίμα είναι, αλήθεια, εσείς, μια γυναίκα υπέροχη, να έχετε τέτοιον άντρα πάνω απ' το κεφάλι σας. Ωραία μου κυρία, αυτός δεν κάνει ούτε για να σας υπηρετεί». Και θα συνεχίσει έτσι, μιλώντας της για την ψυχρότητά του, την ζήλεια, την αψάδα, την αχαριστία του, την αποστροφή του για τις απολαύσεις, την αγαθοσύνη, την χοντροκοπιά του, για όλα τα ελαττώματα που έχει, πιθανόν, και που μπορεί να γνωρίζει. Και μάλιστα θα επιμένει περισσότερο σε όποιο ελάττωμα ή ατέλεια ξέρει ότι ενοχλεί κυρίως την γυναίκα του. Εάν η σύζυγος είναι γυναίκα-ελαφίνα ενώ ο σύζυγος άντρας-λαγός δεν θα κάνει καμιά νύξη

περί ασυμφωνίας προς αυτήν την κατεύθυνση, αν, όμως, εκείνος είναι άντρας-λαγός ενώ εκείνη γυναίκα-φοράδα ή ελέφαντας, θα πρέπει να της υποβάλλει την ιδέα της δυσαρμονίας.

Ο Γκουνικαπούτρα είναι της γνώμης πως, όταν είναι η πρώτη περιπέτεια της γυναίκας ή έχει εκδηλώσει πολύ κρυφά την αγάπη της, ο άντρας πρέπει οπωσδήποτε να βρει και να της στείλει μια προξενήτρα που να την ξέρει ήδη εκείνη και να της έχει εμπιστοσύνη.

Ας ξαναγυρίσουμε, όμως, στο θέμα μας. Η προξενήτρα θα μιλήσει στην γυναίκα για την αφοσίωση και τον έρωτα του ανδρός, και μόλις αρχίσει να κινείται το ενδιαφέρον και η εμπιστοσύνη της, θα της εξηγήσει τι πρέπει να κάνει στην προκειμένη περίπτωση, λέγοντάς της τα εξής: «Ακούστε με, ωραία μου κυρία! Ένας άντρας, από καλή οικογένεια, πάει να χάσει το μυαλό του από τότε που σας είδε. Ο κακομοίρης – και είναι τόσο ευαίσθητος – ποτέ δεν τούχει ξανατύχει τέτοιο πράγμα, μέχρι που έχω αρχίσει να φοβάμαι μην πάθει χειρότερα απ' την θλίψη του!». Αν η γυναίκα την ακούει προσεκτικά, την επομένη η προξενήτρα, που έχει προσέξει την ευνοϊκή της στάση στο πρόσωπο, τα μάτια και στα λόγια της, θα της ξαναμιλήσει για τον άντρα, θα της διηγηθεί τις ιστορίες της Αχάλια[1] και του Ίντρα, της Σακουντάλα[2] και του Ντουσιάντα, ή αλλωνών, που να ταιριάζουν στην περίπτωσή της. Θα της παινέψει τη δύναμη του άντρα, τα χαρίσματά του, την τέχνη του στους εξηντατέσσερις τρόπους ηδονής του Μπαμπχράβια, το καλό του ύφος και το δεσμό που έχει με κάποια κυρία υψηλής κοινωνικής θέσης, άσχετα αν αυτό το τελευταίο σημείο είναι ψέμμα ή όχι.

1. Βλ. σημείωση 2, σελίδα 37.

2. Ηρωίδα ενός από τα καλύτερα, αν όχι του καλύτερου, Ινδικά δράματα – και από τα γνωστότερα της σανσκριτικής δραματουργίας. Πρώτη φορά μνημονεύεται από τον Ουίλιαμ Τζόουνς, ενώ μεταφράστηκε στα αγγλικά από τον Μονιέ Ουίλιαμς, υπό τον τίτλο *Σακουντάλα ή το χαμένο δαχτυλίδι.*

Η μεσίτρα θα της υποδείξει ακόμη τη διαγωγή της προς την ίδια. Αν της είναι ευχάριστη, να ποιοί πρέπει να είναι οι τρόποι της: Θα την δεχτεί με χαμογελαστό ύφος, θα καθήσει κοντά της, και θα τη ρωτήσει: «Πού είσαστε; Τι κάνατε; Πού φάγατε; Πού κοιμηθήκατε; Πού καθήσατε;» Θα πάει επίσης να την συναντήσει σε μέρη ήσυχα, εκεί θα της πει ιστορίες, θ' αναστενάζει, θα της φέρνει δώρα, θα της θυμισει κάποια ευχάριστη μέρα, και θα την διώξει, εκδηλώνοντας την επιθυμία να την ξαναδεί, λέγοντάς της, σε τόνο αστείο: «Ω, πλανεύτρα, γιατί μου είπες αυτά τα κακά λόγια;» Ύστερα θα πει πως είναι αμαρτία να έχει σχέσεις μ' αυτόν τον άνθρωπο, και δε θα μιλήσει καθόλου για τις συναντήσεις που θάχει κιόλας κάνει μαζί του. Αλλά η επιθυμία της θα είναι μεγάλη να την ρωτήσει γι' αυτόν, και τέλος θα γελάσει για το πάθος του άντρα.

Αυτή πρέπει να είναι η διαγωγή της γυναίκας προς τη μεσίτρα.

Όταν η γυναίκα θα έχει πια εκδηλώσει την αγάπη της όπως είπαμε, η μεσίτρα θα την ερεθίζει όλο και πιο πολύ, φέρνοντάς της διάφορα πράγματα από τον άντρα. Αλλά αν η γυναίκα δεν τον γνωρίζει προσωπικά, η μεσίτρα θα της τον γνωρίσει επαινώντας και υπερβάλλοντας τα καλά του χαρίσματα, λέγοντάς της χίλια δυο για τον έρωτά του γι' αυτήν. Ο Ωνταλίκα λέει ότι, αν ένας άντρας και μια γυναίκα δε γνωρίζονται προσωπικά, και δεν έχουν δείξει ο ένας στον άλλον σημεία αγάπης, η χρησιμοποίηση της μεσίτρας είναι εντελώς περιττή.

Οι μαθητές του Μπαμπχράβια, απ' την άλλη μεριά, τονίζουν ότι αν έχουν δείξει σημάδια αγάπης ενώ δε γνωρίζονται προσωπικά, μπορεί κανείς τότε να χρησιμοποιήσει τη μεσίτρα. Κατά τον Γκονικαπούτρα, η χρησιμοποίηση της μεσίτρας είναι αναγκαία για να γνωριστούν, έστω κι αν δεν έχουν δείξει ο ένας στον άλλο δείγματα αγάπης. Ο Βατσιαγιάνα ισχυρίζεται ότι κι αν δεν γνωρίζονται προσωπικά και δεν έχουν δώσει δείγματα αγάπης ο ένας στον άλλον, μπορούν όμως κι οι δυο να εμπιστευθούν τη μεσίτρα.

Η μεσίτρα θα δείξει τα δώρα, καρπούς και φύλλα πιπε-

ριάς, αρώματα, λουλούδια, χαλκάδες, που θα της στείλει ο άντρας. Πάνω σ' αυτά τα δώρα θα έχει αφήσει τ' αποτυπώματα των νυχιών ή δοντιών του ή άλλα σημάδια. Πάνω στο ύφασμα, που μπορεί να της στείλει, θα ζωγραφίσει με ζαφορά τα δυο του χέρια ενωμένα, που θα σημαίνει: θερμή παράκληση.

Η μεσίτρα θα της δείξει ακόμη διάφορες εικόνες, σκαλισμένες πάνω σε φύλλα, ή σκουλαρίκια, κομπολόγια από λουλούδια, που θα περιέχουν ερωτικά γράμματα και που θα εκφράζουν τον έρωτα και τον πόθο του άντρα. Αυτή σ' ανταπόκριση θα του στείλει διάφορα δώρα.

Αφού ανταλλαχτούν τα δώρα κι απ' τις δυο μεριές, η μεσίτρα θα κανονίσει μεταξύ τους μια συνάντηση.

Οι μαθητές του Μπαμπχράβια λένε ότι η συνάντηση αυτή θα πρέπει να γίνει την εποχή που επισκέπτονται το ναό κάποιας θεότητας, ή στα πανηγύρια, στα υπαίθρια γλέντια, στις θεατρικές παραστάσεις, στους γάμους, στις θυσίες, στις γιορτές και στις κηδείες, ή ακόμη όταν πάνε να κάνουν μπάνιο στον ποταμό, ή στις θεομηνίες, στις επιδρομές ληστών ή σε εχθρικές εισβολές.

Ο Γκονικαπούτρα είναι της γνώμης ότι οι συναντήσεις αυτές πρέπει κατά προτίμηση να γίνονται στα σπίτια φιλενάδων, ζητιάνων, αστρολόγων και ασκητών. Αλλά ο Βατσιαγιάνα ισχυρίζεται ότι το μόνο κατάλληλο μέρος είναι εκείνο που η είσοδος και η έξοδός του είναι εύκολες, και όπου έχουν παρθεί όλα τα μέτρα για ατυχήματα, και όπου ο άντρας, αφού μπει μέσα, να μπορεί να το εγκαταλείψει όποτε χρειαστεί, χωρίς κίνδυνο δυσάρεστης συνάντησης.

Τώρα να ποια είναι τα διάφορα είδη μεσιτριών:

1) Η μεσίτρα που παίρνει πάνω της το βάρος της υπόθεσης.

2) Η μεσίτρα που εκτελεί μόνο ένα ορισμένο μέρος μιας μισοτελειωμένης υπόθεσης.

3) Η μεσίτρα που μεταφέρει απλά και μόνο ένα γράμμα.

4) Η μεσίτρα που ενεργεί για λογαριασμό της.

5) Η μεσίτρα μιας νέας, άπραγης γυναίκας.

6) Η παντρεμένη γυναίκα που, χρησιμεύει για μεσίτρα

του άντρα της.

7) Η μουγγή μεσίτρα.

8) Η μεσίτρα που παίζει το ρόλο του ανέμου.

1) Η γυναίκα που αφού είδε το αμοιβαίο πάθος ενός άντρα και μιας γυναίκας, τους φέρνει σ' επαφή και καθοδηγεί την υπόθεση με δικιά της πρωτοβουλία, λέγεται: μεσίτρα που παίρνει πάνω της όλο το βάρος της υπόθεσης. Αυτό το είδος μεσίτρας χρησιμοποιείται κατ' αρχήν όταν ο άντρας κι η γυναίκα γνωρίζονται και έχουν κιόλας μιλήσει μαζί. Σ' αυτή την περίπτωση δεν την στέλνει μόνο ο άντρας (πράγμα που γίνεται σ' όλες τις περιπτώσεις), αλλά κι η γυναίκα. Δίνουν ακόμη αυτό το όνομα στη μεσίτρα που αντιλαμβάνεται ότι ο τάδε άντρας ταιριάζει στην τάδε γυναίκα και προσπαθεί να τους ενώσει, παρ' όλον ότι δεν γνωρίζονται ακόμη μεταξύ τους.

2) Η μεσίτρα που, αφού δει ότι η μισή δουλειά έχει τελειώσει, ή ότι ο άντρας έκανε τις κρούσεις του κι αναλαμβάνει να τελειώσει τη δουλειά, λέγεται: μεσίτρα που εκτελεί μόνο ένα ορισμένο μέρος μιας μισοτελειωμένης υπόθεσης.

3) Η μεσίτρα που μεταφέρει μόνο τα σημειώματα ανάμεσα σε μια γυναίκα κι έναν άντρα που αγαπιώνται, αλλά δε μπορούν να συναντηθούν συχνά, λέγεται: μεσίτρα που μεταφέρει γράμματα.

4) Η γυναίκα που πάει να βρει έναν άντρα, και του λέει ότι ονειρεύεται πως ήρθε σ' επαφή μαζί του, που του εκφράζει το θυμό της γιατί η γυναίκα του τον μάλλωσε, επειδή τη φώναξε με τ' όνομα της αντιζήλου της κι όχι με το δικό της, που του δίνει ένα οποιοδήποτε πράγμα που έχει πάνω του τα ίχνη των δοντιών και των νυχιών της, που του λέει ότι ήξερε από καιρό ότι αυτός την ποθούσε, και τον ρωτάει ποια προτιμάει, αυτήν ή τη γυναίκα του, αυτή λέγεται: μεσίτρα για λογαριασμό της. Ο άντρας δεν πρέπει ούτε να τη συναντάει, ούτε να της μιλάει παρά μόνο κρυφά. Δίνομε ακόμη τ' όνομα αυτό στη γυναίκα που, σταλμένη απο κάποιαν άλλη, καταχτάει αυτή τον άντρα, γνωρίζοντάς τον προσωπικά, και κακολογεί την άλλη. Το ίδιο γίνεται και μ' ένα μεσάζοντα, που ενεργών-

τας για τρίτον και μη γνωρίζοντας τη γυναίκα από πριν, την κερδίζει αυτός και συζητάει την αποτυχία του άλλου.

5) Η γυναίκα που έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη της άπραγης νέας γυναίκας ενός άντρα, και που κατέχει τα μυστικά της, χωρίς όμως να την ξελογιάσει, που γνωρίζει με ποιον τρόπο της φέρεται ο άντρας της, και για να της μάθει την τέχνη ν' αγαπηθεί απ' αυτόν, τον τρόπο που πρέπει να εκφράζει την αγάπη της, πότε πρέπει ή όχι να θυμώνει, ή να κατεβάζει μούτρα, και που της κάνει σημάδια με τα νύχια και με τα δόντια στο κορμί της, και την αναγκάζει να φωνάξει το σύζυγό της για να του δείξει αυτά τα σημάδια και να του ερεθίσει έτσι τον έρωτα και την ηδονή, αυτή η γυναίκα λέγεται: μεσίτρα μιας νέας άπραγης γυναίκας. Σ' αυτή την περίπτωση ο σύζυγος θ' απαντήσει στη γυναίκα του με τη βοήθεια του ίδιου προσώπου.

6) Όταν ένας άντρας χρησιμοποιεί τη γυναίκα του για να κερδίσει την εμπιστοσύνη μιας ξένης που θέλει ν' αποκτήσει, και τη στέλνει σπίτι της για να παινέσει τη φρονιμάδα του και την ικανότητά του, την γυναίκα αυτήν την ονομάζουμε: παντρεμένη που χρησιμεύει για μεσίτρα. Στην περίπτωση αυτή η ξένη γυναίκα θα κάνει γνωστά στον άντρα τα αισθήματά της με τη βοήθεια της δικιάς του γυναίκας.

7) Όταν ένας άντρας στέλνει μια κοπέλλα ή μια δούλα του σε μια γυναίκα κάτω από μια οποιαδήποτε αιτία, και κρύβει ένα γράμμα στα λουλούδια, ή στα στολίδια που της στέλνει, ή ακόμη κάνει πάνω στη δούλα μερικά σημάδια με τα νύχια ή με τα δόντια του, αυτή η κοπέλλα ή η δούλα λέγεται: μουγγή μεσίτρα. Σ' αυτή την περίπτωση, ο άντρας πρέπει να περιμένει την απάντηση της γυναίκας με την ίδια κοπέλλα.

8) Το πρόσωπο που φέρνει σε μια γυναίκα ένα σημείωμα με διπλή έννοια, ή σχετικό με κάτι περασμένο, ή που οι άλλοι δεν μπορούν να καταλάβουν, λέγεται: μεσίτρα που παίζει το ρόλο του ανέμου. Και σ' αυτή την περίπτωση η απάντηση δίνεται με την ίδια γυναίκα.

Αυτά είναι τα είδη των μεσιτριών.

Η γυναίκα που διαβάζει τ' άστρα, η δούλα, η ζητιάνα, ή

μια ηθοποιός, ξέρουν καλά την τέχνη της μεσίτρας και καταφέρνουν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των άλλων γυναικών. Κάθε μια απ' αυτές μπορεί όποτε θέλει να δημιουργήσει έχθρητα ανάμεσα σε δύο ανθρώπους, ή να υπερβάλει τα χαρίσματα της μιας ή της άλλης γυναίκας, που την ενδιαφέρει. Ή, ακόμη, μπορεί να περιγράψει τους τρόπους που εφαρμόζουν άλλες γυναίκες στη σεξουαλική επαφή. Μπορεί ακόμη να μιλήσει πομπώδικα για τον έρωτα ενός άντρα, για την ικανότητά του στις ηδονές, για το πάθος που άλλες γυναίκες πιο όμορφες νιώθουν γι' αυτόν, και να τον δικαιολογήσει στην περίπτωση που θα λείψει από μια συνάντηση.

Τέλος, η μεσίτρα χάρη στην τέχνη που έχει να μιλάει ωραία και να πείθει, μπορεί να φέρει σ' επαφή μια γυναίκα μ' έναν άντρα, όταν ακόμη η γυναίκα δε θα τόχε καν σκεφτεί, κι ο άντρας την είχε νομίσει απλησίαστη και πάνω από τις επιδιώξεις του. Μπορεί ακόμη να φέρει πίσω σε μια γυναίκα τον άντρα που για οποιαδήποτε αιτία είχε φύγει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ο έρωτας αξιωματούχων του κράτους για τις γυναίκες άλλων

Οι βασιλιάδες κι οι υπουργοί τους δε πηγαίνουν στα σπίτια των αστών. Ο λαός παρακολουθεί τον τρόπο της ζωής τους, τον κρίνει, παραδειγματίζεται απ' αυτόν και τελικά τους μιμείται. Ακριβώς όπως συμβαίνει και με τα ζώα, που βλέπουν τον πρωί τον ήλιο ν' ανεβαίνει στον ουρανό, σηκώνονται κι αυτά και το βράδυ που πέφτει, τον μιμούνται. Οι αξιωματούχοι πρέπει λοιπόν ν' αποφεύγουν δημόσια να κάνουν επιλήψιμες πράξεις, γιατί η θέση τους τους το απαγορεύει. Αλλά αν καμιά φορά χρειαστεί να κάνουν κάτι τέτοιο, πρέπει τότε να χρησιμοποιήσουν τα κατάλληλα μέσα, όπως θα τα περιγράψουμε τώρα:

Ο αφέντης, ο διοικητής και ο φορατζής ενός χωριού μπορούν να πλανέψουν τις χωριατοπούλες με μια μονάχα λέξη τους. Αυτές τις γυναίκες τις ονομάζουν ελαφρόμυαλες.

Η ένωση των ανθρώπων, που αναφέραμε πιο πάνω, μ' αυτές τις γυναίκες γίνεται όταν δεν έχουν να πληρώσουν φόρο ή όταν κουβαλάνε τα στάρια τους στις αποθήκες ή δουλεύουν στους αγρούς, ή ακόμη αν τύχει και πάνε να κάνουν καμιά δουλειά στα σπίτια αυτών των αφεντάδων. Επίσης οι γελαδάρηδες κάνουν τούτη τη δουλειά στις βοσκές κι οι αξιωματικοί που προστατεύουν τις χήρες, τις απροστάτευτες γυναίκες κι εκείνες που εγκατέλειψαν τους άντρες τους, έχουν μαζί τους σεξουαλικές σχέσεις. Οι πιο επιτήδειοι κάνουν τη δου-

λειά τους το βράδυ, γυρνώντας το χωριό. Υπάρχουν ακόμη χωρικοί που έχουν σχέσεις με τις νύφες τους, δηλαδή με τις γυναίκες των γιών τους, γιατί τον περισσότερο καιρό μένουν μόνοι μαζί τους. Τέλος, οι επιστάτες της αγοράς, έχουν πολλά πάρε-δώσε με τις χωριατοπούλες, όταν αυτές έρχονται να κάνουν τα ψώνια τους.

1) Στη γιορτή του όγδοου φεγγαριού, όπως επίσης στη γιορτή για την πανσέληνο και στη γιορτή της άνοιξης, οι γυναίκες απ' τα χωριά και τις πόλεις επισκέπτονται τις γυναίκες του βασιλικού χαρεμιού, στο παλάτι. Κι επειδή είναι γνωστές στις γυναίκες του χαρεμιού, τις αφήνουν να περνάνε αμέσως στα ιδιαίτερα διαμερίσματά τους. Περνούν τη βραδιά τους συζητώντας, διασκεδάζοντας και το πρωί φεύγουν. Μ' αυτή την ευκαιρία, μια απ' τις υπηρέτριες του βασιλιά, που θα ξέρει από πριν ποια απ' αυτές επιθυμεί ο αφέντης της, θα την πλευρίσει και θα την καλέσει να δει τα διάφορα μέρη του παλατιού. Ίσως να της είχε υποσχεθεί, πριν ακόμη απ' τις γιορτές, ότι θα της δείξει τ' αξιοθαύμαστα του σπιτιού του βασιλιά. Πραγματικά, θα θαυμάσει το λίκνο με τ' αναρριχώμενα φυτά σε σχήμα κοραλιού, το περίπτερο του κήπου που το πάτωμά του είναι στρωμένο με πολύτιμες πέτρες, το λίκνο από τσαμπιά σταφυλιών, το κτίριο πάνω στο νερό, τα κρυφά περάσματα στους τοίχους του παλατιού, τους ζωγραφικούς πίνακες, τα κυνηγιάρικα ζώα και τα ζώα που κάνουν διάφορα αγωνίσματα, τις μηχανές, τα πουλιά και τα κλουβιά με τις τίγρεις και τα λιοντάρια. Μετά, θα της μιλήσει για τον έρωτα που της έχει ο βασιλιάς, και θα της δώσει να καταλάβει τι ευκαιρία θα είναι γι' αυτήν η ένωσή της με τον άρχοντα και τι ωφέλειες μπορεί να έχει απ' αυτόν το δεσμό, φτάνει, βέβαια, το μυστικό αυτό να το κρύψει στα τρίσβαθα της ψυχής της. Αν η γυναίκα δεχτεί την προσφορά, θα την ανταμείψει με πλούσια δώρα, αντάξια ενός βασιλιά, και αφού τη συνοδέψει μέχρι ένα σημείο, θα την ξαποστείλει, δείχνοντάς της μεγάλη τρυφεράδα.

2) Μπορεί ακόμη, μια απ' τις γυναίκες του βασιλιά να γνωρίζει τον άντρα της γυναίκας που θέλει εκείνος. Τότε

πάει σπίτι του και προσκαλεί τη γυναίκα να έρθει να επισκεφτεί το παλάτι. Και γίνεται ό,τι είδαμε παραπάνω.

3) Μπορεί ακόμη μια απ' τις γυναίκες του βασιλιά να φροντίσει να πιάσει φιλία με τη γυναίκα που έβαλε εκείνος στο μάτι. Θα στείλει σπίτι της την υπηρέτριά της, που σκοπός της θα είναι να κερδίσει την εμπιστοσύνη της ξένης γυναίκας, και τότε θα την καλέσει να έρθει να δει το παλάτι. Εκεί η έμπιστη του άρχοντα θα κάνει όπως είδαμε πριν.

4) Η γυναίκα του βασιλιά ίσως πάλι να καλέσει εκείνη, για την οποίαν ενδιαφέρεται ο βασιλιάς, με το πρόσχημα ότι θα της δείξει μια απ' τις εξηντατέσσερις τέχνες, που φημίζεται για την επιδεξιότητά της, πάνω σ' αυτή. Σαν έρθει η ξένη, θα γίνει και πάλι ό,τι έγινε και τις προηγούμενες φορές.

5) Ακόμη μπορεί μια ζητιάνα, σε συμφωνία με τη γυναίκα του βασιλιά, να πάει να βρει την ποθητή γυναίκα του άρχοντά της. Ίσως ο άντρας της να έχει χάσει την περιουσία του ή να έχει κάποια άλλη αιτία για να φοβάται το βασιλιά. Θα πει λοιπόν η ζητιάνα στη γυναίκα του τελευταίου: «Αυτή η γυναίκα του βασιλιά έχει επιρροή πάνω του, εξ άλλου είναι με το μέρος σου, σ' αυτήν, λοιπόν, πρέπει να καταφύγουμε για να μας βοηθήσει στην υπόθεσή σου. Θ' αναλάβω εγώ να σε πάω στο χαρέμι να την παρακαλέσεις, κι αυτή θα απομακρύνει κάθε κίνδυνο ή κάθε φόβο απ' τη μεριά του άρχοντά μας». Αν η γυναίκα δεχτεί, η ζητιάνα θα την πάει δυο-τρεις φορές στο χαρέμι, όπου η γυναίκα του βασιλιά θα της υποσχεθεί υποστήριξη. Μετά, η γυναίκα, ενθουσιασμένη και γοητευμένη απ' την υποδοχή και την προστασία που της υποσχέθηκαν, ξαναγυρίζει στο χαρέμι όπου η έμπιστη υπηρέτρια του βασιλιά θα κάνει και πάλι το καθήκον της.

6) Ό,τι είπαμε για τη γυναίκα κάποιου που έχει λόγους να φοβάται το βασιλιά, ισχύει επίσης και για τις γυναίκες εκείνων που επιδιώκουν μια θέση στο παλάτι. Ακόμη για όσους διώχτηκαν από κάποιον υπουργό ή είναι φτωχοί, ή δεν είναι ευχαριστημένοι απ' τη θέση τους ή θέλουν να κερδίσουν την εύνοια του βασιλιά. Επίσης για όσους είναι φιλόδοξοι, γι' αυτούς που αποδιώχτηκαν απ' την τάξη τους, για ό-

σους επιδιώκουν να γίνουν σπιούνοι του βασιλιά, και για κείνους που θέλουν να φτάσουν σε κάποιο σκοπό.

Τέλος αν η γυναίκα που ο βασιλιάς ποθεί, συζεί με κάποιον που δεν είναι άντρας της, μπορεί ο άρχοντας, γιατί αμάρτησε, να την συλλάβει, να την κάνει σκλάβα του και να την κλείσει στο χαρέμι. Ή μπορεί πάλι να στείλει έναν άνθρωπο δικό του να τσακωθεί με τον άντρα της γυναίκας. Τότε θα την φυλακίσει σα γυναίκα του εχθρού του, για να την κλείσει ύστερα στο χαρέμι του.

Αυτοί είναι οι τρόποι για ν' απολαμβάνει κανείς κρυφά τις γυναίκες των άλλων.

Οι πιο πάνω τρόποι για να κερδίζει κανείς τις γυναίκες των άλλων, συνηθίζονται πιότερο στα παλάτια των βασιλιάδων. Αλλά ο ίδιος ο βασιλιάς δεν πρέπει ποτέ να μπαίνει σε ξένα σπίτια. Γιατί ο Αμπχίρα, βασιλιάς των Κόττας, σκοτώθηκε από κάποιον ασπρορουχά ενώ έμπαινε σ' ένα ξένο σπίτι, ο Ζαγιαζάνα[1], βασιλιάς του Κασίς, δολοφονήθηκε σε όμοια περίπτωση κατά διαταγήν των ιπποτών του.

Αλλά σύμφωνα με τις συνήθειες μερικών τόπων, οι βασιλιάδες έχουν ορισμένα προνόμια να κάνουν έρωτα με τις γυναίκες των άλλων. Έτσι, στο Άντρας[2], οι νιόπαντρες έχουν τη συνήθεια να παρουσιάζονται στο βασιλικό χαρέμι με δώρα, τη δέκατη μέρα του γάμου τους. Μετά, αφού τις απολαύσει ο βασιλιάς, τις διώχνουν. Στην πόλη Βατσαγκούλμας[3], οι γυναίκες των πρωθυπουργών πάνε το βράδυ και βρίσκουν το βασιλιά για να τον υπηρετήσουν. Στην πόλη Βεντάρμπας[4], οι γυναίκες των ιθαγενών περνούν έναν ολόκληρο μήνα στο βασιλικό χαρέμι, με το πρόσχημα της αφοσίωσής τους σ' αυτόν. Στην πόλη των Απαρατάκας[5], οι αστοί στέλνουν, αντί

1. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία της βασιλείας τους. Έζησαν, μάλλον, στις αρχές της χριστιανικής εποχής.

2. Η τωρινή πολιτεία του Τελανγκάμ, στα νότια του Ρατζαμούντρι.

3. Πιθανόν ένα τμήμα της περιοχής στα νότια του Μάλβα.

4. Στις μέρες μας φέρει το όνομα Μπεράρ. Πρωτεύουσά της ήταν η Κουντιπούρα, η σημερινή Ουμραβάτι.

5. Το βόρειο και νότιο Κονκάν.

άλλων δώρων, τις γυναίκες τους στους υπουργούς και στους βασιλιάδες. Και, τέλος, στην πόλη Σωράστρας[1], οι γυναίκες της πόλης και των χωριών, πηγαίνουν στο παλάτι. Σκοπός τους είναι η ηδονή του άρχοντά τους, που του τη χαρίζουν ή όλες μαζί ή κάθε μια χώρια.

Να, μερικά εδάφια πάνω στο ίδιο το θέμα:

«Οι πιο πάνω τρόποι – κι άλλοι πολλοί, – είναι αυτοί που χρησιμοποιεί ο βασιλιάς για να κερδίσει τις γυναίκες των άλλων. Αλλά ο βασιλιάς που σαν κύρια απασχόλησή του έχει το καλό του έθνους του, δεν πρέπει με κανένα τρόπο να τους εφαρμόζει».

«Ο βασιλιάς που νίκησε τους έξη[2] εχθρούς της ανθρωπότητας γίνεται κύριος ολόκληρου του κόσμου...»

1. Η σύγχρονη Καττιβάρ. Πρωτεύουσά της ήταν η Γκιριναγκούντα, η σύγχρονη Γιουναγκούρ.

2. Οι εχθροί αυτοί είναι: η Λαγνεία, η Οργή, η Φιλαργυρία, η Αμάθεια η Αλαζονεία και ο Φθόνος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Γυναίκες του βασιλικού χαρεμιού και οι φύλακές τους

Οι γυναίκες του βασιλικού χαρεμιού, δεν μπορούν ούτε να δουν ούτε να συναντήσουν κανέναν άντρα, γιατί η επιτήρησή τους είναι πολύ αυστηρή. Οι πόθοι τους δεν μπορούν να ικανοποιηθούν, γιατί ο μοναδικός άντρας, ο βασιλιάς, είναι κοινός για όλες και γι' αυτόν τον λόγο ηδονίζονται μεταξύ τους, όπως θα δούμε παρακάτω:

Ντύνουν αντρικά την κόρη της παραμάνας, της φίλης, ή της δούλας τους, και φτάνουν στο σκοπό τους με τη βοήθεια βολβών ριζών και φρούτων που έχουν το σχήμα του λιγκάμ, ή, ακόμη, ξαπλώνουν πάνω σ' ένα άγαλμα του οποίου το λιγκάμ να φαίνεται και να βρίσκεται όρθιο.

Μερικοί καλόκαρδοι βασιλιάδες παίρνουν ή βάζουν φάρμακα που τους επιτρέπουν ν' απολαμβάνουν πολλές γυναίκες στην ίδια νύχτα, παρ' όλον ότι δεν είναι της ιδιοσυγκρασίας τους αυτό. Άλλοι, πάλι, πάνε μόνο με τις γυναίκες τους και με τις συνοδούς αυτών των τελευταίων. Άλλοι παίρνουν με τη σειρά, κανονικά, όλες τις γυναίκες του χαρεμιού. Αυτοί είναι οι τρόποι ηδονής που επικρατούν στις πολιτείες της Ανατολής.

Παρ' όλ' αυτά, με τη βοήθεια των δούλων τους, οι κυρίες του βασιλικού χαρεμιού δέχονται συχνότατα στα διαμερίσματά τους άντρες ντυμένους γυναίκες. Οι δούλες τους κι η

κόρη της παραμάνας, που γνωρίζουν όλα τα μυστικά τους, έχουν σαν αποστολή να βρίσκουν άντρες και να τους καταφέρουν να μπουν στο χαρέμι. Τους μιλάνε για τη μεγαλύτερη τύχη που τους περιμένει εκεί, για την ευκολία, να μπουν και να βγουν, για το πόσο μεγάλο είναι το παλάτι, για την αδιαφορία των φρουρών και για τα στραβά μάτια των φυλάκων των βασιλικών συζύγων. Αλλά αυτές οι γυναίκες δεν πρέπει ποτέ με το ψέμμα ν' αναγκάσουν έναν άντρα να μπει στο χαρέμι, γιατί αυτό θα σήμαινε ίσως το χαμό του.

Όσο για τον άντρα, καλά θα κάνει ν' αρνηθεί την πρόταση αυτή, όσο εύκολη κι αν είναι η είσοδος, γιατί διατρέχει μύριους κινδύνους. Αν όμως θέλει να μπει, πρέπει πρώτα-πρώτα να βεβαιωθεί ότι υπάρχει εύκολη έξοδος, ότι θα αποφύγει τους φρουρούς κι ότι ο βασιλιάς λείπει. Τότε, όταν οι γυναίκες του χαρεμιού του γνέψουν, θα εξετάσει παντού τα μέρη, και θα μπει απ' τη μεριά που του έχουν δείξει. Αν του είναι εύκολο, θα φέρνει βόλτες κάθε μέρα γύρω απ' το χαρέμι, θα πιάσει φιλίες με τους φρουρούς, θα φέρεται ευγενικά στις δούλες του χαρεμιού, που ίσως να έχουν καταλάβει τι ζητάει, και θα τους εμπιστευτεί τη λύπη του γιατί δεν κατάφερε ακόμη να φτάσει στο σκοπό του. Τέλος θ' αφήσει τη δουλειά στα χέρια της γυναίκας που συχνάζει στο χαρέμι και θα μάθει να ξεχωρίζει από μακρυά τους αυλικούς.

Αν δεν υπάρχει μεσίτρα που πηγαίνει στο παλάτι, τότε ο άντρας θα σταθεί κάπου, απ' όπου να μπορεί να δει τη γυναίκα που αγαπάει και ποθεί ν' αποχτήσει.

Αν το μέρος αυτό το φυλάνε οι σκοποί του βασιλιά, θα ντυθεί δούλα της κυράς που έρχεται, ή περνάει απ' το μέρος αυτό.

Αν η γυναίκα που ποθεί τον προσέξει, θα της κάνει γνωστά τα αισθήματά του με γνεψίματα, θα της δείξει ζωγραφιές ή πράγματα συμβολικά, κομπολόγια από λουλούδια, χαλκάδες και άλλα. Θα φροντίσει να καταλάβει καλά την απάντηση που θα του δώσει με τον ίδιο τρόπο κι αυτή, και θα προσπαθήσει πια με κάθε τρόπο να μπει στο χαρέμι. Αν βεβαιωθεί ότι εκείνη πρόκειται να πάει πουθενά, θα κρυφτεί και την κα-

άλληλη στιγμή θα μπει μαζί της μέσα, ανακατεμένος με τους φύλακές της. Μπορεί, ακόμη, να μπαινοβγαίνει κρυμμένος σε μια κουβέρτα ή καλύτερα να γίνεται αόρατος, με διάφορες αλοιφές, σαν αυτή που θ' αναφέρουμε πιο κάτω:

Κάψτε μαζί, χωρίς ν' αφήσετε να φύγει ο καπνός, την καρδιά ενός ιχνεύμονα, τον καρπό της νεροκολοκύθας (τούμπι), και τα μάτια ενός φιδιού. Ανακατέψτε τη στάχτη και κάντε την μίγμα με μια ίση ποσότητα φιδιού. Βάζοντας αυτό το μίγμα πάνω στα μάτια, ένας άνθρωπος μπορεί να κυκλοφορεί χωρίς να τον βλέπουν.

Υπάρχουν κι άλλοι τρόποι για να γίνεται κανείς αόρατος, γραμμένοι απ' τους Βραχμάνους του Ντουγιάνα και τους Ζογκασίρας.

Ένας άντρας μπορεί επίσης να μπει στο χαρέμι όσο διαρκούν οι γιορτές του όγδοου φεγγαριού ή της πανσελήνου, γιατί οι επιστάτες του χαρεμιού είναι πολύ απασχολημένοι ή διασκεδάζουν κι αυτοί.

Η είσοδος και η έξοδος των νέων στο χαρέμι είναι ευκολότερη όταν μπαινοβγάζουν πράγματα απ' το παλάτι, στα γλέντια, όταν οι σκοποί κι οι επιστάτες έχουν πολλή δουλειά, όταν μια βασιλική σύζυγος αλλάζει διαμέρισμα, ή ακόμη όταν οι γυναίκες του βασιλιά πηγαίνουν ή έρχονται από περίπατο, και, τέλος, όταν ο βασιλιάς απουσιάζει. Οι γυναίκες του βασιλικού χαρεμιού εμπιστεύονται μεταξύ τους τα μυστικά τους και, μη έχοντας άλλη δουλειά, βοηθούν η μία την άλλη. Ο άντρας που τις απολαμβάνει όλες, και που τον έχουν κοινό, μπορεί να εξακολουθήσει το βιολί αυτό όσο θέλει, αρκεί να μείνει μυστικό και να μη βγει πάρα έξω.

Στον τόπο των Απαρατάκας, τις γυναίκες του βασιλιά δεν τις φυλάνε όσο πρέπει, γι' αυτό πολλοί άντρες μπαινοβγαίνουν άνετα στο χαρέμι με τη βοήθεια άλλων γυναικών που συχνάζουν εκεί. Οι γυναίκες του βασιλιά του Αχίρα διευκολύνονται από τους σκοπούς του χαρεμιού, που τους λένε: Κσρίγιας. Οι σύζυγοι του βασιλιά των Βατσαγκούλμας μπάζουν στο χαρέμι, μαζί με τις μεσίτρες, τους άντρες που επιθυμούν. Στον τόπο των Βεντάρμπας, οι γιοί των συζύγων του βα-

σιλιά μπαίνουν όποτε θέλουν στο χαρέμι και χαίρονται όποια γυναίκα τους αρέσει, εκτός απ' τη μάνα τους. Στο Στρι-ράγια, οι γυναίκες του βασιλιά προσφέρονται στους φίλους του ή στους συγγενείς του. Στο Γκάντα, οι γυναίκες του βασιλιά βρίσκονται κάτω απ' την εξάρτηση των Βραχμάνων, των φίλων τους, των δούλων τους και των σκλάβων τους. Στο Σαμντχάβα, οι δούλοι, οι ομογάλακτοι αδελφοί κι άλλοι τέτοιοι απολαμβάνουν τις γυναίκες του χαρεμιού. Στη χώρα των Χεμαβάτας, διάφοροι τυχοδιώχτες παραβιάζουν τη σκοπιά και μπαίνουν στο χαρέμι. Στη χώρα των Βάνιας και των Κάλμιας, οι Βραχμάνοι, με τη συγκατάθεση του βασιλιά, μπαίνουν στο χαρέμι με το πρόσχημα ότι θα προσφέρουν λουλούδια στις κυρίες, κουβεντιάζουν μαζί τους πίσω από μια κουρτίνα και τέλος τις απολαμβάνουν. Οι γυναίκες του βασιλιά των Πράκχιας, κρατούν κρυμμένο στο χαρέμι έναν νέο, για κάθε σειρά εννέα ή δέκα γυναικών.

Έτσι κάνουν οι γυναίκες των άλλων.

Γι' αυτές και γι' άλλες αιτίες ο κάθε σύζυγος πρέπει να προσέχει τη γυναίκα του. Οι παλιοί συγγραφείς λένε ότι ένας βασιλιάς πρέπει να διαλέγει τους φύλακες του χαρεμιού του. Να τους γνωρίζει καλά και να είναι σίγουρος ότι δεν έχουν σαρκικές επιθυμίες. Αλλά πολλές φορές αυτοί οι άνθρωποι, αν και δεν νιώθουν οι ίδιοι σαρκική επιθυμία, μπορούν από φόβο, ζήλεια ή από αγάπη για το χρήμα να μπάσουν στο χαρέμι ξένους. Αυτό το γεγονός αναγκάζει τον Γκονικαπούτρα να πει ότι: οι βασιλιάδες πρέπει να πλαισιώνουν το χαρέμι με ανθρώπους χωρίς σαρκικές επιθυμίες, τολμηρούς κι όχι φιλοχρήματους. Τέλος, ο Βατσιαγιάνα παρατηρεί ότι επειδή πολλοί μπορούν να μπουν στο χαρέμι με το πρόσχημα του Ντάρμα, πρέπει να βρίσκει κανείς φύλακες χωρίς σαρκικές επιθυμίες, άφοβους, που δεν είναι φιλοχρήματοι ούτε θρησκόληπτοι.

Οι μαθητές του Μπαμπχράβια λένε ότι ένας σύζυγος πρέπει να γνωρίσει τη γυναίκα του με μιαν άλλη, που θα του φέρνει τα κουτσομπολιά της γειτονιάς και θα τον πληροφορεί για την τιμιότητα της γυναίκας του. Αλλά ο Βατσιαγιάνα

ισχυρίζεται ότι οι άνθρωποι που έχουν κακό σκοπό τα καταφέρνουν πάντα με τις γυναίκες, κι ότι ένας σύζυγος δεν πρέπει να εκθέτει την αθώα γυναίκα του στη συντροφιά μιας πρόστυχης.

Η τιμιότητα μιας γυναίκας χάνεται απ' τις πιο κάτω αιτίες:

Αδιάκοπη παρέα με άλλους.

Έλλειψη συστολής.

Κραιπάλη του άντρα.

Απεριόριστη εμπιστοσύνη στις σχέσεις της με άλλους άντρες.

Αδιάκοπες και μακρόχρονες απουσίες του συζύγου.

Παραμονή σε ξένο μέρος.

Πλήγωμα της αγάπης της και των λεπτών της αισθημάτων απ' τη συμπεριφορά του άντρα της.

Συναναστροφή με πρόστυχες γυναίκες.

Ζήλεια του άντρα.

Υπάρχουν γι' αυτό το θέμα εδάφια. Να το κείμενό τους:

«Ο ικανός άντρας που έμαθε απ' τις Σάστρα τους τρόπους να ξεγελάει τις γυναίκες των άλλων, δεν απατάται ποτέ απ' τη δικιά του γυναίκα. Κανείς, όμως, δεν πρέπει να κάνει χρήση αυτών των τρόπων για να πλανεύει των αλλονών τις γυναίκες, γιατί δεν πετυχαίνουν πάντα, προκαλούν συχνά δυστυχίες, και καταστρέφουν μ' αυτόν τον τρόπο τη Ντάρμα και τη Άρτα. Αυτό το βιβλίο, που σκοπό του έχει το καλό των ανθρώπων, και τους μαθαίνει πώς να κρατάνε τις δικές τους γυναίκες, δεν πρέπει να χρησιμέψει απλά και μόνο σαν οδηγός για το πλάνεμα γυναικών που δεν τους ανήκουν».

ΜΕΡΟΣ VI

ΕΤΑΙΡΕΣ

BOOK VI
COURTESANS

Πρόλογος της αγγλικής έκδοσης

Αυτό το έκτο μέρος, για τις εταίρες, γράφτηκε περιληπτικά απ' το Βατσιαγιάνα από μια πραγματεία του Ντattάκα, πάνω στο θέμα αυτό, για τις γυναίκες του Παταλιπούτρα (μοντέρνα Πάτνα), πάνε δυο χιλιάδες χρόνια. Το έργο του Ντattάκα φαίνεται πως δεν υπάρχει σήμερα. Αλλά η περίληψη του Βατσιαγιάνα είναι αξιοσημείωτη, και φτάνει το ύψος των έργων του Εμίλ Ζολά και άλλων συγγραφέων της σύγχρονης ρεαλιστικής σχολής.

Γράψανε πολλοί γύρω απ' το θέμα της εταίρας. Πουθενά όμως δε θα μπορούσαμε να βρούμε πιστότερο πορτραίτο, πιο αληθινή περιγραφή των αρχών και ιδεών της, όσο στις σελίδες που θα ακολουθήσουν.

Οι λεπτομέρειες της οικογενειακής και κοινωνικής ζωής των αρχαίων Ινδών δε θα είταν ολοκληρωτικά δοσμένες, αν αποσιωπούσαμε την ύπαρξη της εταίρας. Έτσι, το 6ο μέρος του βιβλίου είναι αποκλειστικά αφιερωμένο σ' αυτό το θέμα. Οι Ινδοί είχανε πάντοτε την εξυπνάδα να θεωρούν τις εταίρες σα στοιχείο της ανθρώπινης κοινωνίας, και όσον καιρό η διαγωγή τους είτανε σεμνή και αξιοπρεπής, όλοι τις σεβάστηκαν. Όπως και νάχει το πράγμα, στην Ανατολή ποτέ δεν τις κακομεταχειρίστηκαν, ούτε τους έδειξαν τόση περιφρόνηση και βία όσο εμείς, στη Δύση. Κι η μόρφωσή τους υπήρξε πάντα κατά πολύ ανώτερη απ' τις άλλες γυναίκες της Ανατολής.

Αν γυρίσουμε λίγο πιο πίσω, σε εποχές πιο παληές, θα δούμε ότι η χορεύτρια και η Ινδή μορφωμένη εταίρα, έμοια-

ζαν με τις εταίρες των Ελλήνων. Μορφωμένες, αξιαγάπητες, ευγενικές κι ωραίες κρατούσανε καλύτερη συντροφιά απ' τις άλλες γυναίκες παντρεμένες ή όχι. Σ' όλες τις εποχές, σ' όλες τις χώρες, είτε είταν είτε όχι αγνές οι γυναίκες, είχανε πάντα μεταξύ τους εχθρότητα.

Αλλά αν υπάρχουν γυναίκες που γεννήθηκαν εταίρες κι ακολουθούν τα ένστικτα της φύσης τους σ' όλες τις τάξεις της κοινωνίας, είναι αναμφισβήτητο, όπως το είπαν πολλοί συγγραφείς, ότι κάθε γυναίκα κλείνει μέσα της και μιαν εταίρα, και σε γενικό κανόνα κάνει πάντα ό,τι μπορεί για ν' αρέσει στον άντρα.

Η λεπτότητα των γυναικών, η εκπληκτική αντίληψή τους, η αυτονόητη ικανότητά τους να γνωρίζουν και να εκτιμούν πρόσωπα και πράγματα, όλ' αυτά εκτίθενται στις παρακάτω σελίδες του βιβλίου αυτού, που μπορούμε να θεωρήσουμε σαν «συμπυκνωμένο απόσταγμα» των όσων γράφτηκαν από χίλιους συγγραφείς, σ' όλα τα σημεία της υδρογείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Γιατί οι εταίρες απευθύνονται στους άντρες. Τα μέσα για να προσελκύσουν τον άντρα που επιθυμούν και ποιος είναι αυτός ο άντρας που πρέπει να προσελκύσουν.

Οι εταίρες, πηγαίνοντας με τους άντρες, χώρια απ' τις αισθήσεις τους, που ικανοποιούν, εξοικονομούν και τα μέσα για να ζήσουν. Αν μια εταίρα δέχεται από έρωτα έναν άντρα, τότε η πράξη είναι φυσική, αλλά αν πάει μαζί του μόνο με το σκοπό να κερδίσει χρήματα, η πράξη είναι τεχνητή ή αναγκαστική. Και σ' αυτήν την περίπτωση, όμως, η στάση της πρέπει να είναι φυσική, σα να τον αγαπούσε, γιατί οι άντρες θέλουν πάντα να πιστεύουν ότι τους αγαπούν. Δείχνοντας στον άντρα τον έρωτά της, θα τον κάνει να πιστέψει ότι δεν πάει μαζί του για χρήματα· και για το δικό της συμφέρον, πρέπει να αποφύγει να του τραβήξει λεφτά με δόλια μέσα.

Μια καλοβαλμένη εταίρα, στολισμένη με τα χρυσαφικά της, πρέπει να κάθεται ή να στέκεται όρθια στο έμπα του σπιτιού της, χωρίς όμως να πολυφαίνεται. Θα κοιτάζει το δρόμο έτσι ώστε να την προσέχουν οι περαστικοί, γιατί κατά κάποιον τρόπο μοιάζει σαν εμπόρευμα που εκτίθεται για πούλημα. Θα πιάσει φιλίες με πρόσωπα ικανά να την βοηθήσουν, παρακινώντας τους άντρες να τσακωθούν με τις γυναίκες τους, για να παίξει ύστερα αυτή το ρόλο της παρηγορήτρας.

Αυτά τα πρόσωπα είναι:

Οι φύλακες της πόλης ή αστυνόμοι.

Οι δικαστικοί.

Οι αστρολόγοι.

Οι φτωχοί.

Οι επιστήμονες.

Οι δάσκαλοι των εξηντατεσσάρων τεχνών.

Οι Πιταμάρντας - ή έμπιστοι.

Οι Βίτας - ή παράσιτα.

Οι Βιντουσάκα - ή γελωτοποιοί.

Οι ανθοπώλες.

Οι αρωματοπώλες.

Οι έμποροι οινοπνευματωδών.

Οι ασπρορουχάδες.

Οι κουρείς.

Οι ζητιάνοι.

Κι άλλοι πολλοί που μπορούν να τη βοηθήσουν στο σκοπό της.

Οι άντρες που πάει μια εταίρα μόνο για να κερδίσει χρήματα, είναι οι πιο κάτω:

Οι άντρες που είναι οικονομικά ανεξάρτητοι.

Οι νέοι.

Οι άντρες που δεν έχουν άλλους δεσμούς.

Οι αξιωματούχοι του βασιλιά.

Οι άντρες που πέτυχαν στη ζωή χωρίς δυσκολίες.

Οι άντρες που έχουν εξασφαλισμένα εισοδήματα.

Οι άντρες που είναι ωραίοι ή που νομίζουν πως είναι.

Οι άντρες που τους αρέσει η κολακεία.

Ο ευνούχος που περνάει γι' άντρας.

Ο άντρας που αντιπαθεί τους ομοίους του.

Ο άντρας που είναι γενναιόδωρος απ' τη φύση του.

Ο άντρας που έχει επιρροή στο βασιλιά ή στους υπουργούς του.

Ο άντρας που πάντοτε είναι ευτυχισμένος.

Ο άντρας που είναι περήφανος για το έχει του.

Ο άντρας που δεν υπακούει στους μεγαλύτερούς του.

Ο άντρας που ξεχωρίζει ανάμεσα στην τάξη του.

Ο μοναχογιός ενός πλούσιου πατέρα.

Ο ασκητής που τον μαραζώνει ο πόθος χωρίς να το εκδηλώνει.

Ο ρωμαλέος άντρας.

Ο γιατρός του βασιλιά.

Παλιές γνωριμίες.

Απ' την άλλη μεριά θα σχετιστεί από έρωτα, ή για να σώσει την υπόληψή της μ' ανθρώπους προικισμένους με καλά προσόντα, όπως είναι οι πιο κάτω:

Οι άντρες υψηλής καταγωγής που έχουν πείρα της ζωής, οι ποιητές, οι παραμυθάδες κι οι εύγλωττοι άντρες. Οι ενεργητικοί και δραστήριοι. Οι επιτηδευόμενοι στις διάφορες τέχνες. Όσοι ξέρουν να μελετάνε το μέλλον. Οι άντρες με μεγάλη επιμονή και σταθερή αφοσίωση. Όσοι δεν είναι οξύθυμοι, όπως και όσοι είναι ανοιχτοχέρηδες. Αυτοί που σέβονται κι αγαπούν τους γονείς τους. Οι γλεντζέδες, οι ικανοί να συμπληρώνουν μισοτελειωμένους στίχους, οι γνώστες όλων των παιγνιδιών. Οι υγιείς, οι καλοφτιαγμένοι, οι ρωμαλέοι, όσοι δεν είναι μπεκρήδες. Όσοι είναι ακόρεστοι στον έρωτα, οι κοινωνικοί. Αυτοί που αγαπούν τις γυναίκες και σκλαβώνουν τις καρδιές τους, χωρίς όμως ν' αφήνονται σ' αυτές και στα πάθη τους. Οι ανεξάρτητοι οικονομικά. Αυτοί που δεν νιώθουν ζήλεια για κανένα, και τέλος όσοι δεν είναι φιλύποπτοι.

Αυτά είναι τα προσόντα ενός άντρα.

Η γυναίκα επίσης πρέπει να ξεχωρίζει, έχοντας τα πιο κάτω γνωρίσματα:

Πρέπει να είναι ωραία, αξιαγάπητη, και να έχει στο κορμί της καλά σημάδια. Πρέπει να ξέρει να εκτιμά τα χαρίσματα των άλλων και ν' αγαπά τα πλούτη. Να ικανοποιείται στις σεξουαλικές επαφές της, να έχει σταθερό πνεύμα, και σε ό,τι αφορά την ηδονή, να βρίσκεται στην ίδια κατηγορία με τον άντρα.

Πρέπει να είναι πάντα πρόθυμη να πλουτίζει τις γνώσεις της και ν' αποκτά πείρα. Να είναι ανοιχτοχέρα κι όχι συμφε-

ροντολόγα, και να της αρέσουν οι διασκεδάσεις και οι τέχνες.

Τα γενικά προσόντα όλων των γυναικών είναι τα πάρα κάτω:

Εξυπνάδα, φυσικά χαρίσματα και καλοί τρόποι. Καλή διαγωγή, ευγνωμοσύνη, ώριμη σκέψη πριν να επιχειρήσει ότιδήποτε. Ενεργητικότητα, να ξέρει ποιος είναι ο κατάλληλος τόπος και χρόνος για το κάθε τι, να μιλάει σωστά, να μη γελάει χυδαία, με κακεντρέχεια, ούτε να θυμώνει. Να μην είναι φιλάργυρη, να μην κάνει βλακείες, να γνωρίζει τα Κάμα - Σούτρα, και να είναι επιδέξια στις τέχνες αυτών των τελευταίων.

Η έλλειψη ενός από τα πιο πάνω προσόντα, αποτελεί ελάττωμα της γυναίκας.

Οι εταίρες πρέπει ν' αποφεύγουν τους άντρες που θ' αναφέρουμε τώρα:

Όσους υποφέρουν από μαρασμό, όσους έχουν αρρωστημένη ιδιοσυγκρασία, όσους έχουν ουλίτιδα, αυτούς που η αναπνοή τους είναι βαρειά και μυρίζει, όσους αγαπάνε τη γυναίκα τους, εκείνους που μιλάνε σκληρά και χυδαία, τους φιλύποπτους, τους φιλάργυρους, τους κακόκαρδους, τους κλέφτες, τους κενόδοξους, όσους αρέσκονται στη μαγεία, όσους δε νοιάζονται για την υπόληψή τους, όσους μπορούν να τους εξαγοράσουν ακόμη κι οι εχθροί τους με χρήματα, και όσους είναι εξαιρετικά ντροπαλοί.

Οι παλιοί συγγραφείς είναι της γνώμης ότι οι εταίρες πάνε με τους άντρες γιατί παρακινούνται από τις πιο κάτω αιτίες: έρωτα, φόβο, χρήμα, ηδονή, για οποιονδήποτε λόγο εκδίκησης, περιέργεια, λύπη, συνήθεια, Ντάρμα, διασημότητα, οίκτο, από επιθυμία να έχουν ένα φίλο, ντροπή, παρομοίωση του άντρα που ίσως τους θυμίζει κάποιο αγαπητό πρόσωπο, αναζήτηση της ευτυχίας, επιθυμία να διακόψουν με κάποιον άλλο, σεξουαλική αρμονία με τον άντρα, συγκατοίκηση και φτώχεια. Αλλά ο Βατσιαγιάνα βάζει σαν αρχή ότι ο πόθος του πλούτου, η αναζήτηση των αγαθών και ο έρωτας είναι τα μόνα κίνητρα που σπρώχνουν τις εταίρες να ενω-

θούν με τους άντρες.

Μια εταίρα δεν πρέπει ποτέ να θυσιάζει χρήματα για την αγάπη της, αφού το χρήμα είναι το σημαντικότερο κίνητρό της. Αλλά για τις περιπτώσεις του φόβου κ.λ.π., θα πρέπει να λάβει υπ' όψη της τη δύναμη και τ' άλλα χαρίσματα του εραστή της. Ακόμη, αν της ζητήσει κάποιος να κοιμηθεί μαζί του, δεν πρέπει να δεχτεί αμέσως, γιατί οι άντρες περιφρονούν τις πολύ εύκολες γυναίκες. Σ' αυτές τις περιπτώσεις θα στείλει πρώτα τους χειρομαλάκτες, τους τραγουδιστές, τους γελωτοποιούς, που θα έχει ίσως στην υπηρεσία της, ή αν δεν έχει, θα στείλει τους Πιταμάρντας, ή έμπιστους, κι άλλους, για να εξετάσουν τα αισθήματά του και τη σκέψη του. Με τη βοήθεια αυτών των προσώπων θα μάθει αν ο άντρας είναι αγνός ή όχι, καλά ή κακά διατεθειμένος, ικανός ν' αφοσιωθεί ή αδιάφορος, γενναιόδωρος ή τσιγγούνης. Αν της κάνει, τότε θα στείλει το Βίτα κι άλλους για να τον καλέσουν.

Έτσι ο Πιταμάρντα θα φέρει στο σπίτι της τον άντρα, με το πρόσχημα να δει κοκορομαχίες, ορτυκομαχίες ή κριαρομαχίες, ή ακόμη ν' ακούσει το «μαίνα» – είδος ψαρονιού – ή για να δει κάποιο άλλο θέαμα, ή την εκτέλεση μιας τέχνης. Μπορεί ακόμη να οδηγήσει τη γυναίκα στο σπίτι του άντρα. Ύστερα η γυναίκα θα δώσει κάτι στον άντρα, που να του κινήσει την περιέργεια και να του ερεθίσει τις αισθήσεις. Θα είναι πιθανόν κάποιο δώρο, που θα του πει πως το πήρε μόνο γι' αυτόν. Θα τον διασκεδάσει λέγοντάς του κάμποσες ωραίες ιστορίες ή κάνοντας κάτι άλλο που θα του είναι ευχάριστο. Σαν φύγει, θα στέλνει συχνά τις δούλες της με διάφορα δώρα. Καμιά φορά θα πηγαίνει κι η ίδια να τον βρίσκει με κάποιο πρόσχημα, ακολουθούμενη από έναν Πιταμάρντα.

Αυτοί είναι ο τρόποι που μεταχειρίζεται μια εταίρα για να προσελκύσει τον άντρα που επιθυμεί.

Να μερικά εδάφια γραμμένα γι' αυτό θέμα:

«Όταν ένας κύριος παρουσιαστεί σπίτι της, η εταίρα πρέπει να του προσφέρει ένα μίγμα καρπών και φύλλων πιπεριάς, γιρλάντες από λουλούδια κι αρωματικές αλοιφές. Μετά, αφού του δείξει την επιδεξιότητά της στις τέχνες, να κου-

βεντιάσει μαζί του για πολλήν ώρα. Πρέπει να του δώσει, ακόμη, διάφορα δώρα που θα δείχνουν τον έρωτά της, ν' ανταλλάξει μαζί του διάφορα αντικείμενα, και ταυτόχρονα να του δείξει την πείρα της στα σεξουαλικά ζητήματα. Αφού ενωθεί μαζί του, η εταίρα πρέπει να ξέρει να τον κρατήσει, κάνοντάς του διάφορα δώρα, κουβεντιάζοντας ευχάριστα μαζί του και με την ικανότητά της να ποικίλλει τους τρόπους ηδονής».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Εταίρα που συζεί με κάποιον

Όταν μια εταίρα συζεί με τον εραστή της όπως οι παντρεμένες, πρέπει να φέρεται τίμια και να τον ικανοποιεί σε όλα. Το καθήκον της, με λίγα λόγια, είναι να του χαρίζει την ηδονή και τη χαρά. Όμως δεν πρέπει να αφοσιωθεί σ' αυτόν, παρ' όλον ότι θα φέρεται σα να του ήταν αφοσιωμένη πραγματικά.

Τώρα να ποιοί είναι οι τρόποι που θα πρέπει να χρησιμοποιήσει για να φτάσει στο σκοπό της. Θα έχει μια μητέρα που θα ζει απ' την κόρη της, που η τελευταία θα την παρουσιάζει σαν άπληστη, με μοναδική της έγνοια να μαζεύει χρήματα. Αν δεν έχει μητέρα, το ρόλο αυτόν θα τον παίξει μια γρηά παραμάνα ή μια έμπιστη γυναίκα. Η μητέρα ή η παραμάνα, θα είναι κακοδιατεθειμένες για τον εραστή και θα προσπαθούν να τον απομακρύνουν. Όσο για την κόρη, σ' αυτές τις περιπτώσεις θα δείχνει θυμό, λύπη, φόβο και ντροπή. Αλλά σε καμιά περίπτωση δε θα πρέπει να παρακούσει τη μητέρα ή την παραμάνα.

Θα πει της μητέρας ή της παραμάνας της ότι ο άντρας αρρώστησε και μ' αυτό το πρόσχημα θα πάει να τον δει. Να τι πρέπει να κάνει ακόμη για να εξασφαλίσει τη συμπάθεια του άντρα:

Θα στείλει τη δούλα της να βρει τα ίδια λουλούδια που την προηγούμενη μέρα της πρόσφερε αυτός, για να του τα προσφέρει κι εκείνη, σα δείγμα αφοσίωσης. Θα του ετοιμά-

σει ακόμη το μίγμα από καρπό πιπεριάς που αυτός την περασμένη μέρα δεν έφαγε. Θα του εκφράσει την έκπληξή της για την πείρα του στη σεξουαλική ένωση, και στους διάφορους τρόπους ήδονής που χρησιμοποίησε. Θα διδαχτεί απ' αυτόν τους εξηντατέσσερις τρόπους ηδονής του Μπαμπχράβια. Θα εφαρμόζει συνέχεια τους τρόπους που αυτός της έμαθε, σύμφωνα με τη φαντασία του. Θα φυλάει τα μυστικά του, θα του εμπιστευτεί τα δικά της μυστικά και τα δικά της όνειρα. Θα τον ξεθυμώνει, δε θα τον παραμελεί ποτέ, όταν στο κρεββάτι θα γυρίζει προς το πλευρό της, θα του χαϊδεύει ανάλογα με τα γούστα του ένα οποιοδήποτε μέρος του σώματός του. Θα τον αγκαλιάζει καὶ θα τον φιλά όταν κοιμάται. Θα τον κοιτάει μ' αγωνία όταν θα είναι σκεφτικός, ή σαν σκέφτεται κάτι άλλο, εκτός από κείνην. Όταν θα τον συναντά στο δρόμο ή θα τον βλέπει απ' την ταράτσα του σπιτιού της, δε θα του δείχνει αδιαφορία, ούτε όμως και συγκίνηση. Θα μισεί τους εχθρούς του, θ' αγαπάει όσους τον αγαπούν. Θα της αρέσει ό,τι αρέσει κι εκείνου. Θα είναι χαρούμενη ή στενοχωρημένη, ανάλογα με το κέφι το δικό του. Θα εκφράσει την επιθυμία να δει τις γυναίκες του. Δε θα μένει για πολλήν ώρα θυμωμένη, θα κάνει δήθεν ότι υποπτεύεται πως οι γρατσουνιές κι οι δαγκωματιές πάνω στο σώμα του δεν είναι δικές της αλλά κάποιας άλλης. Δε θα εκδηλώνει με λόγια τον έρωτά της, αλλά με πράξεις, σημεία και μισόλογα. Θα μένει σιωπηλή σαν θα κοιμάται αυτός, ή θάναι άρρωστος ή μεθυσμένος. Θ' ακούει με προσοχή ό,τι της λέει για τις καλές του πράξεις και θα τις επαναλαμβάνει μετά, παινεύοντάς τον. Θα του απαντάει ζωηρά κι εύθυμα όταν πια θάχει θάρρος μαζί του. Θ' ακούει με προσοχή ό,τι αυτός της λέει, εκτός αν μιλάει γι' άλλες γυναίκες. Θα εκφράσει τη λύπη της αν αυτός αναστενάξει, χασμουρηθεί ή λιποθυμήσει. Αν φτερνιστεί θα του πει αμέσως «γειά σου!». Θα προφασιστεί την άρρωστη, ή θα πει πως είναι έγκυος αν καμιά φορά βαριέται. Δε θα επαινεί άλλους, και δε θα κατηγορεί όσους έχουν τα ίδια ελαττώματα με τα δικά του. Θα κρατάει πάνω της ένα δώρο δικό του. Θ' αποφεύγει να φοράει τα στολίδια της και δεν θα τρώει σαν θα είναι άρρωστος, απο-

θαρρημένος, ή θάχει πάθει κανένα κακό, και θα τον παρηγορεί, μοιράζοντας μαζί του τις στεναχώριες του. Θα ζητήσει να τον συνοδέψει, αν τύχει να φύγει απ' την πόλη μόνος του, ή σταλμένος απ' τον βασιλιά. Θα εκφράσει την επιθυμία να πεθάνει πριν απ' αυτόν και θα του πει ότι ο μοναδικός της σκοπός, η μονάδική της επιθυμία, ήτανε να ενωθεί μαζί του. Θα κάνει θυσίες στους θεούς που θα έχει από πριν τάξει, σαν θα κερδίσει χρήματα ή θα ικανοποιήσει κάποια του επιθυμία, ή ακόμη αν γιατρευτεί από κάποια αρρώστεια. Θα φοράει πάντα τα στολίδια της και θα είναι καλοντυμένη. Οι τρόποι της μαζί του δε θα είναι πολύ ελεύθεροι. Στα τραγούδια θ' αναφέρει τ' όνομά του και το όνομα της οικογένειάς του. Θ' ακουμπάει το χέρι της στη μέση του, στο στήθος και στο μέτωπό του, και θα λυώνει από ηδονή όταν την χαϊδεύει. Θα κάθεται πάνω στα γόνατά του και θ' αποκοιμιέται. Θα θέλει να έχει ένα παιδί απ' αυτόν. Θα τον αποτρέπει απ' τις νηστείες και τα τάματα, λέγοντάς του: «Άφησε τις αμαρτίες όλες για μένα». Αν δεν μπορεί να τον πείσει πάνω σ' αυτό, τότε θ' ακολουθεί μαζί του τις νηστείες. Θ' ασχολείται και θα νοιάζεται για την περιουσία του όπως και για τη δικιά της, χωρίς διάκριση. Θα παρουσιάζεται μαζί του στις δημόσιες συγκεντρώσεις. Θα χρησιμοποιεί πράγματα που αυτός χρησιμοποίησε κιόλας, και θα τρώει ό,τι άφησε αυτός. Θα σέβεται την οικογένειά του, το χαρακτήρα του, την ικανότητά του στις τέχνες, την τάξη του, το μέρος που γεννήθηκε, τους φίλους του και τα προσόντα του. Θα τον παρακαλέσει να τραγουδήσει ή να κάνει κάτι άλλο που πιθανόν να ξέρει. Θα πηγαίνει να τον βρίσκει χωρίς κανένα φόβο, δίχως να νοιάζεται για τη ζέστη, το κρύο ή τη βροχή. Σα θα μιλάνε για τη μετά θάνατο ζωή, θα του πει πως κι εκεί θα είναι ερωμένη του. Θα κανονίσει τα γούστα και τις πράξεις της σύμφωνα με τις επιθυμίες του. Θ' αποφεύγει τη μαγεία. Θα τσακώνεται συνέχεια με τη μητέρα της γι' αυτόν, και θα την απειλεί ότι θα δηλητηριαστεί, θα πεθάνει από πείνα, θα τρυπηθεί μ' ένα όπλο, ή θα κρεμαστεί. Τέλος, με τη βοήθεια των δούλων της και άλλων θα του εμπνεύσει εμπιστοσύνη και θα τον κάνει να πιστέψει στη σταθερότητα του

έρωτά της. Θα δέχεται απ' αυτόν χρήματα για ν' αποφεύγει τη γκρίνια της μάνας της.

Αν ο άντρας φύγει για ταξίδι, θα τον ορκίσει να γυρίσει γρήγορα, και όσο θα λείπει δε θα κάνει τάματα λατρείας στους θεούς και δε θα φορέσει άλλα στολίδια παρά μόνο εκείνα που φέρνουν γούρι. Αν ο καιρός του γυρισμού περάσει, θα φροντίσει να μάθει την πραγματική εποχή από ορισμένα προμηνύματα, απ' τα λόγια των γειτόνων της, και απ' την τοποθέτηση των πλανητών, του φεγγαριού και των άστρων. Αν δει κανένα καλό όνειρο, θα πει: «Ας μπορούσα να βρεθώ γρήγορα κοντά του!» Κι αν πέσει σε μελαγχολία ή έχει κακό προαίσθημα, θα κάνει θυσίες για να εξευμενίσει τις θεότητες.

Όταν ο άντρας γυρίσει, θα λατρέψει το θεό Κάμα (ο θεός του έρωτα των Ινδών), και θα προσφέρει θυσίες στους άλλους θεούς. Μετά, αφού της φέρουν οι φίλοι της ένα βάζο γεμάτο νερό, θα τιμήσει το κοράκι που τρώει τις προσφορές που κάνουν για τις ψυχές των πεθαμένων. Ύστερα απ' την πρώτη επίσκεψη, θα παρακαλέσει τον εραστή της να κάνει κι αυτός τα τυπικά για τη θρησκεία, κι αυτός θα δεχτεί μόνο αν της είναι αρκετά αφοσιωμένος.

Λένε ότι ένας άντρας είναι αρκετά αφοσιωμένος σε μια γυναίκα όταν η αγάπη είναι αφιλοκερδής, όταν ο σκοπός του είναι ο ίδιος με το σκοπό της αγαπημένης του, όταν είναι ολοκληρωτικά απαλλαγμένος από υποψίες, κι όταν δεν λογαριάζει να σκορπάει γι' αυτήν το χρήμα.

Κατά τον Ντattάκα, αυτός είναι ο τρόπος κι αυτά τα μέσα θα χρησιμοποιήσει μια εταίρα που συζεί μ' έναν άντρα.

Όσα δεν ειπώθηκαν, είναι γιατί ακολουθούν τη φύση και τις συνήθειες των ανθρώπων.

Δίνομε εδώ δύο εδάφια γι' αυτό το θέμα:

«Μέχρι πού μπορεί να φτάσει η αγάπη μιας γυναίκας, δεν το γνωρίζουν ούτε όσοι αγαπιούνται απ' αυτήν, εξ αιτίας της ικανότητας, της φειδωλότητας και της φυσικής λεπτότητας του θηλυκού φύλου».

«Τις γυναίκες δεν τις νιώθει κανείς ούτε αν αγαπούν τους άντρες ή αδιαφορούν γι' αυτούς, ούτε όταν ξυπνούν την ηδο-

νή ή την αφήνουν σβυσμένη, ούτε όταν καταφέρουν να ξεκοκκαλίσουν ακόμη και την τελευταία τους δεκάρα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Πώς να κερδίζει χρήματα μια εταίρα. Ποια είναι τα σημάδια που δείχνει ένας εραστής όταν αρχίζει να κουράζεται απ' την ερωμένη του και πώς μπορεί να την ξεφορτωθεί

Μία γυναίκα τραβάει χρήματα από τον εραστή της με τους πιο κάτω τρόπους.

Με μέσα τίμια και φυσικά, και με πονηριές. Οι παλιοί συγγραφείς είναι της γνώμης ότι αν μια εταίρα θέλει ν' αποσπάσει απ' τον εραστή της τόσα χρήματα, όσα της χρειάζονται για τις ανάγκες της, δεν πρέπει να χρησιμοποιεί τεχνάσματα. Αλλά ο Βατσιαγιάνα λέει ότι αν μπορεί να τραβήξει χρήματα με τίμια μέσα, τότε χρησιμοποιώντας και την πονηριά, θα πάρει τα διπλά, κι έτσι αναγκαστικά θα καταφύγει στο ψέμα, που θα την βοηθήσει να κερδίσει, με κάθε τρόπο.

Τα τεχνάσματα που πρέπει να χρησιμοποιήσει για να τραβήξει χρήματα απ' τον εραστή της, είναι τα εξής:

1) Θα του ζητήσει χρήματα για ν' αγοράσει διάφορα πράγματα: στολίδια, ποτά, λουλούδια, αρώματα, ρούχα και, ή δε θα τ' αγοράσει καθόλου, ή θα τα πάρει φθηνότερα.

2) Θα τον κολακεύει.

3) Θα προφασίζεται πως θέλει να κάνει δώρα με την ευκαιρία των γιορτών, ή τάματα.

4) Θα προφασιστεί ότι της κλέψανε, την ώρα που ερχότανε σπίτι του, όλα της τα χρυσαφικά οι φύλακες του βασι-

λιά ή κλέφτες.

5) Θα πει ότι καταστράφηκε απ' την πυρκαϊά, ή από το γκρέμισμα του σπιτιού της ή από την αδιαφορία των δούλων της.

6) Θα λυπηθεί γιατί έχασε τα χρυσαφικά της μαζί με τα δικά του.

7) Θα βάλει άλλους να του πουν το τι της κόστισαν τα ταξίδια για να πάει να τον βρει.

8) Θα κάνει χρέη στ' όνομα του εραστή της.

9) Θα του πει πως τσακώθηκε με τη μητέρα της για κάποιο δώρο που του έκανε και πως η μητέρα δεν το παραδέχτηκε.

10) Δεν θα δεχτεί τις προσκλήσεις των φίλων της, γιατί δε θα έχει να τους κάνει δώρα, έχοντας φυσικά πληροφορήσει προηγούμενα τον εραστή της για τα πλούσια δώρα που έλαβε απ' αυτούς.

11) Δε θα κάνει ορισμένες λειτουργίες γιατί δε θα έχει χρήματα.

12) Θα βάλει ηθοποιούς να παίξουν κάτι για λογαριασμό του εραστή της.

13) Θα λαδώνει (με χρήμα) γιατρούς και υπουργούς, αποβλέποντας σε κάποιο σκοπό.

14) Θα συμπαραστέκει τους φίλους ή τους ευεργέτες της σε χαρά και σε λύπη.

15) Θα εκτελεί τα θρησκευτικά της καθήκοντα.

16) Θα προφασιστεί πως πρέπει να πληρώσει τα έξοδα του γάμου του γιού κάποιας φίλης της.

17) Θα πρέπει να ικανοποιεί τις ορέξεις της, σαν είναι έγκυος.

18) Θα προσποιηθεί την άρρωστη και θα υπερβάλει τα έξοδα των γιατρών και φαρμάκων.

19) Θα θέλει να βγάλει κάποιον φίλο από μια στεναχώρια.

20) Θα πουλήσει μερικά απ' τα χρυσαφικά της, για να κάνει δώρο στον εραστή της.

21) Θα κάνει τάχα πως πουλάει χρυσαφικά, έπιπλα και

κουζινικά σε κάποιον έμπορο, συνένοχό της.

22) Θα θέλει ν' αγοράσει κουζινικά, πολύ ακριβότερα απ' τα κοινά, για να μπορούν να ξεχωρίζουν και να μη φθείρονται όπως τ' άλλα.

23) Θα θυμάται συχνά τις πρώτες του γενναιοδωρίες, που γι' αυτές θα μιλούν οι φίλες κι οι δούλες της.

24) Θα μιλάει στον εραστή της, για την περιουσία που κατάφεραν να φτιάξουν άλλες εταίρες.

25) Θα περιγράψει μπροστά τους και μπροστά στον ερωμένο της τα δικά της αγαθά, μεγαλύτερα απ' τα δικά τους, κι ας μην είναι αλήθεια.

26) Θ' αντισταθεί στην επιθυμία της μητέρας της, να πάει με άντρες που είχε γνωρίσει πριν απ' αυτόν, και που μαζί τους θα είχε κερδίσει πολλά χρήματα.

27) Τέλος, θα μιλήσει στον ερωμένο της για την γενναιοδωρία των αντιζήλων του.

Εδώ τελειώνουν οι τρόποι για να τραβάει χρήματα μια εταίρα.

Μια γυναίκα πρέπει πάντα ν' αναγνωρίζει την ψυχική κατάσταση, τα αισθήματα και τη διάθεση του εραστή της γι' αυτήν, από την αλλαγή του χαρακτήρα του, τη στάση του και το χρώμα του προσώπου του.

Η διαγωγή ενός εραστή που ψυχράθηκε με την ερωμένη του, είναι η παρακάτω:

1)Δίνει στη γυναίκα λιγότερα από τις ανάγκες που έχει και καμιά φορά της φέρνει άλλα πράγματα από κείνα που ζήτησε.

2) Την κρατάει σ' αγωνία με υποσχέσεις.

3) Της υπόσχεται κάτι και της κάνει κάτι άλλο.

4) Δεν ικανοποιεί τις επιθυμίες της.

5) Ξεχνάει τις υποσχέσεις του.

6) Μιλάει στους δούλους του με μυστηριώδικο ύφος.

7) Περνάει τη νύχτα του σ' ένα άλλο σπίτι, με το πρόσχημα ότι έχει κάποια δουλειά μ' ένα φίλο.

8) Τέλος, μιλάει κρυφά με τις δούλες κάποιας άλλης γυναίκας που γνώριζε από πριν.

Αν η εταίρα αντιληφθεί την αλλαγή στις διαθέσεις του φίλου της, πρέπει αμέσως να διαφυλάξει ό,τι πολυτιμότερο έχει, πριν μυριστεί αυτός τις προθέσεις της. Έτσι θ' αναγκάσει διά της βίας κάποιον, που θα παίζει το ρόλο του πιστωτή, να πάρει όλο το θησαυρό της, για κάποιο τάχα χρέος. Ύστερα αν ο εραστής είναι πλούσιος και της φέρθηκε πάντα με καλωσύνη, θα εξακολουθήσει να του δείχνει σεβασμό, αλλά αν ο εραστής είναι κανένας φουκαράς, χωρίς εισοδήματα, τότε θα τον ξεφορτωθεί όσο πιο γρήγορα μπορεί και θα κάνει πως δεν τον γνωρίζει.

Να οι τρόποι για να ξεφορτωθεί μια εταίρα τον εραστή της:

1) Οι συνήθειες και τα βίτσια του φίλου της θα της φαίνονται δυσάρεστα και αηδιαστικά. Θα τον ειρωνεύεται χαμογελώντας με την άκρη των χειλιών και χτυπώντας το πόδι.

2) Θα του μιλάει για κάτι που δε θα το ξέρει.

3) Όχι μόνο δε θα δείχνει καμιά έκπληξη ούτε θαυμασμό για τις γνώσεις του, αλλά θα τον κρίνει κιόλας.

4) Θα του θίγει τον εγωισμό.

5) Θα ζητήσει τη συντροφιά αντρών, ανωτέρων του σε γνώσεις και σε φρόνηση.

6) Σε κάθε ευκαιρία θα δείχνει γι' αυτόν περιφρόνηση.

7) Θα κρίνει όλους όσους έχουν τα δικά του ελαττώματα.

8) Θα εκφράζει τη δυσαρέσκειά της για τους τρόπους εδονής που χρησιμοποιεί αυτός.

9) Δε θα του προσφέρει τα χείλη της για φίλημα.

10) Θα του απαγορεύει να της πειράζει το γιαγκάνα.

11) Θα δείξει αηδία για τα σημάδια που θα της έχει κάνει με τα νύχια και τα δόντια του.

12) Δε θα σφίγγεται κοντά του όταν την αγκαλιάζει.

13) Κατά τη συνουσία θα μένει ακίνητη σαν άγαλμα.

14) Θα χαχανίζει για την αγάπη του προς αυτήν.

15) Θα ζητάει να έρθει σ' επαφή μαζί του όταν θα είναι κουρασμένος.

16) Δε θα του ανταποδίδει τ' αγκαλιάσματά του.

17) Θα φεύγει από κοντά του όταν αυτός θα θέλει να την

αγκαλιάσει.

18) Θα προφασίζεται συχνά πως νυστάζει.

19) Θα πηγαίνει επισκέψεις ή θα βγαίνει μ' άλλες παρέες σα θα βλέπει την επιθυμία του να μένει κοντά της ολάκερη μέρα.

20) Θα κάνει τάχα πως δεν τον καταλαβαίνει.

21) Θα γελάει χωρίς αιτία και στ' αστεία του θα γελάει για κάτι άλλο.

22) Θα λοξοκοιτάζει τις δούλες της και θα χτυπάει τα χέρια της όταν θα της μιλάει.

23) Θα τον διακόπτει όταν διηγιέται και θ' αρχίζει αυτή να λέει ιστορίες.

24) Θα διαλαλεί τα ελαττώματά του και θα τα θεωρεί αδιόρθωτα.

25) Θα λέει στις δούλες της μισόλογα για να τον νευριάζει.

26) Θ' αποφεύγει να τον κοιτάζει όταν θα έρχεται να τη δει.

27) Θα του ζητάει ό,τι δε μπορεί να της κάνει.

28) Και τέλος, θα τον διώξει!!...

Και γι' αυτό το θέμα υπάρχουν δυο εδάφια που δίνουμε το κείμενό τους:

«Η εταίρα, για να συνδεθεί μ' έναν άντρα, πρέπει να τ' αποφασίσει ύστερα από ώριμη σκέψη. Να προσελκύσει εκείνον που μαζί του ενώθηκε, να κερδίσει χρήματα από κείνον που την αγαπάει, και να τον διώξει ύστερα, αφού του ξεκοκκαλίσει όλη του την περιουσία».

«Η εταίρα που συζεί μ' έναν άντρα, όπως οι παντρεμένες, δεν έχει τη σκοτούρα των πολλών εραστών, και μ' αυτόν τον τρόπο, δεν κερδίζει λιγότερα απ' τις άλλες».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Πώς ξανασμίγει μια εταίρα μ' έναν παληό εραστή

Όταν μια εταίρα εγκαταλείψει τον εραστή της αφού του φάει σχεδόν ολόκληρη την περιουσία, πρέπει αμέσως να σκεφτεί να επανασυνδεθεί μ' έναν παλιό εραστή της.Δε θα πάει, όμως, να τον ξαναβρει παρά μόνο αν ξανάγινε πλούσιος, ή του μένει ακόμη περιουσία κι εξακολουθει να την αγαπάει. Αν συμβεί να συζή μ' άλλη γυναίκα, τότε θα πρέπει να σκεφτεί πολύ καλά πριν το επιδιώξει.

Ένας τέτοιος άντρας θα βρίσκεται σε μια από τις παρακάτω έξη καταστάσεις:

1) Πιθανόν να έχει εγκαταλείψει την πρώτη του γυναίκα και ίσως κι άλλη μία, από τότε.

2) Ίσως να έχει διωχτεί κι απ' τις δυο γυναίκες.

3) Ίσως να εγκατέλειψε τη μια μόνο και να διώχτηκε απ' τη δεύτερη.

4) Ίσως να αντικατέστησε τη μια απ' τις δυο με μια τρίτη.

5) Ίσως ακόμη να διώχτηκε απ' την πρώτη και να εγκατέλειψε αυτός τη δεύτερη.

6) Ίσως πάλι να διώχτηκε απ' τη μια και να ζη με μιαν άλλη.

α) Αν ο άντρας άφησε και τις δυο γυναίκες από μόνος του, δεν θα πρέπει να πάει να τον βρει, αν λάβει υπ' όψη της την αστάθεια και την αδιαφορία του για τα χαρίσματα αυτών

των δύο γυναικών.

β) Όσο για τον άντρα που διώχτηκε κι απ' τις δυο γυναίκες, αν η τελευταία τον έδιωξε με την ελπίδα να βρει περισσότερα χρήματα κοντά σ' έναν άλλο, τότε η πρώτη μπορεί να τον ξαναπροσελκύσει. Γιατί αν αυτός της είναι ακόμη αφοσιωμένος, θα της δίνει περισσότερα χρήματα για να πεισματώσει κείνη που του έφυγε. Αλλά αν διώχτηκε γιατί ήταν φτωχός ή τσιγγούνης, τότε τίποτα δεν την τραβάει κοντά του, και δε θα πάει να τον βρει.

γ) Στην περίπτωση που ο άντρας άφησε τη μία απ' τις γυναίκες γιατί το ήθελε, και διώχτηκε απ' την άλλη, αν δεχτεί να ξαναγυρίσει δίνοντάς της προκαταβολικά πολλά χρήματα, τότε μπορεί να τον δεχτεί.

δ) Στην περίπτωση που ο άντρας εγκατέλειψε από μόνος του τη μία απ' τις γυναίκες, και ζη με μιαν άλλη, η πρώτη, αν θελήσει να τον ξαναπάρει, θα πρέπει πρώτα να διαπιστώσει γιατί την άφησε. Αν η εγκατάλειψη οφείλεται στο ότι ήθελε να βρει σε μιαν άλλη κάτι που αυτή δεν του είχε δώσει, κι αν και τώρα δεν το βρήκε, τότε μπορεί να τον ξανακερδίσει, αφού της υποσχεθεί πολλά χρήματα, μια και ξέρει ότι ακόμη την αγαπάει. Ή, ακόμη, μπορεί στην άλλη να βρήκε τόσα πολλά ελαττώματα, που να επιθυμήσει να γυρίσει και πάλι στην πρώτη, υπερτιμώντας τα προτερήματά της, αλλά θα πρέπει να της δώσει πολλά λεφτά για να επανασυνδεθεί μαζί του.

Τέλος, θα εξετάσει αν είναι άντρας με αδύνατο χαρακτήρα. Αν του αρέσει να πηγαίνει με πολλές γυναίκες ή αν αγαπούσε μια φτωχιά κι αν αδιαφορούσε για τη γυναίκα που ζούσε μαζί της. Αφού λοιπόν τα εξετάσει όλ' αυτά, θα σκεφτεί αν πρέπει ή όχι να ξαναπάει μαζί του.

ε) Όσο για τον άντρα που διώχτηκε απ' τη μια κι εγκατέλειψε την άλλη, η πρώτη γυναίκα, αν θελήσει να τον ξαναπάρει, θα πρέπει να εξακριβώσει αν της είναι ακόμη αφοσιωμένος κι αν είναι διατεθειμένος να ξοδέψει γι' αυτήν πολλά χρήματα. Ακόμη θα εξακριβώσει αν εκτιμά τα χαρίσματά της, αλλά προτιμάει κάποιαν άλλη, γιατί, έχοντας διωχτεί

απ' αυτή, πριν ικανοποιήσει εντελώς τους σεξουαλικούς του πόθους, δε θέλει να ξαναγυρίσει κοντά της για να την εκδικηθεί γι' αυτή της την προσβολή. Ή ακόμη μήπως έχει σκοπό να της ξαναπάρει πίσω τα λεφτά που του έφαγε, καταστρέφοντάς την, ή, τέλος, μήπως έχει την πρόθεση να την κάνει να κόψει με τον καινούργιο της φίλο και μετά να την παρατήσει κι αυτός. Αν τα εξετάσει όλ' αυτά και διαπιστώσει ότι οι προθέσεις του είναι τίμιες, μπορεί τότε να τα ξαναφτιάξει μαζί του. Αλλά αν υποπτευθεί ότι έχει κακές προθέσεις, τότε πρέπει να μην τον ξαναδεί.

στ) Στην περίπτωση που ο άντρας διώχτηκε απ' τη μια γυναίκα και συζή με κάποιαν άλλη, αν ξαναρχίσει να κυνηγάει και πάλι την πρώτη, αυτή θα πρέπει να το καλοσκεφτεί πριν αποφασίσει να συνδεθεί μαζί του. Και όσο η άλλη θα προσπαθεί να τον κρατήσει κοντά της, η πρώτη θα κάνει το κάθε τι, χωρίς να φαίνεται, να τον ξανακερδίσει, κάνοντας τις πιο κάτω σκέψεις:

1) Τον έδιωξα άδικα και χωρίς αιτία. Τώρα που πήγε με άλλη, πρέπει να κάνω ό,τι μπορώ για να τον φέρω πίσω.

2) Αν και μια μόνη φορά του μιλούσα, θα ήταν αρκετό για να έρθει και πάλι σε μένα.

3) Γυρίζοντας στον παλιό μου εραστή, θα σπάσω τον εγωισμό του τωρινού μου φίλου.

4) Έγινε πλούσιος, έχει καλή θέση και υπηρετεί το βασιλιά.

5) Χώρισε απ' τη γυναίκα του.

6) Τώρα είναι ανεξάρτητος.

7) Ζει μακρυά απ' τον πατέρα του και τον αδελφό του.

8) Αν συμφιλιωθώ μαζί του, κάνω την τύχη μου, γιατί είναι πολύ πλούσιος, και το μόνο εμπόδιο σ' αυτό είναι ο τωρινός εραστής μου.

9) Μια κι η γυναίκα του δεν τον σέβεται, θα μπορέσω εύκολα να της τον πάρω.

10) Ο φίλος αυτού του άντρα αγαπάει τη γυναίκα που με μισεί. Να, μια ευκαιρία να χωρίσω τον άντρα απ' την ερωμένη του.

11) Όταν μια εταίρα αποφασίσει να ξανακερδίσει έναν παλιό εραστή, ο Πιταμάρντα κι οι υπηρέτες της θα πάνε να τον βρούνε και θα του πουν ότι η γυναίκα αναγκάστηκε να τον διώξει τότε, για χατήρι της μητέρας της. Ότι εξακολουθεί να τον αγαπάει ακόμη περισσότερο από πριν, κι ότι τώρα υποφέρει πολύ με τον καινούργιο της εραστή, που τον σιχαίνεται. Θα προσπαθήσουν ακόμη να του εμπνεύσουν εμπιστοσύνη μιλώντας του για την αγάπη της γι' αυτόν, και θα του θυμίσουν κάποιο σημάδι που της είχε κάνει και δε μπορεί να λησμονήσει τόσον καιρό. Αυτό το σημάδι θα ξαναφέρει πίσω στη μνήμη του τις ηδονές που του είχε χαρίσει, ή τον τρόπο που τον φιλούσε.

Αυτοί είναι οι τρόποι για να ξανασμίξει μια εταίρα μ' έναν παλιό εραστή.

Όταν μια γυναίκα θέλει να διαλέξει ανάμεσα σε δυο εραστές, που με τον ένα είχε παλιά ενωθεί κι ο άλλος της είναι ξένος, οι Αχάριας (σοφοί) είναι της γνώμης ότι πρέπει να προτιμήσει τον πρώτο, γιατί γνωρίζει τον χαρακτήρα του και τα γούστα του, και θα μπορέσει έτσι εύκολα να τον ευχαριστήσει. Αλλά ο Βατσιαγιάνα σκέφτεται ότι ένας παλιός εραστής που έχει κιόλας ξοδέψει ένα μεγάλο μέρος της περιουσίας του γι' αυτήν, δε θέλει ή δε μπορεί να δώσει κι άλλα χρήματα, γι' αυτό δεν πρέπει να του έχει τυφλή εμπιστοσύνη. Όμως, μπορούν να παρουσιαστούν και περιπτώσεις τέτοιες που να έρχονται σε αντίθεση μ' αυτόν το γενικό κανόνα, ανάλογα με τις ιδιοσυγκρασίες των ανθρώπων.

Να μερικά εδάφια πάνω σ' αυτό το θέμα:

«Ένα καινούργιο σμίξιμο μ' έναν παλιό εραστή, δεν έχει άλλη αιτία από το να χωρίσει έναν άντρα απ' την καινούργια του ερωμένη, ή μια γυναίκα απ' τον τωρινό της εραστή. Ακόμη, το καινούργιο σμίξιμο μπορεί να επιδιώκει την πρόκληση της ζήλειας στους τωρινούς εραστές».

«Όταν ένας άντρας αγαπάει υπερβολικά μια γυναίκα, υποφέρει άμα τη δει με άλλους. Τυφλώνεται απ' το πάθος του, δε βλέπει τα ελαττώματά της και τη γεμίζει χρήμα απ' το φόβο μήπως τη χάσει».

«Μια εταίρα πρέπει να είναι καλή με τον άντρα που της αφοσιώνεται, και να διώχνει όσους αδιαφορούν γι' αυτήν. Αν κατά τύχη συζεί με κάποιον και της στείλουν μεσίτρα για κάποιον άλλο ή πρέπει ν' αρνηθεί κάθε συνεννόηση μαζί του, ή πρέπει να τον ειδοποιήσει ότι κάποια μέρα θα πάει να τον βρει. Με κανένα τρόπο όμως δε θα πρέπει ν' αφήσει τον άντρα που ζει μαζί της και την αγαπάει».

«Η φρόνιμη και λογική γυναίκα πριν τα ξαναφτιάξει μ' έναν παλιό της εραστή, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι η καινούργια της ένωση θα συνοδεύεται απ' την ευτυχία, το κέρδος, τον έρωτα και τη φιλία».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Διάφοροι τρόποι κέρδους

Αν μια εταίρα μπορεί να κερδίζει πολλά, χάρη σε μια καλή πελατεία, δεν πρέπει να αφοσιωθεί σ' ένα και μόνο άντρα. Σ' αυτή την περίπτωση θα ορίσει την τιμή για μια νύχτα, ανάλογα βέβαια και με την οικονομική κατάσταση του πελάτη, και αφού φυσικά λάβει υπ' όψη της και τις τιμές των άλλων εταιρών. Θα πληροφορήσει για την ταρίφα της τους εραστές της, φίλους και γνωστούς. Αν, όμως, ένας και μόνο εραστής μπορεί να της φέρει τόσα κέρδη όσα όλοι μαζί, τότε πρέπει να συζήσει μαζί του και ν' αρκεστεί σ' αυτόν.

Μερικοί σοφοί έχουν τη γνώμη ότι, αν μια εταίρα έχει την τύχη να κερδίζει ίσα, μεγάλα ποσά από δυο εραστές, τότε πρέπει να προτιμήσει εκείνον που θα της δώσει ακριβώς ό,τι αυτή ζητάει. Αλλά ο Βατσιαγιάνα λέει ότι πρέπει να προτιμήσει εκείνον που θα της προσφέρει χρυσάφι, γιατί αυτό δεν το ξαναβρίσκει κανείς, όπως όλα τ' άλλα. Το δέχεται ο καθένας εύκολα και, τέλος, γιατί με το χρυσάφι μπορεί ν' αποκτήσει ό,τι ποθεί. Απ' όλα τα πράγματα, χρυσάφι, ασήμι, χαλκό, μέταλλα, σίδερο, δοχεία, έπιπλα, κρεββάτια, εσώρουχα, φορέματα, αρωματικές ουσίες, λάδι, στάρι, ζώα, κλπ., το πρώτο, δηλαδή το χρυσάφι, είναι ανώτερο απ' όλα τ' άλλα.

Αν η κατάκτηση δύο εραστών απαιτεί τον ίδιο κόπο, ή αν θέλει κανείς να κερδίσει το ίδιο πράγμα απ' τον καθένα τους, τότε πρέπει να καταφύγει, για την εκλογή, σε μια φίλη. Ή ακόμη θ' αποφασίσει ανάλογα με τα προσωπικά χαρίσμα-

τα ή απ' τα καλά ή κακά σημάδια που θα έχει ο καθένας πάνω του.

Οι σοφοί λένε ότι, αν υπάρχουν δυο εραστές, που ο ένας είναι αφοσιωμένος κι ο άλλος γενναιόδωρος, πρέπει η εταίρα να διαλέξει τον δεύτερο εραστή. Αλλά ο Βατσιαγιάνα έχει τη γνώμη να προτιμηθεί ο αφοσιωμένος, γιατί αν αγαπάει μπορεί να γίνει και γενναιόδωρος. Πραγματικά ένας τσιγκούνης ξοδεύει χρήματα όταν αγαπάει μια γυναίκα, ενώ ο γενναιόδωρος χαρίζει σπάνια την καρδιά του! Αλλά αν ανάμεσα σ' αυτούς που την αγαπάνε, υπάρχουν ένας φτωχός κι ένας πλούσιος, θα τείνει φυσικά προς τον πλούσιο.

Αν πάλι υπάρχουν δυο εραστές, λένε οι σοφοί, που ο ένας είναι ανοιχτοχέρης κι ο άλλος πρόθυμος να την εξυπηρετήσει σε κάτι, πρέπει η γυναίκα να προτιμήσει το δεύτερο, ενώ ο Βατσιαγιάνα ισχυρίζεται ότι ο δεύτερος, όταν θα την έχει εξυπηρετήσει, θα νομίζει πως έκανε το παν και θα θέλει την ανάλογη αμοιβή, ενώ ο ανοιχτοχέρης ό,τι κι αν κάνει, δε θα σκεφτεί ποτέ πια το τι έκανε. Κι εδώ ακόμη η γυναίκα θ' αποφασίσει ανάλογα με το συμφέρον της, και θα δώσει την ηδονή σε όποιον νομίσει καταλληλότερο.

Η γνώμη των σοφών είναι ότι, αν ακόμη υπάρχουν δυο υποψήφιοι, ο ένας ευγνώμων κι ο άλλος σπάταλος, πρέπει να προτιμηθεί ο σπάταλος. Ενώ ο Βατσιαγιάνα έχει αντίθετη γνώμη. Οι σπάταλοι άντρες, λέει, είναι συνήθως περήφανοι, απότομοι στους τρόπους και δε νοιάζονται πολύ για τους άλλους. Μπορούν να έχουν μακρόχρονες σχέσεις με μιαν εταίρα, αν της ανακαλύψουν όμως ένα ελάττωμα, ή αν κάποια άλλη τους πει κάτι, τότε δε χάνουν καιρό και ξεκόβουν αμέσως, χωρίς να λογαριάσουν τις θυσίες ίσως που τόσον καιρό η γυναίκα έκανε γι' αυτούς. Αντίθετα ο άντρας που έχει έμφυτη την ευγνωμοσύνη, δεν την παρατάει με μιας. Σκέφτεται τι κόπους κατέβαλε αυτή για να τον προσελκύσει και αποφεύγει να την πονέσει. Και σ' αυτήν όμως την περίπτωση, η εταίρα θα πρέπει να διαλέξει ανάλογα με το συμφέρον του μέλλοντός της.

Όταν μια εταίρα έχει να διαλέξει ανάμεσα σ' ένα φίλο

και σ' έναν άλλον που μπορεί να κερδίσει χρήματα, πρέπει, λένε οι σοφοί, να προτιμήσει το χρηματικό κέρδος. Ο Βατσιαγιάνα, όμως, θεωρεί ότι, αν δεν ευχαριστήσει την επιθυμία του φίλου της, αυτός πιθανόν να της κρατήσει κακία, ενώ χρήματα μπορεί κάθε στιγμή να κερδίσει. Και δω πάλι την πρωτοβουλία θα την έχει η ίδια η γυναίκα, σύμφωνα με την κρίση της.

Σ' αυτήν την περίπτωση, η εταίρα μπορεί ακόμη να καθησυχάσει το φίλο της, αν του υποσχεθεί ότι θα ικανοποιήσει την επιθυμία του μιαν άλλη μέρα, με το πρόσχημα πως έχει τώρα δουλειά και έτσι δε θα χάσει και την ευκαιρία του άλλου.

Αν πάλι, λένε οι σοφοί, παρουσιαστούν στη γυναίκα δυο ευκαιρίες, η μια για να κερδίσει χρήματα κι η άλλη για ν' αποφύγει μια καταστροφή, πρέπει να προτιμήσει την πρώτη. Αλλά και δω ο Βατσιαγιάνα τους αντικρούει λέγοντας ότι τα χρήματα θα τα ξανάβρει, ενώ μια καταστροφή που μπορεί να την αποφύγει, ίσως να μην έρθει. Εδώ η εκλογή της εταίρας θα κλίνει ανάλογα με την αξία που θα έχει ή δε θα έχει γι' αυτήν η καταστροφή.

Μεγάλο μέρος απ' τα κέρδη μιας πλούσιας και καλής εταίρας θα διατεθούν για ναούς και κήπους, δωρεές αγελάδων σε διάφορους Βραχμάνους, λειτουργίες και γιορτές προς τιμή των θεών, και τέλος σε διάφορα τάματα.

Τα κέρδη των άλλων εταιρών θα διατεθούν για ένα λευκό καθημερινό φόρεμα, για τροφή και ποτά, για την προμήθεια αρωματικού «ταμπούλα», δηλαδή το μίγμα καρπού και φύλλων πιπεριάς, και για στολίδια γαρνιρισμένα με χρυσάφι. Οι σοφοί λένε ότι αυτά τα έξοδα μαρτυρούν τη μετριότητα και κατωτερότητα της τάξης των εταιρών. Αλλά ο Βατσιαγιάνα ισχυρίζεται ότι τα κέρδη τους δε μπορούν να υπολογιστούν, αφού εξαρτώνται απ' τις περιστάσεις, τα έθιμα και πολλούς άλλους παράγοντες.

Αν μια εταίρα θέλει να εμποδίσει έναν άντρα να πάει μ' άλλη γυναίκα, ή θέλει να τον αποσπάσει από μιαν άλλη, τότε θα του ζητήσει λίγα χρήματα κι αυτά σε πολύ φιλικό τόνο. Το

ίδιο γίνεται και στις περιπτώσεις που θα αναφέρουμε τώρα:

Στην περίπτωση που θέλει ν' αποκλείσει μιαν άλλη γυναίκα απ' τα κέρδη που ωφελήθηκε η ίδια από τον άντρα αυτόν. Αν θέλει να καλυτερέψει τη θέση της, αν η ένωσή της μ' έναν άντρα πρόκειται να της φέρει τεράστια κέρδη, αν χρειάζεται τη βοήθειά του για ν' αποφύγει κάποιο κακό. Ή, ακόμη, αν τον αγαπά πραγματικά, αν θέλει να εκδικηθεί κανέναν άλλον, αν του έχει υποχρεώσεις, ή, τέλος, αν τον ποθεί.

Αν η εταίρα σκοπεύει να εγκαταλείψει τον τωρινό εραστή της για κάποιον άλλο, ή έχει υποψίες πως αυτός θα την αφήσει για να γυρίσει στις γυναίκες του, ή τον έχει ξεκοκκαλίσει κι υποπτεύεται ότι θα έρθει ο κηδεμόνας του ή ο πατέρας του να της τα πάρουν πίσω, ή ακόμη αν ο εραστής της είναι στα πρόθυρα να χάσει τη θέση του, ή αν τέλος είναι άστατος, σε όλες αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να του τραβήξει όσα πιο πολλά μπορεί, όσο είναι καιρός ακόμη.

Απ' την άλλη πλευρά, αν η εταίρα αντιληφτεί ότι ο ερωμένος της περιμένει από κάπου πλούσια δώρα, ή ότι πρόκειται να πάρει μια καλή θέση κοντά στο βασιλιά, ή να κληρονομήσει μια περιουσία, ή περιμένει το πλοίο του με εμπορεύματα, ή έχει αποθήκες γεμάτες στάρι και άλλα τρόφιμα, ή αν ακόμη είναι καλός και συνεπής, θα σκεφτεί τ' αγαθά που θα έχει κοντά του και θα ζήσει μαζί του σαν παντρεμένη.

Να, μερικά εδάφια γι' αυτό το θέμα:

«Αν η εταίρα λάβει υπ' όψη της τα τωρινά και μελλοντικά συμφέροντά της, θα πρέπει ν' αποφύγει τους άντρες που πάλαιψαν πολύ στη ζωή για να καταφέρουν, όπως και κείνους που γίνανε εγωιστές και σκληροί όταν αγνοήθηκαν απ' το βασιλιά.

«Όλες της οι προσπάθειες θα τείνουν να ενωθεί με ανθρώπους πλούσιους και γενναιόδωρους, και με όσους είναι επικίνδυνο ν' αποφύγει ή να προσβάλει σ' οτιδήποτε. Ακόμη θα πρέπει, έστω και με θυσία, να συνδεθεί με ανθρώπους ενεργητικούς και ανοιχτοχέρηδες, γιατί οι τελευταίοι μια κι ικανοποιήθηκαν απ' αυτή, θα της δώσουν πολλά λεφτά, άσχετα αν η ίδια δε δώσει σ' αντάλλαγμα ίσο μέρος».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Κέρδη και απώλειες, πρόσθετα κέρδη κι απώλειες. Αμφιβολίες και τέλος, διαφόρων ειδών εταίρες.

Πολύ συχνά συμβαίνει, όταν κυνηγάμε κέρδη ή ελπίζομε πως θα έχουμε, οι προσπάθειές μας αυτές να καταλήγουν σε απώλειες.

Οι αιτίες που προκαλούν αυτές τις απώλειες είναι:

Έλλειψη εξυπνάδας.

Υπερβολική αγάπη.

Υπέρμετρη υπερηφάνεια.

Υπέρμετρος εγωισμός.

Υπερβολική απλότητα.

Υπερβολική εμπιστοσύνη.

Υπερβολικός θυμός.

Αμέλεια.

Αδιαφορία.

Κακές επιδράσεις.

Τυχαίες συμπτώσεις.

Αυτές οι απώλειες έχουν σαν αποτέλεσμα:

Έξοδα χωρίς καμμιά ανταμοιβή.

Την καταστροφή των μελλοντικών αγαθών.

Την απώλεια μελλοντικών κερδών.

Την διαφοροποίηση του χαρακτήρα.

Την μισανθρωπία.

Την καταστροφή της υγείας.

Την πτώση των μαλλιών και άλλα ατυχήματα.

Το κέρδος είναι τριών ειδών: κέρδος χρηματικό (΄Αρτα), κέρδος θρησκευτικό (Ντάρμα) και κέρδος της ηδονής (Κάμα). Επίσης η απώλεια είναι τριών ειδών: χρηματική απώλεια (΄Αρτα), θρησκευτική (Ντάρμα) και απώλεια ηδονής (Κάμα). Αν στα κέρδη που αποκομίζει κανείς, προστεθούν κι άλλα έκτακτα, τα τελευταία, τα ονομάζουμε: πρόσθετα κέρδη.

Αν το κέρδος είναι αβέβαιο, η αμφιβολία που νιώθει κανείς λέγεται: απλή αμφιβολία. Η αμφιβολία λέγεται μικτή, όταν αναρωτιέται κανείς τι από τα δυο θα γίνει: θα χάσει ή θα κερδίσει; Αν από κάτι που γίνεται βγουν δυο αποτελέσματα, τότε έχουμε συνδυασμό δύο αποτελεσμάτων, κι αν απ' την ίδια πράξη έχουμε πολλά αποτελέσματα, τότε λέμε ότι έχουμε συνδυασμό πολλών αποτελεσμάτων.

Δίνουμε παραδείγματα:

΄Οπως αναφέραμε, το κέρδος και η απώλεια είναι τριών ειδών:

α) ΄Οταν μια εταίρα ζει μ' έναν πλούσιο, νέμεται τ' αγαθά του, γεμίζει με δώρα και ταυτόχρονα συνδέεται και μ' άλλους, έτσι ώστε να εξασφαλίζει κι άλλα κέρδη για το μέλλον της, αυτό λέγεται: κέρδος από πλούτη τρίτου, που τα ακολουθούν άλλα κέρδη.

β) ΄Οταν η εταίρα συζεί μ' έναν άντρα και κερδίζει απλώς λεφτά, αυτό λέγεται: απλό κέρδος.

γ) ΄Οταν μια εταίρα, εκτός από τα χρήματα που της δίνει ο εραστής της, παίρνει κι από άλλους, οι κίνδυνοι που διατρέχει και ίσως τ' αποτελέσματα είναι: να χάσει τ' αγαθά που της παραχωρούσε ο εραστής της, να την αφήσει κάποιος που της είτανε ειλικρινά αφοσιωμένος, να την περιφρονήσουν όλοι και τέλος να συνδεθεί με κάποιον κατώτερης κοινωνικής θέσης, που θα της καταστρέψει το μέλλον. Αυτό το κέρδος λέγεται: κέρδος ακολουθούμενο από απώλειες.

δ) ΄Οταν μια εταίρα με δικά της έξοδα σχετίζεται με κάποιο σπουδαίο πρόσωπο ή με κάποιον τσιγκούνη υπουργό, με το σκοπό ν' αποφύγει κάποιο κακό ή να παραμερίσει κάποιο

εμπόδιο για την πραγματοποίηση ενός μεγάλου κέρδους, αυτή η απώλεια ονομάζεται: απώλεια συνοδευόμενη από μελοντικά κέρδη που πιθανόν να έρθουν.

ε) Όταν μια εταίρα είναι καλή και ξοδεύει κιόλας για κάποιον τσιγκούνη, ή για κάποιον που περηφανεύεται για την ομορφιά του, ή για κάποιον αχάριστο καταχτητή, χωρίς στο κάτω κάτω να έχει κανένα κέρδος, αυτή η απώλεια λέγεται: απώλεια πλούτου χωρίς κέρδος.

στ) Όταν η παραπάνω εταίρα ξοδεύει χωρίς κανένα κέρδος γι' αυτούς που μόλις αναφέραμε, οι οποίοι είναι συνάμα και ευνοούμενοι του βασιλιά, σκληροί και ισχυροί, και απ' αυτούς διατρέχει τον κίνδυνο να της δώσουν τα παπούτσια στο χέρι από στιγμή σε στιγμή, αυτή η απώλεια λέγεται: απώλεια πλούτου που την ακολουθεί κι άλλη απώλεια.

Όπως εκθέσαμε τα κέρδη και τις απώλειες και τα πρόσθετα κέρδη κι απώλειες, με τον ίδιο τρόπο μπορεί ο αναγνώστης να κάνει κι άλλους συνδυασμούς.

Εδώ τελειώνουν οι παρατηρήσεις πάνω στα κέρδη και τις απώλειες και στα πρόσθετα κέρδη κι απώλειες.

Ερχόμαστε τώρα στις αμφιβολίες, που είναι κι αυτές τριών ειδών: αμφιβολίες για τα πλούτη (Άρτα), αμφιβολίες για τη θρησκεία (Ντάρμα) και αμφιβολίες για την ηδονή (Κάμα).

Δίνουμε μερικά παραδείγματα:

α) Όταν μια εταίρα δεν είναι σίγουρη τι μπορεί ένας άντρας να της δώσει ή να ξοδέψει γι' αυτήν, αυτό λέγεται: αμφιβολία για τα πλούτη (Άρτα).

β) Όταν μια εταίρα αμφιβάλλει για την ικανότητά της να διώξει έναν εραστή που δεν έχει πια τι να του πάρει, αυτή η αμφιβολία είναι: θρησκευτική αμφιβολία (Ντάρμα).

γ) Όταν μια έταίρα δε μπορεί ν' αποκτήσει όποιον θέλει, και δεν ξέρει αν θα ικανοποιηθεί σεξουαλικά από τον έναν ή τον άλλον άντρα, αυτό λέγεται: αμφιβολία για την ηδονή (Κάμα).

δ) Όταν μια εταίρα δεν ξέρει αν κάποιος άντρας με ισχύ της προξενήσει απώλεια στην περίπτωση που θ' αρνιότανε

να του δοθεί, τότε αυτό λέγεται: αμφιβολία για την απώλεια του πλούτου (΄Αρτα).

ε) Αν μια εταίρα φοβάται μήπως αμαρτήσει εγκαταλείποντας έναν αφοσιωμένο άντρα, χωρίς να του κάνει και την παραμικρή χάρη, προκαλώντας έτσι τη δυστυχία του σ' αυτόν και τον άλλο κόσμο, αυτή η αμφιβολία λέγεται: αμφιβολία για τη θρησκευτική απώλεια (Ντάρμα).

στ) Αν μια εταίρα δε φοβότανε να χάσει την αγάπη του εραστή της, στην περίπτωση που θα εκδηλωνότανε και θα μαρτυρούσε τον έρωτά της, και να χάσει έτσι και την ικανοποίηση του πόθου της, αυτό λέγεται: αμφιβολία για την απώλεια της ηδονής (Κάμα).

Έτσι τελειώνουν οι παρατηρήσεις για την αμφιβολία.

Μικτές αμφιβολίες

α) Η ένωση ή ο δεσμός με κάποιον ξένο, που δε γνωρίζει κανείς τις προθέσεις του, και που τον έφερε σ' επαφή με την εταίρα ή ο εραστής της ή κάποιος άλλος, είναι αμφίβολο αν θ' αφήσει κέρδη ή ζημίες. Κατά συνέπεια αυτό λέγεται: «μικτή αμφιβολία για το κέρδος ή την απώλεια του πλούτου». (΄Αρτα)

β) Όταν μια εταίρα, κατά παράκληση ενός φίλου ή από οίκτο, πάει μ' έναν λόγιο Βραχμάνο, μ' ένα σπουδαστή δοσμένο στη θρησκεία, μ' ένα θύτη ή μ' ένα ασκητή, που ίσως ο ένας ή ο άλλος την έχουν ερωτευτεί μέχρι θανάτου, αμφιβάλλοντας αν θ' αμαρτήσει ή όχι, αυτό λέγεται: μικτή αμφιβολία για το κέρδος ή την απώλεια του Ντάρμα.

γ) Αν μια εταίρα αρκεστεί μόνο στις μαρτυρίες των άλλων και στα «λένε ότι» γι' αυτόν τον άντρα, και πάει να τον βρει χωρίς να βεβαιωθεί η ίδια για τα καλά του χαρίσματα ή αν θα ικανοποιηθεί ή όχι, ανάλογα αν αυτός είναι καλός ή κακός, αυτό λέγεται: μικτή αμφιβολία για το κέρδος ή την απώλεια της ηδονής (Κάμα).

Ο Ωνταλίκα έχει περιγράψει, όπως θα δούμε τώρα, τα

κέρδη και τις απώλειες από δυο πλευρές:

α) Αν μια εταίρα ζει με κάποιον και ικανοποιείται ταυτόχρονα χρηματικά και σεξουαλικά, αυτό λέγεται: αμφίπλευρο κέρδος (Κάμα - ΄Αρτα).

β) ΄Οταν μια εταίρα συζεί μ' έναν εραστή και ξοδεύει αυτή, χωρίς να έχει κανένα όφελος κι ο εραστής της της ξαναπαίρνει πίσω ό,τι της είχε άλλοτε δώσει, τότε έχουμε: απώλεια από δυο πλευρές. (΄Αρτα - ΄Αρτα).

γ) ΄Οταν η εταίρα δεν ξέρει αν ο καινούργιος εραστής της θα της είναι πιστός, ή – αν της είναι πιστός – αν θα της δώσει και τίποτα, τότε, η αμφιβολία είναι διπλή για το κέρδος (΄Αρτα - ΄Αρτα).

δ) ΄Οταν η εταίρα πλησιάζει από δικιά της πρωτοβουλία έναν παλιό εχθρό, κι αμφιβάλλει αν θα της κάνει κακό για να ικανοποιήσει τη μνησικακία του, ή – αν την αγαπήσει – μήπως σε μια στιγμή θυμού της ξαναπάρει πίσω ό,τι της είχε δώσει, τότε αυτό λέγεται: αμφίπλευρη αμφιβολία για την απώλεια. (΄Αρτα - ΄Αρτα).

Να πώς περιγράφει ο Μπαμπχράβια τα κέρδη και τις απώλειες από δυο πλευρές:

α) Αν η εταίρα μπορεί να τραβάει χρήματα από έναν άντρα που θα του δίνεται και από κάποιον άλλον χωρίς να του δίνεται, αυτό λέγεται: διπλό κέρδος. (΄Αρτα - ΄Αρτα).

β) Αν μια εταίρα ξοδέψει για να πάει σε κάποιον, αλλά αν δεν πάει κινδυνεύει να χάσει πολλά, αυτό λέγεται: απώλεια από δυο πλευρές. (΄Αρτα - ΄Αρτα).

γ) Αν μια εταίρα δεν ξέρει τι θα ωφεληθεί από κάποιον που θα κοιμότανε μαζί του χωρίς να ξοδέψει η ίδια, ή αν δεν πήγαινε, τι θα κέρδιζε από κάποιον άλλο, αυτό λέγεται: διπλή αμφιβολία για το κέρδος. (΄Αρτα - ΄Αρτα).

δ) ΄Οταν μια εταίρα πηγαίνοντας με έξοδά της σ' έναν παλιό εχθρό, δεν ξέρει αν θα της πάρει πίσω ή όχι ό,τι της έχει δώσει, ή αν δεν πάει τι καταστροφή μπορεί να της προκαλέσει, αυτό λέγεται: διπλή αμφιβολία για την απώλεια. (΄Αρτα - ΄Αρτα).

Συνδυάζοντας τις παραπάνω περιπτώσεις, έχομε έξη εί-

δη μικτών αποτελεσμάτων:

α) Κέρδος απ' τη μία, κι απώλεια απ' την άλλη.

β) Κέρδος απ' τη μια, κι αμφιβολία κέρδους απ' την άλλη.

γ) Κέρδος απ' τη μια κι αμφιβολία απώλειας απ' την άλλη.

δ) Απώλεια απ' τη μια κι αμφιβολία κέρδους απ' την άλλη.

ε) Αμφιβολία κέρδους απ' τη μια, κι αμφιβολία απώλειας απ' την άλλη.

στ) Αμφιβολία απώλειας απ' τη μια, κι απώλεια απ' την άλλη.

Μια εταίρα αφού εξετάσει καλά τα όσα πιο πάνω είπαμε και συμβουλευτεί και τους φίλους της, πρέπει να ενεργήσει έτσι ώστε να εξασφαλίσει κέρδη, ευκαιρίες μεγάλου κέρδους και υποσχέσεις για την αποφυγή μεγάλων κακών. Η θρησκεία κι η ηδονή (Ντάρμα - Κάμα) μπορούν επίσης να σχηματίσουν ξέχωρους συνδυασμούς, όπως οι συνδυασμοί για τον πλούτο (Άρτα). Οι τρεις μαζί μπορούν ύστερα να συνδυαστούν ο ένας με τον άλλο, με τέτοιον τρόπο που να σχηματίσουν καινούργιους συνδυασμούς.

Όταν μια εταίρα πάει με πολλούς άντρες, πρέπει να κερδίζει απ' τον καθένα χρήματα και να ικανοποιεί και τους πόθους της. Σε ορισμένες εποχές, όπως στις γιορτές για την Άνοιξη κ.λ.π., θα ειδοποιήσει με την μητέρα της διάφορα πρόσωπα ότι, αυτή ή εκείνη τη μέρα, η κόρη της θα περάσει τον καιρό της με τον άντρα που θα ικανοποιήσει την μια ή την άλλη της επιθυμία.

Όταν οι άντρες την πλησιάζουν γεμάτοι πόθο, πρέπει να σκεφτεί ποιος θα της δώσει τα περισσότερα.

Οι συνδυασμοί απ' όλες τις πλευρές για κέρδη και απώλειες είναι: κέρδος απ' την μια πλευρά και απώλεια απ' όλες τις πλευρές. Απώλεια απ' το ένα μέρος και κέρδη απ' όλα τ' άλλα. Κέρδη και απώλειες απ' όλα τα μέρη.

Η εταίρα πρέπει επίσης να υπολογίσει τις αμφιβολίες για το κέρδος και τις αμφιβολίες για τις απώλειες, σ' ό,τι α-

φορά τα πλούτη (Άρτα), τη θρησκεία (Ντάρμα) και την ηδονή (Κάμα).

Εδώ τελειώνουν οι παρατηρήσεις για τα κέρδη, τις απώλειες, για τα πρόσθετα κέρδη και απώλειες και για τις αμφιβολίες.

Τα διάφορα είδη εταίρας είναι:

Η μαστρωπός.

Η δούλα.

Η διεφθαρμένη.

Η χορεύτρια.

Η εργάτρια.

Η γυναίκα που εγκατέλειψε την οικογένειά της.

Η γυναίκα που ζει απ' την ομορφιά της.

Και τέλος, η επαγγελματίας εταίρα.

Όλες αυτές έχουν σχέσεις με διαφόρους άντρες και πρέπει να σκέφτονται τα μέσα για να τους τραβήξουν χρήματα, για να τους αρέσουν, για να τους εγκαταλείψουν, και για να τα ξαναφτιάξουν μαζί τους. Πρέπει ακόμη να υπολογίζουν τα ιδιαίτερα κέρδη και απώλειες, τα πρόσθετα κέρδη και απώλειες, τις αμφιβολίες, ανάλογα με το συμφέρον τους.

Εδώ τελειώνει το κεφάλαιο για τις εταίρες.

Δυο εδάφια υπάρχουν επίσης και γι' αυτό το θέμα:

«Οι άντρες θέλουν ηδονή, ενώ οι γυναίκες θέλουν χρήμα. Πρέπει λοιπόν να μελετήσουν αυτό το Μέρος που πραγματεύεται τους τρόπους για να πλουτίσουν».

«Υπάρχουν γυναίκες που ζητούν τον έρωτα, κι άλλες που ζητούν το χρήμα. Οι μεν θα μάθουν στα πρώτα μέρη αυτού του έργου ό,τι αφορά τον έρωτα, κι οι δεύτερες θα βρουν σ' αυτό, τα μέσα για να κερδίσουν χρήματα».

ΜΕΡΟΣ VII

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΕΛΚΥΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

BOOK VII

APHRODISIACS AND SPELLS

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Προσωπική εμφάνιση, σαγήνη και τονωτικά φάρμακα

Όταν κάποιος δεν κατορθώσει ν' αποχτήσει ό,τι ποθεί μ' ένα οποιοδήποτε μέσο απ' αυτά που αναφέραμε στα προηγούμενα κεφάλαια, πρέπει να καταφύγει σ' άλλα μέσα γι' αυτόν το σκοπό.

Ένα ωραίο πρόσωπο, καλά χαρίσματα, νειάτα και γενναιοδωρία, είναι τα κύρια και πιο φυσικά μέσα για να φαίνεται κανείς ευχάριστος στα μάτια των άλλων. Αλλά, αν όλ' αυτά λείπουν από μια γυναίκα ή έναν άντρα, θα καταφύγει σε τεχνητά μέσα ή στην τέχνη. Σας δίνουμε λοιπόν μερικές συνταγές που ίσως σας φανούν χρήσιμες:

α) Ένα κόκκαλο παγωνιού ή ύαινας, επιχρυσωμένο, που το κρεμάει κανείς στο χέρι του, τον δείχνει ωραίο στα μάτια των άλλων.

β) Αν ακόμη κρεμάσει κανείς ένα κομπολόι από κουκούτσια τζιτζιφιών ή κοχύλια, διαβασμένα με διάφορα ξόρκια, από ανθρώπους που γνωρίζουν τη μαγεία, θάχει το ίδιο αποτέλεσμα.

Όταν μια δούλα φτάσει στην εφηβική ηλικία, τ' αφεντικό της πρέπει να την προσέχει και να μην αφήνει να βγαίνει έξω. Μετά από τη φυλάκισή της, ας πούμε, οι άντρες θα την επιθυμήσουν περισσότερο. Αυτή όμως θα δεχτεί εκείνον που θα της εξασφαλίσει πλούτη κι ευτυχία.

Είναι κι αυτός ένας τρόπος για να προκαλέσει κανείς τον

πόθο των άλλων.

Επίσης, όταν η κόρη μιας εταίρας μεγαλώσει, η μητέρα θα συγκεντρώσει μερικούς νέους συνομήλικους της κόρης της, και θα τους πει ότι είναι έτοιμη να την παντρέψει με κείνον που θα της κάνει αυτά ή εκείνα τα δώρα.

Ύστερα, η εταίρα θα κλείσει την κόρη της σπίτι, όσο πιο πολύ μπορεί και θα τη δώσει σ' εκείνον που θα φέρει τα δώρα. Αν ο άντρας δε μπορέσει να φέρει ό,τι υποσχέθηκε, τότε η μάνα θα δώσει κάτι δικό της στην κόρη, που θα το παρουσιάσει σα δώρο του αρραβωνιαστικού.

Ή ακόμη, η μάνα θα επιτρέψει στην κόρη της να παντρευτεί τάχα κρυφά, σα να μην ήξερε η ίδια τίποτα και μετά θα δώσει τη συγκατάθεσή της.

Η κόρη απ' τη μεριά της, θα προσπαθήσει ν' αρέσει στους γιούς πλουσίων αστών, που δεν τους γνωρίζει η μητέρα της και τους συναντάει στο μάθημα της ωδικής, της μουσικής και σε ξένα σπίτια. Μετά, με τη μεσολάβηση μιας φίλης, θα παρακαλέσει τη μάνα της να της επιτρέψει να παντρευτεί με κείνον που προτιμάει.

Όταν η κόρη μιας εταίρας παντρευτεί, πρέπει να τηρήσει τις υποχρεώσεις του γάμου ένα χρόνο, ύστερα είναι ελεύθερη να κάνει ό,τι θέλει. Αλλά κι όταν ο χρόνος περάσει, αν ο πρώτος της άντρας της ζητάει κάπου-κάπου να πηγαίνει μαζί του, θα πρέπει να δέχεται αμέσως, χωρίς να υπολογίζει το κέρδος που ίσως χάνει προς χάρη του.

Αυτός είναι ο προσωρινός γάμος που συνηθίζεται στις εταίρες. Ό,τι είπαμε εδώ, γίνεται και για τις κόρες των χορευτριών, που οι μανάδες τους θα τις δώσουν σε ανθρώπους που θα τους φανούν χρήσιμοι ποικιλοτρόπως.

Αν ένας άντρας τρίψει το λιγκάμ του μ' ένα μίγμα από τσουκνίδες, πιπεριά, μαύρο πιπέρι και μέλι και πάει μετά με μια γυναίκα, θα την υποτάξει ολοκληρωτικά στη θέλησή του.

Τώρα, να μερικοί τρόποι για να αυξήσει κανείς το σεξουαλικό σφρίγος:

α) Το ζαχαρωμένο γάλα, που σ' αυτό έβρασαν πιτιά κριαριού ή τράγου, δίνει σπουδαία αποτελέσματα.

β) Επίσης αν ένας άντρας ανακατέψει ρίζι με αυγά σπουργιτιού, αφού τα βράσει με γάλα, προσθέτει μέλι και πιεί όσο χρειάζεται, θα έχει τα ίδια καλά αποτελέσματα.

Υπάρχουν και δω μερικά εδάφια:

«Οι τρόποι για να διεγείρει κανείς τον έρωτα και το σεξουαλικό σφρίγος μαθαίνονται απ' την ιατρική επιστήμη, απ' τους Βέντας, απ' τους ανθρώπους που γνωρίζουν μαγγανείες κι από συγγενείς ή φίλους. Δεν πρέπει να δοκιμάσει κανείς κανένα μέσο που το αποτέλεσμά του θα είναι αμφίβολο, ικανό να βλάψει το σώμα, βάζοντας πάνω του πτώματα ζώων και φέρνοντάς το σ' επαφή μ' ακάθαρτα πράγματα. Πρέπει κανείς να χρησιμοποιεί μόνο πράγματα καθαρά, αποτελεσματικά και που τα παραδέχονται οι Βραχμάνοι και οι πεπειραμένοι».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Τρόποι για να διεγείρεται ο πόθος. - Πειράματα και διάφορες συνταγές

Όταν ένας άντρας δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσει μια γυναίκα Χαστίνι ή ελέφαντα, πρέπει να καταφύγει σε διάφορα μέσα για να τη διεγείρει. Πρώτα-πρώτα, θα της τρίψει το γιονί με το χέρι ή τα δάχτυλά του και δεν θα ενωθεί μαζί της, παρά μόνο αν την έχει ερεθίσει ή έχει αρχίσει αυτή να νιώθει ευχαρίστηση. Αυτό είναι ένα μέσο για να ερεθίζει κανείς μια γυναίκα.

Ακόμη, μπορεί να χρησιμοποιήσει κανείς διάφορα «απαντράβιας», αντικείμενα που βάζουν πάνω ή γύρω απ' το λιγκάμ για ν' αυξήσουν το μάκρος ή το φάρδος του, έτσι ώστε να γεμίσει το γιονί. Κατά τον Μπαμπχράβια, αυτα τα απαντράβιας, πρέπει να είναι από χρυσό, ασήμι, χαλκό, σίδερο, ελεφαντόδοντο, κέρατο, από διάφορα ξύλα κ.λ.π. Πρέπει να είναι ευλύγιστα και έτσι κατασκευασμένα που να προκαλούν ερεθισμό. Εν τούτοις ο Βατσιαγιάνα λέει ότι ο καθένας μπορεί να τα φτιάξει ανάλογα με το γούστο και τη φαντασία του.

Να τα διάφορα είδη απαντράβιας:

1) Το περιβραχιόνιο (βαλάγια): πρέπει να έχει το μέγεθος του λιγκάμ, κι η εξωτερική του επιφάνεια να είναι ανώμαλη.

2) Το ζεύγος (σανγκάτι), κατασκευασμένο από δυο περιβραχιόνια.

3) Το βραχιόλι (σουντάκα), καμωμένο από τρία περιβραχιόνια ή και περισσότερα, ενωμένα μαζί, μέχρις ότου φτάσουν το μάκρος του λιγκάμ που θέλει κανείς.

4) Το απλό βραχιόλι, που συνίσταται σ' ένα πολύ απλό σύρμα, τυλιγμένο γύρω από το λιγκάμ, ανάλογα με τις διαστάσεις του.

5) Το καντούκα ή ζαλάκα: είναι ένας σωλήνας, ανοιχτός στις δυο άκρες, με μια τρύπα σ' όλο του το μάκρος, ανώμαλος απ' έξω, με εξογκώματα μαλακά, που οι διαστάσεις τους είναι υπολογισμένες με το μέγεθος του γιονί. Αυτό το δένουν στη μέση.

Οι κάτοικοι των μεσημβρινών πόλεων πιστεύουν ότι δεν υπάρχει πραγματική ηδονή, αν δεν τρυπήσουν το λιγκάμ. Έτσι το τρυπούν, όπως τρυπάμε τ' αυτιά των παιδιών για να τους βάλουμε σκουλαρίκια.

Αν κάποιος θελήσει να τρυπήσει το λιγκάμ του, θα πρέπει να το τρυπήσει με κανένα αιχμηρό εργαλείο, ύστερα να το αφήσει μες στο νερό, μέχρις ότου πάψει να τρέχει αίμα.Το βράδυ μπορεί να έρθει σ' επαφή με μια ή και περισσότερες γυναίκες, ώστε να καθαρίσει η τρύπα. Ύστερα απ' αυτό θα εκολουθήσει να καθαρίζει την τρύπα με ζεστά και θα τη μεγαλώσει βάζοντας μέσα μικρά κομμάτια από καλάμι, που θα φαρδαίνουν σιγά-σιγά το στόμιο. Μπορεί ακόμη, να πλύνει την τρύπα με γλυκόρριζα ανακατεμένη με μέλι και για να την μεγαλώσει, να χρησιμοποιήσει το κοτσάνι του καρπού «σιμαπάτρα». Τέλος, θ' αλείψει την τρύπα με λίγο λάδι.

Σ' αυτήν την τρύπα που θα την κάνει στο φάρδος κι' όχι στο μάκρος του λιγκάμ, μπορεί να βάλει αυτά τα «απαντράβιας» που θάχουν διάφορα σχήματα. Το στρογγυλό, το στρογγυλό από το ένα μέρος, το λουλούδι, το περιβραχιόνιο και άλλα, που τα ονόματά τους είναι ανάλογα με το σχήμα τους και τη χρήση τους. Όλ' αυτά τα απαντράβιας πρέπει νάχουν την εξωτερική τους επιφάνεια ανώμαλη.

Ας δούμε τώρα πώς δυναμώνουν το λιγκάμ.

Όταν κάποιος θελήσει να δυναμώσει το λιγκάμ του,

πρέπει να το τρίψει με το χνούδι ορισμένων εντόμων που ζούνε στα δέντρα. Ύστερα, αφού το λιπάνει με λάδι επί δέκα νύχτες, θα το τρίψει και πάλι με το ίδιο χνούδι. Εξακολουθώντας έτσι, θα πετύχει ένα κλιμακωτό πρήξιμο του λιγκάμ. Τότε,πρέπει να ξαπλώσει σε μιαν αιώρα και ν' αφήσει το λιγκάμ να κρέμεται από μια τρύπα που θα έχει αυτή η κρεμαστή κούνια. Μετά απ' αυτό, θα δροσίσει το λιγκάμ με κρύο νερό, για να καλμάρει τους πόνους που θα του έχει προξενήσει το πρήξιμο. Αυτό το πρήξιμο, που το ονομάζουν «σούκ» και το συναντάει κανείς συχνότατα στους κατοίκους της Ντραβίντα, διαρκεί αιώνια.

Τρίβοντας το λιγκάμ με διάφορα φυτά πετυχαίνει κανείς και πάλι το πρήξιμο, μόνο που διαρκεί ένα μήνα.

Τρίβοντάς το με φυτά και βρασμένο λάδι, το πρήξιμο κρατάει έξη μήνες.

Σας δίνουμε μερικές συνταγές:

α) Αν ένας άντρας ανακατέψει το φυτό καντάλα με ακαθαρσίες μαϊμούς και ρίζες του φυτού λανζαλίκα και το πετάξει πάνω σε μια γυναίκα, αυτή δε θ' αγαπήσει πια κανέναν άλλον.

β) Αν κάποιος φτιάξει πολτό από ορισμένα φρούτα και τον αλείψει στο γιονί μιας γυναίκας που έρχεται αμέσως σ' επαφή μαζί της, ο έρωτάς του γι' αυτήν παύει αμέσως.

γ) Το ίδιο αποτέλεσμα έχει κανείς, όταν πάει με μια γυναίκα, που προηγούμενα είχε πλυθεί με γάλα βουβαλιού.

δ) Μια αλοιφή από καρπούς διαφόρων δέντρων, όπως κι απ' τον καρπό του «κοκιλάκσα», συστέλλει το γιονί μιας γυναίκας Χαστίνι ή ελέφαντα. Αυτή η συστολή διαρκεί μια νύχτα.

ε) Μια άλλη αλοιφή, καμωμένη από ρίζες διαφόρων φυτών ή δέντρων, διαστέλλει το γιονί της γυναίκας Μρίτζι ή ελαφίνας.

στ) Η αλοιφή από φυτά «μανταγιαντάκα», αμάραντο κίντρινο, ανζανίκα και άλλα, μαυρίζει τα μαλλιά και τ' ανανεώνει.

ζ) Αν ανακατέψει κανείς τροφές με τον καρπό «νταν-

τούρα», έχει σαν αποτέλεσμα ένα αρκετά δυνατό δηλητήριο.

η) Αν ανακατέψει κανείς νερό με λάδι και στάχτες από οποιοδήποτε χόρτο, εκτός απ' το χόρτο «κούσα», το νερό θ' ασπρίσει σαν το γάλα.

θ) Αν πιει κανείς γάλα από άσπρη αγελάδα που στα πόδια της έχει ένα μοσχάρι άσπρο, είναι γούρι, δίνει καλή φήμη και διατηρεί τη ζωή.

Σας δίνουμε τώρα τον επίλογο του ίδιου του συγγραφέα:

«Έτσι έγραψα με λίγα λόγια την Τέχνη για τον Έρωτα, αφού διάβασα τα κείμενα των αρχαίων συγγραφέων και μελέτησα τους τρόπους ηδονής που έχω αναφέρει στα κεφάλαια του βιβλίου αυτού.

»Όποιος γνωρίζει καλά τις πραγματικές αρχές τούτης της επιστήμης αποκτάει την Ντάρμα, Άρθα και Κάμα, καθώς και προσωπική πείρα, και δεν ενεργεί απλά και μόνο με τη φαντασία του. Όσο για τα λάθη τούτης της ερωτικής επιστήμης που ανέφερα σ' αυτό το έργο, με πρωτοβουλία δικιά μου, σα συγγραφέας, τα διόρθωσα αμέσως και τα απαγόρεψα.

»Μια πράξη, δεν πρέπει ποτέ να συγχωρείται γιατί η επιστήμη την επιβάλλει. Γιατί, ας το υπενθυμίσω, σκοπός της επιστήμης είναι, αυτοί οι κανόνες να εφαρμόζονται μόνο σε ειδικές περιπτώσεις. Αφού διάβασα και μελέτησα καλά τα έργα του Μπαμπχράβια κι άλλων αρχαίων συγγραφέων, και εξέτασα προσεχτικά την έννοια και τους κανόνες τους, εγώ, ο Βατσιαγιάνα, έγραψα την Κάμα-Σούτρα, σύμφωνα με τις εντολές της Αγίας Γραφής, για το καλό του κόσμου, τότε που σπούδαζα θεολογία και ήμουνα ολοκληρωτικά δοσμένος στη λατρεία των θεών.

»Αυτό το έργο δεν έγινε με μοναδικό σκοπό να ικανοποιεί τους πόθους μας. Όποιος κατέχει τις πραγματικές αρχές τούτης της επιστήμης καλλιεργεί με φροντίδα την Ντάρμα, Άρθα και Κάμα και υπολογίζει τις πράξεις του λαού, ας είναι βέβαιος ότι μπορεί να καταφέρει να μετριά-

σει τις αισθήσεις του.

»Με λίγα λόγια, ένας άνθρωπος έξυπνος και φρόνιμος, που ασχολείται με την Ντάρμα και την Άρθα, ακόμη και με το Κάμα, χωρίς να γίνεται σκλάβος των πόθων του, θα κατορθώσει το καθετί που θα επιχειρήσει».

Επίλογος της αγγλικής έκδοσης

Έτσι βρίσκονται τελειωμένες σε εφτά μέρη, οι Κάμα-Σούτρα του Βατσιαγιάνα, που θα μπορούσαμε ακόμη να ονομάσουμε *Πραγματεία για τους άντρες και τις γυναίκες, για τις σχέσεις τους και τις σεξουαλικές τους επαφές.*

Είν' ένα έργο, που όλοι, γέροι και νέοι, πρέπει να μελετήσουν. Οι πρώτοι, θα βρουν εδώ πραγματικές αλήθειες, μαζεμένες απ' την πείρα και που αποδείχτηκαν κιόλας απ' τους ίδιους. Οι άλλοι θα μάθουν, για το καλό τους, πράγματα που ίσως δε θα μάθαιναν πουθενά αλλού, ή που θα τα μάθαιναν πολύ αργά για να επωφεληθούν απ' αυτά. («Πολύ αργά»! Αυτά είναι τ' αθάνατα λόγια του Μιραμπώ).

Μπορούμε, ακόμη, να το συστήσουμε χωρίς φόβο σ' όσους σπουδάζουν κοινωνικές επιστήμες και ανθρωπολογία και προπάντων στους ερευνητές αυτών των πρωτόγονων ιδεών, που σιγά-σιγά εισχωρήσανε ανάμεσα απ' τα ερείπια του χρόνου προσπαθώντας ν' αποδείξουν ότι η ανθρώπινη φύση σήμερα δεν απέχει πολύ από κείνη των πρώτων χρόνων.

Ο Μπαλζάκ ονομάστηκε μεγάλος Γάλλος μυθιστοριογράφος (αν όχι ο μεγαλύτερος), γιατί φαίνεται πως είχε το σπουδαίο χάρισμα να διαβάζει την ανθρώπινη ψυχή και να γνωρίζει καλά τα πάθη των ανθρώπων. Η ανάλυση στις περιγραφές του γι' αυτά, είναι άξια ενός επιστήμονα. Κι ο συγγραφέας τούτου του έργου, φαίνεται πως γνωρίζει βαθειά την ανθρώπινη καρδιά. Πολλές απ' τις παρατηρήσεις του είναι γραμμένες με τόση απλότητα κι αλήθεια, που άντεξαν στις δοκιμασίες του χρόνου κι επέζησαν άθικτες, α-

ληθινές και σαφείς, όπως και τότε που γράφτηκαν, πάνε περίπου χίλια οκτακόσια χρόνια.

Όπως θα παρατηρήσατε και μόνοι σας, το έργο αυτό είναι γραμμένο σε απλή γλώσσα και χωρίς αξιώσεις. Φαίνεται, λοιπόν, ότι κείνη την εποχή, δε σκέφτονταν καθόλου να ομορφήνουν ένα έργο με την κομψότητα του στυλ, με μια πλούσια φρασεολογία και μ' ένα σωρό από περιττά στολίδια. Ο συγγραφέας λέει ό,τι ξέρει με συντομία και χωρίς να καταβάλλει την παραμικρότερη προσπάθεια για να δώσει στον αναγνώστη ένα διήγημα ενδιαφέρον. Πόσα μυθιστορήματα δε θα μπορούσε κανείς να φτιάξει απ' τα δεδομένα αυτα! Και πραγματικά, ένα μεγάλο μέρος απ' την ύλη που περιέχουν το 3ο, 4ο 5ο και 6ο Μέρος, χρησίμεψε για θέμα σε ιστορίες και διηγήματα των περασμένων αιώνων.

Στο 7ο Μέρος βρίσκουμε περίεργες συνταγές.

Πολλές απ' αυτές φαίνονται τόσο πρωτόγονες όσο και το ίδιο το βιβλίο. Αλλά σε ορισμένα έργα μεταγενέστερα, του ίδιου τύπου, αυτές οι συνταγές κέρδισαν ποιοτικά και ποσοτικά. Στην Ανούγκα-Ρούγκα ή δοκιμασία στον Έρωτα, που αναφέραμε και στον Πρόλογό μας, υπάρχουν τουλάχιστον τριαντατρία διαφορετικά θέματα, για τα οποία δίνονται εκατόν τριάντα συνταγές.

Αν οι λεπτομέρειες αυτές μπορούν να σας ενδιαφέρουν, σας δίνομε τους τίτλους των τριαντατριών θεμάτων:

1) Για την επιτάχυνση του παροξυσμού της γυναίκας.

2) Για την επιβράδυνση του οργασμού του άντρα.

3) Αφροδισιακά.

4) Για το δυνάμωμα και το πάχος του λιγκάμ. Πώς να γίνει γερό και δυνατό, σκληρό και νευρώδικο.

5) Για τη συστολή και διαστολή του γιονί.

6) Πώς ν' αρωματίζεται το γιονί.

7) Για την αποτρίχωση.

8) Πώς να σταματάει η έμμηνος ροή.

9) Για την ταχτοποίηση της εμμήνου ροής.

10) Πώς να καθαρίζεται η μήτρα.

11) Πώς να προξενείται η εγκυμοσύνη.

12) Πώς να προλαμβάνεται η έκτρωση, η αποβολή και άλλα ατυχήματα.

13) Η εξασφάλιση μιας εύκολης και γρήγορης γέννας.

14) Πώς να σταματάει η τεκνοποίηση.

15) Πώς να πυκνώσουν και να γίνονται ωραία τα μαλλιά.

16) Πώς να παίρνουν τα μαλλιά ένα όμορφο μαύρο χρώμα.

17) Πώς ν' ασπρίζουν.

18) Πώς ν' ανανεώνονται.

19) Πώς να καθαρίζεται το δέρμα, από σπειριά που αφήνουν σημάδια.

20) Πώς ν' ασπρίζει το δέρμα.

21) Πώς να δυναμώνουν τα στήθη των γυναικών.

22) Πώς ν' ανασηκώνονται και να σκληραίνουν τα κρεμαστά στήθια.

23. Πώς ν' αρωματίζεται το δέρμα.

24) Πώς να εξαλείφεται η δυσάρεστη μυρωδιά του ιδρώτα.

25) Πώς ν' αλείφεται το σώμα μετά το λουτρό.

26) Πώς να δημιουργείται μια ευωδιαστική κι ευχάριστη αναπνοή.

27) Βότανα και μαγείες για τη γοητεία, πώς να κυριαρχεί και να υποτάσσει κανείς άντρες και γυναίκες.

28) Συνταγές για τη γυναίκα, για να προσελκύει και να κρατάει πάντα δικό της τον άντρα της.

29) Μαγικά βότανα για να κερδίζει κανείς φιλία κι αγάπη.

30) Συνταγές για να υποτάξει κανείς τους άλλους.

31) Μαγικά φίλτρα κι άλλες μαγγανείες.

32) Λιβάνι ή θυμίαμα, για να γοητεύεις.

33) Μαγικά ξόρκια που έχουν τη δύναμη να γοητεύουν.

Απ' τις εκατόν τριάντα συνταγές αυτών των θεμάτων, οι πιο πολλές είναι παράλογες, αλλά κι αρκετές απ' αυτές χρησιμοποιήθηκαν στην Ευρώπη, δεν πάει πολύς καιρός από τότε. Ερωτικά φίλτρα, μαγγανείες και βότανα ήταν άλλοτε

πολύ της μόδας, τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Ασία και σίγουρα υπάρχουν ακόμη πολλοί οπαδοί τους σε πολλά μέρη του κόσμου.

Και τώρα, μερικά λόγια για το συγγραφέα του έργου, τον καλό γέρο σοφό Βατσιαγιάνα. Είναι πολύ λυπηρό που δεν μπορούμε ν' ανακαλύψουμε τίποτα για τη ζωή, τις σχέσεις και την εποχή του. Στο τέλος του 7ου Μέρους, δηλώνει ότι έγραψε το βιβλίο του «τότε που έκανε ιερατική ζωή» (πιθανόν στο Μπεναρές) «κι ήταν ολοκληρωτικά δοσμένος στη λατρεία των θεών». Θα πρέπει να είχε τότε μια κάποια ηλικία, γιατί παντού βλέπουμε την πείρα του και τη σφραγίδα της ωριμότητας κι όχι της νειότης. Στ' αλήθεια, θα δυσκολευόμαστε να πιστέψουμε ότι τούτο το βιβλίο γράφηκε από νέον άνθρωπο.

Ένα ωραίο εδάφιο των Βέντας αναφέρει για κείνους που πεθαίνουν ειρηνικά. Λέει πως ησυχάζουν απ' τις δουλειές τους, αλλά πως αυτές τους ακολουθούν. Ναι, βέβαια, τα έργα των μεγάλων ανθρώπων τους ακολουθούν και επιζούν σαν ένας αιώνιος θησαυρός. Κι όσο κι αν συζητιέται κι αμφισβητείται η αθανασία της ψυχής, κανείς όμως δεν αμφισβητεί την αθανασία του πνεύματος, που σαν λαμπερό αστέρι αξακολουθεί να οδηγεί τις προσπάθειές τους, τις επόμενες γενιές. Αυτό το έργο, που βαραίνει πάνω του η δοκιμασία ολάκερων αιώνων, τοποθέτησε τον Βατσιαγιάνα στους αθάνατους.

Και για το Βιβλίο , όπως και για το Συγγραφέα, δεν θα υπήρχε καλύτερος έπαινος από τους πιο κάτω στίχους:

So long as lips shall Kiss, and eyes shall see.
So long lives This, and This gives life to Thee.

Όσο τα χείλη θα φιλούν κι οι οφθαλμοί θα βλέπουν,
τόσον καιρό θα ζει Αυτό, κι Αυτό θα ζει Εσένα.

1. Εδώ ένα τέλεια ισορροπημένο ζευγάρι εραστών βρίσκεται σε μια στάση που έχει στοιχεία και από την στάση Kaurma και από την στάση Yugmapada, όπως περιγράφεται η τελευταία στο ποίημα Ratirahasya. Αποτελεί μάλλον το ενδιάμεσό τους στάδιο, που είναι το ελεγχόμενο πάθος.

Udaipur, τέλη 18ου αιώνα.

2. «Το γαλήνεμα της βίαιης αναπνοής». Οι ερωτικοί πίνακες δεν είναι τόσο συνηθισμένοι στην τέχνη Basohli όσο στην τέχνη που αναπτύχθηκε στις αυλές της περιοχής Rajasthan.

Basohli, αρχές 18ου αιώνα.

3. Απεικόνιση ενός υπερβολικού τρόπου απόκτησης αυτού που ο Vatsyayana ονομάζει «ανυψωμένο φιλί». Ο πίνακας παρουσιάζει μια παράξενη ομοιότητα με ένα συγκρότημα γλυπτών που βρίσκεται στο ναό του Vishvanath στο Khajuraho.

Mewar, τέλη 18ου αιωνα.

4. Κάποιος πρίγκιπας ή ευγενής του Kotah κάνει έρωτα με την γυναίκα του στη στάση Manmathpriya. Τα μαλλιά της κυρίας που είναι λυμένα σε ένδειξη πάθους, είναι ζωγραφισμένα πολύ λεπτομερειακά. Μερικές φορές οι καλλιτέχνες χρησιμοποιούσαν βούρτσες με μια μόνο τρίχα για να επιτύχουν τέτοιες λεπτομέρειες.

Kotah, 1760 περίπου.

5. Ένας πρίγκιπας του Jodhpur με την γυναίκα του σε μια δύσκολη παραλλαγή της στάσης Bandhura που ονομάζεται «Κυρτός κόμπος».

Jodhpur, αρχές 18ου αιώνα.

6. Κρίνοντας από τις ιστορίες που διηγούνταν οι υπουργοί διαφόρων ινδικών αυλών καταλήγουμε στο ότι συνηθίζονταν, από τις μέρες του Vatsyayana, οι πρίγκιπες να διασκεδάζουν με πολλές γυναίκες συγχρόνως,

Kotah, 1840—1850 περίπου.

7. Ο πίνακας αυτός που απεικονίζει τον Μαχαραγιά του Jadhpur να διασκεδάζει με δυο γυναίκες, δείχνει καθαρά την προτίμηση των Ινδών για γυναίκες ελαφρά παχουλές με καμπύλες.

8. Η απόλαυση αυτή που είναι τόσο μεγάλη ώστε να κάνει μια πόρνη να προδώσει έναν πλούσιο εραστή για έναν φτωχό πρέπει να είναι πραγματικά εξαιρετική. Αυτό πίστευε ο Vatsyayana. Στον πίνακα ένα ζευγάρι βασιλέων εραστών χρησιμοποιώντας ίσως όλες τις τεχνικές που αναφέρονται στο ποίημα Ratiratnapradipika και φορώντας μόνο τα πολυτελή του κοσμήματα διασκεδάζει στη στάση Kakila, «Το κοράκι».

Bundi, τέλη 18ου αιώνα.

«Το πιο μεγάλο κλασσικό έργο της Ινδίας πάνω στην τέχνη του Έρωτα»

TIMES LITERARY SYPPLEMENT

«Ένα απ' τα πιο σπουδαία βιβλία του κόσμου»

THE GUARDIAN

«Μια καταπληκτική πηγή πληροφοριών»

THE OBSERVER

«Ένα απ' τα πιο σημαντικά κοινωνικά γεγονότα του αιώνα μας»

THE DAILLY MIRROR

«Δεν είναι σπουδαίο ότι Η Κάμα Σούτρα λέει με τον πιο ποιητικό τρόπο σ' ένα άντρα πώς να πέσει στο κρεβάτι με μια γυναίκα για να βρουν μαζί τη μεγαλύτερη ευτυχία;»

SUNDAY PICTORIAL